

BIBLIOTHECA INDICA :
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, No. 1276.

अनुमान-दीधिति-प्रसारिणी

ANUMANA DĪDHITI PRASARINI

BY

KRISHNA DAS SARVABHAUMA

WITH TATTVACINTAMANI AND DĪDHITI

EDITED BY

PANDIT PRASANNA KUMAR TARKANIDHI

Professor, Sanskrit College.

FASCICULAS I.-III.

Calcutta:

PRINTED BY UPENDRA NATHA CHAKRAVARTI, AT THE SANSKRIT PRESS,
No. 5, Nandakumar Choudhury's 2nd Lane.

AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1911.

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NO 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MR. BERNARD QUARITCH,

11, GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W., AND MR. OTTO
HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied — some
of the Fasciculi being out of stock

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc 2, 4 @ /10/ each ..	Rs.	1	4
Advaitachintā Kaustubha, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc 6-14 @ /10/ each	5	10
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-5 ; Vol. II, Fasc 1-5 ; Vol III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc 1-8 @ /10/ each	14	6
Antereya Lochana.	2	0
*Anu Bhāṣhya, Fasc 2-5 @ /10/ each	2	8
Aphorisms of Sāṇḍilya, (English) Fasc 1 @ 1/-	1	0
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Atharvana Upanishad, Fasc 4-5 @ /10/ each	1	4
Atmatattaviveka, Fasc I @ /10/ each	0	10
Aṣṭavaiḍyaka, Fasc 1-5 @ /10/ each	3	2
Avadana Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol 1, Fasc 1-7 ; Vol II Fasc. 1-7 @ 1/ each	15	0
Bālam Bhattī, Vol. I, Fasc 1-2, Vol 2, Fasc 1 @ /10/ each	1	14
Baudhāyana Śrauta Sūtra, Fasc 1-3 Vol II, Fasc 1-3 @ /10/ each	3	12
*Bhāmatī, Fasc 4-8 @ /10/ each	3	2
Bhūta Dipikā Vol. I, Fasc 1-6 ; Vol 2, Fasc. 1, @ /10 each	4	6
Baudhyostatrasangraha	2	0
Brhaddēvatā Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Brhaddharma Purāṇa Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Bodhiśāryāvatāra of Cāntideva, Fasc 1-5 @ /10/ each	3	2
Cri Cantinatha Charita, Fasc 1-3	1	14
Çatadūṣaṇī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS , Fasc 1-4 @ 2' each	8	0
Çatapatha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol. III, Fasc. 1-7 Vol 5, Fasc. 1-4 @ /10/ each	14	6
Ditto Vol. 6, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc 1-5 @ /10/	3	2
Çatasāhasrikā Prajñāpāramitā Part, I, Fasc. 1-14 @ /10/ each	8	12
*Çaturvarga Çhintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25 ; Vol III. Part I, Fasc. 1-18. Part II, Fasc 1-10 Vol. IV. Fasc. 1-6 @ /10/ each	36	14
Ditto Vol. 4, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/	1	4
Çlockavartika, (English) Fasc 1-7 @ 1/4/ each	8	12
*Çrauta Sūtra of Āpastamba, Fasc. 1'-17 @ /10/ each	3	12
Ditto Çāṅkhāyana, Vol. I, Fasc 1-7 ; Vol. II, Fasc. 1-4, Vol. III, Fasc. 1-4 ; Vol 4, Fasc. 1 @ /10/ each	10	0
Çri Bhāṣhyam, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Dāna Kriyā kaumudī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Ditto Āchārasāra Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each	3	2
Gobhiliya Grihya Sutra, Vol. I @ /10/ each	3	2
Ditto Vol. II. Fasc. -2 @ 1/4/ each	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	2	0
Ditto Grihya Sangraha	2	0
Haralata
Karmapradip, Fasc. I
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	8
Kātantra, Fasc 1-6 @ /12/ each	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4 each	17	8
*Kūrma Purāṇa, Fasc. 8-9 @ /10/ each	4	8
Lalita-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpōdyōta, Vol. I, Fasc. 1-9 ; Vol. II, Fasc. 1-12 Vol. III, Fasc 1-10 @ /10/ each	19	6
Ditto Vol IV, fasc. 1 @ 1/4	1	4
Manuṭikā Sangraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Mārkandēya Purāṇa. (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	9	0

व्य ते तत्त्वचिन्तामणिः ।

प्रत्यक्षोपजीवकत्वात् प्रत्यक्षानन्तरं
बहुवादिसम्मतत्वादुपमानात् प्राग-
नुमानं निरूप्यते ।

अनुमानदीधितिः ।

ओं नमः सर्वभूतानि विष्टभ्य परितिष्ठते ।

अखण्डानन्दबोधाय पूर्णाय परमात्मने ॥ १ ॥

पूर्वापरग्रन्थैकवाक्यताप्रतिपत्तये शिष्यानामव-
धानाय च सङ्गतिं प्रदर्शयन्ननुमाननिरूपणं प्रतिजा-
नीते प्रत्यक्षवित्यादि ।

दीधितिप्रसारिणी ।

श्रीगणेशायनमः, परदेवतायै नमः । विष्टभ्येति । न च
विष्टम्भः संयोगविशेषः । स च आकाशेन समं नास्तीति कथ-
मेतदिति वाच्यम् । तत्पदेन (१) सहकारित्वस्यैव विवक्षणात् ।

(१) विष्टम्भपदेनेत्यर्थः, तथाच जगत्सिर्माय, तद्रूपार्थं सर्वभूतानि सहकृत्या-
वस्थितायेत्यर्थः ।

अत्रोपजीव्योपजीवकभावः फलतः स्वरूपतः
प्रत्यक्षफलस्थानुमित्यनुव्यवसायादेरनुमित्युपजीवकत्वं
ऽपि न सर्वाः प्रत्यक्षप्रमितयस्तथा ।

स्वयमेव विभ्वन्तरनिरासात् वा । अखण्डेति । ईश्वरे स्वयमेव
नित्यसुखव्यवस्थापनात् एतदुक्तम् । ननु सङ्गतं हि निरूप्यम्
तदुपनिबन्धश्च मूले व्यर्थः इत्यत आह पूर्व्वेति ।

तथाच सङ्गति (१) व्याप्या तथा चैकवाक्यतानुमान-
मित्यर्थः (२) । ननु चिन्तावदेकवाक्यत्वम् । न तावत् विशि-
ष्टैकार्थान्वयबोधजनकत्वम् । प्रकृत एव तदभावात् नापि तदेक-
तात्पर्यकत्वं, विभिन्नतात्पर्यकेऽपि प्रसङ्गादिसङ्गतिसत्त्वादित्यत
आह शिष्यानामवधानायेति प्रत्यक्षेति तु लिखनं भ्रमविजृम्भित-
मेव, आभासग्रन्थे (३) अकारासत्त्वात् प्रत्यक्षवित्यादीत्येव पाठः
साधुः । प्रकृतग्रन्थस्य स्वरसम्बलितस्यैव लिखनयोग्यत्वादिति ।
फलत इति । फलयोरुपजीव्योपजीवकभाव एव प्रमानयोरपि
जिज्ञासायाम्परम्परोपयुक्त इति नार्थान्तरमिति ।

साक्षाज्जिज्ञासोपयुक्तमाह स्वरूपत इति । अनुमित्यनु-
व्यवसायादेरिति लौकिकप्रत्यक्षे विषयस्य कारणत्वादिति

(१) सङ्गतिसदर्थं प्रतिपादकत्वमेवात्र सङ्गतिपदेन साह्यं एकवाक्यत्वस्य ग्रन्थ
एव वृत्तेः ।

(२) अनुमानग्रन्थः प्रत्यक्षग्रन्थैकवाक्यतावान् तत्प्रतिपादार्थं सङ्गतिसदर्थप्रति-
पादकत्वादित्येवं रूपमनुमानम् ।

(३) मूलग्रन्थे इत्यर्थः ।

अनुमितयस्तु सर्वाः साक्षात् परम्परया वा व्याप्रादिप्रत्यक्षोपजीवका । पुरस्कृतश्चायमुपजीवक-
तोत्कर्षः ।

यद्यपि सकलमेव प्रत्यक्षफलमुपजीवत्यदृष्टजननीं

भावः । आदिपदेनानुमित्यात्मकविशेषणज्ञानजन्यविशिष्टवैशिष्ट्य-
प्रत्यक्षं संगृहीतम् ।

ननु प्रमिति विभाजकधर्मसामानाधिकरण्येनापि उप-
जीव्योपजीवकभावोऽनुमितिप्रत्यक्षयोः सम्भवत्येव । स एव कथं
नादृत इत्यत आह पुरस्कृत इति । अयं तद्वर्मावच्छिन्नः समयः
सङ्केतः, तत्परिच्छेदिकानुमितिसु इदं पदमत्र शक्तं असतिवृत्त्यन्तरे
बुद्धैस्तत्र प्रयुज्यमानत्वादित्यादिरूपा । मत्कर्तव्यतापरिच्छेदिका
च इदं मत्कर्तव्यं, मत्कृतिं विना असत्त्वे सति मदिष्टसाधन-
त्वादित्यादिरूपा, एवमादिपदादिष्टसाधनतानुमितिरपि (१)
बोद्धाः, ननु तथापि प्रमिति विभाजकोपाध्यवच्छेदेन नोपजीव-
कता, प्रमिति विभाजकोपाधेः प्रत्यक्षत्वस्य ईश्वरज्ञानवृत्तित्वात्,
तथाच क पुरस्कार इत्यत आह ईश्वरप्रत्यक्षमिति तथाच प्रमिति
विभाजकोपाध्यवच्छेदेन नोपजीवकता, किन्तु फलतावच्छेदका-
वच्छेदेन, तच्च जन्यप्रत्यक्षत्वमेव इति भावः । दृष्टद्वारेति ।

यद्यपि अदृष्टजनकमपि दृष्टद्वारकमेव तथापि दृष्ट-

(१) यागोमदिष्टसाधन. माहशाधिकारिप्रवर्तकप्रमाणशब्दबोधितकर्तव्यता-
कत्वात् इत्येवमिष्टसाधनत्वानुमानम् ।

समयमत्कर्तव्यतादिपरिच्छेदिकामनुमितिम् ईश्वर-
प्रत्यक्षन्तु न फलं तथापि दृष्टद्वारकमिह तथात्वमा-
दरणीयम् ।

इतरस्याविनिगम्यत्वात्, सर्वज्ञानुमितिकरण-
मिन्द्रियापेक्षोत्पत्तिकम् । अनुमितिं भावयतोऽपी-
श्वरज्ञानस्य तत्करणतानिर्व्वाहकप्रत्यासत्तिविरहेण
तथात्वात् ।

मात्र(१) द्वारके तात्पर्यं, इतरस्य दृष्टादृष्टसाधारणस्य फलतावच्छे-
दकावच्छिन्नमुपजीव्योपजीवकभावं पुरस्कृत्यस्वरूपतस्तमाह सर्व-
मिति । अनुमितिमित्यादि । प्रत्यासत्तिः फलसामानाधिकरण्यरूपा,
अतथात्वात् अकरणत्वात्, ननु प्रमितिकरणं प्रमाणम्, तच्च स्वरूप-
योग्यं न च सर्वत्र स्वरूपयोग्ये फलसम्बन्धो मृग्यते, अरण्यस्थदण्डा-
दीनामतथात्वात्, किञ्च फलसामानाधिकरण्यमपि परामर्शेवा
पेक्षणीयम् । अन्यथा एकस्य पुंसः परामर्शसत्त्वेऽन्यस्य परामर्श-
विधुरस्य व्याप्तिज्ञानवतोऽनुमित्यापत्तेः, तथाच तत्रा(२)वश्यकत्वे
करणेऽपि तत् (३) कुतो निवेशनीयम् इति चेन्न, ईश्वरज्ञानस्य

(१) ननु दृष्टमात्रद्वारकमपि अदृष्टाद्वारकत्वेमति दृष्टद्वारकं तदप्यसिद्धं
प्रत्यक्षस्यापि संस्काररूपादृष्टद्वाराव्याप्तिस्वरूपतानुमानोपजीव्यत्वादिति चेन्न
अदृष्टशब्दस्य धर्माधर्मपरत्वात् ।

(२) परामर्शे ।

(३) सामानाधिकरण्यम् ।

सर्वं पुनरिन्द्रियं नानुमानाधीनजन्म मनःश्रवण-
योरजन्यत्वात् ।

दृष्टद्वारा वा तथात्वमादरणीयम् । न चोत्पत्ति-
मदपीन्द्रियं दृष्टद्वारकमनुमानमपेक्षते ।

अनुमितिं प्रति तथा कारणत्वाभावात्, उपादानप्रत्यक्षत्वेनैव
तस्य कारणत्वात्, अन्यथा तस्य नित्यस्य तत्त्वे फलावश्यभावा-
पत्तेः, न चेश्वरीयं ज्ञानं फलोपहितमेवेति वाच्यं, कारणता-
निर्वाहकसम्बन्धेन फलानुपहितत्वात्, तत्र व्याप्तौ तथैव निवेशात्,
अन्यथाऽनियमापत्तेः ।

न च कारणतायां सामानाधिकरण्यं न निविष्टं, इति वाच्यं,
येन सम्बन्धेन ग्राहकान्वयव्यतिरेकी तेन सम्बन्धेन कारणत्व-
कल्पनस्यैवोचितत्वात्, अन्यथा अतिप्रसङ्गात्, तच्च सामानाधि-
करण्येनेति दिक्, सामानाधिकरण्येन फलोपहितस्वरूपस्यैव
उपजीव्योपजीवक भावः । जलपरमाणौ स्नेहानुत्पत्त्या तथा व्याप्ते-
रनङ्गीकारात्, अप्रयोजकत्वादित्यर्थभावनिरूपणमिति कश्चित्,
फलायोगव्यवच्छिन्नं कारणं कारणमिति मतावष्टम्भेनेदमित्यपरे,
स्वमते नित्यस्य इत्यादिव्याप्तेरप्रयोजकत्वमभिप्रेत्य आह दृष्टद्वारा
वेति, तथा चादृष्टाद्वारकप्रमाणतावच्छेदक-सामानाधिकरण्येनोप-
जीव्योपजीवकभावः प्रकृते पुरस्कृत इति भावः । उत्पत्ति-
मदपीति । तथा चेन्द्रियत्वसामानाधिकरण्येन तथोपजीवकत्वं
प्रकृते नास्तीति भावः, न चानुमितिकरणस्येश्वरज्ञानस्य इन्द्रि-

अथोपजीव्यं निरूप्यैवोपजीवकं निरूप्यत इति न नियमः क्वचित् कार्यं निरूप्यापि कारणनिरूपणात् इति चेत् किञ्चातः न हि सङ्गतिरनन्तराभिधानव्याप्या, आनन्तर्याभिधान-प्रयोजक-जिज्ञासा-जनज्ञान-विषयो ह्यर्थः सङ्गतिः ।

जायते च कार्ये कारणे वा ज्ञाते कार्यत्वस्य कारणत्वस्य वा ज्ञानात् किमस्य कारणं कार्यम्वेति जिज्ञासा अतएव तयोर्द्वयोरेव सङ्गतित्वम् ।

यादिकं प्रत्युपजीवकत्वेन प्रत्यक्षकरणेऽपि अदृष्टाद्वारकोपजीवकत्वसत्त्वात्, एतदप्यनुमानसाधारणमिति वाच्यं, अदृष्टाद्वारकपदेनैव वारणात्, तदर्थश्च तज्जनकादृष्टाजनकत्वे सति तज्जनकत्वं न चेश्वरज्ञानस्य कार्यमात्रजनकस्यैतदस्तीति भावः, यत्र यत्र सङ्गतिस्तत्र तत्रानन्तराभिधानम्, तथा चोपजीवकत्वमेव सङ्गतिः ।

तच्चानुमानवृत्त्येव इति मूल एव सुव्यक्तं अतएव तथैव व्यवस्थापितं पुरस्कृत इत्यादिना इति भ्रमं निराकर्तुं भूमिकामारचयति अथेति, आनन्तर्येति । आनन्तर्याभिधानप्रयोजिका या जिज्ञासातज्जनकं यज्ज्ञानं तद्विषयो योऽर्थः सा सङ्गतिरित्यर्थः । सङ्गतिज्ञानस्य जिज्ञासाजनकत्वन्तु अन्वयव्यतिरेकाभ्यां सत्प्रतिपक्षवदित्यवधेयं, कार्यसामान्यज्ञानात्कार्य-

इत्यञ्चोपजीवकतायास्तुल्यत्वेऽपि न क्षतिरिति
मन्तव्यम् । लाघवायात्रैवोपमानस्य सङ्गतिं प्रदर्शयति
बहुवादीति । सुप्रसिद्धतया निरसनीयाल्पवादिविप्रति-
पत्तिकत्वेन सुप्रतिपदतया चानुमान एव व्युत्पत्सोः
प्रथमं जिज्ञासा नोपमानेऽप्रसिद्धत्वात् निरसनीयबहु-

विशेषे जिज्ञासा तथा च गुरुणानिरूप्यत इति जिज्ञासायां आनन्त-
र्याभिधानप्रयोजकत्वं, घटादिजिज्ञासाजनकसामान्यज्ञानविषये-
ऽर्थे अतिव्याप्तिवारणायप्रयोजकान्तं, यद्यपि प्रकृतजिज्ञासाया
अपि उपायेच्छात्वं अतस्तज्जनकेष्टसाधनताज्ञानविषये दृष्टसाधनत्वे
इत्यमप्यतिव्याप्तिः, तथापि तादृशजिज्ञासात्वावच्छिन्नकार्यता-
निरूपितकारणताशालित्वमिहबोध्यं तादृशजिज्ञासात्वावच्छिन्न-
त्वञ्च तादृशजिज्ञासात्वानतिरिक्तवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वं, अतस्तादृश-
जिज्ञासात्वस्य कार्यतानवच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः, न च विशिष्ट-
सङ्गतिघटकैकदेशे अतिव्याप्तिः तथा कारणतायाः विषयता-
सम्बन्धेनावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणत्वस्य विवक्षितत्वात् हेत्वाभास-
लक्षणवत् ।

इत्यञ्चेति सङ्गतेरनन्तराभिधानाव्याप्यत्वे चेत्यर्थः, तथाच
प्रत्यक्षे उपजीव्यवदुपजीवकत्वमपि वर्ततां, न चैतावतापि
क्षतिरिति भावः । अतएव तद्वर्मावच्छिन्नोपजीवकत्वपुरस्कारे
विवादेऽपि न दोषः, परन्तु प्राचीनविचारस्तु मूलमनुरुद्धैवेति
ध्येयम् । लाघवाय तात्पर्यलाघवाय-निरसनीयाल्पवादि-विप्रति-

वादिविप्रतिपत्तिकत्वेनातिदुरुहत्वाच्च औत्सर्गिकी-
रौतिमनुरुद्धेदं तेन कस्यचिद्दुरुहे प्रथमं जिज्ञासोदये-
ऽपि न क्षतिः । तथाचावसरसङ्गत्योपमाननिरूपणमिति
भावः यथा चावसरस्य सङ्गतित्वं तथा व्यक्तमाकरे ।

शब्दान्तरसमयग्राहकं सप्रवृत्तिनिमित्तकत्वबोधकं
सामान्यतो दृष्टमन्ततोऽदृष्टजनकप्रवृत्तौपयिकञ्चानु-
मानमपेक्ष्यते निखिलमेवोपमानमितीहापि उपजीव-
कत्वमेव सङ्गतिरिति केचित् । सम्भवति चेह निरूपण-

पत्तिकत्वेनेति सुप्रतिपदतायां हेतुः एवमुत्तरत्वं, ननु प्रतिबन्धकी-
भूतजिज्ञासानिवृत्तिरवसरः, सा च स्वरूपसत्येव उपयुज्यते प्रति-
बन्धकाभावत्वात् तथाच तत्र लक्षणभव्याप्तमित्यत आह यथाचेति
आकरे इति प्रतिबन्धकीभूतजिज्ञासानिवृत्तौ सत्यां वक्तव्यत्व-
ज्ञानादेव जिज्ञासाजायते इति तस्यैव सङ्गतित्वं इति प्राचीनैरभि-
धानादिति अतएव “विरम्यत,” इति ग्रन्थादिपरिसमाप्ती तैरभि-
धीयत इति, जिज्ञासितार्थशीघ्रत्वमवसर इत्यपि कश्चित् । एवं
प्रसङ्गोपि उपेक्षानर्हत्वादिकमेव सङ्गतिरिति ध्येयम् । विचारस्तु
अनुमानालोकप्रसारिण्यामनुसन्धेयः ।

शब्दान्तरेति उपमितिविषयीभूतभिन्नस्येत्यर्थः, उपमिति-
विषयीभूतस्य तु आह सप्रवृत्तिनिमित्तकमिति, गवयपदं स
प्रवृत्तिनिमित्तकं साधुपदत्वात् इत्याकारकमित्यर्थः, सर्व्वत्राह

योरपि कार्यकारणभावः, अथ तत्पूर्वकमित्यादिसूत्रे
तत्पूर्वकत्वेनानुमाननिरूपणात् तच्छब्देन व्याप्तादि-
प्रत्यक्षपरामर्शादत्रापि सहचारप्रत्यक्षजन्यत्वादिना
तन्निरूपणात् तस्य च प्रत्यक्षनिरूपणाधीनत्वात् ।
एवमुपमानभिन्नत्वेनानुमाननिरूपणमपि अनुमाना-
पेक्षमिति संचेपः । तत्र लक्षणस्वरूपप्रामाण्यादिभि-
रनुमाने निरूपणीये करणस्य क्रियाभेदभिन्नमूर्त्तिक-
तया, क्रियालक्षणपूर्वकं तल्लक्षणमाह ॥११॥

अन्तत इति केचिदित्यस्वरसोद्भावनं तद्वीजन्तु बहुवादिसम्मत-
त्वादिति हेत्वसङ्गतिः ननु प्रत्यक्षानुमानयोः सङ्गत्यभिधानेऽपि
तन्निरूपणयोः पौर्वापर्यनियमे किमपि प्रयोजकं नोक्तमित्यत
आह सम्भवति चेति एवं निरूपणयोरपि कार्यकारणभावः
सङ्गतिमुद्रया नो शङ्कितो येनार्थान्तरमाशङ्केतेति ध्येयं, ननु
करणनिरूपण एव क्रियाया अपेक्षेति न युक्तम् अन्यथापि
तन्निरूपणसम्भवादित्यत आह लक्षणस्वरूपेति लक्षणं तत्कारण-
मित्यादिना स्वरूपं तच्चेत्यादिना प्रामाण्यम् अथेत्यादिना एषु
सर्वेष्वनुमित्यपेक्षेति भावः ।

अनुमानं निरूप्यत इति मूलस्यानुमानविशेष्यकान्वयबोध-
जनकत्वात्तस्यैव तत्पदेन परामर्शः इति तथैव व्याचष्टे तच्चेति ।

निरूपणीये इति सति सप्तमीविशेषणस्य निरूपणस्य विषय-

तत्र व्याप्तिविविष्टपक्षधर्मताज्ञान-
जन्यज्ञानमनुमितिस्तत्करणमनु-
मानम् ।

व्याप्तीति तत्र व्याप्तिविविष्टत्वपक्षधर्मत्व-सामा-
नाधिकरण्यावगाहिज्ञानजन्यत्वमर्थः कर्मधारयोत्तर-
भावप्रत्ययस्य पदार्थतावच्छेदकद्वयसामानाधिकरण्य-
वचनत्वात् ॥ १२ ॥

तथा अनुमित्याधारत्वात् आधारसप्तमीयमतो न प्रथमान्तान्वय-
विरोध इत्यपि कश्चित् ॥ ११ ॥

कर्मधारयेति कृतद्वितसमासेभ्यः सम्बन्धावगमः त्व-तल्भ्या-
मिति कात्यायनवचनादिति भावः ननु भावप्रत्ययस्य सामानाधि-
करणत्वेन तत्तत्पदार्थतावच्छेदकद्वयसामानाधिकरणत्वेन वा
शक्तिः, आद्ये नीलत्वोत्पलत्वयोरेव लक्षणागौरवात् नीलोत्पल-
पदादभेदान्वयानुभवापलापापाताच्च, द्वितीये । अनन्तशक्ति-
कल्पनाप्रसङ्गात्, केवलघटत्वादौ च पृथक्शक्तिकल्पनम् । नील-
घटीयनीलत्वघटत्वसामानाधिकरण्यं इत्याकारकानुभवाङ्गीकारे
च अनुभवविरोधः, इत्येकदेशान्वयविरोधश्चेति, मैवं केवलघटत्व-
मित्यादौ भावप्रत्ययस्य कृताया एव शक्तिः प्रकृतार्थलाभात् तत्र हि
घटेतरावृत्तित्वे सति सकलघटवृत्तित्वप्रकारेण घटत्वमुपस्थाप्यते,

ज्ञानपदोपसम्भानेन च बाधितासाधारणतज्-
ज्ञानलाभान्नभ्रान्तानुमित्यव्याप्तिरित्याहुः । तन्न परा-
मर्शेन नियमतो व्याप्तिवैशिष्ट्यादि सामानाधिकरण्य-
ग्रहे मानाभावात् । गौरवेन च तद्विषयकत्वेनाहेतु-
त्वात्, सम्बन्धसम्बन्धाग्रहेऽपि विशिष्टज्ञानत्वस्योप-
पादितत्वात् ॥ १३ ॥

तत्र च प्रकृतित एव घटस्य लाभः इतरावृत्तित्वमित्यादावेव भाव-
प्रत्ययस्य शक्तिः तत्रापि इतरः वृत्तित्वमभावश्चार्थः अन्यथा इतर-
वृत्तित्वाभावस्य वृत्तित्वाभावपर्यवसन्नतया (१) घटत्वादौ तद्विधा-
प्रसङ्गात्, एवं इतरवृत्तित्वयोः सम्बन्धस्य शक्यत्वे गौरवाच्च ।
अस्मन्मते तु वाक्यार्थमर्थ्यादयैव तज्ज्ञाभात् तथाच प्रकृतेऽपि नील-
घटेतरावृत्तित्वादिनैवान्वयबोधः, न च सामानाधिकरण्यवचन-
त्वादिति अन्यविरोधः नीलघटत्वस्यैव विवक्षितविवेकेन नीलत्व-
घटत्वसामानाधिकरण्यरूपत्वात् ॥ १२ ॥

न च नीलघटत्वमिति शब्दात् नीलकम्बुग्रीवादिमत्त्वबोधः
स्यात्, सकलतद्वृत्तित्वं इत्यत्र तत्तत्क्षमभिव्याहृतावृत्तित्वविशेषण-
तयैव तन्निरासात् नियमत इति

व्याप्तिविशिष्टवानित्यत्र तज्ज्ञानेऽपि व्याप्यवानित्यत्र सुतरां
तदभावः । ननु तथा हेतुतैव तत्र मानं इत्यत्र आह गौरवेनेति ।

(१) समनियतत्वेनेतरवृत्तित्वाभावस्य वृत्तित्वाभावादनतिरिक्तत्वादिति
भावः ।

भ्रमस्थले च तादृशसामानाधिकरण्याप्रसिद्धा-
तज्ज्ञानासम्भवात् असत्ख्यातिनिरासात् अवान्तर-
वाक्यार्थायोग्यत्वनिरूपये महावाक्यार्थज्ञानानुदयात्,
विषाणे शशसम्बन्धाभावनिर्णयदशायां शशविषाण-
जन्यमिदं कार्मुकमित्यादिशब्दे शाब्दबुद्धेर्वृत्त्यापि
दुरुपपादत्वात् ।

न च प्रमाणप्रस्तावात् प्रमैव लक्ष्या यदि च
सन्दिग्धपरामर्शादपि भ्रान्तानुमिति तदाचरमज्ञान-
पदं प्रमापरमिति वाच्यं अव्याप्यापक्षधर्मयोस्तत्त्वाव-
गाहिनापरामर्शेन जनितायां वस्तुतः साध्यवत् पक्षाव-
गाहितया प्रमायामव्याप्तेः । लिङ्गोपहित-लैङ्गिकभ्रान-
निरासेनांशिकभ्रमत्वस्याप्ययोगात् ॥ १४ ॥

ननु माभूत् तथा हेतुता मानं किन्तु विशिष्टज्ञानान्यथानुपपत्तिरेव
मानं भविष्यतीत्यत आह सम्बन्धसम्बन्धाग्रह इति उपपादितत्वा-
दिति ॥ १३ ॥

भवतामपि सम्बन्धसम्बन्धविषये तथेतरसमूहालम्बनवैलक्षण्येऽपि
सम्बन्धसम्बन्धविषयकसमूहालम्बनतोऽविवेकतादवस्थं अतो विष-
यस्य ज्ञानयोर्विशिष्टज्ञाने प्रकारतासम्बन्धः समूहालम्बने च
विशेष्यताख्यः सम्बन्धो भेदक इति, नन्वसदेवसामानाधिकरण्यं तत्र
प्रसिद्धं इत्यत आह असत्ख्यातिनिरासादिति, ननु पूर्वप्रतीतस्य

ईश्वरतादृशज्ञानजन्यत्वस्यातिप्रसङ्गकत्वात् अत-
एव व्याप्तिविशिष्टे पक्षधर्मता तज्ज्ञानं वा इत्यादिक-
मपास्तम् । व्याप्तिविशिष्टञ्च पक्षधर्मश्चेति द्वन्द्वाश्रय-
णात् व्याप्तिविशिष्टत्वपक्षधर्मत्वावगाहिज्ञानजन्यत्वं
लभ्यते पदार्थयोरभेदेऽपि पदार्थतावच्छेदकभेदेनैव
प्रमाणप्रमेयेत्यादिसूत्रे अन्यत्र च द्वन्द्वस्य च
दर्शनात् ॥ १५ ॥

तत्र बाधेऽपि ज्ञानपर्यन्तस्य तत्राबाध एव इत्यत आह अवान्तरेति
लक्ष्येति तथाच ज्ञानपदं प्रमापरमिति भावः, यदि चेति गन्ध-
प्राग्भावावच्छिन्नो घटो गन्धवान् इत्यादावित्यर्थः, उपाध्यायमते
सामानाधिकरण्येनेवानुमितिरिति यदि चेत्युक्तं अव्याप्येति धूलि-
पटलधूमादावित्यर्थः ननु तस्याः अपि अनुमितेर्लिङ्गवत्त्वांशे भ्रमत्वं
इत्यत आह लिङ्गोपहितेति ॥ १४ ॥

अतिप्रसङ्गकत्वादिति । ननु भ्रमानुमितौ तादृशविशिष्ट-
ज्ञानरूपत्वस्य परामर्शत्वस्य ईश्वरज्ञाने असम्भव एव तस्य सन्मात्रा-
वलम्बत्वात् तत्कथमतिप्रसङ्ग इति चेन्न सदानुमिति स्थलीयपरा-
मर्शत्वस्य ईश्वरज्ञानसाधारणतया तज्जन्ये ज्ञानमात्र एव अति-
प्रसङ्गसम्भवात् अतएवेति यत एव प्रथमानुमित्यव्याप्तिः अत एव
इत्यर्थः । पदार्थतावच्छेदकभेदेनेति ननु नीलघटयोरित्यत्र
तादात्म्यं कुत्रान्वेति न तावद्वर्त्मिणि तत्र बाधात् नापि धर्मिताव-

पदार्थद्वयभेदबोधकाच्च कर्मधारयाद्भेदाद्भेदोदासी-
नपदार्थद्वयबोधजनकत्वेनैव द्वन्द्वस्य भेदात् । व्याप्ति-
विशिष्टपदस्य धर्मपरतया वा व्याप्तिवैशिष्ट्यपक्षधर्म-
तयोर्लाभात् । न चैव मालोकोवह्निव्याप्यो धूमवान्
पर्वत इति ज्ञानजन्येऽतिप्रसङ्गः एकत्र तदुभयावगाहि-
त्वस्य उक्तत्वादिति केचित् तदप्यसत् एवमपि धूमोवह्नि-
व्याप्यो द्रव्यं पर्वतवृत्ति इति ज्ञानजन्येऽतिप्रसङ्गात्
एकरूपेण (१) तदुभयावगाहित्वोक्तौ च मीमांसक-

च्छेदकयोः पदार्थतावच्छेदकत्वेन तत्राकाङ्क्षाविरहात् द्विवचनमत्र
साधुतार्थमिति चेत् तर्हि कर्मधारय एवाङ्गीक्रियतां, किमर्थं
द्वन्द्वस्य पदार्थतावच्छेदकपर्यन्तानुधावनमिति, मैवं पदजन्यपदार्थ-
प्रतीतिविशेष्यरूपस्य पदार्थस्य भेदापेक्षयापदजन्यप्रतीतिविषय-
भेद एव द्वन्द्वः कल्पते लाघवात् कर्मधारयोत्तरं द्विवचनाननु-
शासनाच्च एवञ्च घटा इत्यत्रापि द्वन्द्वो न दुर्घटस्तत्र विशेष्यभेदात्
प्रकृते तु प्रकारभेदादिति प्रमाणप्रमेयेत्यादि दर्शितं तेन समं
यथाश्रुते द्वन्द्वानुपपत्तिर्द्रष्टव्या ॥ १५ ॥

ननु कर्मधारयस्थलेऽपि द्वन्द्वस्य विषयसत्वे कर्मधारयः
पृथक् किमर्थमङ्गीक्रियत इत्यत आह कर्मधारयादिति

(१) नन्वेकधर्मावच्छिन्नधर्मिण्युभवावगाहित्यविवक्षणात् न धूमो वह्नि-
व्याप्यो द्रव्यं पर्वतवृत्ति इति ज्ञानजन्येऽतिप्रसङ्ग इत्यत आह एकरूपेणेति ।

मतानुप्रवेशात् । मिथस्तदुभयोपश्लेषावगाहित्वस्य च
परामर्शाऽव्यापकत्वात् ॥ १६ ॥

न च तदुभयविषयत्वनियतधर्मावच्छिन्नकारणता-
प्रतियोगिककार्यताशालित्वमर्थः ॥ १७ ॥

तथाचानुभवभेद एव उभयोः परस्परं भेदकः इत्यर्थः नन्वेकस्मिन्नेव
चैत्रे चैत्रत्वतत्सम्बन्धानां पदजन्यप्रतिपत्तिविषयाणां भेदे कथं न
इन्द्रः इत्यत आह व्याप्तिविशिष्टपदस्येति मीमांसकमतेति व्याप्य-
वानिति शाब्दपरामर्शस्थलीयानुमित्यव्याप्तिरित्यर्थः । (१) द्वितीयं
पक्षं दूषयति मिथ इति तदुभयेति व्याप्तिविशिष्टत्वपक्षधर्मत्वो-
भयेत्यर्थ उपश्लेषः सम्बन्धः अव्यापकत्वादिति व्याप्तिविशिष्टवा-
नित्यादौ कदाचित्तदङ्गीकारेऽपि व्याप्यवानित्यादौ सुतरामभावा-
दित्यर्थः ॥ १६ ॥

न च तदुभयेति प्रकृतपरामर्शत्वस्य तदुभयविषयत्वव्याप्य-
त्वाद्बुद्धिव्याप्यधूमो द्रव्यं पर्वतवृत्ति इत्यादौ च प्रत्यक्षं प्रति
विषयत्वेन कदाचिज्ज्ञानप्रत्यक्षं प्रति ज्ञानत्वादिनोभयथापि
तदुभयविषयत्वव्याप्यत्वाभावादित्यर्थः ।

न च तत्प्रत्यक्षे तत्त्वेनापि कारणत्वं तच्च तदुभयविषयत्वनियत-
मित्यव्याप्तितादावस्थ्यमिति वाच्यं मिश्रमते विषयस्य विशेषरूपेण
कारणतायां मानाभावादिति तात्पर्यात् ॥ १७ ॥

(१) मीमांसकैर्यथावद्बुद्धिव्याप्यवानयं इत्यादि व्याप्यतावच्छेदकानवगाहिपरा-
मर्शादनुमितिरपलप्यते तथैवानुमित्यपलापो न्यायमतेपि स्याति भावः ।

पक्षधर्मतापदोपादानवैयर्थ्यात् । व्याप्तिविशिष्टं व्याप्तिप्रकारकं यत्पक्षधर्मताज्ञानं तज्जन्यमिति तु स्यात् । यद्यपि अत्रापि इन्धनसमानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकवक्त्रित्वावच्छिन्नसमानाधिकरणे-न्धनवानित्यादिपरामर्शजन्येऽतिव्याप्तिः अखण्डव्याप्ते-रप्रसिद्धेः, भ्रमानुमितेर्लक्ष्यत्वे अत्राकाशमात्मन इत्यादौ सुतरां तथा, तथापि तावत्पदार्थानां तथाविधपरस्पर-पक्षेष्टावगाहित्वमात्रं विवक्षितम् ॥ १८ ॥

न च व्यतिरेकिन्यव्याप्तिः, व्यभिचारधीविरोधि-धीविषयत्वेनान्वयव्यतिरेकव्याप्त्योरनुगमात्, भवति

पक्षधर्मतेति, न च व्याप्तिविषयत्वस्य वैयर्थ्यमेव किमिति नोदङ्कितं, पक्षधर्मतापदस्य पक्षवृत्तित्वपरतया साधारणधर्मव-द्धर्मिज्ञानादिजन्यसंशयादावतिप्रसङ्गात्, न चैवमपि व्याप्तिज्ञान-प्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिरुक्तैवेति भावः । सुतरामिति, आत्मनोऽधि-करणाभावादिति भावः, तावत्पदार्थानां व्याप्तिघटकपदार्थानां तथाविधेति व्याप्तिज्ञाने यस्य पदार्थस्य येन येन सम्बन्धेन यत्र यत्र विशेषणत्वं तेन तेन तत्र तथात्वावगाहित्वमित्यर्थः, तच्चाधिकरणे साधनीयत्वं तादृशाधिकरणीयत्वं वृत्तौ वृत्तीयत्वमभावे तादृशा-भावीयत्वं प्रतियोगितायामित्याकारकमिति ध्येयम् ॥ १८ ॥

न च व्यतिरेकिणेति तत्र पक्षधर्मतांशे साध्याभाव-व्यापका-

हि धूमसमानाधिकरणात्यन्ताभावाप्रतियोगिवद्भिस-
मानाधिकरणधूमत्वे वङ्गाभावव्यापकीभूताभावप्रति-
योगित्वे वा गृहीते नियमतो वङ्गव्यभिचारधीविरोधः,
तथाविधधूमसमानाधिकरणत्वादिकन्तु न तथा, रास-
भादौ तद्गृहेऽपि व्यभिचारग्रहात् व्यतिरेकसहचारेणा-
न्वयव्याप्तिग्रहणाश्रयनाद्वा ॥ १८ ॥

न च भ्रमसंशयोत्तरप्रत्यक्षं प्रति विशेषदर्शनस्य

भावप्रतियोगित्वस्य प्रकारत्वादित्यर्थः ; ननु वङ्गात्यन्ताभाव-
वृत्तिर्धूम इति व्यभिचारधीविरोधिनि धूमसमानाधिकरणा-
त्यन्ताभावाप्रतियोगिवद्भिसमानाधिकरणधूमसमानाधिकरणरासभ-
वानितिज्ञाने उक्तरूपसत्वात् तज्जन्य प्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिरित्यत आह
तथाविधेति न तथेति न पक्षधर्मतांशे व्यभिचारधीविरोधिधी-
विषयः, रासभादाविति धूमे व्यभिचारविरोधेऽपि पक्षधर्मता-
शालिनि रासभे व्यभिचाराविरोधादिति भावः ।

ननु हेतुसमानाधिकरणेत्याद्यन्वयव्याप्तेरेव व्यभिचारविरोधित्वे
विवादः कथं व्यतिरेकव्याप्तौ, किञ्च धूमसमानाधिकरणात्यन्ता-
भावाप्रतियोगिवद्भिवृत्तिवाच्यत्ववद्भूमवानिति ज्ञानजन्येऽनुव्यव-
सायेऽतिव्याप्तिः तस्य पक्षधर्मतांशे व्यभिचारधीविरोधित्वात्,
सामानाधिकरण्याविषयत्वेन च अनुमित्यजनकत्वादित्यरुचेराह
व्यतिरेकसहचारेणेति ॥ १८ ॥

हेतुतामते तत्रातिव्याप्तिः, तथाविधनिश्चयत्वेन तस्य हेतुताया विवक्षितत्वात्, विशेषदर्शनस्य च भ्रमाविरोधित्वेन तत्त्वमित्युक्तत्वात् । अतएव लिङ्गवत्वादिलक्षणातिदेशवाक्यार्थज्ञानजन्योपमितौ नातिव्याप्तिः तथाविधवाक्यार्थप्रतिसम्भानेन च तस्य हेतुत्वात् ॥ २० ॥

न च उपनयार्थज्ञानजन्यन्यायार्थज्ञाने, तच्छब्देन शङ्केतितशब्दान्तरेण वा व्याप्यादिविशिष्टोपस्थितिद्वाराजनिते शाब्दबोधेऽतिव्याप्तिः । व्युत्पादयिष्यते हि महावाक्यार्थज्ञानस्यावान्तरवाक्यार्थधीजन्यत्वं तदादेश्वविशेषरूपेणोपस्थापकत्वमिति वाच्यं तत्रातिरिक्तस्य पदजन्यत्वस्य कारणतावच्छेदकेऽनुप्रवेशात् निश्चयत्वस्याप्रवेशाच्च ॥ २१ ॥

हेतुतामत इति मिश्रमत इत्यर्थः उपाध्यायमते विशेषदर्शनस्योत्तेजकत्वात्, स्वमते तु यत्कोटिव्याप्यदर्शनं तस्य तदभावकोटिबाधकत्वात् इत्युक्तत्वादिति मिश्रैरित्युक्तत्वादिति भावः । संशये सति व्यावर्त्तकधर्मदर्शने वा अन्धकारस्थलीयघटादिसंशयोत्तरमालोकादिसमवधाने वा एवं कुङ्कुमे गन्धसंशयानन्तरं तैलादिसमवधाने वा प्रत्यक्षस्य जायमानत्वात्तथैव हेतुत्वमिति, तथाविधेति अतिदेशवाक्यार्थज्ञानत्वेनेत्यर्थः ॥ २० ॥

न्यायेति प्राचीनमतेनेदम् स्वमते तु न्यायेन विशिष्टवैशिष्ट्य-

न च तथापि तत्तद्विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानं प्रति
तद्विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुत्वात्,
तादृशशाब्दबोधे प्रत्यक्षे च अतिव्याप्तिः, दण्डो रक्तो न
वेति संशये रक्तदण्डवानयम् इति ज्ञानानुदयादिति
वाच्यम् ॥ २२ ॥

ज्ञानाजननादुपनयनिगमनाभ्यां जनिते बोधे अतिव्याप्तिर्बोद्ध्या,
ननु ग्रन्थकारमते महावाक्यार्थज्ञानं प्रति अवान्तरवाक्यार्थज्ञानं
न कारणमित्यत आह तच्छब्देनेति, ननु प्राचीनमते बुद्धिस्थत्व-
प्रकारेणैवान्वयबोधः विशेषप्रकारेणान्वयबोधस्तु प्रयत्नसाध्यः,
इत्यत आह सङ्केतितेति पदजन्यत्वस्येति बन्धूपदर्शितकलायाद्युप-
स्थितेर्वारिणाय तस्यावश्यं वाच्यत्वादिति भावः । ननु पदज्ञानं
करणं पदार्थज्ञानं व्यापारः पदपदार्थज्ञानयोश्च यस्येति पदज्ञानस्य
स्मरण एव जनकत्वात्, तस्य च संशया नात्मकत्वेन ज्ञानत्वस्यैव
समुचितत्वादिति भावः ॥ २१ ॥

शाब्दबोध इति पूर्वं खण्डवाक्यार्थज्ञानत्वावच्छिन्नहेतुता-
मादायातिव्याप्तिर्दृष्टा इदानीं तु प्रत्यक्षादिसाधारणतत्तद्विशेष-
णतावच्छेदकप्रकारकहेतुतामादाय इति विशेषः । एवमुप-
मितावपि बोध्यं तत्र विवादय इति न लिखितं, दण्डो रक्तो न
वेति, अयमाशयः विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानन्तावद्विशेषणमिति न्यायेन
विशिष्टस्य वैशिष्ट्यमिति न्यायेन विशिष्टवैशिष्ट्यमिति न्यायेन वा
रक्तदण्डवानित्यत्र द्वेधा कृत्रीकुण्डली वासस्वी देवदत्त इत्यत्रैकत्र

ज्ञानोपरमेपि विशिष्टविषयोपधानेन इच्छाद्वेषयोः
कृतेष्व साक्षात्काराद्विशेषणविषयकाद्विशिष्टसंस्कारादे-

द्वयमिति न्यायेन एकविशेषणविशिष्टेऽपरविशेषणान्वय इति
न्यायेन च द्वेधाभिव्यते तत्र च विशिष्टस्य वैशिष्ट्यविषयकरूपं
यदनुभवसाक्षिकं विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानं तत्र संशयात्मके निश्चयात्मके
वा विशेषणतावच्छेदकप्रकारकानुभवसाक्षिके वैशिष्ट्यप्रकारक-
निश्चयो हेतुः रक्तोदण्डो न वेति संशयानन्तरम् औचित्यावर्जितो
रक्तदण्डवान् न वेति संशयः स तु विशेषणमिति न्यायेनैव जायते
अतएवातिरिक्ते विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे मानं नास्ति विशिष्टद्वयविष-
यकमेव ज्ञानमर्थवशसम्पन्नं विशिष्टवैशिष्ट्यरूपमिति मिश्रमतमपा-
स्तम् । दण्डोरक्तो न वेति संशयानन्तरमजायमानस्य रक्तो-
दण्ड इति ज्ञानानन्तरं जायमानस्य संशयनिश्चय साधारणस्य
विलक्षणज्ञानस्य दुरपक्लवत्वात् इदं पुनरत्र रक्तोदण्डो न वेति
संशयानन्तरमौचित्यावर्जितस्य रक्तत्वरक्तत्वाभाववद्दण्डनिरूपित-
वैशिष्ट्यावगाहिसंशयस्य रक्तत्वनिरूपितदण्डवैशिष्ट्यवैलक्षण्यमा-
पाद्य रक्तदण्डनिरूपितवैशिष्ट्यावगाहिसंशयस्य रक्तत्वे निरूपित-
दण्डांशे वैशिष्ट्यवैलक्षण्यमापाद्य रक्तदण्डनिरूपितवैशिष्ट्यावगाहि-
विशिष्टबोधात्मके सुधीभिश्चिन्त्यमिति ॥ २२ ॥

इच्छाद्वेषयोर्निर्विकल्पकं प्रति कदाचिदिच्छाद्वेषाव्यवहित
प्राक्कालोत्पन्नज्ञानादेव तत्सम्भवेऽपि विनश्यदवस्थज्ञानजन्येच्छाद्य-
नुसरणात्मायासादाह कृतेरिति । साक्षात्कारोऽत्र निर्विकल्पक-

रविशिष्टस्मरणाच्च तद्विषयकगुणानां तत्र हेतुत्वे न्यून-
वृत्तेर्ज्ञानस्याप्रवेशात् ॥ २३ ॥

दूच्छादितः संस्काराच्चानुमित्यनुदयात् संस्कारा-
दन्यत्वस्य गुरुतया ज्ञानत्वेनैव तत्र हेतुत्वात् ॥२३।१॥

रूपः, सविकल्पकस्य विषयांशे सविकल्पककृतित्वांशनिर्व्विकल्प-
कतः एव सम्भवात् कृतिनिर्व्विकल्पकतः एव सम्भवात् कृतिनिर्व्वि-
कल्पकपूर्वं सन्निकर्षार्थमपि विषयस्मृतिस्वाकारादाह विशेषण
विषयकादिति । अत्र च निर्व्विकल्पकात्मकस्मरणं सिद्धान्तविरुद्ध-
मिति भावः ॥ २३ ॥

गुणानामिति । ननु विशेषणतावच्छेदकप्रकारक गुणत्वेन
हेतुत्वे सत्त्वं किमित्युपेक्षितम्, विशेषण विषयकत्वमेव वा
हेतुतावच्छेदकमस्तु अलं गुणत्वानुधावनेनेति चेन्न, प्रकारता-
सम्बन्धेन विशेषणतावच्छेदकवत्संशयान्यत्वेन कारणत्वात्, गुणत्व-
विषयित्वयोरप्रवेशात्, न च दण्ड इति स्मृतिमतः पुरुषोदण्डी
न वेति संशयानन्तरं दण्डिनं पुरुषं सन्देहि इत्यनुव्यवसाये
व्यभिचारः, विशेषणतावच्छेदक प्रकारकस्य दण्डीति निश्चयस्य
तत्राभावादितिवाच्यं, नैयायिकमते प्रामाण्यस्य स्वतस्त्वापत्ति-
भयेन व्यवसाय विशेषणालिङ्गित विशेष्यत्वस्य व्यवसायेऽनुव्यव-
साये नाविषयीकरणात्, न च रक्तदण्डांशे अनुद्बुद्धसंस्कारसत्त्वात्
इति वाच्यं तत्र प्रत्यक्षस्य रक्तदण्डांशे सन्निकर्षं विनैवाभावात्

न च परामर्शानुव्यवसायेऽतिव्याप्तिः सामान्यतः
प्रत्यक्षविषयत्वे न तत्तद्विषयकप्रत्यक्षे तत्त्वेन कादा-
चित्कज्ञानादिप्रत्यक्षे ज्ञानत्वादिना तत्र हेतुत्वं न तु
यावानेव तत्तदितरत्वादेर्विषयनिष्ठो धर्मः तेन तद्विष-
यकत्वेन च कार्यकारणभावः ॥

स्मृतेस्तूद्धोषकाभावादेवाभावात् न च तथापि विनिगमनाविरहा-
दुपनय एव गुणत्वेन प्रयोजकत्वमस्तु विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे तु ज्ञान-
त्वेनेति वाच्यं रक्तदण्डगोचरसंस्कारवतस्तत्त्वौकिकसन्निकर्षविधुरस्य
रक्तदण्डगोचरनिर्व्विकल्पकापत्तेः न चेष्टापत्तिः उत्तरकालं
विशिष्टज्ञानस्यानुभवबाधितत्वादिति सम्प्रदाय विदः । अत्रेदे-
चिन्त्यं रक्तो दण्डो न वेति सन्देहवतो रक्तदण्डगोचरानुद्ध-
संस्कारशालिनश्च रक्तदण्डवानिति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधापत्तिर्दुर्वा-
रैव, विशेष्यांशे लौकिकसन्निकर्षसत्त्वात् रक्तदण्डगोचरस्य सन्देह-
रूपस्य उपनयस्य सत्त्वात् तत्र विशिष्टवैशिष्ट्यबोधस्वीकारे
पूर्व्वत्रापि तत् स्वीकारो दुर्व्वारः एवं प्रकृष्टदीर्घदण्डगोचरलौकिक-
सन्निकर्षवतस्तत् गोचरानुद्धसंस्कारवतश्च प्रथमत एव दीर्घदण्ड-
वानिति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधापत्तिः सर्वेषामेव मतै प्रथमतो न
तत्र विशिष्टवैशिष्ट्यबोधः ज्ञानत्वेन विशिष्टवैशिष्ट्यबोधहेतुत्वे तु
तद्विलम्ब इति । ननु अनुमितावपि विशिष्टवैशिष्ट्यबोधवत्
संशयान्यगुणत्वेनैव हेतुत्वमस्तु लाघवादित्यत आह इच्छादित
इति ॥ २३।१ ॥

मैत्रावलोकित चैत्रनिर्मित नीलेतर घटतद्विषय-
त्वादिना तद्धेतुत्वे अनन्तकार्यकारणभावप्रसङ्गात्
मानाभावात् अन्यथोपपत्तेश्च । अथ विशिष्टस्मरणे
ऽतिव्याप्तिः नचोपेक्षान्यत्वेन तत्र हेतुत्वं उपेक्षात्वं हि
न जातिः, चाक्षुषत्वादिनाजाति सङ्करप्रसङ्गात्, आं-
शिकत्वोपगमाच्च ॥ २४ ॥

नापि प्रवृत्तिनिवृत्त्यजनकत्वम् अजिज्ञासितविषय-
त्वम् वा तादृशादपि स्मृत्युत्पादात् नापि संस्कारा-
जनकत्वम् तज्जनकतावच्छेदकरूपान्तरापरिचयादन्यो-
न्याश्रयप्रसङ्गात्, संस्कारानुत्पत्त्यैव अस्मरणसम्भवे
स्मृतिजनकतायां तदप्रवेशाच्च नाप्यनुभवत्वेन तथात्वं

ननु तादृशकार्यान्यथानुपपत्तिरेवमानमित्यत आह अन्यथोप-
पत्तेश्चेति । जातिसङ्करप्रसङ्गादिति उपेक्षात्वं विहाय चाक्षुषत्वं
घटप्रत्यक्षादौ चाक्षुषत्वं विहाय त्वाचादौ वर्तमानं उपेक्षात्वं चाक्षुषे
उपेक्षाज्ञाने सङ्कीर्णमिति । चाक्षुषत्वादिव्याप्यमुपेक्षात्वं नानैव
वक्तव्यं तावद्भेदकूटो निवेशनीयः इत्यत आह आंशिकत्वोप-
गमाच्चेति एकस्मिन्नेव ज्ञाने अंशत उपेक्षा अंशतोऽनुपेक्षा इति
भावः, (१) तज्जनकतावच्छेदकरूपान्तरापरिचयादिति ॥ २४ ॥

(१) जातेर्व्याप्यवृत्तित्वनियततया अव्याप्यवृत्तित्वेनापादकेन अत्र जातित्वा-
भावः आपाद्यत इत्याशयः ।

संस्कारस्य फलनाशयतयासकृदनुभूतस्य स्मरणीत्तर-
मस्मरणप्रसङ्गात् समानाकारस्यैव फलस्य नाशक-
त्वात् ॥ २५ ॥

समूहालम्बनादितो नैकैकगोचरक्रमिकस्मरणा-
नुपपत्तिः, जायते च पुनः पुनः स्मरणाद्दृढतरः
संस्कारः ॥

अन्योन्याश्रय एव हेतुः भवति हि उपेक्षान्यत्वे ज्ञाते संस्कार-
जनकत्वज्ञानं तस्मिंश्च उपेक्षान्यत्वज्ञानमिति, क्वचित् रूपापरि-
चयादिति पाठः तथाच अवच्छेदकाग्रहे जनकत्वाग्रह इति
स्वतन्त्रं दूषणम्, ननु माभूदन्यदवच्छेदकम् उपेक्षान्यत्वमेवाव-
च्छेदकं भविष्यतीत्यत आह अन्योन्याश्रयादिति ।

ननु तत्त्वेन तत्त्वेनैव संस्कारजनकता, तावज्ज्ञेदकूटवत्त्वम् उपे-
क्षात्वम् इति कुतोऽन्योन्याश्रय इत्यत आह संस्कारानुत्पत्त्यैवेति
अस्मरणसम्भवे उपेक्षणीयास्मरणसम्भवे तदप्रवेशादिति उपेक्षा-
न्यत्वस्याप्रवेशादित्यर्थः ।

सकृदिति वारान्तरानुभवे च तत एव संस्कारस्य फलनाशयत्वे
प्रथमस्मरणेनैव समूहालम्बनसंस्कारनाशात्तदुत्तरं तद्विषयान्तर-
स्मरणानुपपत्तिरित्यत आह समानाकारस्येति प्रथमस्मरणस्य
समूहालम्बनासमानाकारत्वादिति भावः आदिपदेन घट-
वद्भूतलम् ॥ २५ ॥

परित्यज्य च निश्चितव्यभिचारकं रूपं गृह्यमाण-
व्यभिचारकेण कारणत्वकल्पनानुदयात् ॥ २६ ॥

इदमेव चान्यत्र सामान्यकारणतावच्छेदकत्वे
बीजम् अभिहितञ्च तात्पर्यटीकायाम् प्रथमसूत्रे अव-
यवविवेचनाप्रस्तावे मिश्रैः, स्मृतीणां स्वकार्यविरोधिनी
नाम सह भावादिति चेन्न चरमज्ञानपदस्यानुभव-
परत्वात्, साक्षात्तज्जन्यत्वस्य च विवक्षितत्वादिति
कश्चित् ॥ २७ ॥

ननु समूहालम्बनसंस्कारस्य चरमस्मरणत एव कुतो नाशः
तस्यापि तदसमानाकारत्वात् तस्य कालादिना नाशोपगमे
फलस्य नाशकत्वव्यभिचारः तत्त्वेन तत्त्वेन नाशकत्वे सकृदनुभूत-
स्यापि चरमस्मरणमेव नाशकमित्यस्वरसादाह जायते चेति,
दाढ्यं संस्कारगतो जातिविशेषः तच्च भटिति स्मरणादिफलैरेव
कल्प्यते इति भावः ।

ननु भटिति स्मरणादिकं तथाविधोद्बोधकसमवधानाद्भविष्यति
न च प्रत्यक्षं तत्र मानं, तादृशजातेरतीन्द्रियत्वोपगमात् इत्यत
आह परित्यज्य चेति, ननु तथापि संशयान्यत्वं तत्र जनकतावच्छे-
दकं न च संशयस्थले स्मृत्यापत्तिः उद्बोधकाभावात् उद्बोधकस्य
च विशिष्यैव कार्यकारणभावात् ॥ २६ ॥

न च संशयस्थले संस्कारकल्पना तस्य च नाशकादिकल्पनेति

किञ्च व्याप्यविशेष्यकात्पक्षविशेष्यकाद्वा परामर्श-
दनुमितिदर्शनात् तदुभयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेन
तत्र हेतुत्वं लक्षणघटकमपि तदेव एकतरविशेष्यक-
ज्ञानादन्यतरविशेष्यकस्मरणाभावात् अन्यथा नियमेन
स्मृतेरुभयविशेष्यकत्वप्रसङ्गात् ॥ २८ ॥

वाच्यं संस्कारजनकतायां तत्प्रवेशेऽपि स्मृतिजनकतायां तत्प्रवेशे
गौरवादिति चेन्न अनतिप्रसक्तरूपेणैव कारणतायाः सम्प्रदाय-
सिद्धत्वात् अन्यथा सत्त्वादिनापि कारणतापत्तेर्दुर्व्वारत्वादिति
स्वकार्यविरोधिनीनां स्वकार्यकृतो यो विरोधो विनाशः तद्वता-
मित्यर्थः, कश्चिदित्यस्वरसोद्भावनं तद्वीजन्तु साक्षात्त्वं न तावद-
व्यवहितोत्तरक्षणजन्यत्वं विनश्यदवस्थपरामर्शजन्यानुमितावव्याप्तेः
न तावत्तज्जन्याजन्यत्वे सति तज्जन्यत्वं परामर्शजन्यसिद्धिनाश-
जन्यानुमितावव्याप्तेरित्यादिस्वयमुहनीयम् ॥ २७ ॥

प्रकारान्तरेणापि स्मरणेऽतिव्याप्तिनिराशसम्भवे ज्ञानपदस्य
किमर्थमनुभवपरत्वमित्यत आह किञ्चेति विशिष्टैव कार्यकारण-
भाव इत्यत्र प्रथमतो हेतूनाह एकतरेत्यादि अन्यथा विशिष्ट-
कार्यकारणभावं विना अनियमेनेति क्वचित् पाठः । तत्र
कार्यकारणभावानियमो बोध्यः एवं उभयवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वेन
कारणत्वे चकारोऽस्वरससूचनाय स च पूर्व्वोक्त एव ॥ २८ ॥

समानप्रकारकत्वेनैव ज्ञानस्मरणयोः कार्यकारण-
भावात् तत्र विशिष्यैव कार्यकारणभावः नतूक्तरूपेण
गौरवान्मानाभावाच्च इत्यपि केचित् एवञ्च विशिष्ट-
वैशिष्ट्यबोधादौ क्वापि नातिप्रसङ्गशङ्कापि वङ्गाद्यनु-
मितौ वङ्गादिव्यभिचारधीविरोधिधीविषयधर्मप्रका-
रकपक्षधर्मताज्ञानत्वेन हेतुतामते तु नितरां तथैव
लक्षणे निवेशात् अतएव व्याप्यवत्पक्षाद्यभावज्ञानं प्रति
व्याप्यवत्पक्षादिज्ञानत्वेन हेतुत्वेऽपि न क्षतिः ॥ २६ ॥

व्याप्ताविषयत्वेन वा जन्यं ज्ञानं विशेषणीयम्,

येषां मते विशिष्टवैशिष्ट्यबोधसामान्यं प्रति विशेषणताव-
च्छेदकप्रकारकनिश्चयस्य न हेतुत्वं तन्मतेष्वभावबुद्धिर्विशिष्ट-
वैशिष्ट्यबोधरूपैव तत्र च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-
ज्ञानं हेतुरिति तत्र पृथगतिव्याप्तिं वारयति अतएवेति ।

अतएव उभयवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वेन हेतुत्वं विवक्षित-
मित्यर्थः आदिपदात् येषां मते व्याप्यविशिष्यकपरामर्शः कारणम्,
तन्मते तादृशाभावस्यापि संग्रहः (१) ॥ २६ ॥

ननु उभयवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वेन हेतुत्वे वङ्गिव्याप्ये पर्वत
इति ज्ञानादप्यनुमित्यापत्तिः । न च पर्वतस्य आधारत्वाव-

(१) पक्षवृत्तिव्याप्याभावस्य आधेयतया पक्षवत्त्व्याप्याभावस्य च संग्रह
इत्यर्थः ।

एतेन स्मृतिं प्रति संस्कारद्वारा अनुभवं प्रति च साक्षाद्विशेषणधियो हेतुत्वस्य निर्व्विकल्पात्मकस्य वा स्मरणस्य अनुभवं प्रत्येव वा तस्याहेतुत्वस्य नियमतः कृतिसाक्षात्कारपूर्व्वं विषयस्मृतेश्च कल्पनात् व्याप्य-वत्पक्षादिज्ञानेऽतिव्याप्तिरित्यपि परास्तम् ॥ ३० ॥

गाहिज्ञानत्वेन कारणत्वम्, पर्व्वते वक्लिष्याप्य इति ज्ञानाव्याप्य-त्वात् (१) एवं व्याप्यस्य आधेयत्वावगाहित्वविवक्षणेऽपि वक्लि-व्याप्यवान् पर्व्वत इत्यत्र अव्याप्तिर्वीध्या न च एकत्र तदुभयभाने प्रमाणमस्ति, न च वक्लिष्याप्यवान् न वेति संशयविरुद्धोभय-वैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेन हेतुत्वं, एतन्मते पर्व्वते वक्लिष्याप्य इति ज्ञानस्य भिन्नप्रकारतया तथा, संशयाविरोधित्वात् अयं वक्लि-व्याप्यत्वावच्छेदकधर्मवान् पर्व्वतवांश्च वक्लिष्याप्य इति ज्ञाना-दप्यनुमित्यापत्तेः । विशिष्टवैशिष्ट्यबोधविलक्षणहेतुत्वादुक्त-निखिलविवक्षणे न तथा, ननु स्मृतिस्थले संस्कारद्वारा कार-णत्वमनुभवे तु साक्षात्सम्बन्धेनेति सम्बन्धभेदात्कारणताभेदः इत्यतः आह निर्व्विकल्पकेति ।

ननु निर्व्विकल्पकस्मरणं सिद्धान्तविरुद्धमित्यत आह अनुभव-मिति दैवादिति साध्यतावच्छेदककोटौ पक्षतावच्छेदककोटौ

साध्यादेरननुगमात् एकत्रोपादानेऽन्यानुमितौ
दैवाद्याप्तिविषयिण्याञ्च अव्याप्तिः परमवशिषाते, सापि
तादृशज्ञानवृत्त्यनुभवत्वव्याप्यजातिमत्त्वविवक्षया निर-
सनीया एतल्लाभायैव चानुभवार्थकं चरमज्ञान-
पदम् । एवञ्चान्वयव्यतिरेकव्याप्तोः पृथक्प्रयोजकत्वे-
ऽपि न क्षतिः ।

पर्वतवक्लिष्याप्यवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वावच्छिन्न-
कारणताप्रतियोगिककार्य्यताया वक्लिष्याप्यवत्पर्वत-
निश्चयत्वावच्छिन्न-कारणताप्रतियोगिक-व्याप्ताविषयक-
वृत्तिकार्य्यताया वा अवच्छेदिका ज्ञानवृत्तिः सामा-

वा व्याप्यवगाहिन्यां समूहालम्बनरूपायां वा एवं जातिघटित-
लक्षणकरणे ॥ ३० ॥

ननु तादृशज्ञानवृत्त्यनुभवत्वव्याप्यजात्यपेक्षया लघुलक्षणमाह
पर्वतेति तत्र च तादृशकार्य्यताश्रयवृत्त्येवानुभवत्वव्याप्यजातिः इह
तु तादृशकार्य्यतावच्छेदिकाजातिः इति विशेषः, ननु उभय-
वैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेन हेतुत्वं पूर्वमेव दूषितम्, न च तथापि
विनिगमनाविरहात् पर्वते वक्लिष्याप्य इति निश्चयत्वेन हेतुत्व-
मस्तु, परामर्शस्यामितिसमानाकारस्यैव विनिगमकत्वात्, अनु-
रपि विशेषोऽध्यवसायकर इति न्यायात् अनुमितेश्च पक्षविशेष-
कत्वनियमादित्यभिप्रेत्याह वक्लिष्याप्यवदिति ।

नाधिकरण्येनावच्छेदिका वा या जातिस्तद्वत्त्वं वा बोध्यम् ॥ ३१ ॥

व्याप्तिभानेऽवश्यं भासमानो यस्तादृशानुमित्य-
विषयोऽर्थस्तदविषयत्वमात्रं वा ग्राह्यं, यां काञ्चिदनु-

नन्ववच्छेदकत्वमवच्छेदकत्वकोटिप्रविष्टत्वमवश्यं वाच्यं, वङ्ग-
नुमितित्वादेरेव कार्यतावच्छेदकत्वात् तथाच वङ्गित्वमादाय
वङ्गावतिव्याप्तेरित्यत आह ज्ञानवृत्तिरिति, ननु ज्ञानानुमितित्वं
यत्र कार्यतावच्छेदकं तत्र ज्ञानत्वस्यापि तथात्वादतिव्याप्ति-
स्तदवस्थैव एवं केवलवङ्गानुमितित्वमपि नावच्छेदकं वाच्यं,
तथाच परामर्शकुक्षिनिक्षिप्त ज्ञानत्वमादायातिव्याप्तिस्तदवस्थैवेति
अस्वरसादाह सामानाधिकरण्येनेति, कार्यकारणभावज्ञाने कार्य-
तासामानाधिकरण्येन यस्याभानं इत्यर्थः । वङ्गित्वज्ञानत्वादेश्व
कार्यतावच्छेदकत्वसंस्पर्शाभावादिति भावः ॥ ३१ ॥

तादृशानुमित्यविषय इति साध्यादिवारणाय तथाच व्याप्त्य-
विषय इत्यत्र अभावाद्यविषयक इत्यर्थः । अयञ्च लाघवमभि-
प्रेत्य व्याप्त्यविषयकेत्यस्य निष्कर्षः कृतः, ननु वङ्गिव्याप्यवत्पर्वत-
निश्चयत्वेनापि न हेतुत्वम् । आलोकधूमसाधारणव्याप्तेरेक-
धर्माभावात् न च वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्शत्वेन
हेतुत्वं तदुत्तरवङ्गानुमितित्वेन कार्यत्वं एवं आलोकादावपि
इति वाच्यं, सर्व्वासामेवानुमितीनां तदुत्तरत्वात् न च तदुत्तरत्वे
सति तत्कालीनानुमितित्वमेव कार्यतावच्छेदकमिति वाच्यम्,

मितिव्यक्तिमादाय तद्व्यक्तिसमवेतानुभवत्वान्यानु-
भवान्यासमवेतधर्मसमवायित्वमिति वा वक्तव्यम् ।
अनुभवत्वजात्यनङ्गीकारे तु तद्व्यक्तिसमवेतस्मरणा-
समवेतधर्मसमवायित्वं वक्तव्यम् ॥ ३२ ॥

वह्निव्याप्यालोकापरामर्शजायमानायां वह्निव्याप्यधूमवत्पर्वता-
वगाहिन्यां वह्निनुमितौ व्यभिचारात् । नच वह्निव्याप्य-
धूमवान् पर्वत इत्येतत्पर्वतज्ञानातिरिक्तपर्वतज्ञानाजन्यपर्वतो
वह्निमानित्यनुमितित्वेन कार्यता उभयपरामर्शजन्यानुमितौ
तु पृथगेव कार्यतेति वाच्यं अन्योन्याश्रयात् । तादृशपर्वतज्ञाना-
जन्यत्वे गृहीते एतत्पर्वतज्ञानजन्यत्वं ग्राह्यं गृहीते वास्मिंस्तद्वाह्य-
मिति । न च वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्शव्यव-
हितोत्तरानुमितित्वमेव कार्यतावच्छेदकमिति वाच्यम् । अव्यव-
हितत्वस्य तदधिकरण-क्षणध्वंसाधिकरण-क्षणध्वंसानधिकरणत्वे
सति तदधिकरण-क्षणध्वंसाधिकरणत्वरूपस्य तत्तद्व्यक्तिविश्रान्त-
तया तथाविधपरामर्शस्य हेतुत्वे मानाभावात् कुतस्तथाविध-
लक्षणावतार इत्यभिप्रेत्याह यामिति ।

केचित्तु परामर्शवदनुमितित्वेन कार्यतामतुर्वर्थसु अव्यव-
हितोत्तरत्वं सम्बन्धाननुगमस्तुनदोषाय स्वरूपसम्बन्धादौ तथोप-
गमात् । अन्यथा घटपटत्वादिकमपि दुर्वचं तद्विधोत्तरत्वम्,
तच्च सर्व्वटकारसाधारणमिति घाव्यवहितत्वं वाच्यं, तच्च
प्रत्येकविश्रान्तमिति एवं शक्तिग्रहाभावे व्यवहारविलोप इति

अन्ये तु परामर्शत्वेन कारणता अनुमितित्वेन च कार्यता परामर्शत्वञ्च जातिविशेषः न च चाक्षुषत्वादिनासङ्करः सर्वत्र परामर्शस्य मानसस्यैवाभ्युपगमात् । न च तादृशजातौ मानाभावः कार्यकारणभावान्यथानुपपत्तेरेव मानत्वात् इत्याहुः । नवीनाः पुनः प्रकृतलक्षणं रक्षयन्तो वर्णयन्ति यत्र कुत्रचित् विशेषे एकेनैव व्याप्येन व्यापकस्यानुमितिर्जाता तत्र तादृशपरामर्शत्वेन तादृशानुमितित्वेन कार्यकारणभावो बाधकं विना सुघट एव, तथाच तामनुमितिमादाय जातिगर्भलक्षणं सम्यगिति । प्रत्यक्षत्वादिवारणाय तद्व्यक्तिसमवेतेति ।

तथापि प्रत्यक्षत्वादिर्विषयतया कालिकविशेषणताविशेषेण चानुमितिवृत्तित्वात् समवेतेति । अनुभवत्ववारणाय अनुभवत्वान्येति ज्ञानत्वादेर्वारणाय अनुभवान्यासमवेतेति ननु अनुभवान्यासमवेतेति व्यर्थं अनुभवत्वान्येति पदेनैव वारणात् अनुभवत्वत्ववच्छिन्नभेदस्य सकलानुभववृत्तिभेदपर्यवसन्नतया ज्ञानत्वादेरपि वारणात् (१) अनुभवत्ववृत्ति एतत्त्वमेव प्रतियोगितावच्छेदकं अत्र अनुभवत्वत्वं हि अनुभव इति ज्ञानप्रकारत्वं न तु अनुभवेतरावृत्तित्वे सति सकलानुभववृत्तित्वं अतो न ज्ञानत्वादिवारणमिति तस्यापि अनुभवान्यमहाकालवृत्तित्वात् असम्भववारणायासमवेतेति, तादृशधर्मस्य महाकालवृत्तित्वात् तत्रातिव्याप्तिवारणाय समवेतेति बोध्यम् ॥ ३२ ॥

(१) अनुभवत्वत्वं सकलानुभववृत्तित्वं तच्च ज्ञानत्वेऽपि वर्तते इति ज्ञानस्यानुभवसाधारणं तदवच्छिन्नप्रतियोगिकभेदवन्न ज्ञानत्वमिति भावः ।

व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्य-
तावच्छेदकावच्छिन्ना या, विशिष्टपरामर्शत्वावच्छिन्न-
कारणता-प्रतियोगिककार्यता, तत्समानाधिकरणानु-
भवत्वव्याप्यजातिमत्त्वं तत्त्वमित्यपि कश्चित् ॥ ३३ ॥

परे तु पक्षधर्मतेत्यत्र पक्षता विशेषणं तथाच
पक्षतासहकृततादृशपरामर्शजन्यत्वमर्थः, यथोक्ताया
विशेष्याद्यभावरूपाया वा पक्षतायाः प्रत्यक्षवारणाय
परामर्शस्योपादानं तत्त्वेन जनकत्वमेकावच्छेदेन तदु-

व्याप्तिज्ञानत्वेति अनुमितौ व्याप्तिज्ञानं कारणं परामर्शी व्यापार
इति कारणव्यापारयोरेकमेव कार्यतावच्छेदकमित्यभिप्रायेणेदं
तत्राद्यं दलं व्याप्यवद्विशिष्टवैशिष्ट्यबोधादिवारणाय, द्वितीयं
तु व्याप्तिज्ञानप्रत्यक्षादिवारणाय, कश्चिदित्यस्वरसोद्भावनं तद्वी-
जन्तु व्याप्तिज्ञानत्वस्य कारणतावच्छेदकत्वमेव खण्डितमिति एवं
परामर्शस्य कार्यतावच्छेदकं पक्षविशेषादिघटितं व्याप्तिज्ञानस्य
कार्यतावच्छेदककोटौ तन्निवेशनमफलमिति ॥ ३३ ॥

पक्षतासहकृतेति मिश्रैर्विवक्षितं तच्च शब्दतः कथं लभ्यत
इत्यत आह पक्षधर्मतेति ।

तथाच विशिष्टज्ञानत्वेनैव विशेषणजन्यत्वमपि लभ्यत इति
भावः यथोक्ताया मिश्रमते योग्यतायाः कालघटितत्वेन, अन्यमतेऽपि
सिषाधयिषाविरहवैशिष्ट्यांशे कालस्य निवेशने च योग्यानुपलब्धि-

भयजन्यत्वञ्च विवक्षितं तेन बाधादिकालीनेन दैवात्
प्रतियोगिविषयकेण परामर्शेन जन्ये पक्षतायाः प्रत्यक्षे,
तदुभयसमूहालम्बने वा नातिप्रसङ्गः । तद्वृत्त्यनुभवत्व-
व्याप्यजातिमत्त्वविवक्षया च नाव्याप्तिरित्याहुः तच्चि-
न्त्यम् ॥ ३४ ॥

तत्करणमिति । न च व्याप्यादिज्ञानजन्यज्ञान-
करणत्वेनेतरभेदसाधने व्याप्तिज्ञानत्वं तादात्म्यसम्ब-
न्धेन व्याप्तिज्ञानमेव वा गमकं व्याप्तेरननुगमेऽपि अधि-

विवादादाह विशेषाद्यभावरूपाया वेति क्रमेण व्यावृत्तिमाह
तेनेत्यादि बाधादिकालीनेत्यनेनानुमितिव्युदासः प्रतियोगि-
विषयकेनेति सिद्धिविषयकेनेत्यर्थः सिद्ध्यभावप्रत्यक्षे विषयतया
सिद्ध्यभावस्य हेतुत्वं परामर्शस्य च सिद्धिज्ञानात्मकतया प्रति-
योगिज्ञानत्वेन हेतुत्वमिति भावः तच्चिन्त्यमिति परामर्शत्वेन जन-
कताविवक्षयैव उक्तक्रमेण निखिलातिव्याप्तिनिरासः ॥ ३४ ॥

इतरस्य वैयर्थ्यप्रसङ्ग एवमेकावच्छेदेनेत्यपि प्रकृते बाधितं
पक्षताजन्यतावच्छेदककोटौ पक्षतावच्छेदकस्य सामानाधि-
करण्यस्य तदवच्छेदकावच्छेद्यानुमितिवैलक्षण्यविशेषा विनिवेश-
नीयाः परामर्शे तु तद्विरह इत्यपि बोध्यम् । व्याप्तिज्ञानत्वेन
व्याप्तिज्ञानत्वाप्रवेशायाह तदात्म्यसम्बन्धेनेति न च तादृश-
निश्चयत्वावच्छिन्नहेतुत्वविवक्षायां निश्चयत्वस्य ज्ञानत्वघटिततया

कस्य भागासिद्धिवारणमात्रप्रयोजनत्वादिति वाच्यम् ।
फलोपहितस्य लक्ष्यतया व्याप्तिज्ञानत्वादेरतिप्रसक्त-
त्वात् करणत्वनिष्ठव्याप्तेस्तादृशज्ञानत्वत्वाद्यनवच्छेद्यत्वा-
द्वातिरेकव्याप्तेर्गमकतया वैयर्थ्यशङ्कानवकाशाच्चेति ।

लिङ्गस्यानित्यत्वेऽप्यनुमितिकरणस्य स्वरूपतः प्रत्य-

कथमेतदिति वाच्यम् । तत्र संशयान्यतादृशज्ञानत्वस्य विलक्षण-
स्यैव निवेशात् इति भावः, अधिकस्येति तादृशजातिमत्करणत्वस्य
इत्यर्थः, भागासिद्धीति व्याप्तित्वस्य एकस्य अभावात् विशिष्य-
व्याप्तिज्ञानत्वमेव हेतुतावच्छेदकं वक्तव्यं तच्च सर्वानुमितिकरणा-
वृत्तीत्यर्थः, फलोपहितेति व्याप्तिज्ञानत्वस्य स्वरूपयोग्यवृत्तितया
फलोपहितेतरभेदव्यभिचारित्वात् तादृशजातिमत्करणत्वविवक्षणे
तु फलोपहितकरणत्वविवक्षणान्न व्यभिचारः, तथाच व्यभिचार-
वारकमेव विशेषणमिति भावः । पक्षसङ्कोचनिबन्धनारुचेराह
करणत्वेति तथाच यन्निष्ठा यन्निरूपिता व्याप्तिरित्यादिन्यायेनैव
धूमप्रागभाववन्न वैयर्थ्यमिति भावः ।

यद्यपि करणत्वस्यापि स्वरूपयोग्यतावच्छेदकतया तदपि
व्याप्तिज्ञानत्वमेव, तथाच क्व यन्निष्ठेत्याद्यवकाशः तथापि तादात्म्येन
व्याप्तिज्ञानमपेक्ष्य बोद्धव्यम् । यद्वा करणत्वमतिरिक्तमेव व्यति-
रेकेति अनुमानेतरभेदाभावव्यापकतया उक्तहेतुप्रतियोगिका-
भावनिष्ठाया ग्राह्यत्वात् । वैयर्थ्येति अखण्डाभावघटकतया न
वैयर्थ्यमिति भावः ।

अथ अनुमानप्रामाण्यनिरूपणम् ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथानुमानं न प्रमाणं योग्योपाधीनां योग्या-
नुपलब्धप्राभावनिश्चयेऽप्ययोग्योपाधिशङ्कया व्यभिचार-
संशयात् शतशः सहचरितयोरपि व्यभिचारोपलब्धेश्च
लोके धूमादिदर्शनानन्तरं वज्रादिव्यवहारश्च सम्भा-

क्ष्योपजीवकत्वं व्यवस्थापयन्नाह तच्चेति अनुमितेर्ज्ञाना-
करणकज्ञानत्वेन प्रत्यक्षमिति मध्यनिवेशे तत्करण-
स्यापि प्रत्यक्षप्रमाणान्तर्भावः स्यादिति तन्निरस्यति
तच्चेत्यपि कश्चित् ॥ ३५ ॥

इति अनुमानदीधितौ अनुमितिनिरूपणं समाप्तम् ।

ननु अनुमानपरीक्षायां तच्चेत्यादिग्रन्थोऽनुपयुक्त इत्यरुचेराह
लिङ्गस्येति केचिदित्यस्वरसोद्भावनं तद्वीजन्तु प्रत्यक्षस्य लक्षणान्तर-
सम्भव इति ज्ञानाकरणकेति । ज्ञानकरणकत्वव्यभिचार्यनुभव-
त्वव्याप्यजातिमत्वमित्यर्थः, तेन श्रवणकरणकात्मसाक्षात्कार-
संग्रहः ॥ ३५ ॥

इति दीधितिप्रसारिण्यां अनुमितिनिरूपणं समाप्तम् ।

वनामात्रात् संवादेन च प्रामाण्याभिमानादिति ना-
प्रत्यक्षं प्रमाणम् ॥ १ ॥

इति न अप्रमाणसाधर्म्येणाप्रामाण्यसाधने दृष्ट-
साधर्म्यस्यानुमानत्वात् एतद्वाक्यस्य सन्दिग्धविपर्य्य-
स्तान्यतरं प्रत्यर्थवत्त्वात् तयोश्च परकीययोरप्रत्यक्षत्वात्,
अनुमानमप्रमाणमिति वाक्यस्य प्रामाण्याप्रामाण्ययोर्व्या-

दीधितिः ।

अनुमानप्रामाण्यं परीक्षितुं चाव्विकमतमुत्थाप-
यति अथेति अनुमानं अनुमानत्वेनाभिमतं धूमादि-
ज्ञानमसत्ख्यात्युपनीतमनुमानमेव वा सम्वादेन सम्वा-
दाभिमानेन सम्भावितस्यासतोऽनुगताकारस्य परमार्थ-
सत्स्वलक्षणमात्रसाक्षिणाध्यक्षेणानुल्लेखात् ॥ १ ॥

प्रमाप्रमासम्भावितस्य सम्भावनाकालीनानुगतविषयत्वेन असत्-
ख्यातित्वात् । निर्व्विकल्पकस्य सद्विषयतया विषयजन्यतया
औचित्यानेकविषयत्वरूपसम्बाद इत्यर्थः । परमार्थसत् वस्तुसत्
त्वं असाधारणं देशाननुगमात् परमार्थश्च कालाननुगमात्
क्षणिकस्य अतत्स्वलक्षणं यस्य इत्यर्थः । अनुगतधर्मश्च न निर्व्वि-
कल्पकविषय इत्यर्थः ।

अनुल्लेखादिति । तथाच तन्मते प्रमाणद्वयपरिगृहीतेत्यादि-
रूपसम्बादस्य प्रकृतेः अनवतार इति भावः ॥ १ ॥

घाताच्च । अपिचानुमानाप्रामाण्ये प्रत्यक्षस्याप्यप्रमाण-
त्वापत्तेः, प्रामाण्यस्यानुमेयत्वात् स्वतश्च प्रामाण्यग्रहे
तत्संशयानुपपत्तेः । व्याप्तिग्रहोपायश्च वक्ष्यते ॥ २ ॥

इति श्रीमद्भट्टेशोपाध्यायविरचिते तत्त्वचिन्तामणौ

अनुमानप्रामाण्यनिरूपणं समाप्तम् ।

अध्यक्षमूलकविकल्पोल्लिखितत्वाद्वा संवादः अनु-
मानाप्रामाण्ये च तन्मूलकसमयनिर्णयाद्यधीनप्रवृत्ति-
कयोः शब्दोपमानयोः सुतरामप्रामाण्यान्नाप्रत्यक्षं
प्रमाणमित्याह इति नेत्यादि अप्रमाणसाधर्म्येण
प्रमाणताप्रयोजकरूपशून्यत्वेन दृष्टसाधर्म्यस्य साधर्म्य-

ननु तन्मते नैतत् सम्वादलक्षणवस्तुणः क्षणिकत्वेन एक-
निर्व्विकल्पकविषयस्य निर्व्विकल्पकान्तरविषयत्वात् तदीयसम्वाद-
लक्षणमाह अध्यक्षेति अध्यक्षं निर्व्विकल्पकं यथाश्रुतमूलस्यापि
अनुमानमित्याद्युपक्रमान्नाप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याद्युपसंहारविरोधा-
दाह अनुमानेति अप्रमाणसाधर्म्यस्य अप्रामाण्यसाधने व्यभि-
चारादाह अप्रमाणेति । ननु अव्यवहितमेवाभिहितं त्वेतित्यादिना,
लिङ्गज्ञानमेवानुमानं तत्कुतः साधर्म्यस्यानुमितिकरणत्वमिति ग्रन्थ-

दर्शनस्य वा, नन्वभिहितमेव साधर्म्यदर्शनं सम्भावनां भावयति सम्भावनैव च बहुशो व्यवहारहेतुरित्यत आह अनुमानमिति ।

ननु न वयमापाततो भ्रमजनकत्वलक्षणमप्रामाण्यं निरूपयामो येन भ्रमस्य विषयबाधाधीनतया प्रामाण्यं सम्भाव्येतापि परन्तु प्रमाकरणत्वव्यतिरेकमत आह अपिचेति । स्वत इति न चानुगताकारासंस्पर्शिनि परमार्थसत्स्वलक्षणसाक्षिणि स्वसंवेदनसंविदित-प्रामाण्ये निर्व्विकल्पकज्ञाने न प्रामाण्यं सन्दिह्यते परन्तु तदुत्तरभाविनि समुल्लिखितालीकानुगताकारे सविकल्पक एवेति वाच्यम् । निर्व्विकल्पकस्य सन्मात्रावलम्बनत्व-स्वविषयत्वप्रामाण्यावगाहित्वानामनुमानाधीनसिद्धिकत्वात् । सर्व्वमिदं सति व्याप्तिनिश्चये स्यात् स एव तु न सम्भवत्युपायाभावादित्यत आह व्याप्तीति ॥ २ ॥

इति अनुमानदीधितौ अनुमानप्रामाण्यनिरूपणं समाप्तम् ।

कृन्तं पूरयति साधर्म्यदर्शनस्येति, अभिहितमेव उक्तमेव, साधर्म्यदर्शनं प्रमाणताप्रयोजकरूपप्रदर्शनं, भावयति उत्पादयतीत्यर्थः, न प्रामाण्यं सन्दिह्यते इति तथाचान्यत्र सविकल्पके

अथ व्याप्तिपञ्चकम् ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नन्वनुमितिहेतुव्याप्तिज्ञाने का व्याप्तिः न तावद-
व्यभिचरितत्वं तद्धि न साध्याभाववदवृत्तित्वम् साध्य-
वद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वम् ॥ १ ॥

दीधितिः ।

समारब्धानुमानप्रामाण्यपरीक्षाकारणीभूतव्याप्ति-
ग्रहोपायप्रतिपादननिदानं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमार-
भते नन्वित्वादिना साध्याभाववदवृत्तित्वस्याव्याप्य-
वृत्तिसाध्यकसङ्केतावव्याप्तिमाशङ्क्याह साध्यवद्भिन्नेति ।
साध्यवद्भिन्ने यः साध्याभावस्तदवृत्तित्वमर्थः ॥ १ ॥

प्रामाण्यसंशयात् निर्व्विकल्पके स्वतः प्रामाण्यग्रहो न विरुद्ध इति
भावः । सन्मात्रेत्यादिकच्चापाततः, तन्मते सन्मात्रावलम्बनत्वादि-
व्यवहारस्तु सम्भावनयैव भविष्यतीति ॥ २ ॥

इति दीधितिप्रसारिण्यां अनुमानप्रामाण्यनिरूपणं समाप्तम् ।

साध्यवद्भिन्नावृत्तित्वमित्यसैव सम्यक्त्वे साध्याभावपदवैयर्थ्य-
मिति सार्व्वभौमदूषणमुद्धर्तुमाह साध्यवद्भिन्ने य इति तथाच
साध्यवद्भिन्नो गुणः तद्वृत्तिसाध्याभावविशेषलाभार्थं साध्यवद्भिन्न

साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावा-सामानाधिकर-
ण्यम् ॥ २ ॥

सकलसाध्याभाववन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वम् ॥ ३ ॥

कर्मादौ संयोगाद्यभावस्य भिन्नत्वे मानाभावादाह
साध्यवदिति ॥ २ ॥

इति तच्चाभावे अन्वितं न साध्याभाववदित्यन्तेन, तथाच न वैयर्थ्य-
गन्धोऽपि ।

न च घटत्वघटपटसंयोगान्यतराभाववान् पटत्वादित्यत्रा-
व्याप्तिः साध्यवद्भिन्नघटनिष्ठसंयोगरूपसाध्याभाववति पटे पट-
त्वस्य वृत्तित्वादिति वाच्यम् । तत्र साध्याभावस्यातिरिक्तस्यैवाभ्युप-
गमादेकमात्रप्रतियोगिकाभावाभावस्यैव भावरूपत्वात् । केचित्तु
साध्यवद्भिन्नस्या भेदेन सम्बन्धेन साध्याभाववति विशेषणात् कर्म-
धारयपक्षेऽपि न दोष इत्याहुः (१) ॥ १ ॥

कर्मादाविति । न च साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वविशिष्टो यः साध्या-
भावः तद्वद्वृत्तित्वमित्युक्तौ नाव्याप्तिरिति वाच्यम् । साध्याभावां-
शवैयर्थ्यात् साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वविशिष्टवत्किञ्चिदधिकरणवृत्तित्वा-
भावोक्तावेव सामञ्जस्यात् ॥ २ ॥

(१) यथासन्निवेशे वैयर्थ्याभावात् अत्र साध्याभाववत् एव वृत्तित्वांशे निवेशेन
तत्र साध्यवद्भिन्नस्य विशेषणत्वे द्वादशवृत्तित्वघटितलक्षणस्य लक्षणान्तरत्वेन न
दोषः इति भावः ।

हेतोः साध्यवत्पक्षभिन्नदृष्टान्तवृत्तित्वेनाव्याप्तिराह
 सकलेति साकल्यं साध्याभाववति साध्ये च बोध्यं
 साध्याभावो वा साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-
 ताको ग्राह्यस्तेन विपक्षैकदेशनिष्ठाभावप्रतियोगिनि
 व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिः न वा नानाव्यक्तिसाध्यक-
 सङ्घेतावव्याप्तिः । अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्तिसङ्घे-
 तावव्याप्तेर्व्यभिचारिणि चाव्याप्यवृत्तावतिव्याप्तेर्वार-
 णायाभावद्वये प्रतियोगिव्यधिकरणत्वं बोध्यम् ॥

सिद्धिकर्मत्वं साध्यत्वमिति यथाश्रुतार्थपक्षीयसाध्यस्यैवेत्य-
 भिप्रेत्य साध्यवत्पक्षेत्युक्तम् (१) ।

अत्र धूमवान् वङ्गेरित्यत्र साध्याभाववज्जलनिष्ठाभावप्रति-
 योगिन्यतिप्रसक्तिवारणाय साकल्यमिति साध्याभाववतीति
 साध्ये चेति साध्याभावे साकल्यदाने तत्तद्रूपावृत्तित्वादिरूपेण
 यो वङ्गरभावस्तस्यापि सकलसाध्याभावमध्ये सन्निवेशात् तावता-
 मधिकरणस्याप्रसिद्धेः, ननु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व-
 विवक्षाया आवश्यकत्वात्प्रकृते च संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-
 ताकयावदभावाधिकरणस्य जात्यादेरेव प्रसिद्धत्वादिति चेन्न
 धूमवान् वङ्गेरित्यादौ सत्वादिना साध्याभाववति जात्यादौ

(१) सिद्धिरनुमितिः तद्विषयत्वं न दृष्टान्तस्य साध्यस्य तत्र पक्षता विरहादिति
 साध्यवत् पदेनैव साध्यवत्पक्षो लभ्यते इति भावः ।

हेत्वभावोऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-
योगिव्यधिकरणः तत्प्रतियोगित्वञ्च हेतुतावच्छेदक-
रूपेण बोध्यं, तेन द्रव्यत्वादौ साध्ये विशिष्टसत्त्वादौ
नाव्याप्तिः न वा विशिष्टसत्तात्वादिना तादृशाभाव-
प्रतियोगिनि सत्तादावतिप्रसङ्गः ॥

वङ्गादेरभावादतिव्याप्तिः, घटत्वाभावादेः साध्यतायां सकल-
साध्याभावान्तः पातित्वाद्घटावृत्तित्वावच्छिन्नाभावानामधिकरणा-
प्रसिद्धाव्याप्यपत्तेः साध्ये चेति चकारोऽनास्थायां अतएवाह
साध्याभावो वेति । यद्वा सत्तावान् जातेरित्यत्र गुणकर्मा-
ण्यताविशिष्टसत्ताभाववति गुणादौ जातेरवृत्तेरभावादव्याप्तेराह
साध्याभावो वेति विपक्षैकदेशो यः कश्चन साध्याभाववान् तन्निष्ठा-
भावप्रतियोगित्वादित्यर्थः । व्यभिचारिणि चेति रूपवत्संयोगा-
दित्यादावित्यर्थः ॥

हेत्वभावोऽपीत्यपिना साध्याभावसमुच्चयः । क्रमेण व्यावृत्ति-
माह तेनेत्यादि तादृशेति प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नव्यधि-
करणेत्यर्थः साध्याभावस्य तथात्वोपादानाच्च गुणकर्माण्यत्व-
विशिष्टसत्तावज्जातिमत्वादित्यादौ । प्रतियोगिव्यधिकरणसाध्या-
भाववज्जात्यादिनिष्ठाभावप्रतियोगिनि जातिमत्वे नातिव्याप्तिः ।
न च तत्साध्याभावस्य गुणादौ प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात्प्रति-
योगिव्यधिकरणसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावाप्रसिद्धेः, कुतोऽति-

साध्यवदन्यावृत्तित्वं वा केवलान्वयिन्यभावात् ॥४॥

इति श्रीमद्भङ्गेशोपाध्याये विरचितं तत्त्वचिन्तामणौ

व्याप्तिपञ्चकं समाप्तम् ।

यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षो वा तत्र निर्धूमत्वा-
दिव्याप्ये तत्त्वेन साध्ये निर्वह्णित्वादौ चाव्याप्तिस्तत्र
हेत्वभावस्य वङ्गादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षावृत्तित्वादत
आह साध्यवदिति ॥ ३ ॥

व्याप्तिरिति वाच्यम् । संयोगिएतत्वादित्यनुरोधेन वक्ष्यमानरीत्या
अधिकरणविशेषनियन्त्रितस्य तस्य वक्तव्यत्वादिति । संयोगा-
भाववान् विभागादित्यत्राप्यव्याप्तिर्बोद्ध्या । साध्ये साकल्याप्रसिद्धेः
सकलसाध्याभावाप्रसिद्धेः क्रमेणाव्याप्तिरयमाह यत्रेत्यादिना,
साध्याभावस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविवक्षणा-
दाह विपक्षो वेति ॥

इदमीश्वरभिन्नं तद्भिन्नत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादित्यादौ । ननु
साकल्यमिहाशेषरूपं वक्तव्यमित्यत आह निर्धूमत्वेति, निर्धूमत्वस्य
धूमत्वावच्छिन्नसामान्याभावस्य एकव्यक्तिमध्य एव गतत्वादाह
तस्य चेति तेन यत्किञ्चित्साध्यवतोऽन्यस्मिन् साध्यवद्व्यक्त्यन्तरे
वृत्तिमति धूमादौ नाव्याप्तिरिति । अव्याप्येति । सङ्घेतुत्वार्थ-
माह तत्त्वेनेति व्याप्यत्वेनेत्यर्थः ॥ ३ ॥

तस्य चान्योन्याभावस्य साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिबललभ्यम् नहि भवति नीलो घटो घटादन्य इति ॥ ४ ॥

इति अनुमानदीधितौ व्याप्तिपञ्चकं समाप्तम् ।

व्युत्पत्तीति यच्छब्दसमभिव्याहृतमन्यपदादिकं प्रयुज्यते तदर्थोन्वयी तदवच्छेदकं अन्वयितावच्छेदकं तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिबललभ्यमित्यर्थः । तदेव व्यतिरेकेण साधयति नहीति । ननु घटत्वस्यावच्छेदकत्वं कस्य संसर्गः, न तावत् घटत्वघटयोः, तयोः परस्परमनन्वयादेव । न तावत् घटत्वाभावयोः घटत्वस्य पदार्थैकदेशतया आकाङ्क्षाविरहादिति चेन्न । घटाभावयोरेव घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाः संसर्गत्वात् । घटत्वस्य घटांशे प्रकारत्वेऽपि संसर्गतया भानमविरुद्धम् । घटाभाववद्भूतलमित्यत्र घटाभावस्येव घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाश्च घटत्वमवच्छेदकत्वं प्रतियोगितेत्येतत् त्रितयात्मिकायाः सम्बन्धात् । नीलस्फटिक इत्यत्र नीलसमवायिनीलसंयोगस्येव घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता अखण्डा इत्यपि कश्चित् प्रमेयं नास्तीति तीत्यनापत्तेः विशेषणताविशेषेण प्रमेयत्वघटत्वोभयानवच्छिन्नप्रतियोगित्वाऽप्रसिद्धेः, नवीनास्तु यावन्तो विशेषणताविशेषेण भावास्तावन्निरूपिता एकैव प्रतियोगितायावन्तश्च प्रमेयत्वेन भावास्तावत् स्वेकैवप्रतियोगिता प्रमेयं नास्तीत्यत्रोभयावच्छिन्न-

अथ सिंहव्याघ्रलक्षणम् ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नापि साध्यासामानाधिकरणानधिकरणत्वं साध्य-
वैयधिकरणानधिकरणत्वं वा तदुभयमपि साध्यानधि-
करणानधिकरणत्वं तच्च तत्र यत्किञ्चित्साध्यानधि-
करणाधिकरणे धूमे चासिद्धम् ॥ १ ॥

दीधितिः ।

नापीति साध्यमसमानाधिकरणं यस्य यदधि-
करणानधिकरणं साध्यं तत्त्वम् साध्यनिष्ठासामानाधि-

प्रतियोगितासम्बन्धेन प्रमेयत्वविशिष्टबोध (१) इति नानुपपत्तिः
रित्याहुः ॥ ४ ॥

इति अनुमानदीधितिप्रसारिण्यां व्याप्तिपञ्चकं समाप्तम् ।

प्रकृतलक्षणयोः पौनरुक्तिः शङ्कयान्यथा व्याचष्टे साध्य-
मिति । तथा चात्र बहुव्रीहिरुत्तरत्र तत्पुरुष इत्यभिप्रायः,
यत्तदर्थयोरननुगमादाह साध्यनिष्ठेति प्रतियोगित्वं निरूपकत्वं
ननु द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिः सत्वस्य द्रव्यत्वसामानाधि-
करणाभाववत्त्वाभावात् सत्वे द्रव्यत्वनिष्ठासामानाधिकरण्यनिरू-

(१) प्रमेयत्वघटत्वोभयावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव प्रमेयत्वेनावच्छेद्यत्वमात्रं
विषयोक्त्यसंसर्गतया भानेन प्रमे नायंस्तीति भ्रमात्मकप्रतीत्युपपत्तिरिति भावः ।

करणप्रतियोगित्वम् साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-
करणवृत्तित्वमिति यावत् तदनधिकरणत्वमित्यर्थः
साध्यवद्भिन्नस्य च साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वात्त-
द्वृत्तौ नातिप्रसङ्गः साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-
करणत्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणतासामान्यकत्व-
मिति निष्कर्षस्तेन सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ न
दोषः ॥

पकत्वाभावादतः साध्यनिष्ठेति केचित् वस्तुतो बहुब्रीह्यर्थघटितस्य
गुरुत्वादाह साध्यनिष्ठेति । ननु साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-
करणावृत्तित्वं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनैव वक्तव्यम् । अन्यथा
वह्निमान् धूमादित्यत्र तादृशस्वावयवे धूमस्य वृत्तेरव्याप्तिः ।
तथाच सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यत्र सत्तानिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-
करणसामान्यादिसमवेतत्वस्य अप्रसिद्धाऽव्याप्तिस्ततो निष्कर्षं
कुरुते साध्यनिष्ठेति । अत्राधेयत्वमपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धे-
नैव तेन वहेः समवायेन साध्यत्वे धूमे हेतौ सम्बन्धसामान्येन
साध्यनिष्ठाधेयत्वा-निरूपकाधिकरण-जलङ्गदादिनिष्ठाभावप्रतियो-
ग्यधिकरणताके-वह्नी अतिव्याप्तिरित्यतो व्यापकेति । यत्किञ्चि-
दधिकरणतामादाय महानसीयवह्नाधिकरणतात्वावच्छिन्नाभावस्य
तादृशाधिकरणत्वव्यापकत्वात्, व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरित्यत आह
सामान्येति, तेनेति तथाच सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यत्र सत्तानिष्ठा-

साध्यवैयधिकरणं साध्यवद्भिन्नाधिकरणकत्वञ्चर-
माधिकरणत्वांशस्यानतिप्रयोजनकतया तदपहायद्वय-
मेकोक्त्या अनूद्यदूषयति तदुभयमपीति ॥ १ ॥

साध्येत्यादेः साध्यं यदधिकरणानधिकरणं तत्त्वा-
भावः । साध्यस्य यदनधिकरणं तद्वृत्तित्वाभावश्चार्थः ।
तत्र केवलान्वयिनि साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-
करणाप्रसिद्धा नानाव्यक्तिसाध्यके च एकसाध्य-
व्यक्तिनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वं साधनाधिकरण-
व्यक्त्यन्तरस्येत्यव्याप्तिः, क्वचिद्वाभिचारिणातिप्रसङ्गश्चाद्ये
द्वितीये च साध्यवैयधिकरण्ये यदि साध्यवत्त्वावच्छिन्न-

धेयत्वानिरूपकाधिकरणे समवेतत्वाप्रसिद्धावपि सामान्यादौ
द्रव्यत्वाधिकरणत्वाभावात् नाव्याप्तिः साध्यासामानाधिकरण्यादेः
साध्यानधिकरणानधिकरणत्वे पर्यवसानमभिप्रेत्याह अनति-
प्रयोजनकतयेति अभावभेदात् यथोक्तसन्निवेशाच्चावैयर्थ्येऽपि प्रयो-
जनराहित्यमित्यर्थः ॥ १ ॥

साध्यमिति प्रथमलक्षणाभिप्रायेण साध्यस्येति, द्वितीयलक्ष-
णाभिप्रायेण अप्रसिद्धेति आधेयत्वनिरूपकत्वसामान्याभावमभि-
प्रेत्य नानेति, यत्किञ्चिदभावमभिप्रेत्यसामान्याभावपक्षे दोषा-
न्तरमाह क्वचिदिति । गुणकर्माण्यत्वे सति सत्तावान् जाते-
रित्यत्र, अत्र च सत्तानिष्ठं यावदाधेयत्वं तदनिरूपकं सामान्याद्ये-

प्रतियोगिताकोभेदो विवक्षितस्तदा केवलान्वयिनि यदि
च यत्किञ्चित्साध्यवद्वाक्तिभेदस्तदा नानाधिकरणसाध्यके
सर्व्वताव्याप्तिः ॥

केचित्तु साध्यासामानाधिकरण्यं हेतुतावच्छेदक-
सम्बन्धेन हेत्वधिकरणे तेनैव सम्बन्धेन साध्यवद्वाक्ति-
त्वाभावस्तदधिकरणभिन्नत्वमर्थस्तेन धूमस्य स्वावयवे
संयोगेन वङ्गिमति च समवायेनावृत्तावपि न क्षतिः ।
तादृशाभावश्च सम्बन्धान्तरेण तत्रैव वर्त्तमाने सुलभः
अभिचारिणस्तु व्यभिचारनिरूपकाधिकरण एव तादृशि
तादृशाभाववत्त्वं सत्तायां गुणे न द्रव्यत्वसामानाधि-
करण्यमित्यनुभवात् । न चैवं गुणकर्मान्यत्वविशिष्ट-
तत्त्वेऽव्याप्तिः, विशिष्टस्यातिरिक्तत्वात् अनतिरिक्तत्वे

ति धूमवान् वङ्गेरित्यत्र त्वयोगोलकस्य तादृशत्वान्नातिव्याप्तिः ।
।द्यप्रतीकस्य व्यावृत्तिमाह, तेनेति । द्वितीयस्य तदाह, वङ्गि-
तीति । तेनैवेति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनैव एतच्च अभावा-
यीति बोध्यम् । न क्षतिरिति, वङ्गिमान् धूमात् इत्यत्र
।व्याप्तिरित्यर्थः । तादृशाभाव इति न च गगणे एव प्रसिद्धिः,
।ने तादृशहेत्वधिकरणावच्छिन्नसाध्यवद्वाक्तित्वाभावविरहात्,
दृशीति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमतीत्यर्थः । ननु तादृश-

तु विशेषणविशेष्यसम्बन्धस्यैव परम्परया व्याप्तत्वात्,
 केवलाव्ययिनि चाव्याप्तिरभिधानं द्वितीयलक्षणाभिप्राये-
 णेत्याहुस्तच्चिन्त्यं सत्तायां गुणे न द्रव्यत्वसामानाधि-
 करण्यमिति प्रतीतिर्हि द्रव्यत्वे गुणे न पृथिवीत्वसामा-
 नाधिकरण्यमितिप्रतीतिवत्सत्तानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधि-
 करण्यावच्छेदकत्वस्य परम्परासम्बन्धेन सामानाधि-
 करण्यस्य वा अभावं गुणेऽवगाह्यते न तु सत्तायामेव
 द्रव्यवृत्तित्वाभावं सत्ता न द्रव्यवृत्तित्वाभाववती द्रव्य-
 वृत्तित्वाभावो न सत्तावृत्तिरित्यादिसर्व्वजनसिद्धप्रतीति-
 बाधितत्वात् बाधकाभावात्तु संयोगतदभावयोरव-
 च्छेदकभेदेनैकत्र प्रतीत्या तदुभयोरेकत्र सिद्धिः । अती-

प्रतीत्या सामानाधिकरण्यस्य प्रतियोगित्वमवगाह्यते तत्कुतो-
 ऽवच्छेदकस्य प्रतियोगित्वावगाहनेन निर्व्वाह इत्यत आह, परम्परा-
 सम्बन्धेनेति । ननु द्रव्यवृत्तित्वस्य अव्याप्यवृत्तित्ववादिनो मते
 द्रव्यवृत्तित्वाभावोप्यव्याप्यवृत्तिस्तत् कुतो विरोध इत्यत आह,
 द्रव्यवृत्तित्वाभाव इति । ननु मूले कपिसंयोगो नास्तीति
 प्रतीतेर्मूले संयोगावच्छेदकत्वाभावादिविषयत्वेनोपपत्तौ कपि-
 संयोगाभावोऽपि वृत्ते न सिध्येत् इत्यत आह, बाधकाभावाच्चेति ।
 संयोगाभावो न वृत्तवृत्तिरितिप्रत्ययाभावादित्यर्थः । ननु अत्रापि

न्द्रियसाध्यकेऽतीन्द्रिये व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गाच्च । तत्र सामानाधिकरण्याभावस्य प्रत्यक्षत्वासम्भवेनासिद्धेः ॥ २

न च तदभाववद्बृत्तित्वेन तत्र तदनुमेयं तद्वद्बृत्ति-
भिन्नत्वस्योपाधित्वात् । किञ्च इदमिदानीमितिप्रतीति-
नियामकविशेषणताविशेषेण हेतुतायां सङ्केतावव्याप्तिः
तेन सम्बन्धेनाधिकरणे काले तेन सम्बन्धेन साध्य-
वद्बृत्तित्वस्य विरहिणोऽप्रसिद्धेः ॥ ३ ॥

इति अनुमानदौधितौ सिंहव्याघ्रलक्षणं

समाप्तम् ।

बृत्तित्वाभावो न सत्त्वावृत्तिरिति प्रतीतिरसिद्धेत्यत आह,
अतीन्द्रियेति । इदं गुरु आकाशाभावादित्यत्रेत्यर्थः ॥ २ ॥

ननु आकाशाभावो गुरुत्ववद्बृत्तित्वाभाववान् गुरुत्वाभाव-
वद्बृत्तित्वात् इत्यनुमानात् सेत्स्यति इत्याशङ्क्य निषेधति, न
चेति । तद्वद्बृत्तिभिन्नत्वस्येति अस्य उपाधेः तेजस्त्वादौ साध्यव्या-
पकता साधनाव्यापकता च पक्षादौ इति न चैवंविधतर्कावतारे
अतीन्द्रियसंयोगस्यापि अव्याप्यवृत्तित्वं न स्यात् इत्यत आह,
किञ्चेति । न च स्वनिष्ठतादृशसामानाधिकरण्याभावानवच्छेदक-
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धीयहेत्वधिकरणीयत्वविवक्षयैव एतदुद्धार
इति वाच्यम् । विकल्पासहत्वात् तथाहि स्वनिष्ठं यत्सामानाधि-

करणं तदभावस्य अनवच्छेदकत्वं हेत्वधिकरणस्येत्युक्तौ वक्तिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिः धूमवन्निष्ठं यत्सामानाधिकरण्यं तदभावस्यैव पर्वतरूपादिनिष्ठस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धीयहेत्वधिकरणपर्व-
तादेरवच्छेदकत्वात् ।

अथ स्वनिष्ठो यः सामानाधिकरण्याभाव इति वाच्यम् । कालो घटवान् पटात् इत्यत्र तु पटस्यावयव एव तथा भावः प्रसिद्धः कालस्तत्रानवच्छेदक एवेति वाच्यम् । प्रमेयवान् अभिधेयात् इत्यत्र स्वरूपसम्बन्धेन हेतुतायां गगनपरिमाणादेर्हेतोः स्वनिष्ठ-
साध्यवद्बृत्तित्वाभावः तदवच्छेदकमेवाकाशादिकं तत्सम्बन्धाव-
च्छिन्नहेत्वन्तराधिकरणमित्यव्याप्तेः, अथ यद्व्यक्तिनिष्ठस्तादृश-
वृत्तित्वाभावस्तदधिकरणस्य अनवच्छेदकत्वं वक्तव्यं तदेदं पार्थिव-
परमाणुत्वाभाववत्, परमाणुत्वाभावादित्यत्र परमाणुत्वाभावस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धान्येन सम्बन्धेन अधिकरणेषु कालादिष्वपि विशेषणताविशेषेण वृत्तेस्तादृशवृत्तित्वाभावो हेतावप्रसिद्ध एव इत्यलं तदेकदेशप्रतिकारेण इति ॥ ३ ॥

इति अनुमानदीधितिप्रसारिण्यां सिंहव्याघ्रलक्षणं

समाप्तम् ।

अथ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाववादिलक्षणम् ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथेदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यत्र समवायितया वाच्य-
त्वाभावो घट एव प्रसिद्धः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-
योगिताकाभावस्य केवलान्वयित्वात् । न चैवं घट एव
व्यभिचारः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताका-
भाववद्भूतित्वं हि व्यभिचारः न च वाच्यत्वाभाव-
स्तादृशो घट इति चेत्तर्हि तादृशसाध्याभावसामानाधि-
करण्याभावोव्याप्तिः तथाचाप्रसिद्धिः ।

दौधितिः ।

समवायितयेति वाच्यत्वं न यथा समवायि तथा
वक्ष्यते, घटादिसमवायितयेत्यर्थः इत्यप्याहुः प्रमेय-

प्रसारिणी ।

समवायितयेति । ननु समवायित्वं वाच्यत्वनिष्ठप्रतियोगि-
ताया व्यधिकरणमेव न भवति । तथाहि वाच्यत्वं तावदीश्वरेच्छा
तत्र इच्छात्वादीनां समवायात्, इच्छानिरूपितसमवायप्रति-
योगित्वाच्च इति द्विविधस्य समवायित्वस्य तत्र भाव इत्यत
आह, वाच्यत्वमिति वक्ष्यत इति । वाच्यत्वं नेश्वरेच्छामात्रं,
तथात्वे घटशब्दस्य सम्बन्धो वाच्यो रूपनिरूपितसमवाय इव

साध्यके च भावत्वेनाभावानां अभावत्वेन भावानां
वक्त्रित्वेन निर्व्वक्तौ अवृत्तिमात्रवृत्तिगगनत्वादिना
विरुद्धघटत्वपटत्वाभ्याञ्च सर्व्वत्र प्रमेयमात्रस्याभावः
सुलभः ॥ १ ॥

ननु पारिभाषिकमेवाऽव्यभिचारित्वं तथाहि यत्
समानाधिकरणाः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकता-

रूपस्य इति चेन्न, तर्हि विशिष्टस्य न समवायित्वं न वा सम-
वेतत्वमपि, वस्तुत एव तस्मिन्ने शक्तिरतिरिक्तैव इति घटशब्दस्यापि
पटे शक्ततापत्तेः । अथ घटशब्दोपहितेश्वरेच्छा इति स्वयमेव
प्रतिपादितमिति स्वयं शक्तिं प्रदर्शयन् प्रमेयसाध्यके व्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्नाभावं व्यवस्थापयति, प्रमेयसाध्यक इति लक्षणयो-
गमनन्तु ईदृशाभावानवतारेऽपि घटत्वेन वाच्यत्वाभावमादाय
प्रथमस्य ज्ञेयत्वत्वेन वाच्यत्वाभावमादाय द्वितीयस्य सम्भव इति ।
ननु प्रमेयमात्रस्य एकोऽभावस्तथापि नायात इत्यत आह, वक्त्रि-
त्वेनेति । ननु केवलान्वयिप्रमेयमात्रस्याभावो नृग्यत इत्यत आह,
गगनत्वेनेति । ननु गगनत्वेनप्रमेयं नास्तीत्यत्र गगनत्वविशिष्ट-
प्रमेयाभाव एव विषयो वक्तव्य इत्यत आह, विरुद्धेति ॥ १ ॥

यदित्यादि अत्र यत्पदं हेत्वभिमतपरं साध्यपरत्वे परि-
माणवान् आकाशत्वात् इत्यत्र आकाशपरिमाणत्वेन परिमाणा-
भावस्य तादृशस्य स्वविशिष्टहेत्वधिकरणाप्रसिद्धाऽव्याख्यापत्तेः ।

वच्छेदकप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः प्रतियोगि-
समानाधिकरणास्तत्त्व सर्वत्र वाच्यत्वादभावस्य तथा-
त्वादयावच्चोपादानम् । अतएव भूतत्वमूर्तत्वोभयवान्
मूर्तत्वादित्यादौ द्वित्वावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्येऽपि भूतत्वमनोन्यत्वादभावस्यातथात्वा-
न्नातिप्रसङ्गः ॥

साधनसमानाधिकरणस्य गोत्वादभावस्य तत्तत्साध्य-
एतत्पदादाने वक्लिमान् धूमात् इत्यादौ वक्लित्वावच्छिन्नप्रति-
योगिकवक्लाभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् दोष
इति, यद्यपि तदभावस्य कालिकसम्बन्धेन वक्लिमदृत्तित्वात् न
दोषः, तथापि अयमात्माज्ञानादित्यादावव्याप्तिर्वीध्येति । साध्य-
तावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यनिष्ठा या व्याप्यता, तन्निरूपिका या
व्यापकता, तदवच्छेदिका या प्रतियोगिता, यत्र यत्र साध्यताव-
च्छेदकावच्छिन्नं साध्यं, तत्र तत्र वर्तमानवृत्तिर्वा या प्रतियोगिता,
तादृशप्रतियोगिताकाभावा इत्यर्थः, सर्वत्र व्यभिचारिण्यति-
व्याप्तेरिति शेषः । तथात्वात् प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् ।
अतएव तादृशाभावस्य यावच्चविवक्षणादेव, साभिप्रायं तादृशा-
भावस्य यावत्वे विवक्षिते उदासीनमनोन्यत्वादभावमादायापि
नातिव्याप्तिरिति कैमुतिकन्यायेनाह, मनोन्यत्वेति ॥

ननु यत्समानाधिकरणा यावन्तोऽभावाः प्रतियोगिसमा-
नाधिकरणा इत्येवासु अलं साध्यतावच्छेदकेत्यादिविवक्षणे-

व्यक्त्यभावस्य चातथात्वात् साध्यतावच्छेदकेत्यादि ।

येन सम्बन्धेन हेतुस्तेनैव तदधिकरणं बोध्यम् ॥ २ ॥

तेनात्मत्वे साध्ये समवायेन हेतोर्ज्ञानस्य विषयतया
अधिकरणे घटादौ वर्तमानस्य साध्याभावस्यातथात्वेऽपि

नेत्यत आह, साधनसमानाधिकरणस्येति । ननु गोत्वाद्यभावस्य
साध्याभाव इत्यनेनैव वारणात् आह, तत्तदिति । ननु साध्य-
तावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकाभावा यावत्वेन विशिष्यन्तां किं
अवच्छेदकावच्छिन्नाभ्यां, व्यापकत्वन्तु तद्वन्निष्ठप्रतियोगिव्यधिकर-
णात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वं, प्रतियोगिता च न तदवच्छेदकधर्मः,
अपि तु अतिरिक्तैव इत्यत आह, अतएवेति । निरुक्ताभावस्य
यावत्वविवक्षणादेवेति नव्याः । अतथात्वात् प्रतियोग्यसमाना-
धिकरणत्वात् । साध्यव्यापकप्रतियोगिका इत्युक्तेऽपि तत्रैव दोष
इत्यवच्छेदकानुसरणं साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकप्रतियोगि-
काभावा इत्यत्रापि तदभावमादायैव दोषः तद्वक्त्रेऽपि वक्त्रित्वाव-
च्छिन्नं प्रति प्रमेयत्वेन व्यापकत्वात् । एवं साध्यतावच्छेदक-
व्यापकप्रतियोगिताका इत्यत्रापि तद्वक्त्रिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि
प्रमेयत्वेन वक्त्रित्वव्यापकत्वात् । न च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
प्रतियोगिताका यावदभावा इत्येवोच्यतां, प्रमेयसाध्यकाव्याप्ते-
रित्यादि स्वयमूहणीयम् ॥ २ ॥

तेनेति वक्त्रिमान् धूमादित्यत्र धूमावयववृत्तिसंयोगसम्बन्धाव-
च्छिन्नवक्त्रभावमादायापि यद्यपि व्यावृत्तिर्युज्यते । एव, तथापि

न क्षतिः । एवं दलान्तरेऽपि सम्बन्धभेदनिबन्धनो
दोषः सम्बन्धैक्यविवक्षया निरसनीयः ॥ ३ ॥

तदभावस्य उत्पत्तिकाले वङ्गिमति, एवं द्रव्याव्याप्यवृत्तित्व-
वादिमते अवच्छेदकभेदेनापि सत्त्वात्, प्रतियोगिसामानाधि-
करणसम्भव इति, न च तथापि हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रति-
योगिसामानाधिकरण्यविवक्षणेनैव प्रकृतनिर्व्वाह इति वाच्यम् ।
तादृशविशेषणानुसन्धानेऽपि साध्याभावमादायापि व्यावृत्तिरत्र
इत्यभिप्रायात् । अतएव वङ्गिमत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभाव-
मादाय प्रयोजनमपि अनादेयं, साध्यनिष्ठव्याप्यता च साध्यताव-
च्छेदकसम्बन्धेन बोध्या । तेन समवायसम्बन्धेन वङ्गिसाध्यके
व्यभिचारिणि हेतौ साध्यनिष्ठसम्बन्धसामान्यव्याप्यता निरूपित-
व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य हेतुसमानाधिकरणस्य व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नस्यैव अभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्येन
दोषः । तथाविधवङ्गप्रवयवत्वाभावादौ प्रतियोगिसामानाधि-
करणाभावात् । ननु ज्ञानवान् द्रव्यत्वात् इत्यत्रातिव्याप्तिः,
समवायसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानाभावस्य विषयतया प्रतियोगिसमा-
नाधिकरणत्वात् । अथ आत्मत्वसुखाद्यभावानां तादृशप्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यविरहात् नातिव्याप्तिरिति चेत्, न तथापि
काले हेत्वधिकरणे सर्वेषामेव तादृशाभावानां प्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्यात् । अथ वक्ष्यमाणहेत्वधिकरणावच्छेदेनेत्यनेनैव
तद्धारणं इति चेन्न, तथापि ज्ञानवान् आत्ममहाकालान्यतर-

त्वात् इत्यादावतिव्याप्तिरित्यत आह, एवमिति सम्बन्धैक्येति, अत्र व्यापकताघटकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं विवक्षणीय-
मिति व्यापकताघटकसम्बन्धसामानाधिकरण्यघटकसम्बन्धयोरैक्य-
विवक्षयेत्यर्थः । तेन समवायावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रति-
योगिताकसुखाद्यभावस्य समवायेन सुखाद्यसमानाधिकरणत्वान्न
दोष इति । अत्र केचित् व्यापकताघटकसम्बन्धप्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्यघटकसम्बन्धयोरैक्यविवक्षणेन किं, येन येन सम्बन्धेन
यस्याभावस्तेन तेन सम्बन्धेन तदधिकरणवृत्तित्वं तदभावस्य इति
विवक्षयैवातिव्याप्तेर्वारणात् । तथाहि ज्ञानवान् आत्ममहाका-
लान्यतरत्वादित्यत्र समवायसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानाभावस्य कालिक-
सम्बन्धावच्छिन्नज्ञानाभावस्य च प्रतियोग्यधिकरणे महाकाले
वृत्तित्वेऽपि न क्षतिरिति । तन्न कालो घटवान् पटादित्यत्राव्याप्तेः,
दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन संयोगसम्बन्धावच्छिन्नघटरूपप्रतियोग्य-
नधिकरणे महाकाले वृत्तित्वात्, न च साध्यताघटकसम्बन्धेन
व्यापकत्वं, प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्य प्रवेशात्, ननु इय-
मिच्छा, ईश्वरस्य ज्ञानं सविषयकत्वादित्यत्र व्यभिचाराधिकरणी-
भूतेच्छाक्त्योर्वर्त्तमानानां तादृशाभावानां व्यापकताघटकविष-
यितासम्बन्धेन सर्वेषामेव प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादति-
व्याप्तिरिति चेन्न, यावन्तो व्यापकताघटकसम्बन्धास्तैस्तैः प्रति-
योगिसमानाधिकरणत्वस्य विवक्षितत्वात्, तथाचेश्वरज्ञानत्वा-
भावस्य इच्छान्यत्वाभावस्य वा तादृशव्यापकताघटकसमवायेन
स्वरूपेण वा सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावान्नाति-

रूपादिसामान्याभावे साध्ये पृथिवीत्वादिकं सङ्केतु-
रेव प्रलये परमाणुवत्पत्तिकाले चावयविनि तत्सत्त्वात् ।

व्याप्तिरिति । न चाभावांशे सम्बन्धविवक्षाया अभावादिति,
विषयितासम्बन्धेन तत्रापि तादृशाभावोऽस्तीति वाच्यं, येन येन
सम्बन्धेन निरुक्ताभावानां हेतुमति वृत्तिस्तेन तेन स्वविशिष्ट-
हेत्वधिकरणावच्छेदेन तैस्तैर्व्यापकताघटकसम्बद्धैः प्रतियोग्यधि-
करणवृत्तित्वस्य विवक्षणीयत्वात्, तथाच ईश्वरज्ञानत्वाभावस्य
विशेषणताविशेषसम्बन्धेनेच्छावृत्तेः तेन सम्बन्धेन प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्याभावान्नातिव्याप्तिः । केचित्तु व्यापकताघटक-
सम्बन्धप्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकसम्बन्धयोः साध्यतावच्छे-
दकसम्बन्धेनैक्यं वर्णयन्ति तन्न सर्वत्र वाच्यत्वाद्यभावस्येति ग्रन्थ-
विरोधात्, यत्र महाकालान्यत्वविशिष्टो घटः कालिकसम्बन्धेन
साध्यः कालत्वादिति हेतुः तत्र व्यभिचारनिरूपकाधिकरणे
महाकाले कालिकसम्बन्धेन तावदभावानां प्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्यसत्त्वात् अतिव्याप्तिश्चेति, अस्मन्मते तु खण्डकाल-
त्वत्वावच्छिन्नाभावस्य तथाविधस्य व्यापकताघटकदैशिकविशे-
षणताविशेषेण प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावादतिव्याप्त्यनव-
काशात् इति दिक् ॥ ३ ॥

ननु प्राचां मते रूपसामान्याभावस्य साध्यतायां पृथिवीत्वं
विरुद्धं तच्च युक्तिविरुद्धम्, आद्यक्षणे रूपं नास्तीतिप्रतीतिसिद्धस्य
रूपसामान्याभावस्य तत्राभ्युपगन्तुमुचितत्वात् ।

न च प्रतियोगिवत् तद्धंसप्रागभावयोरत्यन्ताभाव-
विरोधित्वं मानाभावात् ॥ ४ ॥

तत् कौटुशो व्यवहार इत्यत आह रूपेति । केचित्तु प्राचां मते तत्रालक्ष्ये तन्मते एव तत्रातिव्याप्तिः, तथाहि रूपसामान्याभाव-
स्याभावो रूपं, तच्च रूपध्वंसप्रागभावयोरप्यभावः जन्यभावस्य
स्वध्वंसप्रागभावात्यन्ताभावाभावत्वाभ्युपगमात्, तथाच रूपस्वरूपा-
भावस्य स्वध्वंसादिसमानाधिकरणत्वात् इत्यत आह रूपेती-
त्याहुः तन्न, तन्मते पृथिव्यन्यत्वाभावस्यापि तादृशत्वात् तस्य च
प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात्, न च तत्रापि घटवृत्तित्व-
विशिष्टपृथिव्यन्यत्वाभावस्य प्रतियोगी योऽभावः तत्प्रतियोगी पटे
वर्तते पृथिव्यन्यत्वाभावोऽपि तत्र वर्तते इति सामानाधिकरण्य-
मिति वाच्यम्, तथापि पृथिव्यन्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य
तथात्वात्, न च तस्यापि उक्तप्रकारेण तथात्वं तथापि पृथि-
व्यन्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य अतथात्वात्, न च तथा-
प्युक्ततादृशप्रमाविशेष्यत्वस्य विशेषणताविशेषरूपव्यापकताघटक-
सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् । किञ्च एवं धूमवान्
वक्लरित्यत्रापि किञ्चिदधिकरणवृत्तित्वविशिष्टस्याभावरूपप्रति-
योगिना धूमाभावस्य समानाधिकरणत्वात् अतिव्याप्तेः दुरुद्धर-
त्वादिति, प्रलये महाप्रलये, परमाणौ पार्थिवपरमाणौ, तत्सत्त्वात्
रूपसामान्याभावसत्त्वात् । मानाभावादिति न च रूपात्यन्ता-
भावस्य रूपादितितयाभावात्मकत्वं व्याहतम् इष्टत्वात्, ननु

अतएवान्तराश्यामे रक्तं रूपं नास्तीति प्रत्ययः ।
न चैष रक्तिमरूपध्वंसाद्यवगाही पूर्वापररक्तिमध्वंस-
प्रागभाववति इदानीं रक्तेऽपि तथा प्रत्ययप्रस-
ङ्गात् ॥ ५ ॥

अवयविनि उत्पत्तिदशायां रूपसामान्याभावे नाध्यक्षं प्रमाणम्
इन्द्रियसम्बद्धविशेषणताया अभावात् । नाप्यनुमानम् अप्रयो-
जकत्वात् इत्याशङ्क्य यत्र तद्धर्मावच्छिन्नस्य कस्यचिद्धंसः कस्य
चित्प्राग्भावः तत्र मध्यमदशायां तद्धर्मावच्छिन्नध्वंसादिना
विरोधाभावात् ॥ ४ ॥

सामान्याभावं व्यवस्थापयन्नाह, अतएवेति । यत एव ध्वंस-
प्रागभावयोरविरोध इत्यर्थः, पूर्वापरेति रक्तत्वात्तथा प्रत्यय-
प्रसङ्गात्, रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकेन संसर्गेण रक्तत्वविशिष्ट-
रूपनिरूपिता या प्रकारता तच्छालीप्रत्ययप्रसङ्गादित्यर्थः, तच्च
तत्र बाधितम् कस्यचिद्रक्तस्य विद्यमानत्वादिति प्रक्रान्तयत्किञ्चित्
ध्वंसस्य प्रागभावस्य च तत्र विद्यमानत्वादित्यर्थः, न च रक्तं
नास्तीतिप्रतीतेः रक्तत्वावच्छिन्नाभावविषयत्वं वाच्यम् । अन्तरा-
श्यामेऽपि रक्तं नास्तीतिप्रतीतेरपलापप्रसङ्गात्, न हि ध्वंसप्राग-
भावयोः सामान्याभावत्ववादिमतेऽपि तत्र रक्तत्वावच्छिन्नध्वंस-
प्रागभावौ स्त इति । न च रक्तत्वावच्छिन्नध्वंसभ्रम एव इति
वाच्यं विशेषदर्शिनोऽपि तथा बोधात् तथाच रक्तं नास्तीति-

तत्सामानाधिकरण्यञ्च स्वविशिष्टहेत्वधिकरणाव-
च्छेदेन बोध्यं तेन गोत्वजन्यद्रव्यत्वप्रलयावृत्तित्वा-
दिना गवादेरभावस्य गवाद्यनधिकरणदेशावच्छेदेन
तद्वति काले महाकाले वा वृत्तावपि यदा गोत्वं तदा
गौर्यत्वं कालत्वं तत्र जन्यद्रव्यं प्रलयावृत्तिर्व्वेत्यादौ
नातिप्रसङ्गः ।

प्रतीते रक्तत्वावच्छिन्नाभावविषयत्वं वाच्यम्, स चेदन्तराश्यामे
वर्त्तते तदा गतं ध्वंसप्रागभावयोर्व्विरोधेनेति ॥ ५ ॥ .

तेनेत्यादि । प्रकृतहेत्वोर्व्व्यभिचार इत्यत्यन्ताभावाच्च न खण्ड-
प्रलये ब्रह्माण्डान्तरे तदानीं गवादेः सत्त्वात् इति महाप्रलये तत्
प्राक्कालादौ व्यभिचारो बोध्यः, तत्र स्थूलद्रव्याणां गवादीनां आदौ
नाशः, तदनन्तरं दृक्पण्यन्तानां जन्यद्रव्याणां नाशः, तदनन्तरं
गुणानां नाशः इत्यभ्युपगमात्, क्रमेण त्रींस्त्रीनभावानादाय प्रकृत-
विशेषणादुव्यभिचारमुद्धर्त्तुं गोत्वेत्याद्युक्तं, जन्यस्य कालोपाधित्वा-
नङ्गीकर्त्तृमते अयोगोलकान्यत्वाद्यभावस्य पर्व्वताद्यवृत्तित्वात् धूम-
वान् वङ्गेरित्यत्र नातिव्याप्तिरिति तदुपेक्ष्य गोत्वाद्यनुधावनं, ननु
सृष्टिकाले गवाद्यनधिकरणदेशावच्छेदेन गवाद्यभावो विवाद-
श्चस्तः, इदानीं भूतले गौर्नास्ति इत्यादिप्रतीत्या साधनीयः
तस्याश्च भूतलादौ तत्कालीनत्वावच्छेदेन दैशिकसम्बन्धावच्छिन्न-
गवाद्यभाववत्त्वं किंवा काले तादृशदेशावच्छेदेन कालिकसम्बन्धाव-
च्छिन्नतदभाववत्त्वं चाविषय इति विवादात् इत्यत आह, महा-

हेतुमतिप्रलये तत्सामानाधिकरण्याभावात् ।
स्वविशिष्टेतिविशेषणात् कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वा-

काल इति । एतद्विवादतत्त्वम् तु सिद्धान्तलक्षणे वक्ष्यते । महा-
प्रलयाभावाभावस्य महाप्रलयात्मकस्य सृष्टिकाले प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यमहाकालपर्यन्तानुधावनमिति केचित्, तन्न
तस्यापीदानीन्तनध्वंसात्मककालोपाधौ प्रतियोगिमति वृत्तेः
कालिकव्याप्तिं दर्शयित्वा दैशिकीमाह, यत्रेति । जन्यद्रव्यत्व-
मपेक्ष्य व्यापकरूपेणापि अतिव्याप्तिं दर्शयितुं प्रलयावृत्तिर्व्वेति ।
त्रयाणामेव साध्याभावानाम् एकमेव प्रलयाभावमादाय विशे-
षणाभावं दर्शयन्नाह, हेतुमतीति ।

ननु प्रलयान्यत्वाभावस्य तादृशस्य कथं प्रतियोगिसामानाधि-
करण्यं न हि प्रलयान्यत्वाभावाभावो दैशिकसम्बन्धेन सृष्टिकाले
महाकाले वा वर्त्तते येन प्रतियोगिसमानाधिकरण्यं सिध्येत, न च
प्रलयान्यत्वस्यापि नित्यतया कालिकसम्बन्धेन प्रलये वृत्तेः प्रति-
योगिसामानाधिकरण्यमिति वाच्यं व्यापकताघटकेन दैशिकविशे-
षणताविशेषेण प्रतियोगिनोऽभावाधिकरणासम्बद्धत्वादिति चेन्न
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणे येन सम्बन्धेन वर्त्तमानत्वम्
अभावस्य तेनैव सम्बन्धेन व्यापकताघटकसम्बन्धावच्छिन्नप्रति-
योग्यधिकरणवृत्तित्वं वक्तव्यं भवति, हि कालत्वाधिकरणे प्रलये
कालिकसम्बन्धेन प्रलयान्यत्वाभावस्य वृत्तेः व्यापकताघटकसम्ब-
न्धेन दैशिकविशेषणताविशेषेण प्रलयान्यत्वाऽधिकरणे महाकाले

दित्यादौ संयोगाद्यात्मकस्य साध्याभावस्य सकलहेत्व-
धिकरणावृत्तित्वेऽपि नाव्याप्तिः ॥ ६ ॥

कालिकसम्बन्धेन प्रलयान्यत्वाभावस्य वृत्तित्वमित्यतिव्याप्ति-
सम्भावनया विशेषणदाने च तदभावस्य कालिकसम्बन्धेनाधि-
करणे प्रलये दैशिकविशेषणताविशेषेण सम्बन्धेन प्रलयान्यत्व-
स्यानधिकरणत्वान्नातिव्याप्तिः । न च तथापि महाकालो घटवान्
महाकालाकाशान्यतरत्वात् इत्यादौ ये ये तादृशाकाशान्यत्वा-
भावादयो विशेषणताविशेषेणाकाशमात्रवृत्तयः त एव कालिक-
सम्बन्धेन स्वविशिष्टयावद्धेत्वधिकरणीभूतकाले व्यापकताघटक-
सम्बन्धेन प्रतियोगिसमानाधिकरणा इत्यतिव्याप्तिरिति वाच्यं,
येन येन सम्बन्धेनाभावानां हेत्वधिकरणे स्ववैशिष्ट्यं तावत्सम्बन्धेन
स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन व्यापकताघटकसम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात् भवति, हि स्ववैशिष्ट्यं
आकाशेऽपि विशेषणताविशेषेण तत्र च प्रतियोग्यधिकरणवृत्ति-
त्वाभाव इति कपिसंयोगाभावेत्यादि प्राचां मते संयोगाभाव-
साध्यके प्रमेयत्वं व्यभिचार्येति कपीति ननु कपिसंयोगाभाव-
वति द्रव्ये वर्तमानस्य कपिसंयोगात्मकाभावस्य प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वात्, न च कपिसंयोगस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात्
अभावान्तरस्य च अनवच्छेदकत्वम् प्रकृतप्रतियोगिताया अक्षत-
मिति वाच्यम्, प्रकृतव्यापकतायां प्रतियोगिसामानाधिकरण्या-
प्रवेशस्यैव सम्यक्त्वात् तत्र तत्पदं निविश्य स्वविशिष्टपद-

दानस्य सन्दर्भविरुद्धत्वात्, न च अखण्डाभावेनावैयर्थ्यमिति वाच्यं
तथापि अनतिप्रयोजनकत्वादिति चेन्न तददाने हि व्यापकत्व-
मीदृशाभाववादिमते निर्व्वक्तुमशक्यम्, तथा हि तद्वन्निष्ठात्यन्ता-
भावाप्रतियोगित्वम् न प्रतियोगिताश्रयस्य, अव्यापकत्वं तस्य
तत्र व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसत्त्वात् नापि प्रतियोगितायाः
तादृशाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं प्रतियोगितारूपेण घटा-
दीनामभावस्य विद्यमानत्वात्, नापि तादृशाभावप्रतियोगितायाः
सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वं प्रकृतप्रतियोगितायाः वङ्गिमान्
धूमादित्यत्र वङ्गिव्यापकतावच्छेदिकया प्रतियोगितया पर्व्व-
तादौ महानसीयकिमपि नास्तीतिप्रतीतिसिद्धाभावस्य वङ्गि-
मत्पर्व्वतादिनिष्ठस्य सामानाधिकरण्येन प्रतियोगितायाः प्रति-
योगितावच्छेदकत्वात्, नापि तादृशाभावप्रतियोगिताया अनति-
रिक्तवृत्तिभिन्नत्वमिति वाच्यम् । वङ्गिनिष्ठप्रतियोगिताप्रकारेण
वङ्गिधूमोभयाभावस्य वङ्गिसमानाधिकरणस्य प्रतियोगितायाः
अनतिरिक्तवृत्तिरेव तादृशप्रतियोगितेति तस्या व्यापकत्वावच्छेद-
कत्वक्षतेः ।

नाप्यन्यूनवृत्तित्वं, तादृशतत्तद्व्यक्त्यभावनिरूपितप्रतियोगितायाः
अन्यूनवृत्तित्वादेव तत्प्रतियोगितायाः, तथाच सामानाधि-
करण्येन अन्यूनानतिरिक्तवृत्तियदवच्छेदकं तदन्यत्वमेव वक्तव्यम्,
एवं यथा तथा निरुच्यतां तदपेक्षया प्रतियोगिताप्रकारेण उप-
दर्शिताभाववारणन्तु प्रतियोगिव्यधिकरणपदेनैव इति । न च
घटाद्यभावस्यापि घटत्वेन प्रमेयं नास्तीत्यादिप्रतीतिसिद्धाभावा-

जलादिवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाद्यभावस्याभावस्तु जल-
त्वाद्यभावो न तु धूमाद्यभावः जलादावपि तदभाव-

भिन्नतया प्रतियोगिव्यधिकरणाभावाप्रसिद्धिरिति वाच्यं, प्रति-
योगितावच्छेदकावच्छिन्नासामानाधिकरण्यस्यैव विवक्षितत्वात् ।
अन्यत्र सिद्धान्तलक्षणरीत्या अवधेयम्, व्यवहारसिद्धप्रतियोगिवै-
यधिकरणाघटितव्यापकतामादाय साध्यसामानाधिकरण्यावच्छे-
दकेत्यादिव्यापकतामादाय वा स्वविशिष्टपददानमित्यपि केचित् ।
यत्तु वज्जिमान् धूमादित्यत्र तार्णातार्णोभयवङ्गाभावस्यापि तादृश-
त्वात् तस्य च तादृशोभयवत्यवर्तमानस्य हेत्वधिकरणावच्छेदेन
प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् अव्याप्तिरिति स्वविशिष्ट-
पददानमिति तन्न तादृशोभयवतोऽपि कालिकसम्बन्धादिना
तादृशाभाववत्त्वे बाधकाभावात्, सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यत्र नित्यत्व-
विशिष्टसत्ताभावस्य हेतुसमानाधिकरणस्य हेत्वधिकरणावच्छेदेन
अवृत्तेरव्याप्तेर्वारणाय अयमात्मा ज्ञानादित्यत्रैतदात्मान्यत्वविशि-
ष्टात्मत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य एतद्विन्नावृत्तित्वेनाव्याप्ते-
र्वारणाय च स्वविशिष्टेति नव्याः ।

केचित्तु इदं प्रमेयं वाच्यत्वादित्यत्र प्रमेयत्वभेदस्य तादृशस्य
प्रमेयत्वे वर्तमानस्य हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधि-
करण्याभावात् उभयोरेव लक्षणयोरव्याप्तिरिति स्वविशिष्टपद-
मित्याहुः ॥ ६ ॥

ननु धूमवान् वज्जेरित्यत्रातिव्याप्तिः धूमाभावे जलवृत्तित्व-

प्रत्ययप्रसङ्गात् । यत्समानाधिकरणानां साध्यताव-
च्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगि-

विशिष्टगोत्वाभावो नास्तीतिप्रतीतेर्धूमाभावस्वरूपालम्बनत्वस्य
सम्प्रदायसिद्धत्वेन धूमाभावस्य गोत्वाभावप्रतियोगिसामानाधि-
करणादित्यत आह, जलादिवृत्तित्वेति जलादावपीति । न च
धूमाभावस्य तादात्म्येन गोत्वाभावाभावरूपत्वमिति कुतोऽस्ति-
प्रसङ्गसम्भव इति वाच्यम् अनन्ताभावानां तादात्म्येन तादृशगोत्वा-
भावाभावरूपत्वकल्पनमपेक्ष्य एकस्यैव जलत्वाभावस्य तथात्वं
कल्प्यते लाघवादित्यभिप्रायात् । ननु धूमवान् बह्नेरित्यत्र तथापि
अतिव्याप्तिर्धूमवद्वृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावस्य उक्तन्यायेन धूमाभावा-
भावतया तस्य च गोत्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यात्, न
च संयोगात्मकव्यापकताघटकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसामानाधिकर-
ण्यान्न तथेति वाच्यम् अयोगोलकनिष्ठसंयोगिपदार्थधूमान्यतरयो-
र्धूमवद्वृत्तित्वविशिष्टत्वेन रूपेण योऽभावः सोऽपि धूमाभावसम-
नियत इति, अतिव्याप्तितादवस्थादिति समनियताभावभेदाभि-
प्रायेणैवेदं वाच्यं, तच्च स्वासम्मतम् इत्यस्वरसात्, स्वमते लक्ष-
णान्तरमाह, यदिति । तथाचोक्ताभाववारणाय प्रतियोगिताव-
च्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमवश्यं वाच्यं, तथाच सत्तावान्
जातेरित्यत्राव्याप्तिद्रव्यवृत्तित्वविशिष्टसत्ताभावस्य साध्यतावच्छेद-
कावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वात् तस्य च तादृश-

ताकानां यावदभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
सामानाधिकरण्यं तत्त्वं वा तत् ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्य-
त्वादीनामभावः सुलभ एव । शेषं दर्शितदिशावसेयम्
अत आह प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ॥ ७ ॥

प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् । अतः साध्यतावच्छेदकाव-
च्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नेत्यादि, नन्वत्र व्यापकताव-
च्छेदकेति त्यज्यतामिति चेत्, लघुसमनियतगुरुसाध्यतावच्छेद-
कावच्छिन्नाभावाप्रसिद्धाव्याप्तेः तत्पददाने तु लघुना व्याप-
कतावच्छेदकरूपेणावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमभावस्य इति नाप्र-
सिद्धिरिति केचित् । प्रत्यवयवव्यावृत्तिस्तु पूर्ववत् बोध्या, रूप-
पदन्तु व्यापकतावच्छेदकपर्याप्त्यधिकरणतालाभार्थं तेन तत्त-
द्वह्नित्वस्य वह्नित्वस्य रूपत्वेऽपि न व्यापकतावच्छेदकत्वमिति
वाच्यत्वादीनामित्यादिपदेन ज्ञेयत्वत्वेन घटायभावोऽपि द्रष्टव्यः ।

शेषमिति सम्बन्धादिनैयत्यमित्यर्थः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
व्यापकतावच्छेदिका यावत्यः प्रतियोगिताः प्रत्येकं तद्विशिष्टसा-
मानाधिकरण्यं विवक्षणीयं, तथाच धूमादिनिष्ठा या तादृशी
प्रतियोगिता तद्विशिष्टसामानाधिकरण्याभावात् नातिव्याप्तिरिति
पूर्वलक्षणमपि निर्दोषम् इति नवीनाः ।

अथैतल्लक्षणं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानङ्गीकारेऽपि सुखं
सर्वत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यादिभेदमादायैव निर्व्वाहात्,

तथाच प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादेरवतारणं विरुद्धम् इति चेत् ईदृश-
लक्षणे नञर्थस्य बहुशः प्रविष्टत्वात्, तस्य च व्यधिकरणधर्माव-
च्छिन्नाभावतो वैलक्षण्यार्थं विशेषणस्यावश्यकत्वात् इति चेदत्र
वङ्गित्वेन धूमाभाववति किमपि धूमवद्वृत्तिर्नास्तीतिप्रतीति-
सिद्धाभावस्य धूमाभावाभिन्नतया तस्य च वङ्गित्वावच्छिन्नवङ्गि-
समानाधिकरणतया वातिव्याप्तिः, न च पर्वते वङ्गिकाले
धूमस्य प्रागभावदशायां धूमो नास्तीतिप्रतीतिर्वर्तते तदानीं च
वङ्गित्वेन धूमवद्वृत्तिसत्ता तदभावस्य च धूमाभावन्यूनवृत्ति-
त्वात् काभेद इति वाच्यं वङ्गित्वेन धूमकालोपहितधूमवद्वृत्ति
किमपि नास्ति इतिप्रतीतिसिद्धाभावमादाय तथापि तद्दोष-
तादवस्थ्यात् न चायोगोलकान्यत्वाभावमादायातिव्याप्तेरुद्धार
इति वाच्यम् अयोगोलकमात्रवृत्तिर्यो भेदः तदयोगोलकान्यत्वा-
न्यतरत्वरूपेणयोगोलकान्यवृत्तिकिमपि नास्ति इतिप्रतीति-
सिद्धाभावस्य तादृशान्यतरत्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्यस्य सत्त्वा-
दतिव्याप्तितादवस्थ्यात् एवं लक्ष्यान्तरमपि ऊह्यम् इत्याहुः ।
अत्र वदन्ति, वङ्गित्वेन किमपि धूमवद्वृत्ति नास्तीतिप्रतीतौ दण्डेन
पुरुषो नास्तीत्यत्रेव विशिष्टधर्म एव प्रतियोगितावच्छेदको न तु
शुद्धवङ्गित्वम् । न च धूमवद्वृत्तिकिमपि नास्तीत्यंशे तादृश-
निखिलस्यैव प्रतियोगित्वावगाहनेनान्यांशे वङ्गित्वविरहेण च शुद्ध-
वङ्गित्वस्यैवावच्छेदकत्वम् इति वाच्यं सर्वत्राभावप्रतीतौ यावत्
प्रतियोगिनोऽभावेन प्रमाणाभावात् सामान्यलक्षणयोदुर्वारत्वा-
पत्तेरिति ॥ ७ ॥

केचित्तु व्याप्यवृत्तेर्हेतुसमानाधिकरणस्य साध्या-
भावस्य प्रतियोगिताया अनवच्छेदकं हेतुसमानाधि-
करणस्य व्याप्यवृत्तेः प्रतियोगिव्यधिकरणस्य वा अभा-
वस्य प्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेकं यत्
साध्यतावच्छेदकं तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्यं व्याप्तिः

चक्रवर्त्तिलक्षणमाह, केचिदिति । इदं कपिसंयोगी एतत्त्वा-
दित्यत्राव्याप्तिवारणाय व्याप्यवृत्तेरिति वङ्गित्वेन रूपेण ऋदत्वा-
भावमादाय वङ्गिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिवारणाय साध्येति, अत्र
प्रतियोगिव्यधिकरणपददाने इदं वाच्यं प्रमेयत्वादित्यत्र प्रति-
योगिव्यधिकरणसाध्याभावाप्रसिद्धिरिति तदुपेक्षितमिति ध्येयम् ।
ननु वङ्गित्वावच्छिन्नऋदत्वाभावेन समं ऋदत्वावच्छिन्नवङ्ग-
भावस्यैक्यात् साध्याभावात्मकस्य तस्य प्रतियोगितावच्छेदक-
मेव वङ्गित्वमित्यव्याप्तमतः समनियताभावानामैक्यमते लक्षण-
माह, हेतुसमानाधिकरणस्येति । ननु व्याप्यवृत्तित्वं न स्वस-
मानाधिकरणात्यन्ताभावाऽप्रतियोगित्वं रूपव्यापकतालक्षणीक्त-
दूषणग्रासात् इत्यभिप्रेत्याह प्रतियोगिव्यधिकरणस्य वेति ।
ननु प्रतियोगिवैयधिकरण्यं यदि प्रतियोगिसमानाधिकरण-
भिन्नत्वं तदा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य तावतैरवारणं
सामानाधिकरण्येनेति व्यर्थम्, एवं प्रतियोगितावच्छेदकाव-
च्छिन्नसमानाधिकरणभिन्नत्वोक्तावपीति चेत् अन्यूनानतिरिक्त-

एवञ्च व्याप्तेरव्यभिचाररूपतापि सङ्गच्छते हेतौ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वस्येव साध्यतावच्छेदके हेतुमन्निष्ठसाध्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यापि व्यभिचारत्वात् । अवच्छेदकत्वञ्चेह तत्-

वृत्तितत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिसमानाधिकरणा ये ये अभावा अव्याप्यवृत्तिप्रतियोगिकाः प्रसिद्धाः तावद्भेदकूटस्य विवक्षितत्वात् तथाच तादृशव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायाव्याप्तिरिति, सामानाधिकरण्येनेति । ननु तथापि वङ्गिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिः वङ्गित्वेन वङ्गिधूमोभयाभावस्य प्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येन वङ्गित्वाद्यवच्छेद्यत्वात् इति चेत् प्रतियोगिताया अन्यूनवृत्ति यदवच्छेदकं तदन्यत्वस्योक्तत्वात्, अवच्छेदकपददानाच्च, महानसीयवङ्गप्रभावप्रतियोगिताया अन्यूनवृत्तित्वेऽपि वङ्गित्वस्य न क्षतिः, वङ्गित्वावच्छिन्नवङ्गिधूमोभयाभावस्य वङ्गित्वावच्छिन्नवङ्गिसमानाधिकरणत्वात् प्रतियोगीत्यादिपदेनैव वारणमित्यपि कश्चित् ।

एवञ्चेति । तथाचाव्यभिचारस्य पारिभाषिकतानिर्व्वचनेऽपि न क्षतिरित्यन्यलक्षणेभ्यो वैलक्षण्यमिति भावः । साध्यतावच्छेदक इति । न च साध्यतावच्छेदके तादृशसाध्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वाप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । वाच्यत्वत्वघटाभ्यां वाच्यत्वं नास्तीति प्रतीत्या तत्सत्त्वात् । ननु विशिष्टवङ्गप्रभावस्य विशिष्टवङ्गित्वमेव प्रतियोगितावच्छेदकं तच्च विवक्षितविवेकेन वैशिष्ट्य-

पर्याप्तधिकरणत्वं तेन विशिष्टवक्त्रभावस्य ऋदत्ववक्त्र-
त्वोभयावच्छिन्नाभावस्य च प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि
वक्त्रत्वस्य न क्षतिः । सत्ववति च गुणादौ संयोगाद्य-
भावोऽपि व्याप्यवृत्तिर्वक्ष्यमाणं वा प्रतियोगितावच्छेद-
कानतिरिक्तवृत्तित्वमेव तदवच्छेदकत्वमिहापि बोध्यम् ।
भवति च गुणत्व-गुणावृत्तित्व-द्रव्यमात्रसमवेतत्वाद्यव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकव्याप्यवृत्त्यभावप्रतियोगितावच्छेदक-
गुणत्वाद्यनतिरिक्तवृत्त्येव संयोगत्वमित्याहुः ॥ ८ ॥

एव पर्याप्तमित्यत आह, ऋदत्ववक्त्रत्वोभयेति । ननु इदं संयोगि-
सत्वादित्यादौ संयोगाभावस्याव्याप्यवृत्तित्वात् व्याप्यवृत्त्यभावा-
न्तरस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वमेव संयोगाभावत्वस्येत्यतिव्याप्ति-
रित्यत आह, सत्ववतीति व्याप्यवृत्तिरिति । तथाच तदधि-
करणावच्छेदेन व्याप्यवृत्तित्वं ग्राह्यमिति भावः । अतएवारुचेराह,
वक्ष्यमाणं वेति । व्याप्तिसिद्धान्तलक्षणे वक्ष्यमाणमित्यर्थः तेन सत्ता-
वान् जातेरित्यत्र जात्यधिकरणगुणादिनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छे-
दकस्य विशिष्टसत्तात्वस्यानतिरिक्तवृत्तित्वेऽपि सत्तात्वस्य न क्षतिः ।
ननु गुणत्वावच्छिन्नाभावस्यापि स्वमते उत्पत्तिकालावच्छेदेन
प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् संयोगाभावतुल्यत्वम् अतो रूपा-
न्तरेणाभावमादाय तदाह, गुणावृत्तीति । ईदृशाभावसु द्रव्या-
वृत्तिस्तेन उत्पत्तिकालेऽपि गुणावृत्तिद्रव्यवृत्तिजातीनां सत्वादिति

साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यावच्छे-
दकस्वसमानानाधिकरणसाध्याभावत्वकत्वम् ।

यत्समानाधिकरणसाध्याभावप्रमायां साध्यवत्ता-
ज्ञानप्रतिबन्धकत्वं नास्ति तत्त्वं वाव्याप्तिरिति तु न
युक्तं सर्वत्र साध्याभावपदवैयर्थ्यात् । यत्तु साध्याभाव-

भावः । इदं संयोगिगुणान्यत्वे सति सत्वादित्यादिसाधारणसंयोग-
व्यभिचारिणिसत्वे यादृशरूपावच्छिन्नाभावमादाय नातिव्याप्तिः
तदाह, द्रव्यमात्रेति ॥ ८ ॥

प्रगल्भीयं लक्षणमाह, साध्येति । स्वं हेत्वभिमतम् इदं गुण-
कर्मान्यत्वविशिष्टसत्तावत् सत्वादित्यत्र गुणकर्मान्यत्वविशिष्टस-
त्तात्वावच्छिन्नाभावादीनां साध्यसमानाधिकरणत्वादतिव्याप्तिराह,
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेति । सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वं सा-
मानाधिकरणानतिरिक्तवृत्तित्वं व्याप्यत्वमिति यावत् ।

ननु वक्लिमान् धूमादित्यत्र धूमवति वक्ल्यभाववत्त्वभ्रमस्य
साध्यवत्त्वज्ञानप्रतिबन्धकत्वात् अव्याप्तिरिति द्वितीयलक्षणे प्रमा-
यामिति प्रमात्वावच्छेदेनेत्यर्थः, तेन धूमवान् वक्लेरित्यत्र व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नाभावप्रमायां साध्यवत्त्वज्ञानाप्रतिबन्धकत्वेऽपि
न क्षतिः । प्रमा च सर्वांशे बोध्या, तेन घटाभावस्य साध्यप्रति-
योगिकत्वभ्रमेऽपि न क्षतिः । सर्वत्रेति तादृशसाध्यसामानाधि-
करण्यावच्छेदकस्वसमानाधिकरणकत्वमित्यत एव प्रथमस्य,
यत्समानाधिकरणप्रमात्वावच्छेदेन साध्यवत्त्वज्ञानाप्रतिबन्धकत्वम्

वति यद्वृत्तौ प्रकृतानुमितिविरोधित्वं नास्ति तत्त्वं
 व्याप्तिरिति तन्न अनुमित्यविरोधित्वज्ञानस्यानुमिति
 हेतुत्वे साध्याभाववद्वृत्तित्वस्यानुमित्यविरोधितया व्य-
 भिचारिण्यतिप्रसङ्गात् ॥ ८ ॥

इत्यत एव द्वितीयस्य च सामञ्जस्यात्, इति साध्याभावपदं सार्थकं
 कर्तुं दूषणान्तरेण तस्यैव लक्षणं दूषयितुमुपन्यस्यति, यत्विति ।
 यद्वृत्तौ यद्वृत्तित्वसामान्ये तेन व्यभिचारिणि-व्यधिकरणधर्माव-
 च्छिन्नाभाववद्वृत्तित्वस्याविरोधित्वेऽपि नातिव्याप्तिः । विरोधित्वं
 विरोधिप्रमाविषयतावच्छेदकत्वं, व्यभिचारिणि तु साध्याभाव-
 वद्वृत्तित्वज्ञानत्वेनैव विरोधित्वम्, एतेन यद्वृत्तित्वावच्छेदेन
 प्रकृतानुमित्यविरोधित्वम् इत्यनेनैव सामञ्जस्य साध्याभावपद-
 वैयर्थ्यमिति परास्तं, केवलवृत्तित्वज्ञानत्वेनैव कुत्रापि प्रतिबन्धक-
 त्वाभावादिति भावः । अत्रेदं चिन्त्यं यथा केवलवृत्तित्वज्ञानत्वेन
 प्रतिबन्धकत्वं तथैतन्मते साध्याभाववद्वृत्तित्वेनापि किन्तु साध्य-
 तावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वे नैव तथा प्रसङ्गेः ।
 अथ प्रतिबन्धकता येन तेन रूपेणास्तु किन्तु हेतुनिष्ठानां साध्या-
 भाववद्वृत्तित्वानां यावतामेव तथात्वं वक्तव्यमिति चेत् तर्हि हेतु-
 निष्ठवृत्तित्वानामेव तथात्वमस्तु इति साध्यपदवैयर्थ्यमत्रापि दुरु-
 द्धरमिति । अनुमित्यविरोधित्वेति । एतद्व्याप्तिवादिमते एतद्व्याप्ति-
 विघटकमेव प्रतिबन्धकं साध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानं तु न तथा

केचित्तु यावन्तः साध्याभावाः प्रत्येकं तत्तत्सजा-
तीयाः ये तत्तदधिकरणवृत्तित्वाभावास्तद्वत्त्वं, तत्त्वं
साजात्यञ्च समानासमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-

किन्त्वनुमितिविरोधिसाध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानमेव तथाच साध्या-
भाववद्वृत्तित्वस्यातादृशत्वे व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरिति भावः ॥८॥

मिश्रलक्षणमेव बहुधा परिष्कुर्वन्नाह, केचित्त्विति । ननु
समानाधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकयावन्निरूपितप्रकृत-
साजात्यं व्यतिरेकिण्यप्रसिद्धमत आह, प्रत्येकमिति । ननु यावतां
साध्याभावानां प्रत्येकनिरूपितं यत् साजात्यं तद्वन्नैकोऽप्यभाव
इत्यत आह, तत्तदिति । यावत् पदस्य सजातीयपदस्य वाऽक-
रणेऽतिव्याप्तिस्फुटैव तत्तदधिकरणाप्रसिद्धिवैयर्थ्यञ्चेत्यतः तत्तदिति
साजात्यञ्चेत्यादि । ननु केवलेन तत्तत्पदेन यावत्त्वाकर्षणे धूमा-
भाववान् धूमाभावात् इत्यादौ तादृशसाध्याभावरूप यावद्धूमाधि-
करण इत्यत्र इदं वाच्यं, ज्ञेयत्वादित्यत्र प्रकृतसाध्याभावे स्वकीय-
प्रतियोगितासमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वतद्व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वान्यतररूपेण साजात्यं वृत्तित्वा-
भावस्य वक्तव्यम्, तथाच स्वकीयप्रतियोगितासमानाधिकरणधर्माव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमप्रसिद्धम्, वाच्यत्वत्वरूपेण वाच्यत्वाभावा-
प्रसिद्धेरिति चेत् सत्यं सम्बन्धान्तरेण वाच्यत्वत्वावच्छिन्नाभावादेः
सुलभत्वात् । तथाचायमर्थः ये ये प्रकृतसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धे-
नावच्छिन्नप्रतियोगिताकाः साध्याभावस्तत्प्रतियोगितासमानाधि-

योगिताकत्वान्यतरूपेण साध्याभावश्च पूर्वोक्तरीत्या प्रत्येतव्यः ।

व्याप्यवृत्तिश्च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-
योगिव्यधिकरणो वा तेन तत्तत्साध्यव्यक्तेरव्याप्यवृत्तेर्वा

करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं सम्बन्धान्तरावच्छिन्नाभाव-
निष्ठं प्रसिद्धं तदा दायैवान्यतरत्वस्य प्रसिद्धिरिति द्वितीयेति
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताका इत्यर्थः । प्रथमरीत्या तु वक्लिमान् धूमादित्यादौ वक्लिघटो-
भयाभावसजातीयतद्वृत्तित्वाभावाभावाद्दोष इति ध्येयम् न च
वक्लित्वेन पर्वतीयवक्लिद्रव्यान्तरयोरन्यतराभावस्य साध्यतावच्छेद-
केत्यादिरूपशालिनोऽधिकरणमपर्वतमेव, अपर्वतवृत्तिप्रतियोगि-
कतादृशाभावश्च हेतावसम्भवीति वाच्यम् तादृशव्यापकतावच्छे-
दक रूपावच्छिन्नेत्यत्र रूपस्य प्रतियोगिताया अन्यूनवृत्तिसमा-
नाधिकरणतया यदवच्छेदकं तदन्यत्वे नावच्छेदकत्वं वाच्यं,
तच्चोभयथा अन्यूनवृत्तिसमानाधिकरणतया केवलव्यधिकरणतया
वेति ।

ननु व्याप्यवृत्तित्वं पूर्वोक्तरीत्या दुर्वचम् इत्यत आह, प्रति-
योगितावच्छेदकावच्छिन्नेति । प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासमा-
नाधिकरण इत्युक्ते व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावासंग्रह इत्यत
आह, प्रतियोगीति । यद्यप्यत्रापि वाच्यत्वत्वरूपेण वाच्यत्वघटोभयं
नास्तीतिप्रतीतिसिद्धाभावेन समं प्रमेयत्वत्वावच्छिन्नवाच्यत्वाभा-

साध्यस्याभाववति हेतोर्द्वत्तावपि नाव्याप्तिः । तद्वद्वृत्ति-
त्वाभावस्तु तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वव्यापकव्यासज्य-
वृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्तत्तत्साध्यभाववद्वृत्ति-
तात्वातिरिक्तसमानाधिकरण-धर्मानवच्छिन्नप्रतियोगि-
ताको वा बोध्यः तेन साध्याभाववद्वृत्तिविशेषवृत्तित्वस्य
पार्थिवत्वादिविशेषितस्य द्वित्वादवच्छिन्नस्य वा साध्या-
भाववद्वृत्तित्वस्याभावमादाय नातिप्रसङ्गः । अत्र च

वस्याभिन्नत्वात्, तस्य प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-
समानाधिकरणत्वादप्रसिद्धिः तथापि चक्रवर्त्तिलक्षणेोक्तरीत्या
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगि समानाधि करण-भिन्नत्वं
वक्तव्यं व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताक इत्यनन्तरं तत्त-
त्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त समानाधिकरणधर्मानवच्छिन्नप्रति-
योगिताको वेति क्वचित् पुस्तके पाठः, स हि धूमवान् वङ्गेरित्यत्र
निर्धूमवृत्तित्वत्वव्यापकव्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताक-
पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टाभावमादायातिव्याप्तिभयेन संगमनीय इति
केचित् तन्न निर्धूमवृत्तित्वत्वेन निर्धूमवृत्तित्वविशेषघटान्यतरा-
भावमादाय धूमवान् वङ्गेरित्यत्रातिव्याप्तिभयेन साध्याभावसा-
जात्यत्वस्य प्रतियोगितासमानाधिकरणान्यूनवृत्तिभिन्नेत्याद्युक्त-
धर्मेणावश्यकवक्तव्यत्वे कुतः पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टाभावमादाय
दोषो येनोत्तरावतारणिकादीयेतेति इत्थं वृत्तित्वत्वावच्छिन्ना-

हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववद्बृत्तित्वं बोध्यम् ।
 तेन वक्त्रभाववति स्वावयवे धूमस्य वृत्तावपि न दोषः,
 इत्यञ्च साध्याभावोऽपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन कस्य-
 चिदधिकरणे वर्तमानो ग्राह्यः तेन जातिमान् सत्त्वा-
 दित्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववद्बृत्ति-
 त्वस्याप्रसिद्धापि न क्षतिः ॥ १० ॥

भावविवक्षणमपि सम्यगिति पार्थिवत्वादिविशेषितस्येत्यन्तेन तत्त-
 त्साध्याभाववद्बृत्तित्वत्वव्यापकस्य प्रयोजनकथनं तत्रापि व्यक्तिवि-
 शेषनिष्ठवृत्तित्वाभावमादायाधिकसंग्रहाय, पार्थिवत्वादीति विशे-
 षितं यद्बृत्तित्वं तद्वक्त्रो नास्ति वक्त्रेस्तैजसत्वादिति भावः ।

साध्याभावोऽपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनैव बोध्यः, तेन सम-
 वायसम्बन्धावच्छिन्नाभावमादाय वक्त्रिमान् धूमादित्यादौ न
 दोष इति ध्येयम् । इत्यञ्चेति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्व-
 विवक्षणे सति चेत्यर्थः, तेनेति । यद्यपि वक्त्रिमान् धूमादि-
 त्यत्र संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयसामान्याभावस्याधिकरणे गुणादौ
 संयोगसम्बन्धेन वृत्तित्वमप्रसिद्धमिति, तत्राप्यव्याप्तिर्वक्तुमुचिता,
 तथापि तदभावस्योत्पत्तिकालावच्छेदेन द्रव्यवृत्तित्वेन निरुक्तप्रति-
 योगिव्यधिकरणाद्यनुसन्धाने प्रयासगौरवमत आह, जातीति ।
 तथाच व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नजात्यभावमादायैव लक्षणगमन-
 मिति भावः ।

यद्वा यावन्तस्तादृशाः साध्याभावाः प्रत्येकं तेषां सजातीयस्य व्यापकीभूतस्य व्याप्यवृत्तेरभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकेन धर्मेण यद्रूपावच्छिन्नं प्रति व्यापकत्वमवच्छिद्यते तद्रूपवत्त्वं तत्त्वम् । साधनस्य तादृशव्यापकताभावप्रतियोगित्वं तदवच्छेदकत्वं वा साधनतावच्छेदकस्य इति तु न वाच्यं द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ सत्तादेर्गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्न-

ननु वक्त्रिमान् धूमादित्यत्र तथाप्यव्याप्तिः, द्रव्यवृत्तिसंयोगसम्बन्धेन प्रमेयत्वावच्छिन्नाभावस्य गुणादौ प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणस्य संयोगेन सम्बन्धेन कस्यचिदधिकरणे द्रव्ये वर्तमानस्याप्यधिकरणे गुणादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वमप्रसिद्धमिति चेत् प्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छिन्नहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नपदार्थाधिकरणवृत्तित्वमित्यत्र तात्पर्यात् ॥ १० ॥

ननु इदं द्रव्यं गुणकर्मन्यत्वे सति सत्तादित्यत्राव्याप्तिः अत्रापि द्रव्यवृत्तित्वस्य गुणादौ सत्तायां सत्तात् विशिष्टस्यानतिरिक्ततयाऽव्याप्तेराह, यद्वेति । तादृशाः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्नप्रतियोगिताका-व्याप्यवृत्तयश्चेत्यर्थः अत्र व्याप्यवृत्तिः पूर्ववद्बोद्धा, धूमवान् वक्त्रेरित्यत्र निर्धूमजलवृत्त्यभावप्रतियोगित्वाद्वाङ्मावतिव्याप्तेराह, व्यापकीभूतस्येति । रूप-

प्रतियोगिताकतादृशाभावप्रतियोगित्वात् अतिव्याप्तेः
ज्ञेयं, प्रमेयादित्यादौ प्रमेयत्वादेस्तादृशप्रतियोगितान-
वच्छेदकत्वात् अव्याप्तेश्च प्रमेयत्वव्यधिकरणप्रतियोगि-
त्वस्याप्रसिद्धेः ।

यद्वा यावन्तस्तादृशाः साध्याभावाः प्रत्येकं तत्तत्-
प्रतियोगितावच्छेदकेन धर्मेण यद्रूपावच्छिन्नं प्रति
व्यापकत्वमवच्छिद्यते तद्रूपवत्त्वं तत्त्वमित्याहुः । परे
तु वृत्तिमद्वृत्तयो यावन्तः साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावा-
स्तद्वत्त्वं व्याप्तिः ॥ ११ ॥

वत्संयोगादित्यत्राव्याप्तेराह, व्याप्यवृत्तेरितिक्रमेण प्रयोजनमाह,
द्रव्यं सत्त्वादित्यादावित्यादि ।

इतोऽपि लघुलक्षणमाह, यद्वेति । मिश्रान् प्रत्याक्षेपविजृम्भित-
मिदं यत् सजातीयपदादानेऽपि तदेकदेशेनापि निर्व्वर्हाह इति,
न चात्रापि यावद्विस्तादृशव्यापकतावच्छेदकैः यद्रूपावच्छिन्नं प्रति-
व्यापकत्वमवच्छिद्यते इत्यनेनैव सामञ्जसमिति वाच्यं यथोक्तविशे-
षणविशेष्याभावे न वैयर्थ्यमितिभावात्, कूटपदादानेऽपि सार्व-
भौमीयं लक्षणं परिष्कुर्व्वन्नाह, परेत्येति । अत्र वक्लिमान् धूमा-
दित्यादौ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नवक्लिमभाववज्जगद्वृत्तित्वत्वसम-
नियतप्रतियोगिताका ये येऽभावास्तावदाश्रयत्वं, निर्व्वक्लिमवृत्ति-
त्वत्वसमनियतप्रतियोगिताका ये येऽभावाः, तावदाश्रयत्वमिति

येन सम्बन्धेन हेतुता वृत्तिमद्वृत्तय इत्यत्रापि तेनैव सम्बन्धेन वृत्तिमत्त्वं बोध्यं तेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-वङ्गाभाववति संयोगेन या वृत्तिस्तदभावस्य जात्यादौ वर्त्तमानस्य धूमादावसत्वेऽपि न क्षतिः, साध्याभावश्च पूर्ववद्बोध्यो व्याप्यवृत्तिश्च तद्वृत्तित्वाभावोऽपि स्वव्या-

लक्षणसमन्वयः । व्यभिचारिणि तु निर्धूमवृत्तित्वत्वसमनियतप्रतियोगिताका ये येऽभावा धूमव्याप्येषु प्रसिद्धास्तदभावादेव नातिव्याप्तिः, अत्र यावदित्यनुक्तौ अधिकरणे व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाववद्वृत्तित्वाभावमादायातिव्याप्तिः, वृत्तिमत्पदादाने सर्वत्र प्रायशो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वाभावस्यावृत्तिमात्रनिष्ठस्याभावादव्याप्तिः, असम्भवस्तु नास्ति तादात्म्येन सम्बन्धेन हेतुतायां व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववति गगनादेरपि तादात्म्येन वृत्तित्वाद्व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नस्यैवाभावस्य सम्भवाद्धेतौ च तस्य सत्त्वादिति, एवं विषयतादिसम्बन्धेन हेतुतायामपि बोध्यम् ॥ ११ ॥

ननु वङ्गिमान् धूमादित्यत्र तत्तद्वङ्गित्वावच्छिन्नवङ्गाभाववद्वृत्तित्वाभावस्य धूमेऽसत्त्वादव्याप्तिरित्यत आह, साध्याभावश्चेति पूर्ववदिति । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताको व्याप्यवृत्तिश्चेत्यर्थः, तेन वङ्गिमान् धूमादित्यत्र वङ्गिघटोभयाभावमादाय नाव्याप्तिः, न वा कपिसंयोगाभाववान् द्रव्यत्वादित्यादौ कपिसंयोगाभावाभावकपि-

पक्षतत्तत्साध्याभाववद्बृत्तित्वाव्यापकप्रतियोगिताकः
तत्तत्साध्याभाववद्बृत्तित्वातिरिक्तेन समानाधिकर-
णेन साध्याभाववद्बृत्तित्ववृत्तिना वा धर्मेण अनव-

संयोगवद्बृत्तित्वस्य सत्त्वाद्भवत्वाद्दौ इदं कपिसंयोगि एतत्त्वादि-
त्यत्र तु समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नकपिसंयोगाभावस्याव्याप्य-
वृत्तित्वेन व्याप्यवृत्तिव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावसजातीयस्य
तादृशसाध्याभाववद्बृत्तित्वाभावस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-
योगिताकस्यैव सम्भवतो हेतौ सत्त्वेनाव्याप्यभावात्, स्वव्यापकेति
स्वं प्रतियोगिता तद्व्यापकं यत्साध्याभाववद्बृत्तित्वात्वं तस्य
व्यापिका या प्रतियोगिता सा यस्य तादृशवृत्तित्वात्वं समनियते-
त्यर्थः, ननु वह्निमान् धूमादित्यादौ धूमनिष्ठवृत्तित्वविशेषमात्र-
वृत्तिरूपेण तादृशवृत्तित्वसामान्याभावस्य धूमातिरिक्तमात्रवृत्ति-
त्वादव्याप्तिः अत आह, तत्तत्साध्याभावेति । तथाच तादृश-
वृत्तित्वविशेषमात्रवृत्ति यत् साध्याभाववद्बृत्तित्वातिरिक्तं रूपं
तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वात् इति न तस्य संग्रहः, समानाधि-
करणेनेति । प्रतियोगितासमानाधिकरणेनेत्यर्थः अतो व्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकवृत्तित्वाभावस्य परिग्रहः । ननु साध्या-
भाववद्बृत्तित्ववृत्तिप्रतियोगितासमानाधिकरणत्वमपेक्ष्य साध्या-
भाववद्बृत्तित्ववृत्तीत्येव लघुतरम् इत्यत आह, साध्याभाववद्बृत्ति-
त्ववृत्तिना वेति । अत्र च इतोऽपि लाघवात् साध्याभाववद्बृत्ति-
त्वावच्छिन्नाभाव एव आदरणीयः, जगद्बृत्तित्वावच्छिन्नघटा-

च्छिन्नप्रतियोगिताको बोध्यः, तेन आलोकाद्यवृत्तित्वेन रूपेण यो वङ्गिसामान्याभाववद्वृत्तित्वस्य यश्चेन्धनत्वाद्यवच्छिन्नवङ्गाभावाधिकरणीभूतमहानसद्वृत्तित्वादेरभावः । तस्य धूमादौ स्वनिष्ठसाध्याभाववद्वृत्तित्वविरहस्य च हेत्वन्तरवृत्तेः स्वस्मिन्न सत्त्वेऽपि न क्षतिरित्याहुः ॥ १२ ॥

भावमादाय निर्व्वङ्गिवृत्तितात्वावच्छिन्नाभावञ्चादाय वङ्गिमान् धूमादित्यादौ लक्षणसमन्वय इति नव्याः । स्वव्यापकत्वस्य प्रयोजनमाह, आलोकाद्यवृत्तित्वेनेति । अत्र च आलोकाद्यवृत्तिवृत्त्यभावप्रतियोगिताया घटादिसाधारण्यादव्यापकमेव । वङ्गिसामान्याभावेति । तादृशवृत्तितात्वव्यापकप्रतियोगितेत्यस्य व्यावृत्तिमाह, यश्चेति । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वलाभार्थम् इन्धनत्वाद्यनुसरणम्, अत्र महानसद्वृत्तित्वनिष्ठाप्रतियोगिता तु जगद्वृत्तित्वस्य न व्यापिका इति भावः, ननु महानसद्वृत्तित्वाभावस्य पर्व्वतीयधूमादौ सत्त्वात् तादृशहेतुमात्रावृत्त्यभावाभावमाह, स्वनिष्ठेति । स्वनिष्ठं धूमादिनिष्ठं यत्साध्याभाववद्वृत्तित्वमित्यर्थः, हेत्वन्तरमालोकादिकं स्वस्मिन् धूमादौ असत्त्वेऽपीति सप्तम्यन्तेनान्वितम्, ननु तथापि जगद्वृत्तित्वेन रूपेण धूमनिष्ठजगद्वृत्तित्वविशेषघटान्यतराभावस्यापि साध्याभाववद्वृत्तितात्वातिरिक्त-समानाधिकरण-धर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वात्, तस्य च धूमादौ असत्त्वादव्याप्तिरिति चेन्न

अन्ये तु वृत्तिमद्वृत्तयो यावन्तः साध्याभावसमु-
दायाधिकरणवृत्तित्वाभावास्तद्वत्वं तादृशवृत्तित्वाभा-
वश्च स्वव्यापकतादृशवृत्तित्वाव्यापकप्रतियोगिताको-
बोध्यः, प्रयोजनञ्चोक्तप्रायं साध्याभाववद्वृत्तित्वाव-

प्रकृतप्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तौभूतं यत्साध्याभाववद्वृत्तित्वात्वं
तदतिरिक्तेन समानाधिकरणधर्मेणानवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वम्
इत्यस्य विवक्षितत्वात्, भवति च घटसाधारण्याः प्रकृतप्रतियोगि-
तायाः अतिरिक्तवृत्त्येव तादृशवृत्तित्वात्वं इति । अत्र च मिश्र-
लक्षणोक्तसाध्याभाववद्वृत्तित्वाव्यापकव्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छि-
न्नप्रतियोगिताकत्वविवक्षणे आलोकाद्यवृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य
यावन्मध्यपतितस्य अवारणम् इति तन्नोक्तम् । तत्र च यावत्
पदाभावात् न सम्यगिति अत्र परत्र च आकाशहेतुकेऽतिव्याप्तिः
वृत्तिमत्वविवक्षया इष्टापत्त्या वा समाधेया ॥ १२ ॥

अन्येतित्यादि । अत्र च वृत्तिमत्पदप्रयोजनं केवलान्वयिन्वेव
बोध्यं, व्यतिरेकिणि तु तादृशकूटाधिकरणवृत्तित्वाभावस्य अवृत्ति-
मात्रवृत्तित्वाभावात्, एवं तत्र हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमत्-
वृत्तित्वविवक्षणस्यापि प्रयोजनं बोध्यं कूटपदं सार्थकीकर्तुं तत्त-
दिति विहाय समनियतप्रतियोगिताकत्वमेव अनुवदति, तादृशेति ।

उक्तप्रायमिति प्रतियोगिताव्यापकेत्यस्य व्यावृत्तिस्तु पूर्व-
वदेव बोध्या, तादृशवृत्तित्वाव्यापकप्रतियोगितेत्यस्य व्यावृत्तिस्तु
न वक्लिमान् धूमादित्यादौ महानसस्य कूटाधिकरणत्वाभावात् ।

व्यापकप्रतियोगिताकस्य च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावस्यैव वृत्तिमद्वृत्तित्वाद्ग्रभिचारिण्यतिव्याप्तिरतः
समुदायेति । साध्याभावश्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन
बोध्यः, तेन समवायेन वक्त्रेः साध्यत्वे धूमे संयोगेन च
तथात्वे वक्त्रवयवत्वे पर्वतवक्त्रवयवसंयोगे च पर्वतस्य
वक्त्रवयवस्य च सम्बन्धद्वयावच्छिन्नवक्त्रभावद्वयानधि-

धूमनिष्ठवृत्तित्वस्य तादृशकूटाधिकरणवृत्तित्वाभावात् किन्तु
इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ अतएवाह, उक्तप्रायमिति । समुदाय-
स्येतीति निर्धूमवृत्तित्वाभावस्य प्रतियोगिता न साध्याभाववद्वृत्ति-
तात्वस्य व्यापिका साध्याभाववद्वृत्तित्वात्वस्य जगद्वृत्तित्वेऽपि
सत्वात् येन निर्धूमवृत्तित्वाभावमादाय कूटपदादानेऽपि याव-
त्पदेनैव व्यभिचारिवारणं भवेत्, तद्दाने तु निर्धूमवृत्तित्वाभाव-
प्रतियोगिताया एव तथाविधकूटाधिकरणवृत्तित्वात्वव्यापकत्व-
लाभादिति ध्येयम् । तेनेत्यादि—धूम इति । पूर्वान्वयि तथात्वे
वक्त्रेः साध्यत्वे अत्र चोभयोरपि धूमवद्वक्त्रवयवत्वयोः विरुद्ध-
त्वादाह, पर्वतेति । संयोगस्य द्विष्टत्वात् वक्त्रेः समवायेन संयो-
गेन वा साध्यतायां व्यभिचारित्वमिति भावः सम्बन्धद्वयं संयोगः
समवायश्च, तेन पर्वतस्य संयोगसम्बन्धावच्छिन्नाभावानधिकर-
णत्वं वक्त्रवयवस्य च समवायसम्बन्धावच्छिन्नाभावानधिकरणत्वं
च लभ्यते, तथाच तादृशाभावसमुदायवत्त्वं ऋदादेरेव इत्यति-

करणत्वेऽपि नातिव्याप्तिः, तथा स्वव्यापकीभूतसाध्य-
तावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकोऽपि बोध्यः । तेन यत्र
पृथिवीत्वाभावादौ साध्ये तत्तद्विपक्षावृत्तित्वाद्यवच्छिन्न-
प्रतियोगिताकाभावकूटाधिकरणमप्रसिद्धं, तत्र सङ्घेतौ

व्याप्तिसम्भावनापीत्यपेक्षः अत्र च साध्याभावमात्रविवक्षणे इदं
गुणकर्माण्यसत्तावज्जातिमत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिः गुणवृत्तित्व-
विशिष्टसत्ताभावादीनामपि कूटमध्यपतितत्वात् । अथ तावदधि-
करणे जात्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वमप्रसिद्धमिति
चेत् तथापि जातिमत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादिहेतुकेऽतिव्याप्तिः
एवं वङ्गिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः, तत्र तत्तत् क्रदावृत्तित्वाव-
च्छिन्नाभावानामपि कूटमध्यनिविष्टत्वात्तावदधिकरणाप्रसिद्धेः ।
एवं साध्याभावस्य पूर्वोक्तविवक्षायामपि संयोगसम्बन्धावच्छिन्न-
प्रमेयसामान्याभावस्य कूटमध्यनिविष्टत्वात्तदधिकरणे रूपादौ
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वाप्रसिद्धिरित्यभिप्रेत्य साध्याभाव-
पदमन्यथा व्याचष्टे, तथेत्यादि स्वं प्रतियोगिता तद्व्यापकीभूतं
यत्साध्यतावच्छेदकं तद्व्यापिका या प्रतियोगितेत्यर्थः, स्वव्यापकी-
भूतेत्यस्य व्यावृत्तिमाह, यत्रेत्यादि । वङ्गिमान् धूमादित्यत्र
क्रदादिवृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकस्यान्यत्रापि उत्पत्तिकालावच्छेदेन सत्वात् अभावसाध्यक-
पर्यन्तानुधावनं, ननु यावतामैकाधिकरणं सम्भवतीत्यादिवक्ष्य-
माणविवक्षापक्षे इयं व्यावृत्तिर्न घटत इत्यत आह, पृथिवी-

पृथिवीत्वादौ साध्ये जातित्वादवच्छिन्नाभाववति
सामान्यादाववर्त्तमाने द्रव्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादौ
च नाव्याप्तिरित्यव्याप्तिर्वा, नाप्यभावत्वादिना अभा-
वादौ साध्ये तत्तत्साध्याभावकूटाधिकरणाप्रसिद्धा-
ऽव्याप्तिरित्याहुः तन्न पृथिवीत्वद्रव्यत्वोभयवान् द्रव्य-

त्वादाविति । इयं पृथिवीद्रव्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादित्यादा-
वित्यर्थः, न चात्रापि तत्तज्जलावृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य तत्तज्ज-
लादिमात्रवृत्तित्वात् कूटाधिकरणाप्रसिद्धिः तस्य समवायसम्ब-
न्धावच्छिन्नाभावस्य सामान्यादावपि सत्वात् समवायसम्बन्धेन
द्रव्यत्वे हेतूक्ते हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन तादृशवृत्तित्वमप्रसिद्ध-
मतः प्रमाविषयत्वपर्यन्तानुधावनं, सामान्यादावपि विशेषणता
विशेषेण कस्यचित् प्रमाविषयत्वस्य वृत्तेः साध्यतावच्छेदक-
व्यापकीभूतप्रतियोगिताकेत्यस्य व्यावृत्तिमाह, नापीति । अय-
मभाववान् प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वपटत्वाद्यभावाभावरूपस्य
घटत्वपटत्वादेरेकाधिकरणाप्रसिद्धिरतोऽव्याप्तिरित्यर्थः, यद्यपि
यावतामैकाधिकरणं सम्भवति तावतां कूटे विवक्षित एवाप्र-
सिद्धिप्रतीकारस्तथापि वक्ष्यमाणरीत्या अव्याप्तिर्विध्या । तदु-
भयान्यतरेति । यत्रैव द्रव्यत्वाभावस्तत्रैव तदुभयान्यतराभावस्तथा
च कूटमध्ये तस्यापि प्रवेशात् तमादायाधिकरणं गुणाद्येव ।
ननु स्वव्यापकसाध्यतावच्छेदकेत्यत्र स्वपर्याय्यधिकरणताकत्वं विव-

त्वादित्यादौ तदुभयान्यतरत्वावच्छिन्नाभाववति द्रव्य-
त्वादेरवृत्तेरतिव्याप्तेः, अपिच इदं पृथिव्यन्यत्वविशिष्ट-
द्रव्यत्ववत्द्रव्यत्वादित्यादौ द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभाव-
कूटाधिकरणगुणाद्यवृत्तित्वस्य द्रव्यत्वे सत्वादतिव्याप्तेः
द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाः पृथिव्यन्यत्वविशिष्ट-
द्रव्यत्वत्वसमव्याप्तत्वात् ॥ १३ ॥

किञ्च रूपाभावसाध्यके सङ्गतौ साध्याभावसमु-
दायनिविष्टसकलरूपव्यक्त्यधिकरणाप्रसिद्धिः । यावता-

क्षणीयं तथाचान्यतरत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगितायाः प्रत्येक-
परिसमाप्ताया अधिकरणे उभयत्वं न पर्याप्तमिति कूटमध्ये तद-
प्रवेश इत्यत आह, अपि चेति । अत्र च द्रव्यत्वनिष्ठाया अधि-
करणे द्रव्यत्वे पृथिव्यन्यद्रव्यत्वत्वं पर्याप्तमिति ॥ १३ ॥

ननु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोग्यधिकरणे यावति
यत्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वं तदेव विवक्षणीयम्, तथाच
तादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नद्रव्यत्वाधिकरणे पृथिव्यां न
पृथीव्यन्यद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाधिकरणत्वमित्यत आह, किञ्चेति
रूपाभावेति । न च साध्यतावच्छेदकव्यापकीभूतप्रतियोगितेत्यस्य
व्यावृत्तिरसंलग्नेति वाच्यम् अभाववान् अभिधेयादित्यत्र तथापि
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसहिततादृशाभावरूपघटपटत्वाधिक-
रणे घटादौ वृत्तेरव्याप्तिः । ननु इदं पृथिवीवृत्तिगुणशून्यं वाच्यत्वा-

सभावानामैकाधिकरण्यं तावतां समुदाये विवक्षितेऽपि
इदं पृथिवीवृत्तिगुणशून्यं सत्तान्यपृथिवीसमवेतशून्यं
वा वायुत्वादूपवदन्यत्वादित्यादौ चातिप्रसङ्गः ।

तत्र तादृशसाध्याभावस्तोमस्य नियमतो रूपादि-
घटितत्वेन तद्वति हेतीरवृत्तेः । वस्तुतो लिखिलाना-
मेव रूपाणां तादृशाभावसहस्रसमानाधिकरणत्वात्

दिति सङ्केतुरेव उत्पत्तिकालावच्छेदेन महाप्रलयावच्छेदेन च
वायुसामान्ये तादृशाभावसत्वादित्यत आह, सत्तान्येति । ननु
पृथिवीसमवेताभावस्य समवेताभावसमनियततया समवेतमात्र-
स्यैव तत्प्रतियोगित्वेन समवेतस्य च वायावपि सत्त्वेनातिव्याप्तिर्न
घटते इत्यत आह, सत्तेति, सत्तान्येति । वायुत्वस्य एतत्साध्यक-
विरुद्धतया आह, रूपवदन्यत्वेति । एतस्य हेतोः साध्यसामा-
नाधिकरण्यं गुणादावेव रूपादीति अयं भावः । वायोः पृथिव्योः
संयोगाधिकरणं द्वितयमेव यद्यपि, तथापि स्वसामानाधिकर-
ण्यपन्नरूपघटितकूटस्याधिकरणं पृथिव्येवेति ।

ननु यथा पृथिवीसमवेताभावसमवेताभावयोः समनैयत्यं तथा
सत्तान्यपृथिवीसमवेताभावद्रव्यमात्रसमवेताभावयोरपीति वायु-
वृत्तिसमवेतकूटस्यापि साध्याभावात्मकतया तदादाय पृथिव्यादि-
तद्वायुरपि कूटाधिकरणमिति स दोषस्तदवस्थ इत्यत आह, वस्तुत
इति । तादृशाभावो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः, तथाच तादृशा-

समानाधिकरण—यावदभावाधिकरणाप्रसिद्धिर्दुर्वारै-
वेति । किञ्च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन या साध्या-
भाववति वृत्तिस्तदभावो वक्तव्यः अन्यथा धूमादाव-
व्याप्तिः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववति
कालादौ वृत्तिवन्मात्रस्यैव वृत्तेर्व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गो
वा । तथाच सत्त्वादि-साध्यके संयोगेन समवायेन
हेतावव्याप्तिः । साध्याभाववति तेन सम्बन्धेन वृत्तेर-
प्रसिद्धेरिति ।

भावसामानाधिकरण्यापन्नानि यावन्त्येव रूपाणि तावतामधि-
करणं सुतरामप्रसिद्धं रूपाभाववान् वायुत्वात्, इत्यत्रैवाव्याप्ति-
रिति भावः । ननु सामानाधिकरण्यापन्नानां यावतामैकाधि-
करणमिति न वाच्यं, किन्तु यस्मिन्नेवाधिकरणे यावन्तः सम्भवन्ति
तादृशमेवाधिकरणं ग्राह्यम् इत्यत आह, किञ्चेति । केचित्तु
स्वसाध्याभावत्वावच्छिन्नानां यावताम् एकाधिकरणम् अस्ति
च साध्याभावत्वावच्छिन्नस्य रूपस्य कूटमध्ये प्रवेश इति रूप-
सम्बलितकूटाधिकरणं घटादिरेव तत्राह, किञ्चेति अन्यथेति ।
वह्निमान् धूमादित्यत्र साध्याभावकूटाधिकरणे धूमावयवे धूमस्य
वृत्तित्वादित्यर्थः । इदं पुनरिहावधेयं, यदि सम्बन्धत्वमेकं
नास्ति तदा साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावाः संयुक्तत्वाभावाः सम-
वेतत्वाभावा इत्यमेव यावन्तोऽभावाः धूमे न सन्तीत्यव्याप्ति-

साधनसमानाधिकरणत्वेन साध्याभावो विशेष-

वीध्याः, यदि च सम्बन्धत्वं पुनरेकं तदा तादृशवृत्तित्वाभावो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव एव वक्तव्यः, तथाच व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्ग इति, तथाचेति । हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वविवक्षणे च इत्यर्थः ।

साधनसमानाधिकरणत्वेनेत्यादि । अत्र च विवक्षायां साध्यतावच्छेदकसमव्याप्तेत्यादिव्यावृत्तिप्रयास एवालम्बनस्तथा हि पृथिवीत्वाभाववान् जलत्वादित्यत्र घटावृत्तित्वादिना योऽभावः स साधनासमानाधिकरण एव । एवं पृथिवीत्ववान् द्रव्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादित्यादावपि जातित्वावच्छिन्नाभावस्तथा, तथाच साध्यतावच्छेदकव्यापकीभूतप्रतियोगिताकेत्येव वक्तव्यं साध्यतावच्छेदकव्यापकीभूतप्रतियोगिताकत्वाविवक्षणे उपदर्शिताभावादि-साध्यके प्रमेयादिसाध्यके च सङ्घेतौ तत्तदभावत्वादिना अभावानां तत्तत्प्रमेयाभावानाञ्च साधनसमानाधिकरणानां समुदायापन्नानामधिकरणप्रसिद्धेः, गुणकर्माण्यत्वविशिष्टसत्त्वावान् जातिमत्त्वात् इत्यत्र तु सत्ताभावः साधनासमानाधिकरण एव इति न तस्य कूटमध्यप्रवेशः ।

न च तथापि साधनसमानाधिकरण-गुणवृत्तित्वविशिष्टकर्मवृत्तित्वविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नाभावानामपि तथात्वात् जातिमत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादित्यादिहेतौ विशिष्टसत्तादिसाध्यकेऽतिव्याप्तिः, साध्यतावच्छेदकस्य प्रतियोगिताव्यापकत्वविवक्षणे-

णीय इति चेद्विशिष्यन्तां तथापि भूतत्वमूर्तत्वाद्यो-
रण्यतरत्वेनान्यतरताभावे साध्ये स्पर्शवदन्यत्वादा-
वतिव्याप्तिस्तादृशसाध्याभावसमुदायवति पृथिव्यादौ
तस्यावृत्तेः ॥ १४ ॥

किञ्च महाकालान्यत्वादिसाध्यके व्यभिचारिणि
कालिकविशेषणताविशेषेणहेतावतिव्याप्तिः । तादृश-

ऽपि तद्दोषतादवस्थ्यात् एतत्सर्वं परिचिन्त्यैवेतेनेत्यादि वक्ष्यति ।
एवं पृथिवीत्वद्रव्यत्वोभयवानित्यत्रापि साधनसामानाधिकरण्य-
विशेषणेनैव वारणं बोध्यम् ।

तथापीति । भूतत्वमूर्तत्वान्यतराभाववान् स्पर्शवदन्यत्वा-
दित्यादावित्यर्थः । तत्रापि भूतत्वमूर्तत्व एव अन्यतराभावाभावास्ते
तु प्रत्येकं गगनादौ साधनसामानाधिकरणा एव तादृशकूटाधि-
करणं वायुपर्यन्तमेव तद्वृत्तित्वाभावः स्पर्शवदन्यत्वे स्फुट
एवेति ॥ १४ ॥

ननु कूटापन्नस्य साधनसामानाधिकरण्यं विवक्षितं, तथाच
भूतत्वमूर्तत्वं कूटावच्छिन्नं सत् न साधनसामानाधिकरणमिति ।
नातिव्याप्तिरित्यत आह, किञ्चेति । अयं महाकालान्यो घटादि-
त्यत्र साध्याभावकूटाधिकरणं महाकाल एव कालिकसम्बन्धेन
महाकालवृत्तित्वाभावः कालिकसम्बन्धेन वृत्तिमति वर्तते यः
स व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव एव इत्यतिव्याप्तिरित्यर्थः, एव-

साध्याभावसमुदायवति महाकाले तेनैव सम्बन्धेनवृत्ति-
मन्मात्रस्यैव वृत्तेः । एतेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-

मेतद्रूपाभिन्नं गुणत्वात् ज्ञानादित्यादौ तादृशसाध्याभावसमुदाया-
धिकरणे एतद्रूपभिन्ने समवेतत्वाभावः एतद्रूपभिन्ने विषयित्वाभावो
वा तादृशसम्बन्धेन वृत्तिमन्मात्रवृत्तिर्यः स व्यधिकरणधर्माव-
च्छिन्नाभाव एवेत्यतिव्याप्तिः । एवं एतत् पटाभिन्नं घटादित्यत्र
संयोगेन हेतुतायामपि बोध्यम् ।

अत्र केचित् सार्वभौममते सत्तायां गुणे न द्रव्यत्वसामा-
नाधिकरण्यमितिन्यायेन वृत्तित्वाभावः प्रायशोऽव्याप्यवृत्तिरेव,
तथाच प्रकृतेऽपि कालिकसम्बन्धेन हेतौ घटे कालोपाध्यवच्छेदेन
महाकालवृत्तित्वाभावे समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताके विद्यमानेऽपि हेत्वधिकरणावच्छेदेन तस्यावृत्तित्वान्नाति-
व्याप्तिः, लक्षणे तथैव विवक्षणादित्याहुः ।

परे तु साध्याभावकूटाधिकरणवृत्तित्वाभावा इत्यत्र तु
वृत्तित्वं देशिकविशेषणताविशेषणैव, तथाच तादृशवृत्तित्वाभावा-
यावन्तो येषु देशिकविशेषणताविशेषकालिकेषु तानि यद्रूपाव-
च्छिन्नस्य व्यापकानि तत्त्वमित्यर्थः । तथाहि महाकालान्यो
घटादिस्तत्र महाकालान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वं तथा, न च
कालिकसम्बन्धेन घटव्यापकं इत्यपि वदन्ति ।

ननु साध्यतावच्छेदकसमव्याप्तप्रतियोगिताकत्वं साध्यताव-
च्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकत्वं वा विवक्षताम् उभयथापि इदं

व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकव्याप्यवृत्ति-
स्वसमानाधिकरण--यावदभावाधिकरण--वृत्तित्वाभावा
यावन्तो वृत्तिमद्वृत्तयस्तद्वत्त्वं व्याप्तिः केवलान्व-
यिनः संयोगाद्यभावस्याभावाः संयोगादयो न व्याप्य-
वृत्तयः ।

एवं साध्यस्य गुणसामान्यस्याभावो द्रव्यत्वाधि-
करणे उत्पत्तिकालावच्छेदेन वर्तमानोऽपि न व्याप्य-

पृथिव्यन्यद्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वात् इत्यत्रातिव्याप्तिः । तत्र तद्व्य-
वृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्वाभावानां साधनसमानाधिकरणानां प्रति-
योगिताव्यापकसाध्यतावच्छेदकव्यापकत्वस्य समव्याप्तत्वस्यापि
सत्त्वात्तादृशकूटाधिकरणद्रव्यवृत्तित्वाभावस्य च द्रव्यत्वे सत्त्वादति-
व्याप्तिरित्यत आह, तेनेति । तथाच साधनसमानाधिकरणेत्यादि-
विवक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकेत्येव विवक्षणीयम्, एतेनेत्यस्य तु पूर्वोक्तातिव्याप्ति-
द्वयेनेत्यर्थः ।

केवलान्वयिन इत्यादि इदं कपिसंयोगाभाववत् मेयत्वादि-
त्यादौ साधनसमानाधिकरणसंयोगात्मकाभावमादाय कूटाधि-
करणं द्रव्यमेव तद्वृत्तित्वाभावो मेयत्वे वाधित इत्यव्याप्तेर्व्याप्यवृत्ति-
पदेन वारणमिति दैशिकाव्याप्यवृत्तिवारणमुक्त्वा कालिकाव्याप्य-
वृत्तिवारणमाह, एवमिति । गुणवान् द्रव्यत्वात् इत्यादावित्यर्थः,

वृत्तिः उक्तरूपानवच्छिन्नप्रतियोगिताकाः क्वचिदप्र-
सिद्धादिसम्पादकाः पुनरभावा न हेतुसमानाधि-
करणाः । उक्तसमुदायाधिकरणवृत्तित्व-तदभाववृत्ति-
मत्त्वानि पूर्वोक्तरीत्या प्रत्येतव्यानि इत्यादिक-
मपास्तम् ॥ १५ ॥

अत्र च साधनसमानाधिकरणगुणसामान्याभावमादाय कूटाधि-
करण नित्यद्रव्यभिन्नमेव तद्वृत्तित्वाभावश्च द्रव्यत्वे बाधित इत्य-
व्याप्तिः सम्भवितुमर्हति इत्यर्थः, उक्तरूपेति । साध्यतावच्छेदकाव-
च्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नेत्यर्थः, क्वचिदिति । पृथिवी-
त्वाभाववान् जलत्वादित्यादावित्यर्थः, अप्रसिद्धीति । पृथिवीत्वा-
भाववान् जलत्वादित्यत्र घटावृत्तित्वादिना ये तादृशाभावास्तेषां
कूटाधिकरणाप्रसिद्धिरित्यर्थः, आदिपदादिदं जलं द्रव्यत्वप्रका-
रकप्रमाविषयत्वादित्यादावतिव्याप्तिपरिग्रहः, पूर्वोक्तेति । हेतु-
तावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वं तदभावश्च वृत्तित्वात्वसमनियतप्रति-
योगिताकः, वृत्तिमत्त्वमपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिता-
व्यापकतादृशवृत्तित्वात्वेत्यादिव्यावृत्तिसु, उपदर्शितालोकावृत्तित्वेन
रूपेणाभावमादाय न घटते वङ्गिसामान्याभावस्य साधनासमा-
नाधिकरणत्वात्, जगद्वृत्तित्वस्य चालोकावृत्तित्वादिति । किन्तु
जगद्वृत्तित्वधूमत्वोभयाभावमादाय बोध्या, तदभावस्य तादृश-
वृत्तित्वात्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वात्, अन्यच्च पूर्ववद्बोध्यम् ॥ १५ ॥

तत्त्वचिन्तामणिः ।

प्रतियोग्यवृत्तिश्च धर्मो न प्रतियोगितावच्छेदकः
तद्विशिष्टज्ञानस्याभावधीहेतुत्वात् ।

अन्यथा निर्व्विकल्पकादपि घटो नास्तीति
प्रतीत्यापत्तेः । गविशशशृङ्गं नास्ति इति प्रतीतेरसिद्धेः
शशशृङ्गं नास्तीति च शशे शृङ्गाभाव इत्यर्थः ।

इति श्रीमद्गङ्गेशोपाध्यायविरचिते तत्त्वचिन्तामणी
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः समाप्तः ।

दीधितिः ।

तद्विशिष्टेति । विशेषणतावच्छेदकविशिष्टज्ञानस्य
विशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्ययहेतुत्वात् अभावप्रतीतिर्हि घट-
त्वादिविशिष्टस्य घटादेः प्रतियोगित्वमवगाहमानो
विशेषणस्यापि घटत्वादेस्तदवच्छेदकत्वमवगाहते ।

प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टज्ञानं हि नाभावधीमात्रहेतु-
रिति व्याचष्टे, विशेषणतेति । अतएव वक्ष्यति अभावप्रत्ययो हि
विशिष्टवैशिष्ट्यमर्यादां नातिशेत् इति विशेषणस्यापि इति इदं
पुनः प्रत्यक्षप्रतीतिमभिप्रेत्य, शब्दादौ तु तदवच्छेदकत्वं पुन-
रन्यथोपपादितमेव न स्वातन्त्र्येणेति, अतएव वक्ष्यमाणविकल्पाः
सङ्गच्छन्त इति भावः ।

*Maukandeya Purana, Fasc 5-7 @ /10/ each	Rs. 1	14
*Mimāṃsā Darṣana, Fasc 10-19 @ /10/ each	6	4
Nyāyavārtika, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol IV fasc. 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nīṭisara, Fasc 3-5 @ /10/ each	1	14
Nītyācārapaddhatih, Fasc -7 @ /10/ each	4	6
Nītyācārapādīpah Vol I. Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	6	14
Nyayabindutikā, Fasc 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa Vol. I, Fasc 2-6, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	5	0
Nyayasarah	2	0
Padumawati, Fasc 1-5 @ 2/	10	0
*Pariṣṭa Paivan, Fasc 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākṛta-Paṅgalam, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Prithivirāj Rāsa. Part II, Fasc 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc 1 @ 1/-	1	0
Prākṛta Lakṣaṇam Fasc 1 @ 1/8/ each	1	8
Parācāra Smṛti, Vol I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc 1-6, Vol III, Fasc 1-6 @ /10/ each	12	8
Parācāra, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Paikṣamukha Sūtram	1	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	12
Rasamanavam, Fasc 1-3	3	12
Saddarsana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Samaraṇeca Kaha Fasc. 1-3, @ /10/	1	14
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc 1-3 @ 1/- each	3	0
*Sankara Vijaya, Fasc 2-3 @ /10/ each	1	4
Six Buddhist Nyaya Tracts	0	10
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
Suṣruta Saṁhitā, (Eng) Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Suddhikaumudī, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Sundaranandam Kavyam	1	0
Suryya Siddhanta fasc 1	1	4
Syaṇika Sastra	1	0
*Taittreya Brāhmaṇa, Fasc 11-25 @ /10/ each	9	6
Pratisakhya, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	4
*Taitterīya Saṁhitā, Fasc 27-45 @ /10/ each	11	14
Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc 10-19 @ /10/ each	6	14
Tantra Vārteka (English) Fasc 1-8 @ 1/4/ each	10	0
Tattva Cintāmaṇi, Vol I, Fasc 1-9, Vol II, Fasc 1-10, Vol III, Fasc 1-2, Vol IV, Fasc 1, Vol V, Fasc 1-5, Part IV, Vol II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	24	6
Tattva Cintamani Dīdhiti Vivṛiti, Fasc, 1, @ /10/ each	0	0
Ditto Prakas, fasc 1-2, @ /10/ each	1	4
Tattvārthadhigama Sūtram, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Tirthacintamani, fasc, 1, @ /10/ each	0	10
Trikaṇḍa-Māṇḍanam, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5 13 @ /10/ each	6	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/- each	6	0
Vallāla Carita, Fasc 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol I, Fasc. 3-6, Vol II, Fasc 1-7, @ /10/ each	6	14
Vidhāna Pārijata, Fasc. 1-8 Vol-II Fasc. I @ /10/ each	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4 @ 1/4/	3	12
Vivādaratnākara, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogasāstra of Hemchandra Vol. I. Fasc 1-3	3	12
<i>Tibetan Series.</i>				
Baudhyastotrasaṅgraha, Vol. I (Tib. & Sans.)	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tīñ, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag lkhri S'iñ (Tib. & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc. 1-8; Vol II Fasc. 1-7 @ 1/- each	15	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol II, Fasc 1-3; Vol III, Fasc. 1-6, @ 1/ each	14	0
<i>Arabic and Persian Series.</i>				
*Ālamgir-nāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each	8	0

Āin-l-Akbarī, Fasc 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol III,	36	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-8, Vol II, Fasc. 1-7 Vol 3 @ 1/4/ each	20	0
Arabic Bibliography, by Dr. A. Sprenger, @ /10/	0	10
*Bādshāhnāmāh, with Index, Fasc. 1-19 @ /10/ each	11	14
Conquest of Syria, Fasc 1-9 @ /10/ each	Rs.	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts, 1-2 @ 1/- each	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal. Fasc 1-3 @ 1/ each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Fa rnang-i-Rashīdī, Fasc 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fih rist-i-Tūsī or, Tūsy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Futūh-ush-Shām of Wāqidī, Fasc 1-9 @ /10/ each	5	10
Ditto of Āzādī, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
History of Gujarat	1	0
Haft Asmān, History of the Persian Masnawī, Fasc. 1 @ /12/ each	0	12
Hisātorī of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqālnamāh-i-Jahāngirī, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc @ 1/- each	51	0
Ma'sāir-i-Ālamgirī, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Maa'āsir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc 1-9, Vol. II, Fasc 1-9; Vol III, 1-10;
Index to Vol. I, Fasc 10-11; Index to Vol. II, Fasc 10-12;
Index to Vol. III, Fasc 11-12 @ /1/ each	35	0
Maghāzi of Wāqidī, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Marhamu 'L Ilah 'L-Mu'Dila	1	0
Muntakhabu-t-Tawārikh, Fasc 1-15 @ /10/ each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol III, Fasc 1 @ 1/ each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc 1-19 @ /10/ each	11	14
Ditto Part 3, Fasc 1	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Nizāmi's Khiradnāmāh-i-Iskandari, Fasc 1-2 @ /12/ each	1	8
Qawānīnu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut Col D. C. Phillott	5	0
Riyāzu-s-Salātīn, Fasc 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/	5	0
Tadhkura-i-khushnavīsān	1	0
Tabaquāt i-Nāṣirī, (English), Fasc 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tārikh-i-Firūz Shāhi of Ziyāu-d-dīn Barnī Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Tārikh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sunāi Aīf, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc 1-2 @ 1/8/ each	3	0
Tuzuk-i-Jahāngirī, (Eng) Fasc 1 @ 1/	1	0
Wis-o-Rāmin, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Zafarnāmāh, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol II, Fasc 1-8 @ /10/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/ each ... 20
 2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No
 3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16), @ 1/8 per No. to Members and @ 2/ per No to Non-Members
- N B —The figures enclosed in brackets give the number of Nos in each Volume.*
4. Journal and Proceedings, N. S, 1905, to date, (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No to Non-Members
 5. Memoirs, 1905, to date Price varies from number to number.
Discount of 25% to Members
 6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 ... 3 0
 7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910, ... 8 0
 8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to @ 6/ each ... 18 0
 9. Kaṣmīraḥabdāmṛta, Parts I & II @ 1/8/ ... 3 0
 10. Persian Translation of Hajī Baba of Ispahan, by Hajī Shaikh Ahmad-i-Kirmasī, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/ each ... 34 0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0
N.B.—All Cheques, Money Orders, &c. must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society" only

BIBLIOTHECA INDICA.
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL
NEW SERIES, No 1311.

अनुमान-दीधिति-प्रसारिणी

ANUMANA DĪDHITI PRASĀRINI

BY
KRISHNA DAS SARVABHAUMA

WITH TATTVACINTAMANI AND DĪDHITI

EDITED BY
PANDIT PRASANNA KUMAR TARKANIDHI

Professor, Sanskrit College.

FASCICULAS II.

Calcutta:

PRINTED BY UPENDRA NATHA CHAKRAVARTI, AT THE SANSKRIT PRESS,
No. 5, Nandakumar Chawdhury's 2nd Lane.

AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET
1911.

AT THE LIBRARY OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,
AND OBTAINABLE FROM
THE SOCIETY'S AGENTS. MR. BERNARD QUARITCH,
11, GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W., AND MR. OTTO
HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied.—some
of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 2, 4 @ /10/ each ...	Rs. 1	4
Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc. 6-14 @ /10/ each ...	5	10
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each ...	14	6
Aitereya Lochana, ...	2	0
*Anu Bhāṣya, Fasc. 2-5 @ /10/ each ...	2	8
Aphorisms of Sāṇḍilya, (English) Fasc. 1 @ 1/- ...	1	0
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
*Atharvāna Upanishad, Fasc. 4-5 @ /10/ each ...	1	4
Atmatattaviveka, Fasc. I. @ /10/ each ...	0	10
Açvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-7 @ 1/ each ...	15	0
Bālam Bhaṭṭī, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. 2, Fasc. 1 @ /10/ each ...	1	14
Baudhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3 Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	3	12
*Bhāmatī, Fasc. 4-8 @ /10/ each ...	3	2
Bhāṭṭa Dipikā Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. 2, Fasc. 1, @ /10/ each ...	4	6
Baudhyostatrasangraha ...	2	0
Brhaddēvatā Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	2	8
Brhaddharma Purāṇa Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Bodhicaryāvatāra of Çāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Çri Cantinatha Charita, Fasc. 1-3 ...	1	14
Çatadūṣaṇī, Fasc. 1-2 @ /10/ each ...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each ...	8	0
Çatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-7 Vol. 5, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	14	6
Ditto Vol. 6, Fasc. 1-3 @ 1 1/4/ each ...	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Çatasāhasrikā Prajñāpāramitā Part. I, Fasc. 1-14 @ /10/ each ...	8	12
*Çaturvarga Çhintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10, Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	36	14
Ditto Vol. 4, Fasc. 7-8, @ 1 1/4/ each ...	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/ each ...	1	4
Çloekavartika, (English) Fasc. 1-7 @ 1 1/4/ each ...	8	12
*Çranta Sūtra of Āpastamba, Fasc. 12-17 @ /10/ each ...	3	12
Ditto Çāukhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4, Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each ...	10	0
Çri Bhāṣyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
Dāna Kriyā kaṇṇudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each ...	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Ditto Āchārasāraḥ Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	3	2
Gobhiliya Grihya Sūtra, Vol. I. @ /10/ each ...	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1 1/4/ each ...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parīṣista ...	2	0
Ditto Grihya Sangraha ...	0	10
Haralata ...	1	14
Karmaprādīph, Fasc. I ...	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each ...	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1 1/4/ each ...	17	8
*Kūrma Purāṇa, Fasc. 3-9 @ /10/ each ...	4	6
Lalita Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each ...	3	0
Madana Parījāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each ...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyōta, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12 Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each ...	19	6
Ditto Vol. IV, fasc. 1 @ 1/4 ...	1	4
Manutikā Sangraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each ...	9	0

न तु स्वातन्त्र्येण घटो नास्तीत्येव प्रतीतेस्तदिहा-
भावप्रत्ययो यदि व्यधिकरणधर्मेण विशिष्टं प्रतियोगिनं
नावगाहते नावगाहत एव तदा तस्यापि प्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वं अथावगाहते तर्हि भ्रम एव, न च ततो-
ऽर्थसिद्धिरिति भावः । यदि पुनरानुभविको लोकानां
स्वरसवाही घटत्वेन पटो नास्तीत्याद्यनुभवस्तदा
तादृशाभावनिवारणं गीर्वाणगुरूणामप्यशक्यमिति
मन्तव्यम् ॥ १६ ॥

इति श्रीरघुनाथशिरोमणिविरचितायां व्याप्तिवादचिन्तामणि-
दीधिति व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः समाप्तः ।

नावगाहत एवेति । तथाच क्व व्यधिकरणधर्मस्यावच्छेदकत्व-
मिति भावः । न च तत इति । यद्यपि तदंशे भ्रमत्वेऽपि अवच्छेदक-
त्वमक्षुप्तमेव तथापि वैशिष्ट्यनियतमवच्छेदकत्वमित्यभिप्रायः,
यदीति । प्रतियोगितावच्छेदकस्य स्वातन्त्र्येण भानमित्यर्थः ।
क्वचित् पुस्तके घटत्वेन घटो नास्तीति पाठः, स तु समानाधि-
करणधर्मावच्छिन्नाभावस्थल एव प्रतियोगितावच्छेदकस्य स्वातन्त्र्ये-
नावच्छेदकत्वावगाहनपरतया सङ्गमनीयः, पटो नास्तीति पाठस्तु
प्रकृतपरतया अतिसुगम एव ॥ १६ ॥

इत्यनुमानदीधितिप्रसारिण्यां व्याप्तिवादेर्व्यधिकरण-

धर्मावच्छिन्नाभावः समाप्तः ।

अथ पूर्वपक्षः ।

तत्त्वचिन्ताणि ।

अथ साध्यासामानाधिकरण्यानधिकरणत्वे सति
साधिकरणत्वं व्याप्तिः केवलान्वयिनि साध्यासामा-

दीधितिः ।

साध्येति । साध्यस्यासामानाधिकरण्यं येषु तेषाम-
नधिकरणत्वं तदभाववत्त्वमिति यावत्, तस्मिन् सति
साधिकरणत्वं तदवच्छिन्नाधिकरणताकत्वं सति
सप्तम्या अवच्छेदकत्वलाभात्, तच्चेहानूनवृत्तित्वम्
एवञ्च साध्यवद्वृत्तिसकलपदार्थाभाववत्त्वं यदधिकरण-

प्रसारिणी ।

साध्येतीत्यादि । साध्यसामानाधिकरण्यं यदि साध्यानधिकरण-
वृत्तित्वे तदा तदनधिकरणस्य गगनादेर्वारणाय साधिकरणपदे
दत्तेऽपि केवलान्वयिन्यप्रसिद्धिरग्रिमग्रन्यविरोधश्च यदि तदधि-
करणानधिकरणत्वं तदा सत्यन्तेनैव गगनवारणे साधिकरणपदं
व्यर्थं, द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिश्च, सत्त्वादौ द्रव्यत्वाधिकरणा-
नधिकरणत्वाभावादिति यथाश्रुतेऽनुपपत्त्या व्याचष्टे साध्यस्येत्यादि ।
अनधिकरणत्वमित्यस्य अधिकरणत्वाभावात्मकतया तत्र चाधि-
करणत्वस्य वैयर्थ्यादाह, तदभाववत्त्वमिति । अत्रापि मतुवर्थोऽविव-

नाधिकरण्यं निरधिकरणे आकाशादौ प्रसिद्धमिति चेत् न, साध्यासामानाधिकरण्यं हि न साध्यान-

ताया अनूनवृत्तितत्त्वमिति तु फलितार्थः । यथासन्नि-
वेशेऽधिकरणत्वस्य न वैयर्थ्यं हेतुतावच्छेदकसम्बन्ध-
लाभाय वा तत् । येन येन सम्बन्धेन यो यः साध्य-
वदवृत्तिस्तेन तेन सम्बन्धेन तदभावो बोध्यः । एतेन
साध्यवदवृत्तित्वं यदि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन विव-
क्षितं तदा समवायेन साध्यतायां साध्यवदसमवेतस्य
सार्वत्रिकत्वात् सकलतच्छून्याप्रसिद्धिः ।

क्षित एव, ननु सतिसप्तम्याः अवच्छेदकत्वे लब्धेऽवच्छेदकत्व-
स्यानतिरिक्तवृत्तित्वार्थकतया साध्यवदवृत्तिसकलपदार्थाभाववत्त्वं
यदधिकरणताया अनतिरिक्तवृत्तीत्यर्थो वाच्यः । स च धूमवान्
वह्नेरित्यादौ धूमवदवृत्तिसकलपदार्थाभाववत्वस्य वह्नेरधिकरणता-
व्याप्यत्वेनातिव्याप्ते इत्यत आह, तच्चेति । इदमेव सङ्गमयति
एवञ्च इत्यादिना, ननु तादृशाभाववत्त्वं यस्य व्यापकमित्येवास्तु
अलमधिकरणपदेनेत्यत आह, यथेति । तनु तथा अवैयर्थ्येऽपि
अनतिप्रयोजनमित्यत आह, हेतुतेति । तदधिकरणपदं तथाच
वह्निमान् धूमादित्यादौ समवायसम्बन्धेन धूमसम्बन्धिनि तद-
वयवे यावत् साध्यवदवृत्तिपदार्थसत्त्वेऽपि न क्षतिः, एतेन येन

धिकरणाधिकरणत्वं साध्याधिकरणानधिकरणत्वं वा
केवलान्वयिनि यत्किञ्चित्साध्याधिकरणानधिकरणे धूमे
चाव्याप्तिः ॥ १ ॥

अथ तदभावोऽपि तादृशेनैव सम्बन्धेन वाच्यः तदा
जातिमान् मेयत्वादित्यादावतिव्याप्तिर्जातिमदसमवे-
तानां समवायेनाभावस्य केवलान्वयित्वात् । अतएव
न समवायेन संयोगेन वा दूढं न जातिमज्जातित्वा-
दित्यादौ साध्यवत्समवेताद्यप्रसिद्धेऽपि । नापि साधन-
तावच्छेदकसम्बन्धेन दूढमेतद्रूपभिन्नं गुणत्वादित्या-
दावतिव्याप्तेः । नापि विषयतया घटभिन्नं मेयत्वादि-

येनेत्यादिविवक्षणेन साध्यवदसमवेतेति सर्वत्र वाच्यत्वादीनां
सत्त्वादित्यर्थः, तादृशेन साध्यवदवृत्तित्वप्रयोजकसम्बन्धेन, जातिम-
दिति । यत्तत् समवेतं तज्जातिमत्येव समवेति इत्यसमवेतमेव
जातिमदसमवेतं, तथाच समवायेन तदभावः केवलान्वयीति भावः
अतएव प्रकृतातिव्याप्तैरेव न समवायेनेति पूर्वं साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धत्वप्रकारेण उक्तं इदानीन्तु समवायत्वेनेति भेदः, संयोगेनेति,
यत् यत् संयुक्तं तत्तज्जातिमदेव इति जातिमदसंयुक्तम् असंयुक्तमेव
इति तदभावः पूर्ववत् केवलान्वयीत्यर्थः अतः साध्यवदसमवेत-
स्याभावः संयोगेन वक्तव्यः तदा जातिमदसमवेतस्य परमान्वादेः

त्यादावतिव्याप्तेः सविषयकमात्रस्यैव घटभिन्नविषयक-
त्वात् घटनिर्व्विकल्पकेऽपि घटत्वादिभानात् । नापि
सम्बन्धमात्रेण, द्रव्यं सत्वादित्यादावतिव्याप्तेः वृत्तिम-
न्मात्रस्यैव स्वरूपसम्बन्धेन महाकाले वृत्तेः अवृत्तेर-
भावस्य केवलान्वयित्वादिति प्रत्युक्तम् ॥ १ ॥

संयोगेन मेयत्वाधिकरणे सत्त्वान्नातिव्याप्तिरिति मनसि कृत्याह, इदं
न जातिमदिति । साध्यवदिति जात्यभाववति जात्यादौ समवाया-
प्रसिद्धेरित्यर्थः, आदिना संयुक्तपरिग्रहः । साधनतावच्छेदकेनेति
साध्यवदवृत्तित्वमित्यत्रान्वितम् एवम् अपरत्रापि ।

इदमित्यादि, रूपभिन्नं गुणत्वादित्यत्र हेतुतावच्छेदकसम-
वायसम्बन्धेन रूपभिन्नावृत्तीनां रूपत्वशुक्लत्वादीनां गुणत्वाधि-
करणेऽपि सत्त्वान्नातिव्याप्तिर्घटत इति एतदिति, तथाच यत् यत्
समवेतं तत्तदेतद्रूपभिन्ने समवेतमेव, अतएव घटादिकं विहाय
रूपपर्यन्तानुधावनमिति, घटादिमात्रवृत्तेस्तु तदीय रूपादेरेव
सुलभत्वात् । घटभिन्नमिति । अत्रतु विषयतासम्बन्धेन यत् यत्
सम्बद्धं तदवश्यं घटभिन्ने सम्बद्धमिति घटमात्रविषयकस्या-
प्रसिद्धिः, तथाच घटभिन्ने विषयतासम्बन्धेन यन्न वर्त्तते तन्न वर्त्तते
एव विषयतासम्बन्धेन, अतएव विषयतया तस्याभावः सार्वत्रिक
इत्यतिव्याप्तिरितिभावः । नापीत्यादि द्रव्यं सत्वादित्यत्र द्रव्य-
त्वाधिकरणे महाकाले सम्बन्धमात्रेण यन्न वर्त्तते तन्न वर्त्तत एव

नापि स्वसमानाधिकरणात्यन्ताभावाप्रतियोगि-
साध्यसामानाधिकरण्यं पर्वतीयवक्त्रेर्महानसीयधूम-
समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगित्वात् द्रव्यत्वादे-

विशेषणताविशेषेण वा साध्यवदवृत्तित्वं वक्तव्यं
सर्वत्रैव तत्तद्द्रव्यकित्वेन तत्तदन्यान्यत्वे तत्प्रकारक-
प्रमाविषयकत्वे वा सुलभं, तेनैव सम्बन्धेन तदव-
च्छिन्नसामान्याभावो वाच्य इति । केचित्तु नञ्व्यत्या-
सेन असाध्यानि साध्यविरोधिनि साध्यासमानाधि-

कुत्रापि तथाच तेन सम्बन्धेन तस्याभावः सत्त्वाधिकरणे सुलभ-
एव इति भावः ॥ १ ॥

ननु येन येन सम्बन्धेन साध्यवति न वर्तते तेन सम्बन्धेन
तस्याभावः इत्यत्र तु यत्तदर्थयोरननुगमात्, साध्यवदवृत्तिपदार्था-
भावस्य सामान्याभावरूपत्वं न घटते, अतएव पूर्वं सकलेत्युक्तम्
अत आह, विशेषणतेति । तत्तद्द्रव्यकित्वमिति स्वरूपभेदविशेष
इत्यर्थः । ननु तत्तद्द्रव्यभिन्नभेदस्य सम्प्रदायमते तत्तद्द्रव्यमात्र-
वृत्तिरूपाद्यात्मकतया विशेषणताविशेषेण अवृत्तित्वमसम्भवतीत्यत
आह, तत्तदिति । अत्र तु अन्यान्यत्वं तत्तद्द्रव्यमात्रवृत्तिरूपाद्या-
त्मकमननुगमात्, नन्वेवमेव यत्र व्यभिचाराधिकरणं द्रव्यत्वादिकं
तत्रान्यान्यत्वं नास्ति, तथाच पूर्वदोषतादवस्थम् इत्यत आह,
तत्तदिति ।

रव्याप्यवृत्त्यव्याप्यतापक्षे । न च प्रतियोगिविरो-
धित्वं व्याप्यवृत्तित्वं वा अभावविशेषणं देयं संयोगादौ
साध्ये सत्त्वादेरनैकान्तिकत्वाभावप्रसङ्गात् । नहि प्रति

करणानीति यावत् तानि सामानाधिकरण्यानधिकर-
णानि यस्य तत्त्वम् । साध्यसामानाधिकरण्याभाव-
व्यापकाभाव-प्रतियोगि-सामानाधिकरण्यसामान्यकत्व-
मिति तु फलितार्थः, अत्र च साध्यसामानाधिक-
रण्यं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवति हेतुताव-

तद्व्यक्तिमात्रवृत्तिरसाधारणः कश्चन धर्मः । अत्र च
विषयत्वस्य यो विशेषणताविशेषः इत्यभिप्रेत्य पक्षान्तरमित्यपि
कश्चित् । तेनैवेति, विशेषणताविशेषेणैवेत्यर्थः । सामान्याभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकं पुनर्विशेषणताविशेषेणैव, साध्यवद्वृत्तित्व-
मिति मिश्राणां द्वितीयमतमाह, केचित्त्वित्यादि । असाध्यानिति
बहुवचनं व्यापकत्वमाविष्कर्तुम्, अन्यथा धूमवान् वङ्गेरित्यत्र
कस्यचित् साध्यासामानाधिकरण्यस्य हेतुसामानाधिकरण्यानधि-
करणतयातिव्याप्तिः स्यादिति यावत्त्वस्य व्यापकत्वरूपतया व्याप्ते-
र्हेतुनिष्ठतया च तथैवाह साध्येत्यादिफलितार्थ इत्यन्तेन । धूम-
वान् वङ्गेरित्यत्र धूमव्याप्यवङ्गिनिष्ठसामानाधिकरण्यं तादृशाभाव-
प्रतियोग्येवेति सामान्यपर्यन्तम् । न चात्र सामान्याभावो वक्तुं
शक्यते व्युत्क्रमेणाभिधानात् इति । अत्र च यथाश्रुते द्रव्यं सत्त्वात्

योगिविरोधी संयोगादेरपरोऽत्यन्ताभावोऽस्ति, अधि-
करणभेदेनाभावभेदाभावात् ॥ २ ॥

च्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिः परञ्च सामानाधिकरण्यं हेतु-
तावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमति तेनैव सम्बन्धेन वृत्तिः,
तेन समवायेन पृथिवीत्वादेः साध्यतायां व्यभिचा-
रिणि कालिकसम्बन्धेन हेतौ द्रव्यत्वादेश्च समवायेन
साध्यतायां समवायेन हेतौ सत्वगुणत्वादौ नाति-
प्रसङ्गः ।

इत्यत्र द्रव्यत्वाधिकरणे महाकाले वृत्तिमन्मात्रस्यैववृत्तेः सम्बन्ध-
सामान्येन द्रव्यत्वसामान्यानधिकरणमवृत्तिरेव । तच्च हेतुसामा-
नाधिकरण्यानधिकरणमेवेत्यत आह अत्र चेति । क्रमेणसम्बन्ध-
विवक्षायाः फलमाह तेनेत्यादिहेतावित्यन्तेन, साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेनेत्यस्य फलकथनम् अयमर्थः पृथिवीजगदाधारत्वात् इत्यत्र
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवत्ताकथने सम्बन्धसामान्येनैव
साध्यवान् लब्धव्यः । अत्र च कालोऽपि निविशते हेतुतावच्छेदक-
कालिकसम्बन्धेन तद्वृत्तित्वाभावस्त्ववृत्तावेव, तत्र च तादृशहेतु-
सामानाधिकरण्याद्यभावोऽस्त्येवेति । दत्ते च तस्मिन् समवाय-
सम्बन्धेन पृथिवीत्वस्याधिकरणं द्वेधा जन्यम् अजन्यं च । तत्र
जन्यमात्रस्य कालोपाधित्वेऽपि प्रलयमात्रीयपदार्थस्य यावत्

न वा संयोगेन वङ्गादौ साध्ये समवायेन तद्व्याप्यस्य रूपविशेषादेः कालिकसम्बन्धेनाधिकरणे

पृथिवीत्वमात्रसमवायिषु कालिकसम्बन्धेनावृत्तित्वेऽपि कालिकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणे महाकाले तेनैव सम्बन्धेन वृत्तित्वेन च नातिव्याप्तिः, अतएव पृथिवीत्वपर्यन्तानुधावनम् । प्रथमदले हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यस्य व्यावृत्तिमाह, द्रव्यत्वादेश्चेति । एतत्पदाने द्रव्य सत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्वसमवायिनि महाकालेऽपि सम्बन्धसामान्येनावर्तमानस्य तादृशसामानाधिकरण्याभाववत्त्वादतिव्याप्तिः । तद्द्वाने च द्रव्यत्वसमवायिनि काले समवेतत्वाभाववति गुणत्वादौ सत्त्वसमवायिगुणसमवेतत्वसत्त्वात् नातिव्याप्तिः । सत्त्वे हेतावन्यदादाय लक्षणगमनं गुणत्वे तु स्वमादायाऽपि तत् इति, विरुद्धस्य गुणत्वस्यानन्तराभिधानमिति ।

हेतु समानाधिकरणाभावेत्यस्य सम्बन्धव्यावृत्तिमाह, न वेत्यादि । स्यन्दत्वादेरिति वृत्तावित्यनेनान्वितं समवायेनेत्यपि तथैव । तथाचायं वङ्गिमान् एतद्रूपादित्यत्र वङ्गिसंयोगिन्यसमवेतं कालपरिमाणं स्यन्दत्वञ्च, तत्र द्वितीयदले प्रथमहेतुतावच्छेदकसम्बन्धादाने तद्रूपस्याधिकरणं महाकालः स्यन्दश्चेति । तत् समवेतत्वं तदुभयोरिवेत्यव्याप्तिप्रसक्तिः तद्द्वाने च समवायेन तदधिकरणे पर्वतादौ सुतरां तदभाव इति, यद्वा समवायेन वृत्तावित्युत्तरान्वितं वृत्तावित्यत्र च समवायेन पूर्ववद्वृत्तिर्बोध्या, तथा चरमहेतुतावच्छेदकसम्बन्धादाने वङ्गिसंयोगिसमवेतत्वाभाव-

कालपरिमाणस्पन्दत्वादेः समवायेन तदधिकरणे
घटादेः संयोगेन वृत्तावपि चातिप्रसङ्गः । सम्बन्धविशे-
षेण व्याप्यत्वलाभाय साधिकरणत्वमित्याहुः तच्चिन्त्यम् ।

वतो घटादेः समवायेन रूपविशेषाधिकरणे पर्वतादौ संयोगेन
वृत्तावव्याप्तिप्रसक्तिः । तत्पददाने च समवायेन वृत्त्यभावो
वर्त्तत एवेति भावः, न च स्पन्दावच्छिन्नकालस्यैव खण्डकाल-
त्वात् स्पन्दमात्रस्य कथं तदधिकरणत्वं इति वाच्यं स्पन्दाव-
च्छिन्नकालस्य कालावच्छिन्नस्पन्दस्य चाधिकरणतायां विनि-
गमनाविरहेन तदुभयाधिकरणतायामेव विश्रामात्, व्यावर्त्तक-
त्वेन चात्यन्तावश्यकत्वेन स्पन्दादेरेवाधिकरणत्वस्याङ्गीकर्त्तुमुचित-
त्वाच्च । कालसिद्धिस्तु प्रमाणान्तरेणैवेति भावः, ननु तावतैव सर्व-
सामञ्जस्ये स्वाधिकरणपदं व्यर्थमेव न च साधने सामानाधिक-
रण्यज्ञानस्य हेतुत्वलाभार्थं तदिति मिश्रैरुक्तमेव सम्यगिति वाच्यं
एवमपि लक्षणे वैयर्थ्यस्य दुर्निवारत्वात् इत्यभिप्रेत्याहुः, सम्बन्धविशे-
षेणेति, तच्चिन्त्यमिति इदमेतद्रूपभिन्नं गुणत्वादित्यादौ विशे-
षणताविशेषेण साध्यवति तद्रूपभिन्ने समवायेन यन्न वर्त्तते तन्न
वर्त्तत पव कुत्रापि इत्यतिव्याप्तिरेव सम्बन्धान्तरेणापि घटभिन्नं
ज्ञानात् इत्यत्रापि । अत्रेदं चिन्त्यं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्य-
वति पूर्वोक्तरीत्या विशेषणताविशेषेण यन्न वर्त्तते तद्वेतुताव-
च्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणे विशेषणताविशेषेण न वर्त्तिष्यते
इत्युक्तौ तु नायं दोष इति ।

यथाश्रुतं यथासम्भवं विकल्पा दूषयति नेत्वादि ।
ननु अप्रतियोगिपदेन प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छिन्नं
वक्तव्यम् अत आह द्रव्यत्वादिरिति । प्रतियोगिविरो-
धित्वं तदधिकरणावृत्तित्वं, व्याप्यवृत्तित्वं स्वसमानाधि-
करणात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वं, अधिकरणेति । तथा-
सत्यभाव एव न सिध्येदिति भावः । संयोगाद्यभावस्य
द्रव्ये प्रतियोगिसामानाधिकरण्यम्, अव्याप्यवृत्तित्वञ्च
प्रतियोग्यधिकरणीभूतद्रव्यवृत्तित्वं, स्वाधिकरणीभूत-
द्रव्यनिष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगित्वं, गुणे च प्रतियोग्य-

ननु स्वविवक्षायां मूलोक्तदोषासङ्गतिरित्यत आह, यथा-
श्रुतमिति । यथा सम्भवमिति यत्र विकल्पे यद्वटते तत्र तथे-
त्यर्थः, तेन तदधिकरणानधिकरणत्वस्य केवलान्वयिनि प्रसिद्धावपि
न क्षतिः तथासतीति नानाधिकरणानां तादृशं नास्तीति बुद्धि-
नियामकत्वकल्पनमपेक्ष्य लाभवादेकत्वाभावः कल्प्यते अधिकरण-
भेदेनाभावभेदे तु अधिकरणसमसंख्याभावकल्पनमिति अति-
रिक्तत्वकल्पनञ्चेति महद्गौरवमेवेति भावः ।

ननु प्रतियोगिसामानाधिकरण्यासामानाधिकरण्यादिविरुद्ध-
धर्माध्यास एवाभावभेदको ऽस्त्वित्यत आह, संयोगाद्यभाव-
स्येति । प्रतियोगीति अत्र द्रव्यपदं स्वरूपकथनपरम् । यद्वा
एतन्मते प्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्वस्य व्याप्यवृत्तित्वाद्गुणेऽपि तत्स-

नापि साधनवन्निष्ठान्योन्याभावाप्रतियोगिसाध्य-
वत्कत्वं व्याप्तिः, मूले वृत्तः कपिसंयोगवान्नेत्यवाधित-
प्रतीतिः तदन्योन्याभावस्यापि तत्र सत्त्वात् । न चैवं
भेदाभेदः अवच्छेदकभेदेन तत्सत्त्वाभ्युपगमात् । साध-
नवन्निष्ठान्योन्याभावाप्रतियोगिसाध्यवद्दयस्येतिषष्ठार्थ-
व्याप्यव्यापकभावानिरूपणात् साध्यसाधनयोः व्याप्ति-

सामानाधिकरण्यं व्याप्यवृत्तित्वञ्च, प्रतियोग्यनधिकर-
णीभूतगुणवृत्तित्वं, स्वाधिकरणीभूतगुणनिष्ठात्यन्ताभा-
वाप्रतियोगित्वं, एतानि च न भेदकानि अविरोधात्,
सामान्यतश्चाव्याप्यवृत्तौ प्रतियोगिसमानाधिकरणे च
न तथाव्यतिरेक इति भावः ॥ २ ॥

ननु साध्यवान् यस्येति साध्यवति सम्बन्धोऽन्वेष्टव्यः
स चाधिकरणत्वं साध्यसामान्ययोरपि सामानाधि-

त्वेन तत्रापि तदापद्येतेति तद्वारणाय द्रव्येति तथाच द्रव्याव-
च्छेदेनैवेत्यर्थः, एवमग्रेऽपि द्रव्येति अव्याप्यवृत्तित्वस्य निरुक्तेः
स्वाधिकरणेति अत्र गुणपदादाने स्वाधिकरणीभूतवृत्त्यन्ताभावा-
प्रतियोगित्वस्य सामान्याभावरूपतया तादृशद्रव्यवृत्तिप्रकृता-
भावे सम्भव इति तत्पदमुक्तम् ॥ २ ॥

स चेति अन्योन्याभाव गर्भलक्षण पक्षे, अत्यन्ताभावलक्षण-

निरूप्यत्वात् वह्निमत्पर्वतस्य धूमवन्महानसनिष्ठान्यो-
न्याभावप्रतियोगित्वाच्च, विशेषाभावकूटादेवाभावव्यव-
हारोपपत्त्यौ सामान्याभावे मानाभावात् ॥ ३ ॥

करणमेव इत्यतो दूषणान्तरमाह साध्येति । साध्यत्व-
साधनत्वे व्याप्तिप्रतियोगित्वाप्रतियोगित्वे यत्तद्भ्रामेव
व्याप्तिर्निर्वक्तव्या इत्यत आह वह्निमदिति । ननु यत्
समानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकं यद्रू-
पावच्छिन्नं न भवति तद्रूपावच्छिन्नेन समं तस्य
सामानाधिकरण्यं व्याप्तिरित्यर्थः । न च धूमसमा-
नाधिकरणान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकवह्नित्वाव-
च्छिन्नो वह्निः, धूमवान् वह्निमान्नेत्यप्रतीतेरत आह
विशेषेति ।

मभिप्रेत्याह, साध्येति । तत्र हि अप्रतियोगिना साध्येन समं
सामानाधिकरण्यमेव सम्बन्ध इति ध्येयम् ।

ननु साध्यत्वं सिद्धिविषयत्वं साधनत्वञ्च, सिद्धि करणत्वं तत्कथं
मूलोक्तात्माश्रय इत्यत आह, साध्यत्वसाधनत्वे इति । वह्नित्वा-
वच्छिन्नो वह्निरिति न च तत्तद्वह्नेरेव वह्नित्वावच्छिन्नतया तस्य-
चान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकतयेदमसङ्गतमिति वाच्यम् ।
परम्परया यादृशधर्मस्यानवच्छेदकत्वं इति सिद्धान्तलक्षणे वक्ष-

नापि साधनसमानाधिकरणयावद्धर्मनिरूपित-
वैयधिकरणानधिकरणसाध्यसामानाधिकरण्यं साधन-
समानाधिकरणस्य प्रमेयत्वादेः वैयधिकरण्याप्रसिद्धेः ।

य एव प्रत्येकं वक्लिमङ्गदाः धूमसमानाधिकरणाः
त एव चैकाधिकरणवृत्तित्वावच्छिन्नाः वक्लिमत्सामान्य-
भेदबुद्धिं जनयन्ति तत्प्रतियोगितावच्छेदकवक्लित्वाव-
च्छिन्नोवक्लिरिति भवत्यव्याप्तिः ॥ ३ ॥

साधनेति वैयधिकरण्यं तदनधिकरणवृत्तित्वं तच्च
केवलान्नयिनः साधनस्याप्रसिद्धं अतिप्रसञ्जकञ्च,

मानरीत्या विवक्षणादिति भावः । परम्परया तादृशधर्मत
एव तथैव उपष्टम्भकप्रतीतिमाह, धूमवानिति । विशेषेतीत्य-
नन्तरं तथाच पूरणीयम् ॥ ३ ॥

प्रमेयत्वादेरिति मूलमनुरुन्धान आह, वैयधिकरण्यमिति ।
पृथिवीत्यादि द्रव्यत्वानधिकरणाधिकरणत्वस्य पृथिवीत्वे ऽसत्वात्
इति भावः ।

धूमवान् वक्लेरित्यत्र तु कदाचिदयोगोलकीयवक्लग्नधि-
करणाधिकरणत्वं धूमे वर्तते इति अखण्डहेतुत्वानुसरणम् ।
धर्मपदन्तु मूलोक्तं स्वरूपकथनपरमेवेति ।

यद्यपीत्यादि । द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यत्र मात्रपदे दत्तेऽपि दूषणा-
न्तरमाह, तदनधिकरणेति । तत्साधनसमानाधिकरणं घटत्वादि,

महानसादौ समवायितया वङ्गिवङ्गिमतोरत्य-
न्तान्योन्याभावयोः सत्त्वात् धूमादावप्युक्तलक्षणा-
भावाच्च । अथानौपाधिकः सम्बन्धो व्याप्तिः उपाधिश्च
साध्यव्यापकत्वे सति साधनाव्यापकः, व्यापकत्वन्तु
तन्निष्ठात्यन्तभावाप्रतियोगित्वं व्यभिचारे चावश्यमु-
पाधिः, प्रतियोगित्वं न विरोधित्वम् ।

पृथिवी द्रव्यत्वादित्यादौ, अतः समानाधिकरणपदो-
पादानं, धूमादेरपि न वङ्गादिसमानाधिकरण-द्रव्य-
त्वादनधिकरणवृत्तित्वम् अतोयावदिति ।

यद्यपि पृथिवीत्वादिसमानाधिकरणघटत्वपट-
त्वादनधिकरणवृत्तित्वं द्रव्यत्वादेस्तदनधिकरणमात्र-
वृत्तित्वञ्च निखिलघटपटादिरूपाणां, तथापि तादृश-
धर्मानधिकरणमात्रवृत्तित्वानवच्छेदकसाध्यतावच्छेदक-
वत्त्वं बोध्यं, न हि पृथिवीत्वसमानाधिकरणस्तादृशः

निखिलेत्यादि, रूपवान् पृथिवीत्वादित्यत्र बोध्यं, रूपस्य प्रतिव्य-
क्तिभिन्नत्वात्, तादृशेति, साधनसमानाधिकरणेत्यर्थः । नहीत्यादि
पृथिवीत्वादिसमानाधिकरणधर्मस्य सर्वस्यैवाधिकरणे रूपं तत्र
च रूपत्वस्यापि वृत्तावतस्तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृत्तित्वावच्छे-
दकत्वं तस्य व्याहृतमिति ।

कश्चिदेको धर्मो यदनधिकरणमात्रवृत्तितानवच्छेदकं
 रूपत्वादि, धूमत्वादिकन्तु वज्रादिसमानाधिकरणायो-
 गोलकत्वाद्यनधिकरणमात्रवृत्तितानवच्छेदकं, तदवच्छे-
 दकत्वञ्च तदनतिरिक्तवृत्तित्वं तच्च तच्छून्यधर्मावृ-
 त्तित्वं, तेन मेयत्वसमानाधिकरणगुणत्वाद्यनधिकरण-
 मात्रवृत्तितानधिकरणगगनादिवृत्तित्वेऽपि द्रव्यत्वस्य
 द्रव्यसाधकमेयत्वेनातिप्रसङ्गः वस्तुतस्तु तादृशधर्मानधि-

नन्ववच्छेदकत्वमनतिरिक्तवृत्तित्वं तथाच द्रव्यवान् मेयत्वा-
 दित्यत्र द्रव्यत्वस्य मेयत्वसमानाधिकरणगुणत्वाद्यनधिकरणमात्र-
 वृत्तितानवच्छेदकत्वं न सम्भवति, तादृशवृत्तित्वानधिकरणे वृत्तित्व-
 सामान्याभाववति गगनादौ सत्वात् तथाचानवच्छेदकत्वमित्यति-
 व्याप्तिरतस्तन्निर्वृत्तिरिति, तथाच तादृशवृत्तित्वाभाववति धर्म-
 ऽवृत्तित्वमेव वक्तव्यं, गगनस्य तु धर्मत्वमेव नास्ति धर्मरूपाणि
 यानि यानि द्रव्याणि तानि गुणत्वानधिकरणमात्रवृत्तीन्येवेति
 भावः । एतदेव विशदयति, तेनेत्यादि । ननु सत्ताद्रव्यत्वोभय-
 वान् जातिमत्त्वादित्यादौ उभयत्वस्य सत्तावृत्तितया सत्तायाश्च
 तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृत्तित्वशून्यतया तादृशवृत्तित्वशून्या-
 वृत्तित्वरूपमवच्छेदकत्वं व्याहृतमेवेति अतिव्याप्तिरत आह, वस्तु-
 तस्त्विति । स्वमवच्छेदकत्वेनाभिमतं तथाचोभयत्वावच्छिन्नाधि-
 करणताया द्रव्यमात्रवृत्तित्वेन द्रव्यस्य च तादृशधर्मानधिकर-

सहानवस्थाननियमलक्षणं गोत्वाश्रयत्वयोरतथात्वात्
अत्रान्योन्याभावप्रतियोगिन्यसत्त्वाच्च ॥ ४ ॥

करणमात्रवृत्तिस्वावच्छिन्नाधिकरणताकत्वं तदवच्छेद-
कत्वं वाच्यं तेन सत्ताद्रव्यत्वोभयवान् गुणान्यत्ववि-
शिष्टसत्तावान् वा जातिमत्त्वादित्यादौ नातिप्रसङ्गः
सत्तायाः गुणत्वाभाववन्मात्रवृत्तित्वविरहेऽपि उभय-
त्वादवच्छिन्नाधिकरणतायाः गुणत्वाभाववन्मात्रवृत्ति-
त्वात् । प्रमेयत्वादिरिति ।

ननु व्यतिरेकित्वेन धर्मो विशेषणीयः, वस्तुतस्तु
यावत्पदं तादृशस्य कस्यापि न वैयधिकरण्यावच्छे-
दकमेतावन्मात्रस्फोरणाय, तथाच साधनसमानाधिक-

णत्वान्नातिव्याप्तिरिति । मात्रपदञ्च, द्रव्य पृथिवीत्वादित्यत्र पृथि-
वीत्वसमानाधिकरणघटत्वादेरनधिकरणवृत्तिरेव द्रव्यत्वत्वावच्छिन्न-
द्रव्याधिकरणतेत्यतिव्याप्तिवारणाय, एतदेव स्पष्टति, तेनेत्यादि ।
ननु तादृशवृत्तिताशून्यधर्मपर्याप्तकत्वमेव वक्तव्यं उभयत्वस्य सत्व-
वृत्तित्वेऽपि तदपर्याप्तत्वादिति नातिव्याप्तिरित्यतः स्थलान्तरमाह,
गुणान्यत्वेति । अत्र च विशिष्टवृत्तिधर्मस्य विशेष्ये पर्याप्तत्व-
स्वीकारात् इति ध्येयम् । प्रमेयत्वादिरितीति । एतद्दूषणरक्षणायैव
तदनधिकरणाधिकरणत्वमुक्तमिति भावः ।

विशेषणदानप्रयासादाह, वस्तुतस्त्वित्यादि । तादृशस्येति साध-

रणाधर्मनिरूपितवैयधिकरण्यावच्छेदकं यद्यत्तद्विन्नधर्म-
वता यावत्तादृशावच्छेदकत्वशून्यधर्मवता वा समं
सामानाधिकरण्यमिति पर्यवसितं अतो दोषान्तरमाह
महानसादाविति । तथाच तदनधिकरणत्वं तदभावा-
धिकरणत्वं तद्विन्नत्वं वा द्वयमपि दृष्टमित्यर्थः ।

एतेन तदधिकरणावृत्तित्वमत्र वैयधिकरण्यमिति

नसमानाधिकरणस्येत्यर्थः । तथाचेत्यादि । वैयधिकरण्यावच्छेदक-
स्यैव यावत्वविवक्षणात् न प्रमेयत्वमादायाप्रसिद्धिः, वैयधिकरण्यस्य
सम्बन्धभेदभिन्नतया सामान्याभावासम्भवात् तदभावकूटमाविष्क-
र्त्तुमाह, यावदिति । नन्विदं सत्तावज्जातिमत्त्वादित्यत्र सत्तात्वस्य
गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तात्वाभिन्नतया तस्य च तादृशावच्छेदक-
त्वेनाव्याप्तिरित्यत्र आह, यावत्तादृशेति । तथाच तादृशावच्छेदक-
त्वस्य गुणकर्मान्यसत्तात्वपर्याप्ततया शुद्धसत्तात्वे तस्याभाव इति
मूलसङ्गमनाय विकल्पयति, तथाचेत्यादि । साधनसमानाधिकरण-
धर्मस्य साध्यस्य समवाय सम्बन्धेण तदभाववति तद्विन्ने च पर्व-
तादौ तस्यैव संयोगेन वृत्तित्वसत्त्वात्, साधनसमानाधिकरण-
धर्माभाववद्वृत्तित्वं तद्विन्नावृत्तित्वञ्च वैयधिकरण्यं दृष्टमित्यर्थः,
तथाच पूर्वास्वरसेनैव ग्रन्थावतार इति भावः ।

नन्वस्तु मूलं विरुद्धं, तदधिकरणानधिकरणत्वरूपवैयधिक-
रण्यविवक्षणादेव लक्षणं सुस्थमित्यत्र आह, एतेनेति । महान-

निरस्तं, समवायितया महानसृष्टित्वं वङ्गौ नास्ती-
तिप्रतीतेर्वङ्गादेरपि तादृशवैयधिकरण्याधिकरणत्वा-
त्सम्बन्धविशेषेण वैयधिकरण्यविवक्षायास्तु नोक्तदोष
इति ध्येयम् ।

उपाधिपदस्य साध्यसमव्याप्तवचनतया आत्मा-
श्रयप्रसङ्गादाह साध्यव्यापकेति । व्यापकत्वं व्याप्तिनि-
रूपकत्वमात्माश्रयादिग्रस्तमत आह तद्वन्निष्ठेति । यत्रो-
पाधिरव्याप्यवृत्तिर्नानाव्यक्तिरेको वा तत्रापि व्याप्य-

सादावित्यादिदोषेणेत्यर्थः । एतदेव योजयति, समवायित-
येत्यादि ।

सम्बन्धविशेषेणेति । येन सम्बन्धेन धर्मस्य हेत्वधिकरणवृत्तित्वं
तेन तदधिकरणे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनावृत्तित्वविवक्षाया-
मित्यर्थः । यद्वा हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणे विशेषण-
ताविशेषेण यद्वर्तते विशेषणता विशेषेण तत्तदधिकरणे साध्य-
तावच्छेदकसम्बन्धेनावृत्तित्वमिति ।

समव्याप्तेत्यादि । व्याप्तिसामान्यनिरूपणमभिप्रेत्यात्माश्रयो
बोध्यः, अन्यथा वङ्गिधूमव्याप्तिनिरूपणे तदप्रवेशात् तदनापत्तेरिति
एवमुत्तरत्वापि अतएव तत्रादिपदमपि । यथाश्रुतलक्षणं रक्षितु-
माह, यत्रेति । द्रव्यं सत्वादित्यत्र संयोगस्य उपाधिलक्षणागमनं
प्रकृते विरुद्धं न हि मयेदं स्वतःप्रमुपाधिलक्षणं क्रियते किन्तु अनौ-

वृत्तिरखण्डश्च अन्ततस्तद्विद्वन्नत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वा-
भावादिरेवास्ति । यदि च तस्यापि विशेषणान्तरविशि-
ष्टस्य द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्य वा तत्राभावसम्भवस्तदा साध्य-
समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूत-
साधनसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदक-
धर्मवत्त्वं दलद्वयार्थो बोध्यः ।

पाधिकत्वरूपव्याप्तिघटकतयेति येन तस्याव्याप्तिराशङ्केत इति कदा-
चित्तल्लक्षणे प्रतियोगिव्यधिकरणपदप्रक्षेपमभिप्रेत्याह, नानेति ।
अखण्डः सर्वसाध्यवद्वृत्तिरेकः तथाच साध्यवदन्तरनिष्ठाभावप्रति-
योगित्वं तस्य नास्तीति । सर्वत्र एकजातीयसम्बन्धमभिप्रेत्याह,
अन्तत इति, तद्वदिति । साध्यवदित्यर्थः ।

ननु साध्यवत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वमेव तथाविधं वर्तते इत्यलं,
तादृशाभावपर्यन्तानुधावनेन इति चेन्न, सम्प्रदायमते विषयतायाः
स्वरूपसम्बन्धात्मिकायाः प्रतिव्यक्तिभिन्नाया ऐक्याभावात् । अभा-
वीयविशेषणताविशेषजिष्टक्षया तदित्यपि कश्चित् । ननु विशे-
षणान्तरस्य विशेषापेक्षया अन्यत्वमते विशेष्यस्य न तदभावप्रति-
योगित्वमित्यत आह, द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्य चेति । यदिकारस्तु
कृताभावस्यैव द्वित्वावच्छिन्नाभाववादिनमभिप्रेत्य, तदेत्यादि
अत्राप्यनवच्छेदकत्वं यादृशप्रकारतया तादृशप्रकारतयैव तथाव-
च्छेदकत्वं ग्राह्यं तेन सङ्गतौ शुद्धस्यानवच्छेदकस्यापि किञ्चिद्वृत्ति-

अनवस्थां निरसितुमाह प्रतियोगित्वमिति सहेति ।
एकदेशकालावच्छेदेनेति पूरणीयं तेन नाव्याप्यवृत्तेर-
भावस्य प्रागभावादेष्व प्रतियोगितायामव्याप्तिः ।

अत्रान्योऽन्येति । अत्र समवायादिसम्बन्धावच्छि-
न्नप्रतियोगिताकाभाववति महानसादौ संयोगादिना
वङ्गादेर्वृत्तेः । येन सम्बन्धेनाभावस्तद्वति तेनावृत्तिर्व-
क्तव्या, इत्यञ्च तेन सम्बन्धेनासम्बद्धत्वोक्तौ नायं दोषः ।
अन्योन्याभावस्य तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कतया तद्वति तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिनो अधिकरणे-
ऽसम्बद्धत्वात् परन्तु समवायेन सत्ताया अभावस्य प्रति-
योगितामव्याप्तिः तद्वति समवायेन वृत्तेरप्रसिद्धेः ता-
दृश स्वसम्बन्धस्याधिकरणावृत्तितत्कत्वमित्यभिधाने च

त्वविशिष्टतयाऽवच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः, अनवस्थामिति प्रतियोगि-
त्वस्य सहानवस्थाननियमलक्षणतया तस्य च नियमान्तरप्रविष्ट-
तया अनवस्थेत्यर्थः । क्रमेण पूरणीयस्य व्यावृत्तिमाह, तेने-
त्यादि ।

वक्तव्येति तत्सम्बन्धावच्छिन्नाभाववति तेन सम्बन्धेनावृत्तिः
प्रतियोगिनो वक्तव्या इति भावः । तथापि तादात्म्यसम्बन्धावच्छि-
न्नान्योन्याभाववति तादात्म्येन वृत्तेरप्रसिद्धेः अवृत्तित्वमप्रसिद्धम्

किन्तु यथाधिकरणाभावयोः स्वरूपविशेषः सम्बन्धः
तथा प्रतियोगित्वमनुयोगित्वमपि, अभावविरहात्मत्वं
वेति चेत् यत्किञ्चित्साध्यव्यापकसाधनाव्यापकधर्म-
निषेधो न धूमादौ प्रकृतसाध्यव्यापकसाधनाव्यापक-
धर्मश्च सिद्धासिद्धिभ्यां न निषेधुं शक्यः यावत्साध्य-
व्यापके प्रमेयत्वादौ साधनाव्यापकत्वं यावत्साधना-

व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितायामव्याप्तिः
सिद्धान्तलक्षणवक्ष्यमाणरीत्या च खण्डशः प्रसिद्धा
तत्परिहारोऽपि इति ध्येयम् ॥ ४ ॥

इत्यत आह, इत्यच्चेति । तथाचावृत्तित्वमित्यत्रासम्बद्धत्वविवक्षणा-
दव्याप्त्युद्धारः । एतदेव स्पष्टयति, अन्योन्याभावस्येति । तद्वतीति-
समवायसम्बन्धावच्छिन्नसत्ताभाववति इत्यर्थः । तच्छब्देन तादृशा-
भावोक्तेः, तच्च जाल्यादिरूपमेवेति तत्समवेतत्वस्याप्रसिद्धिः ।
तादृशेतिप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसम्बन्धियदधि-
करणं तदवृत्तितत्त्वमित्यर्थः, तच्छब्देन तादृशाभाव उक्तः ।
व्यधिकरणेति । संयोगसम्बन्धावच्छिन्नजात्यभावस्य संयोगसम्बन्धा-
वच्छिन्नजात्यधिकरणावृत्तित्वे ग्राह्ये संयोगसम्बन्धावच्छिन्नजात्य-
धिकरणत्वमेवाप्रसिद्धमिति । सिद्धान्तलक्षणेति । सर्वेषु संयोगेषु
जातिप्रतियोगिकत्व-तदभावाधिकरणानुयोगिकत्व-सामान्योभया-
भाव इति रीतेर्वक्ष्यमानतयेत्यर्थः ॥ ४ ॥

व्यापके च घटत्वादौ साध्यव्यापकत्वं निषिध्यत इति चेन्न व्यधिकरणत्वात्, यावत्साधनाव्यापकमव्यापकं तत्साध्यस्य, यावत्साध्यव्यापकं व्यापकं वा यस्य तत्त्वं तदिति चेन्न सोपाधेरपि तथात्वात् ॥ ५ ॥

अभावविरहात्मत्वमिति । न चान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकयोरप्रसक्त्यतिप्रसक्ती च प्रकृतोपयोगितामात्रस्य लक्षणत्वे तु लक्षणेऽत्यन्ताभावपदवैयर्थ्यम् । सर्वत्र नित्यस्य नित्यसाधारणरूपस्य वोपाधि-

अप्रसक्तिः अन्योन्याभावप्रतियोगिणि तस्यान्योन्याभावाभावात्मकत्वाभावात् । अतिप्रसक्तिस्तत्त्वावच्छेदके तस्य तदात्मकत्वादिति । प्रकृतेति । व्यापकत्वोपयोगिप्रतियोगितामात्रस्येत्यर्थः । मात्रपदेनान्योन्याभावप्रतियोगिता प्रतिक्षिप्ता, तथाचेदं पर्यवसन्नं तद्वद्वृत्तिको योऽत्यन्ताभावस्तदभावरूपत्वं यत्प्रतियोगित्वं तदभावे यत्र तदव्यापकमित्यर्थः । वैयर्थ्यमिति । धूमवति वर्तते योऽन्योन्याभाव आर्द्रेन्धनस्य तदभावाभावरूपत्वमार्द्रेन्धनस्य नास्तीति अन्योन्याभाववारकात्यन्ताभावपदं निरर्थकमिति । न चात्यन्तपदस्यैव वैयर्थ्ये अभावपदपर्यन्तं किमर्थमिति वाच्यं तद्वन्निष्ठाप्रतियोगित्वमित्यस्य निरुक्तस्य सामञ्जस्यादिति । नन्वेवं धूमव्यापकत्वमार्द्रेन्धनादावसम्भविधूमवन्निष्ठस्य प्रागभावादेरभावरूपत्वादार्द्रेन्धनस्येत्यत आह, सर्वत्रेति । अत्रायोगोलकान्यत्वादेरेवोपाधित्वं आर्द्रे-

सम्भवात्तद्भेदप्रतियोगितावारणाय संसर्गाभावप्रतया
तस्य सार्थकत्वात् इति वाच्यम् । विरहपदस्य तज्-

न्धनादेरनुपाधित्वन्तु संयोगानुपाधित्ववद्व्याप्तिलक्षणे न दोषकर-
मिति, ननु तद्व्याप्यार्द्रेन्धनादीनामुपाधित्वव्यवहारस्तान्त्रिकानां
अभिप्रेत इत्यत आह, नित्यसाधारणेति, तथाचार्द्रेन्धनादेरपि
अयोगोलकान्यत्वाद्यन्यान्यत्वेनैवोपाधिता न चार्द्रेन्धनत्वमेव प्राग-
भावप्रतियोगितानवच्छेदकमिति तेनैव रूपेणानुपाधित्वसम्भवे
किमेतावत्प्रतिबन्धेनेति वाच्यं तादृशप्रागभावप्रतियोगितात्वेनानु-
गतीकृतप्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तित्वेन तेषां विवादग्रस्तत्वान्नि-
त्यसाधारण्यविवक्षणेत्वविवादादिति इतरथाभेदप्रतियोगितासाधा-
रणनिरूपणे । नन्विदमसङ्गतं आर्द्रेन्धनादीनां दर्शितनित्य-
साधारणरूपादिसत्त्वेन भेदप्रतियोगित्वेऽपि अयोगोलकावृत्तित्वादिरू-
पेण उपाधित्वस्य दुर्ब्धारत्वादिति । तदवच्छिन्नभेदस्य धूमवत्यसम्भ-
वात्, धूमवन्निष्ठाभावसामान्यप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वक्लिम-
न्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं च तत्रानुसमिति क्व प्रकृत-
व्याप्तिलक्षणे दोषः, येन तदर्थमत्यन्ताभावपदं सार्थकमिति चेन्न,
एतस्य रूपान्तरेणापि उपाधित्वव्यवस्थापनतात्पर्यकत्वात् पर्वतो
वक्लिमान् धूमवदवयवधूमवदन्यतरत्वादित्यत्र धूमवति धूमवदव-
यवावृत्तिभेदस्य सुलभत्वाच्चेति अत्र गोत्वभेदभिन्नत्वं साध्यं, भेयत्वं
हेतुः तत्र यावन्त उपाधयः सम्भवन्ति तावतां भेदो गोत्वभेदे वर्तते
स चाभावमानाधिकरणकत्वेन तत्स्वरूपतया साध्यवन्निष्ठभेदप्रति-

ज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानविषयार्थकत्वात् । प्रतिवध्नाति हि तादात्म्येन प्रतियोगिज्ञानमन्योन्याभावबुद्धिं प्रतिबन्धकत्वञ्चात्र एककालावच्छेदेन एकत्रावर्तमानत्वम् अभवपदस्य स्वाभावपरत्वात् । वस्तुतस्त्वेकसम्बन्धावच्छिन्नायास्तत्समानाधिकरणाभायप्रतियोगिताया अन-

योगित्वं सर्वेषामुपाधीनामिति, अत्यन्तपदं अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगितालाभायेति नञ्याः । समानप्रकारकमेव ज्ञाने प्रतिबन्धकमित्यभिप्रेत्याह, विरहेत्यादि । प्राचीनमते प्रतियोगितावच्छेकविशिष्टप्रतियोगिज्ञानस्य प्रतिबन्धकत्वेऽपि समानप्रकारकत्ववादिनो मते तादात्म्येन प्रतियोगिज्ञानमेव प्रतिबन्धकमिति भावः ।

प्रतियोगिज्ञानमिति । तादात्म्येनेत्यर्थः । ननु प्रतिबन्धकत्वं कारणीभूताभावप्रतियोगित्वं तच्चात्माश्रयादिग्रस्तं इत्यत आह, प्रतिबन्धकत्वञ्चेति । घटज्ञानतदभावज्ञानयोरेकत्रावर्तमानत्वमसम्भवग्रस्तमित्यत आह, एककालावच्छेदेनेति । एककालावच्छेदेनेत्याद्यपि तथैव इत्यत आह, एकत्रावर्तमानत्वमिति ।

ननु घटाभावज्ञानेन समं यस्याङ्कुरस्य ज्ञानमेककालावच्छेदेनैकत्रात्मनि न जातं तत्राङ्कुरे घटाभावप्रतियोगित्वापत्तिरेवं घटत्वेऽपि तदापत्तिः, घटान्योन्याभावधीविरोधिधीविषयत्वादित्यत आह, अभवपदस्येति । तथाच स्वाभावज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानविषयत्वमिति लक्षणार्थः । वक्ष्यमाणस्वरसादाह, वस्तुतस्त्विति ।

वच्छेदकमपि भवत्येव सम्बन्धान्तरावच्छिन्नायाः तस्या
अवच्छेदकम् । अतो यत्सम्बन्धावच्छिन्नायाः साध्य-
समानाधिकरणाभावप्रतियोगिताया अनवच्छेदकं तत्-
सम्बन्धावच्छिन्नाया एव साधनसमानाधिकरणाभाव-
प्रतियोगिताया अवच्छेदकं तदाच्यम् ।

तथाच संसर्गाभावत्वमनुपादेयमेव वाशब्दोऽत्रास्व-
रससूचनाय, स च व्यधिकरणसम्बन्धेन सर्वस्य प्रति-
योगिनस्तादृशभ्रमे मानाभावात् । स्वाभावसम्बन्धित्वस्य
स्वाभावज्ञानविषयत्वस्य वा लघोः सर्वत्र सम्भवित्वात्,

तमेवोद्घाटयति, सम्बन्धेत्यादि । वज्रिमान् धूमादित्यादौ द्रव्यत्वस्य
समवायसम्बन्धेन प्रतियोगितानवच्छेदकीभूतस्यापि धूमवन्निष्ठ-
संयोगसम्बन्धावच्छिन्नतादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वमित्याद्युन्नेयम्,
यत्सम्बन्धेनेत्यादि, तथाच धूमाधिकरणीयसमवायसम्बन्धावच्छि-
न्नाभावप्रतियोगित्वं तत्र नास्तीतिभावः । तदिति उपाधित्व-
मित्यर्थः ।

तथाचेति इत्यमन्योन्याभावमादाय नातिप्रसङ्गगन्धोऽपि
स चेति अस्वरस इत्यर्थः । व्यधिकरणेति । तेन सम्बन्धेन प्रति-
योगिनो भ्रमाभावेन ज्ञानस्याभावज्ञानप्रतिबन्धकतया तादृश-
प्रतियोगित्वं तत्राव्याप्तं इति भावः । स्वाभावज्ञानप्रतिबन्धकज्ञान-
विषयत्वम् इत्यत्र गौरवमाविष्कुर्वन्नाह, स्वाभावेत्यादि । सम्बन्धि-

स्वाभावेत्यादौ षष्ठ्यर्थप्रतियोगितायाः प्रवेशात् । तत्र
स्वरूपसम्बन्धस्य शरणीकरणीयतया तस्यैवावश्यकत्वेन
तथात्वौचित्याच्च अभावत्वप्रतिबन्धकत्वयोः प्रतियोगि-
ताघटितत्वात् तथाविधव्यवहारगोचरस्यापि विना
प्रतियोगितां निर्व्वक्तुमशक्यत्वाच्च । यत्साध्यस्य यत्स-
मानाधिकरणसाध्यस्य ॥ ५ ॥

त्वमपेक्ष्य लाघवादाह, स्वाभावज्ञानेति । उभयत्र प्रतियोगिनिष्ठत्वं
आसादयितुं विशेष्यानुसरणं, लाघवमिति पूर्व्वलक्षणे एतदुभया-
प्रवेशात् न वैयर्थ्यमिति हृदयं, स्वाभावकत्वं पुनरितोऽपि लघुतर-
मिति ध्येयम् । नन्वेतदेवास्तु प्रतियोगित्वमित्यत एतदपि दूष-
यति, स्वाभावेत्यादि । तत्र षष्ठ्यर्थे तथात्वौचित्यात् । ननु सम्बन्ध-
मर्यादया प्रविष्टायाः प्रतियोगितायाः प्रवेशे इदं स्वक्षणमविरुद्ध-
मेव इत्यत आह, अभावत्वेति । स्वप्रतियोगिकपदार्थत्वमभावत्वमिति
प्रतियोगित्वस्य प्रकारतयैव प्रवेशे आत्माश्रय इति भावः । ननु
द्रव्यादिषट्कभिन्नत्वम् अभावत्वं विलक्षणप्रतीत्यनुरोधेन अखण्डो-
पाधिर्वा तत्, इत्यतः प्रतिबन्धकत्वानुसरणम् । ननु तादृश-
व्यवहारविषयत्वमेव तद्वक्तव्यमित्यत आह, तथाविधेति । अभाव-
त्वादिप्रकारकेत्यर्थः । यत्साध्यस्येति अत्र मूले तुल्याधिकरणतायां
व्याप्तेर्हेतुनिष्ठत्वम् असम्भवि इत्यतो वैयधिकरण्यं प्रदर्शयति, यत्-
समानाधिकरणेति ॥ ५ ॥

तथाहि साधनस्य वक्त्रेरव्यापकं यावदार्द्धेन्धनं
तत्प्रत्येकमव्यापकं साध्यधूमस्य, द्वितीये साध्यधूमस्य
व्यापकमार्द्धेन्धनं तत् व्यापकं महानसीयवक्त्रेः । नापि
साध्यं यावदव्यभिचारि तदव्यभिचारित्वमनौपाधि-
कत्वं साध्याव्यभिचारित्वस्यैव गमकत्वसम्भवात् तच्च
दूषितम् ॥ ६ ॥

तथाहीत्यादि । यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रति-
योगितावच्छेदकं यावत्साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकम् । साध्यसमानाधिकरणात्यन्ता-
भावप्रतियोगितानवच्छेदकं यावत् यत्समानाधिकर-
णात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकं तत्त्वमित्यर्थे तु
नोक्तदोष इति ध्येयम् । प्रतियोगितयोश्चैकसम्बन्धाव-
च्छिन्नत्वं विशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वं वा वक्तव्यम् ।
तेन प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव यत्किञ्चित्सम्बन्धा-

तथाहीत्यादीति । धूमवान् वक्त्रेरित्यत्र तादृशप्रतियोगिता-
वच्छेदकस्य गत्वत्वस्य साध्यसमानाधिकरणात्यन्तभावप्रतियो-
गितावच्छेदकत्वमित्यतो यावदिति । एवम् उत्तरत्रापि वाच्यत्वत्व-
मादाय बोध्यम् । नोक्तदोष इति मूलोक्तदोष इत्यर्थः ।

एकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य अननुगमात् आह, विशेषणतेति ।

वच्छिन्नसाध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वेऽपि एकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यसमानाधिकर-
णात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकस्य सम्बन्धान्तरा-
वच्छिन्नसाधनसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेद-
कत्वेऽपि च न क्षतिः । व्यभिचारिणि तु यत्राधि-
करणे व्यभिचारो विशेषणताविशेषावच्छिन्नतन्निष्ठा-
भावप्रतियोगितावच्छेदकं साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविषय-
त्वत्वम् । विशेषणताविशेषावच्छिन्नसाध्यसमानाधि-
करणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकमिति नातिप्रसङ्गः ।
वस्तुतो हेतुसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियोगिता-
वच्छेदकं यावद्यद्वर्मावच्छिन्नसमानाधिकरणान्योन्या-
भावप्रतियोगितावच्छेदकं तद्वर्मावच्छिन्नसामानाधि-

प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्येति अत्र मात्रपदं कृतस्त्रार्थकं, तथाच
हेतुसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकं सुतरामेव
तथेति भावः । प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि इति पर्यन्तं प्रथम-
लक्षणस्य यथोक्तविवक्षाव्यतिरेकेनाव्याप्तिप्रदर्शकं, द्वितीयस्य
तु न । व्यतिरेकेनाव्याप्तिं प्रदर्शयति, एकसम्बन्धेत्यादि । अन्यत्
सुगमम् ।

सम्बन्धविशेषस्य प्रवेशे गौरवादाह, वस्तुत इति । यद्वर्माव-

नापि कात्स्न्येन सम्बन्धो व्याप्तिः एकव्यक्तिके
तदभावात् । नानाव्यक्तिकेऽपि सकलधूमसम्बन्धस्य
प्रत्येकवङ्गावभावात् । अतएव न कात्स्न्येन साध्येन
सम्बन्धो व्याप्तिः विषमव्याप्ते तदभावाच्च ॥ ७ ॥

करण्यम् । साध्यसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियो-
गितानवच्छेदकं यावत् स्वसमानाधिकरणान्योन्याभाव-
प्रतियोगितानवच्छेदकं तत्त्वं वा व्याप्तिरिति ध्येयम् ।
साध्यमिति यावतां तेषामित्यर्थः । दूषितं केवलान्व-
यिन्यव्याप्ता, सा च यथोक्तलक्षणेऽपि गौरवं परमति-
रिच्यते इति ॥ ६ ॥

कात्स्न्यं साधनस्य साध्यस्य साध्याश्रयस्य साध्य-

च्छिन्नेति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः, तेन सङ्घेतौ हेतुसमाना-
धिकरणान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकानां महानसव्यक्त्या-
दीनां तत्साध्यसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदक-
त्वेऽपि न क्षतिः । एवम् उत्तरत्रापि बोध्यम् । तुल्याधिकरणत्वभ्रमं
निराकर्तुमाह, यावतामिति । दूषितमिति मूलस्य हेतुं पुरयति,
केवलेति । ननु साध्याव्यभिचारित्वस्य तत्त्वे केवलान्वयिन्यव्याप्तिरेव
दोष इति, यथोक्तमेव सम्यक् इत्यत आह, सा चेति ॥ ६ ॥

मूलोक्तदोषान् योजयितुं मूलन्यूनतामुद्धर्तुञ्च लीलावत्युक्त-

समानाधिकरणस्य साधनाश्रयस्य साधनसमानाधिकरणस्य वा आद्ये कृत्स्नसाधनसामानाधिकरण्यं साध्ये कृत्स्नेषु साधनेषु साध्यसामानाधिकरण्यं वार्थः ।

प्रथमे एकेति नानेति च व्याप्तिश्चाहेतुवृत्तित्वम् । पृथिवी पृथिवीत्वव्यापकजातेरित्यादावतिव्याप्तिश्च अतएव नेतरः ।

अर्थाभिधानपूर्वकं द्वितीयं निरस्यति, अत-

मूलोक्तलक्षण विकल्पयति, कार्त्स्न्यमित्यादिना । साध्याश्रयस्य इत्यादिद्वयञ्च पुनरुक्ततोद्धरणाय सकलधूमस्येत्यादिग्रन्थदर्शनात् व्याप्तेः साध्यनिष्ठत्वमाविष्कर्तुं प्रथममेव विकल्पयति, आद्य इति ।

स्वातन्त्र्येण दूषणमाह, व्याप्तेरिति । पृथिवीत्यादिपृथिवीत्वव्यापकानां गन्धादीनां यावतामधिकरणम् एकं न सम्भवीति जातिपर्यन्तम् अत्रापि जातित्वेन व्यापकानां यावज्जातीनाम् अधिकरणं तथेति तत्त्वेन व्यापकत्वं बोध्यं, न च तथापि तेन तेन व्यापकत्वं निरुच्य साधारणं व्यापकत्वमेव हेतुरस्तु, एकसम्बन्धेन हेतुत्वलाभाय तत्पदोपादानात् । अतएवेति । एकव्यक्ति-साध्यकाव्याप्तेः पृथिवीत्वादावतिव्याप्तेश्चेत्यर्थः । नानेत्यादेर्व्याप्तेश्चेत्यादेश्च दोषस्य अस्मिन् कल्पेऽसम्भवात्, इतरः प्रथमकल्पीय-द्वितीयः, ननु विकल्पक्रमादेव साध्येनेत्यादिमूलोक्तं तत् सार्थक-

एवेति । अतएव एकव्यक्तिसाध्यकाव्याप्तिरेव, विषम-
व्याप्ते समव्याप्तेऽपि च संख्यापरिमाणादावेकत्र साधने
सकलसाध्यसम्बन्धस्याभावात्, भावाच्च शब्दवान् द्रव्य-
त्वादित्यादौ । तृतीये साध्याश्रययावद्वृत्तित्वं चतुर्थे
साध्यसमानाधिकरणयावत्सामानाधिकरण्यमर्थः । तत्र
च यथासम्भवमेकमात्र वृत्तिसाध्यके वङ्गादौ साध्ये
धूमादावव्याप्तिरतिव्याप्तिश्च सत्त्वादौ ॥ ७ ॥

यति, अर्थाभिधानेति । एकव्यक्तिकसाध्यकाव्याप्तेरेव इत्येवका-
रेण नाना इत्यादिव्यवच्छेदः । विषमव्याप्ते इति । अयोगोलकीय-
वङ्गिसामानाधिकरण्यस्य धूमे अभावात् इत्यर्थः । समव्याप्तेऽपि
दूषणमाविष्कर्तुं न्यूनतां परिहरति, समव्याप्तेऽपि चेति । एकाधि-
करणीयनानाव्यक्तिसाध्यकसमव्याप्तहेतौ यावत्साध्यसामानाधि-
करण्यस्य च हेतौ सत्त्वात् आह, संख्यापरिमाणादावित्यादि ।
भावाच्चेति । सकलसाध्यसम्बन्धस्येत्यनेनान्वितम् । तृतीयचतुर्थयोः
स्वोक्तयोर्दूषणं स्वयमेव पूरयति, तृतीय इति । यथासम्भव-
मिति । एकमात्रवृत्तिसाध्यके, साध्यसामानाधिकरण्यवज्जल-
प्रसिद्ध्या चतुर्थदूषणासम्भवः, वङ्गादौ तूभयोरेवाप्रसिद्धिः । न
च साध्याश्रययावद्वृत्तित्वं यद्वन्मावच्छिन्नस्येति वाच्यम् । यावद्व्येषु
गुणवत्वस्य सत्त्वात्, यावदित्यंशे सार्थकमेव, चतुर्थे प्रत्येकपददाना-
देव नाव्याप्तिरित्यत आह, सत्त्वादाविति ॥ ७ ॥

न च यावत्साधनाश्रयाश्रितसाध्यसम्बन्धः साध-
नाश्रये महानसादौ सकले प्रत्येकं वङ्गेराश्रितत्वाभा-
वात् । नापि साधनसमानाधिकरणयावद्वर्त्मसमानाधि-
करणसाध्यसामानाधिकरण्यं यावद्वर्त्मसामानाधिक-
रण्यं हि यावद्वर्त्माधिकरणाधिकरणत्वं तच्चाप्रसिद्धं
साधनसमानाधिकरणसकलमहानसत्वाद्यधिकरणाप्र-
तीतेः । नापि स्वाभाविकः सम्बन्धो व्याप्तिः स्वभाव-
जन्यत्वे तदाश्रितत्वादौ वा व्याप्तातिव्याप्तेः ॥ ८ ॥

अर्थपरिष्कारपूर्वकं पञ्चमं निरस्यति, न चेति ।
एकमात्रं हतिसाधने चाव्याप्तिश्च तथैव षष्ठं निरस्यति,
नापीति । तादृशानां सर्वेषां महानसत्वादीनां प्रत्येक-
निरूपितान्यपि सामानाधिकरण्यानि न कुचापि वङ्गौ ।
अथ यद्वर्त्मावच्छिन्नसामानाधिकरण्यत्वेन साधनसामा-
नाधिकरण्यव्यापकत्वं तद्वर्त्माविलीढसामानाधिकरण्यं

कात्स्न्येन सम्बन्ध इत्यस्य लक्षणस्य यावत्साधनाश्रयाश्रिते-
त्यादि मूललिखनस्वार्थकत्वात् प्राह, अर्थपरिष्कारेति । अर्थ-
परिष्कारपूर्वकमित्यर्थः । न्यूनतापरिहाराय स्वयं विवक्षित्वापि
दूषयति, तादृशेति । यद्वर्त्मावच्छिन्नेति । साध्यतावच्छेदकावच्छि-
न्नेत्यर्थः, तेन गुणकर्मण्यसत्त्वावान् जातिमत्त्वात् इत्यादौ गुणत्व-

नाप्यविनाभावः केवलान्वयिन्यभावात् । अथ सम्बन्धमात्रं व्याप्तिः, व्यभिचारिसम्बन्धस्यापि केनचित् सहव्याप्तित्वात्, धूमादिव्याप्तिस्तु विशिष्यैव निर्वक्तव्येति, तन्न लिङ्गपरामर्शविषयव्याप्तिस्वरूपनिरूपणप्रस्तावे लक्षणाभिधानस्यार्थान्तरत्वात् । न च सम्बन्धमात्रं तथा तद्विधादनुमित्यनुत्पत्तेः ।

विवक्षितमिति चेत् इतोऽपि लघुतया साधनव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमेव व्याप्तिरिति सिद्धान्तयिष्यते ॥ ८ ॥

अविनेति । साध्यं विना साध्याभाववति यो भावो वृत्तिस्तद्विरहः, साध्यं विना अभावः साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वमिति वा ।

निष्ठसाध्यसामानाधिकरण्यस्य हेतुसामानाधिकरण्याव्यापकत्वेऽपि न क्षतिः, साध्याभाववद्वृत्तित्वविरहस्य पूर्वोक्ताव्यभिचारित्वेनाभिन्नतया नञ्प्रक्षेपेण अन्यं व्याचष्टे ॥ ८ ॥

साध्यं विनेति । विनेति सप्तम्यन्तमव्ययम् । सप्तम्या चावच्छेदकत्वं तच्चानतिरिक्तवृत्तित्वं, तथाच साध्याभावो यदभावानतिरिक्तवृत्तिरिति लभ्यते, अविनेत्यस्य नञा पुनस्तस्याभावः प्रत्याय्यते इदमेव प्रदर्शयति, साध्याभावेत्यादि ।

नापि व्याप्तिपदप्रवृत्तिनिमित्तमिदं सम्बन्धज्ञाने-
ऽपि व्याप्तिपदाप्रयोगात् । केवलान्वयिनि केवलान्वयि-
धर्मसम्बन्धो व्यतिरेकिणि साध्यवदन्यावृत्तित्वं व्याप्तिः
एतयोरनुमितिविशेषजनकत्वं अनुमितिमात्रे पक्षधर्म-
तैव प्रयोजिका । न चातिप्रसङ्गः विशेषसामग्रीसहि-

अथेति । सम्बन्धः सामानाधिकरण्यं व्यभिचारि-
सम्बन्धस्य केनचित्किञ्चिद्रूपावच्छिन्नेन धूमादेरपि द्रव्य-
त्वादिना वह्निव्यापकत्वात् । तद्वोधादिति । न च
व्यभिचाराग्रहसहकृतस्तद्वोधस्तथा व्यभिचारतद्व्यतिरे-
कयोः अनुपस्थितावपि सामानाधिकरणधर्मवत्ताज्ञान-
मात्रादनुमित्यनुत्पादस्य सर्वानुभवसिद्धत्वात् हेत्व-
न्तरे तत्रैव च रूपान्तरेण व्यभिचाराग्रहे हेतुतावच्छे-

केनचिदिति । मूलस्य व्याख्यानं किञ्चिद्रूपेति, तथाच किञ्चि-
द्रूपावच्छिन्नेन साध्येन सहाव्यभिचारिसम्बन्धस्य व्याप्तित्वादित्यर्थः ।
एतदेव द्रढयति, धूमादेरिति । अन्वयव्यभिचारस्य कस्यचित् प्रति-
बन्धकत्वेनाप्युपपत्तेर्व्यतिरेकव्यभिचारमाह, तत्रैवेति । ननु प्रकृत-
हेतुतावच्छेदकप्रकारेण व्यभिचाराग्रहो वक्तव्य इत्यत आह, हेत्व-
न्तरेऽपीति । वह्निमान् धूमादित्यादौ आलोके व्यभिचाराग्रहेऽपि
अनुमितिरित्यर्थः । ननु तद्वेतुव्यभिचाराग्रहाभावो वक्तव्य इत्यत आह,

ताया एव सामान्यसामग्राः कार्यजनकत्वनियमा-
दिति केचित्, तदपि न, साध्यवदन्यावृत्तित्वस्य धूमे-
ऽसत्त्वात् वङ्गिमत्पर्वतान्यस्मिन् धूमसत्त्वात् । न च
सकलसाध्यवदन्यावृत्तित्वं वङ्गिमतां प्रत्येकं तथात्वात्,
सर्वत्र लक्षणे साध्यत्वसाधनत्वतदभिमतत्वानां व्याप्ति-
निरूप्यत्वेनात्माश्रयः, साध्यत्वं हि न सिद्धिकर्मत्वं

दकाग्रहेऽप्यनुमित्युत्पादाच्च, विवदन्ते च सामानाधि-
करण्यज्ञानस्यैव हेतुतायां, व्यभिचारज्ञानाभावकारण-
त्वमपेक्ष्य कारणीभूतसामानाधिकरण्यज्ञाने लाघवेना-
व्यभिचारस्य विषयतयावच्छेदकत्वमुचितं, न च व्यभि-
चारसंशयेऽनुमित्युत्पादादव्यभिचारनिश्चयत्वेन कार-
णत्वोक्तौ गौरवं, व्यभिचारज्ञानस्य हि भ्रमत्वनिश्चय-
दशायामेवाविरोधितया भ्रमत्वेनानिश्चीयमानस्य विरो-

हेतुतावच्छेदकेति । अयं वङ्गप्रभाववदवृत्तिमान् इत्यादावित्यर्थः,
विवदन्ते चेति । व्यापकत्ववादिप्रभृतयः अव्यभिचारग्रहस्यैव हेतुत्वं
मन्यमाना इति शेषः । ननु प्रकृतहेतुतावच्छेदकेन यत्र न व्यभि-
चारग्रहः प्रसिद्धो भवति तत्र तदभावः कारणम्, अन्यत्र सामाना-
धिकरण्यज्ञानमात्रमित्यतो दोषान्तरमाह, व्यभिचारेति । उचित-
मिति । व्यभिचारज्ञानाभावस्य कारणतायां स्वतन्त्रज्ञानप्रवेशा-

सिषाधयिषाविषयत्वं वा महानसीयवङ्गौ तदभावात् ।
न च सामान्यतो व्याप्तावगमोऽस्त्येव परस्य, कथ-
मन्यथा दूषणेनासाधकतां साधयेदिति वाच्यं स्वार्था-
नुमानोपयोगिव्याप्तिस्वरूपनिरूपणं विना कथायाम-
प्रवेशादिति ॥ ६ ॥

इति गङ्गेशोपाध्यायविरचिते तत्त्वचिन्तामणौ अनुमान-
खण्डे व्याप्तिवादे पूर्वपक्षः समाप्तः ।

धित्वं वाच्यम् अव्यभिचारनिश्चयस्य च भ्रमत्वशङ्काया-
मप्यनुमित्यजनकतया भ्रमत्वेनागृह्यमाणस्यैव, हेतुत्व-
मिति तवैव गौरवात् नानाविधव्यभिचारज्ञानाभावानां
लाघवेन सामानाधिकरण्यज्ञान एव विषयतया व्यभिचारोऽवच्छे-
दक इति भावः । न वेत्यादि, अस्माकन्तु व्यभिचारज्ञानाभाव-
त्वेनैव कारणत्वमिति हृदयम् । व्यभिचारज्ञानस्येत्यादि अयमा-
शयः, भवतामव्यभिचारवद्विशेषकव्यभिचारप्रकारकत्वं व्यभिचार-
ज्ञानस्य भ्रमत्वम्, एकधर्मिणि च तदभावाप्रकारकतादृशप्रकार-
कत्वं तद्धूमवत्वस्य निश्चयत्वं तदविषयीभूतव्यभिचारज्ञानाभावत्वेन
हेतुत्वमिति भ्रमत्वनिश्चयविषयनिश्चययोर्महातारमस्यमिति ।

तवैवेति । ननु तज्ज्ञानमात्रवृत्तिनानाधर्मप्रकारक एवा-
प्रमाणग्रहः सम्भवति, तस्य च तावज्ज्ञानानास्कन्दितत्वमेव

नियतपूर्ववर्तित्वेन क्लृप्तानामपि हेतुत्वमपेक्ष्य वक्ष्य-
माणैकविधव्यभिचारज्ञानस्यैव हेतुत्वं युक्तमित्यप्याहुः ।
सामानाधिकरण्यविशिष्टपक्षधर्मत्वं तु पक्षे साध्यग्रहं
विना दुर्ग्रहमिति केवलान्वयित्वस्याग्रहे सामानाधि-
करण्यमात्रग्रहादनुमित्यनुत्पत्तेस्तद्ग्रहोऽपि वाच्यः, तच्च
वृत्तिमदत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वादिकमन्योन्याभावप्रति-
योगितानवच्छेदकत्वं वा, तथाच सर्व्वसाधारण्याय
लाघवात्साधनवतस्तद्वृत्तित्वस्य वा वृत्तेरन्योन्याभावस्य

वक्तव्यम्, इत्यञ्च तत्तद्वृत्तिविश्रान्तत्वे क्व लाघवम् । एवं यत्र
विषयविशेषे व्यभिचारभ्रमत्वनिर्णय एव न जातस्तत्र तस्य हेतुता-
पत्तिरित्यतो दोषान्तरमाह, नानाविधेति । आहुरिति । अस्वरसः
तथाच यादृशव्यभिचारज्ञानस्य कारणत्वं तादृशव्यभिचारज्ञाना-
भावस्य हेतुत्वं व्यक्तव्यम् । ननु अव्यभिचारग्रहस्य प्रयोजनं पक्षे
साध्याविच्छेदः, तच्च सामानाधिकरण्यस्य विशेषणत्वपरतयैव
भविष्यतीत्याशयेन तद्विषयति, सामानाधिकरण्येति । ये तु केवला-
न्वय्यनुमितौ अव्यभिचारस्यलाभिषिक्तं केवलान्वयित्वमिति वदन्ति,
तन्मतापेक्षयापि स्वमते लाघवं प्रकटयति, केवलान्वयित्वस्येति ।
वक्ष्यमाणार्थकवृत्तिमत्वघटितापेक्षया लाघवादाह, अन्योन्या-
भावेति । साधनवत इति वृत्तेर्विशेषणं, तद्वृत्तित्वस्य साधनवद्वृत्ति-
त्वस्य, इदन्वन्योन्याभावविशेषणतया तथाच वृत्तिमदत्यन्ताभाव

वा विशेषणत्वमुचितमिति सिद्धान्तरहस्यं, शेषं केवला-
त्वयिखण्डने वक्ष्यामः ॥ ६ ॥

इति रघुनाथशिरोमणिप्रणीतायामनुमानदीधितौ
व्याप्तिवादे पूर्वपक्षः समाप्तः ।

इत्यत्र साधनवद्वृत्तिमदत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वमेवोभयसाधारण-
मस्तु एवं साधनवद्वृत्तित्वस्यान्योन्याभावविशेषणतायां साधनवद्वृत्त्य-
न्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमप्युभयसाधारणमिति । शेष-
मिति । इतोऽपि लाघवेन साध्यवदन्यावृत्तित्वादिज्ञानमेवानुमिति
कारणम् इत्यादिकमिति ॥ ६ ॥

इति महामहोपाध्यायकृष्णदाससार्वभौमप्रणीतायां
अनुमानदीधितिप्रसारिण्यां व्याप्तिवादे
पूर्वपक्षः समाप्तः ।

अथ सिद्धान्तलक्षणम् ।

तत्त्वचिन्ताणि ।

अत्रोच्यते । प्रतियोग्यसमानाधिकरणयत्समाना-
धिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं यन्न
भवति तेन समं तस्य सामानाधिकरण्यं व्याप्तिः ।

अथ सिद्धान्तलक्षणम् ।

दीधितिः ।

प्रतियोग्यसमानाधिकरणेति । प्रतियोग्यसमानाधि-
करणयद्रूपविशिष्टसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगि-
तानवच्छेदको यो धर्मस्तद्धर्मावच्छिन्नेन येन केनापि
समं सामानाधिकरण्यं तद्रूपविशिष्टस्य तद्धर्मावच्छि-

अथ सिद्धान्तलक्षणम् ।

प्रसारिणी ।

तद्धर्मावच्छिन्नेति । इदं पृथिवीवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्ववत् गन्ध-
वत्त्वात् इत्यत्र तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकविशिष्टद्रव्यत्वत्वाश्रय-
सामानाधिकरण्यं गुणावच्छेदेनापि इत्यवच्छिन्नपर्यन्तं तदुप-
हितार्थकम् ।

वह्निमान् धूमादित्यत्र द्रव्यत्वेन रूपेण धूमादेर्व्याप्यत्व-
वारणाय आह, तद्रूपविशिष्टस्येति । तत्रैव तत्तद्वह्नित्वावच्छि-
न्नत्वे व्यापकत्ववारणाय आह, तद्धर्मावच्छिन्नेति । व्याप्तेः सामा-

न्यावन्निरूपिता व्याप्तिरित्यर्थः दण्डादौ साध्ये पर-
म्परासम्बद्धं दण्डत्वादिकमेव साध्यतावच्छेदकमतो
नाव्याप्तिः । इत्यञ्च इदं द्रव्यं गुणकर्मान्यत्वे सति
सत्त्वादित्यादौ सत्त्वाद्यधिकरणगुणादिनिष्ठात्यन्ताभा-
वप्रतियोगित्वेऽपि द्रव्यत्वादेर्नाव्याप्तिः, साधनस्य

न्यरूपतालाभाय यावदिति । ननु दण्डिमान् दण्डिसंयो-
गात् इत्यत्र, तत्तद्दण्डस्य साध्यतावच्छेदकस्य, तादृशप्रतियोगि-
तानवच्छेदकत्वं दुर्घटं चालनीन्यायेन तत्तद्दण्डावच्छिन्नाभावस्य
दण्डान्तराधिकरणवृत्तित्वादित्यत आह, दण्डादाविति । पर-
म्परेति । ननु दण्डत्वस्य तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे अनुमिते-
र्व्यापकतावच्छेदकप्रकारकत्वनियमात् साध्यांशे दण्डत्ववान् इत्या-
कारापत्तिः नीलपट इतिवत् । न च दण्डप्रकारकत्वनियामक-
सत्तात् दण्डीत्येवाकार इति वाच्यं, तथाप्यांशिकत्वस्य (१) तस्य
दुर्वारत्वापत्तेरिति चेन्न परम्परासम्बद्धमित्यत्रापि हि परम्परा-
सम्बन्धो वस्तुविशेषणं, न त्वनुमितौ, तादृशपरम्परायाः सम्बन्धत्वं,
तथैवानुभवात्, अन्यथा दण्डेतरवत्यपि स्थले दण्डेतराभावसत्तात्
दण्डी नास्ति इति बुद्ध्यापत्तेः, तथाच तावत् प्रकारता परम्परयैव
दण्डत्वस्य तथावच्छेदकत्वं वाच्यं तदिहापि समानमिति । न च
दण्डस्य तत्तद्दण्डत्वेनावच्छेदकत्वमिति वाच्यं, विशेषलक्षणोक्त-
प्रगल्भमतेऽतिप्रसङ्गादिति अतएवाह, परम्परासम्बद्धमिति । न तु

(१) एकस्या अनुमितेर्दण्डत्ववृत्त्वान् दण्डिमानित्युभयाकारकत्वस्येत्यर्थः ।

विशिष्टसत्त्वादेर्गुणादाववृत्तेः, सामानाधिकरण्यव्यक्तीनां भेदेऽपि निरूपकतावच्छेदकस्याधिकरणतावच्छेदकस्य चैक्याद्व्याप्तेरैक्यं वस्तुतस्तु धूमत्वादिविशिष्टव्यापकवक्त्रि-सामानाधिकरण्यस्य रासभादिसाधारणत्वाद्धूमत्वादि-

संयोगसम्बन्धेनेति, फलबलेन तथैव कल्पनादिति, एवं दण्डि साध्यक-व्यभिचारिण्यपि बोध्यः । केचित्तु साध्यादिभेदेन व्याप्तिभेदादत्राव-च्छेदकतानवच्छेदकमेव वक्तव्यं, तथाच तादृशरूपावच्छिन्नावच्छेद-कमेव प्रकृतानुमितौ भासत इति आहुः । यद्रूपविशिष्टस्य फलमाह, इत्यच्चेति । साधनस्य इत्यादि, यद्यपि, विशिष्टसत्त्वमपि सत्त्वमेव तच्च गुणवृत्त्येव, तथापि गुणे न विशिष्टसत्ता किन्तु द्रव्ये इति प्रतीत्या तस्यैवाधिकरणत्वकल्पनमिति भावः । ऐक्यमिति, एकैव हि सा व्याप्तिः, सर्वधूमसाधारणी इत्यादिग्रन्थस्तु भङ्गा योजनीयः इति रासभादीति, न च तद्रूपविशिष्टस्येत्यादिविवक्षणादेव रासमेऽपि तत्सत्त्वे न क्षतिरिति वाच्यं, वक्त्रिनिरूपितधूमव्याप्तेरनतिरिक्तवृत्ते-रेव निर्वक्तव्यत्वादिति, अन्यथा सामानाधिकरण्यमात्रस्यैव वक्त्रि-धूमव्याप्तिरित्यस्यापि सुवचत्वादिति, तद्वतीति सामानाधिकरण्य-वतीत्यर्थः ।

अस्मिन् कल्पे धूमत्वस्यावच्छेदकत्वमुपहितानुपहितभेदेन समर्थनीयमिति न च धूमत्वस्य व्याप्तिरूपत्वे व्याप्यधूमवानित्यस्य तादृशधूमत्ववद्धूमवानित्याकारापत्तिः, प्रत्यक्षे दृष्टत्वादेव, शब्दे तु सामानाधिकरण्यपर्यवसन्नस्यैव व्याप्तिपदार्थत्वात् ।

मति तादृशसमानाधिकरण्यं तद्वति धूमत्वादिकं
वा व्याप्तिः, आद्या भिन्ना, द्वितीया त्वभिन्नैवेति
ध्येयम् ॥ १० ॥

अयं कपिसंयोगी एतद्वृक्षत्वादित्यादिसंग्रहायासमा-
नाधिकरणान्तम् । यत्तु इदं संयोगिद्रव्यत्वादित्यत्र-
व्याप्तिवारणाय तत्, संयोगस्य शाखाद्यवच्छेदेन वृक्षे-
वृक्षत्वावच्छेदेन तत्सामान्याभाववृक्षावविरोधात्, तत्र

न च हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतौ तादृशसमानाधिकरण्य-
मित्युक्तावेव विनिगमनाविरहः, तथाच हेतुनिष्ठसामानाधिकरण्य-
मित्येव वाच्यम्, इदं द्रव्यं पृथिवीवृक्षित्वविशिष्टसत्त्वादित्यत्र
जलावच्छिन्नद्रव्यत्वनिरूपितसत्त्वासामानाधिकरण्यस्यापि अकृत-
हेतुव्याप्तित्वापत्तेः । अथेष्टापत्तिः, तर्हि रासभनिष्ठसामाना-
धिकरण्यमेव किमिति वाधितम् । इत्यञ्च प्रागुपदर्शिततद्वर्मा-
वच्छिन्नेनेत्यत्रावच्छिन्नत्वं वैशिष्ट्यमेव, उपदर्शितव्यावृत्तेरनेनैव
सिद्धत्वादिति । अभिन्नैवेति तथाच अन्यसम्मुखतयैव गतिः इति
भावः ॥ १० ॥

प्रगल्भीयं दर्शयति, यत्त्विति । तत् असमानाधिकरणान्तम् ।
तत्र चेति, तथाच संयोगत्वावच्छिन्नाभावो न योग्य इति भावः । (१)
बन्धयं महारजनसंयोगी एतत्वादित्यत्र महारजनसंयोगाभावस्य
योग्यत्वात् ; तस्मिन् महारजनसंयोगो नास्तीति बुद्धेर्दुर्वारत्वा-

चातीन्द्रियस्य संयोगस्य सत्त्वात्परितः प्रतियोग्युपलब्धे-
 र्दोषाद्वा वृत्ते न संयोग इत्यादिनाध्यक्षमिति तन्न, द्रव्ये
 संयोगसामान्याभावे मानाभावात् । न च यो यदीय-
 यावद्विशेषाभाववान्, स तत्सामान्याभाववानिति व्याप्ते-
 र्यावत्संयोगाभावा एव मानं, यत्तदर्थयोरननुगमात्,
 एकावच्छेदेन यावद्विशेषाभाववत्त्वस्योपाधित्वाच्च । एतेन
 अयं संयोगसामान्याभाववान् संयोगयावद्विशेषाभाव-
 वत्त्वादिति निरस्तं, व्यर्थविशेषणत्वादप्रयोजकत्वान्नि-
 र्गुणत्वादेरुपाधित्वाच्च । न च प्रतियोग्यनवच्छेदक-
 तयैव वृत्तत्वादेरभावावच्छेदकत्वं, गुणाद्यनवच्छेदकप्रमे-
 यत्वादेस्तदभावावच्छेदकत्वप्रसङ्गात् । यथा च घटपूर्व-
 वर्तित्वस्य प्रतिदण्डं, वक्त्रिसामानाधिकरण्यस्य वा

दित्यत आह, परितः प्रतियोग्युपलब्धेरिति । प्राचीनमते यत्तदर्थ-
 योरनुगमादाह, एकावच्छेदेनेति । एतेन दर्शितोपाधिना । व्यर्थेति,
 अभाववत्त्वादित्यस्यैव सम्यक्त्वादित्यर्थः । द्रव्यमात्रस्यैव पक्षत्वा-
 दन्यत्र च साध्यसत्त्वादिति । ननु तथैव वक्तव्यमित्यत आह,
 अप्रयोजकत्वादिति । सम्प्रदायमत आह, निर्गुणत्वादेरिति । ननु
 प्रमेयत्वस्य गुणावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः, प्रमेयत्वावच्छेदेन
 गुणो नास्तीति बुद्धेरसत्त्वादित्यत आह यथाचेति, प्रतिदण्ड-
 मिति भिन्नत्वेनान्वितम् । अत्र कश्चित् आकाशादिसंयोगो व्याप्य-

प्रतिधूमं भिन्नत्वेऽपि, दण्डत्वं धूमत्वं वा तत्सामान्यस्या-
वच्छेदकं, तथैव संयोगसामान्यस्यावच्छेदकं द्रव्यत्वादि-
कमित्यस्यापि सुवचत्वाच्चेति सम्प्रदायविदः ॥ ११ ॥

नवीनाः पुनरुत्पत्तिकालावच्छेदेन घटादौ गुणस्य,
प्रलयावच्छेदेन गगनादौ संयोगस्य, सामान्याभावो वर्तते,
तथा धूमवत्यपि विरहो दहनस्य, इह पर्वते नितम्बे
हुताशनो न शिखरे इति प्रतीतेः, संयोगेन द्रव्यस्याप्य-
व्याप्यवृत्तित्वात्, वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वे वृत्तिमतो व्याप्य-
वृत्तिरिति न तत्सामान्याभावो वृत्तादौ । न च संयोगमात्रस्या-
व्याप्यवृत्तित्वमितिसिद्धान्तविरोधः आकाशरूपाधिकरणमादाया-
व्याप्यवृत्तित्वस्य सुवचत्वादिति ॥ ११ ॥

(१) गुणस्येति सामान्याभाव इत्यत्रान्वितम् । वृत्तेर्हुताशन-
संयोगस्य शिखरावच्छेदेनाभावे, तेन सम्बन्धेन हुताशनस्य शिख-
रावच्छेदेन अभावः, सिध्यति ।

ननु इहपर्वते नितम्बे हुताशनो न शिखरे इति प्रतीतेर्हुता-
शनस्य शिखरानवच्छेदं नितम्बावच्छेदश्च यत्पर्वते वर्तमानत्वं,
तद्वत्तया हुताशन एव विषय इति हुताशनाभावो न पर्वते
सिध्यतीत्यत आह, वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वे इति “वृत्तेः” तदीय-
सम्बन्धस्य “वृत्तिमतः” सम्बन्धप्रतियोगिनस्तस्य, असम्भावितत्वा-

(१) वृत्ताकाशसंयोगस्यापि आकाशे, वृत्तावच्छेदेन भासमानत्वेनाव्याप्यवृत्ति-
त्वमिति भावः ।

वृत्तित्वस्यात्यन्तमसम्भावितत्वाच्च । एवं प्रतियोगिमतो-
रपि कालदेशयोर्देशकालभेदावच्छेदेन तदभावः, तथाच

इति एकावच्छेदेनैव तदीय-सम्बन्धाभावस्य तदभावनियततया
हुताशनाव्याप्यवृत्तित्वस्यापरिहार्यत्वादिति भावः ।

संयोगस्य वङ्गिप्रतियोगिकत्वेनाव्याप्यवृत्तित्वेऽपि संयोगत्व-
सामान्यरूपेण तदभावसत्त्वेमानाभानाभावात् शुद्धसंयोगेन वङ्गेरपि
स्वाधिकरणे नाभाव इति तेन सम्बन्धेनावङ्गिसाध्यकेऽव्याप्तिः कथम् ।
सम्भवति इत्यत आह, प्रतियोगिमतोरपीति “देशभेदः” देशविशेषः
तत्त्वादिः तदवच्छेदेन काले घटाभावे सति, समयपक्षके
घटसाध्यकेऽव्याप्तिः, कालभेदेऽपि प्रतियोग्यनधिकरणकाल एव,
तथाच देशवृत्तितायां स एवावच्छेदकः स्यात् इति, कपाले
घटस्य नाशकालावच्छेदेन अभावसत्त्वात् । तत्र तत्साध्यका-
व्याप्तिवारणाय च असमानाधिकरणान्तम् । घटवत्यपि काले
इदानीं तन्तुषु न घट इति प्रतीतिवत् घटवत्यपि कपाले घटनाश-
दशायां इदानीमिहकपाले न घट इति प्रतीतिः, न च तन्तुषु यो
घटाभावस्तदवच्छेदकतयैतत्कालमवगाहते इत्यादिरीत्यावक्तव्य-
मिति साम्प्रतं, तन्तुषु घटाभावस्य व्याप्यवृत्तितया एतत्कालस्य
तदवच्छेदकत्वावगाहने प्रतीतिभ्रमत्वापत्तेः । तत्तत्साध्यकेति
गुणवत् संयोगवद्वा द्रव्यत्वात्, पर्वतो वङ्गिमान् धूमात्, समयो
घटवान्, कपालं घटवत्, एतत्त्वादित्यादावित्यर्थः । नोपादेयञ्चेति
स्वाधिकरणवृत्त्यभावाप्रतियोगित्वमेव सर्वथाव्याप्यवृत्तित्वमिति

तत्तत्साध्यकाव्याप्तिवारणाय तत् । नोपादेयश्च सर्व्वथैव व्याप्यवृत्तिसाध्यके साध्यसाधनभेदेन व्याप्तिभेदादिति वदन्ति ॥ १२ ॥

प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यञ्च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ना सामानाधिकरण्यं तेन अयं गुण-

स्वाधिकरणवृत्तितायां सम्बन्धवच्छेद्यत्वानिवेशात् तादृशसाध्यकं नित्यपक्षकज्ञानादिकमेव तथाचायमात्माज्ञानादित्यादावेव नोपादेयं सत्तावान् जातेरित्यादौतूपादेयमेव, तत्र समवायेन सत्ताया अधिकरणे महाकाले कालिकविशेषणतया अभावसत्त्वात्, इत्यावेदयितुं सर्व्वथैवेति । अभावे हेत्वधिकरणवृत्तित्वस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन स्वप्रतियोगिमत्ताबुद्धेः प्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूतप्रकारताघटकसम्बन्धेन विशेषितत्वे तु, व्याप्यवृत्तिसाध्यके, सर्व्वथैव अर्थात् कुत्रापि लक्षणे न निवेश्यमित्यर्थः, अव्याप्यवृत्तिसाध्यकेतु कपिसंयोगाभाववान् नित्यगुणत्वादित्यादौ क्वचिदेव नोपादेयं प्रयोजनाभावादिति भावः ॥१२॥

गुणकर्माण्यत्वविशिष्टसत्त्वस्य सत्तानतिरक्तितया तादृशसाध्याभावस्य गुणे प्रतियोगिसमानाधिकरणतयातिव्याप्तेराह, प्रतियोगिसामानाधिकरण्यञ्चेति विशिष्टसत्त्वस्य व्याप्यवृत्तित्वेन भूतत्वमूर्त्तत्वोभयेतिसाध्यान्तरमनुस्मृतं आत्मान्यवृत्तिविशेषगुणवत्त्वरूपभूतत्वस्य, अपकर्षाश्रयपरिमाणवत्त्वरूपमूर्त्तत्वस्यापि स्वाधिकरणे उत्पत्तिकालाद्यवच्छेदेनाभावसत्त्वादव्याप्यवृत्त्येव तदुभयमिति ।

कर्मान्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेः भूतत्वमूर्तत्वोभय-
वान् मूर्तत्वादित्यादौ नातिव्याप्तिः । न चोभयत्व-
मेकविशिष्टापरत्वं विशिष्टञ्च केवलादन्यदिति तद-
भावो मनसि सहजत एव प्रतियोगिव्यधिकरण इति
वाच्यम्, उभयत्वं हि न विशिष्टत्वादनतिरिक्तं न वा
तदवच्छिन्नाभावस्तदवच्छिन्नाभावात् वैशिष्ट्यविरहेऽपि
घटत्व-पटत्वयोरुभयत्वस्योभयत्वेन तदभावस्य च प्रत्य-

सार्वभौममतसिद्धमेकविशिष्टापरत्वमेव चेत् उभयत्वं तदाना-
तिव्याप्तिरित्यतिरिक्तमेव तद्व्यवस्थापयति, नचेति । सहजत इति
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वानिवेशेऽपीत्यर्थः, विशिष्टस्य केव-
लमूर्तत्वादतिरिक्तत्वादिति भावः । वैशिष्ट्यविरहेऽपि सामाना-
धिकरण्यरूपवैशिष्ट्यशून्यत्वेऽपीत्यर्थः, तथाचैकत्र प्रतीतिसिद्धमति-
रिक्तं यदुभयत्वं, तदवगाहितयैव अत्रोभयमित्याकारकसर्वप्रतीतेः
प्रमात्वोपपत्तेरिति भावः । तथाच एकविशिष्टापरत्वावगाहित्वे
लाघवमकिञ्चित्करमिति । लक्ष्यतयातिव्याप्तेः परिहारं प्रतिषेधति
न च तत्रेति हेतुमत्तावच्छेदेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरण-
त्वस्यैव सहेतुत्वप्रयोजकतया मूर्तत्वरूपं यत्किञ्चित्साध्यसत्त्वम-
किञ्चित्करमेव प्रतिभाति । अलक्ष्यत्वनियतं व्यभिचारं ग्राहयति
नात्रोभयमिति अत्र मूर्तत्वाश्रये मनसि इत्यर्थः ।

ननु स्वप्रतियोग्यसामानाधिकरण्याभावादेव साध्यमेदमादाय

क्षसिद्धत्वात् । न च तत्र व्याप्तिरेवोभयत्वाधिकरणस्य
मूर्तत्वस्य मनसि सत्त्वादिति वाच्यं, तथात्वेऽप्युभय-
त्वेन रूपेण तत्रासत्त्वात्, नात्रोभयमितिप्रतीतेर्दुर्वार-
त्वात् । अत्यन्तपदञ्चात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्य-
सामानाधिकरणस्य, अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगि-
तायाश्च लाभाय, अन्यथा सर्व्वस्यैवाभावस्य स्वसमाना-
धिकरणाभावान्तरभिन्नत्वात्तद्भेदस्य स्वस्वरूपानतिरिक्त-
तया प्रतियोग्यसामानाधिकरणस्यैव दुर्लभत्वापत्तेः ।
सर्व्वेषामेवाभावानां हेतुसमानाधिकरणात्यन्ताभाव-

नासम्भव इत्यत्यन्तपदं व्यर्थमित्यत आह, अत्यन्तपदञ्चेति । हेतुस-
मानाधिकरणगवाद्यभावनिष्ठस्य अभावान्तरभेदस्य अनवस्थाभयेन
स्वाधिकरणगवाद्यभावात्मकत्वेन कल्पनीयतया घटाद्यभावरूपतत्प्र-
तियोगिसामानाधिकरण्येनासम्भवः स्यादितिभावः, अत्यन्ताभाव-
त्वनिरूपकप्रतियोग्यसमानाधिकरण्यनिवेशे, च गवाद्यभावस्य प्रति-
योगी घटाद्यभावो न तन्निष्ठात्यन्ताभावत्वनिरूपक इति तद्भुप्रदासः ।
अत्यन्ताभावत्वनिरूपकस्य हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगित्वस्या-
निवेशे दोषमाह, सर्व्वेषामिति । गोत्वाभाववान् अश्वत्वादित्याद्य-
भावसाध्यके इत्यादि । सम्प्रदाय इत्यस्वरससूचनाय, तद्बीजन्तु,
अत्यन्ताभावत्वनिरूपकत्वनिवेशेऽपि अभावमात्रस्यैव पूर्व्वक्षणवृत्ति-
त्ववैशिष्ट्यावच्छिन्नस्यस्वस्यात्यन्ताभावरूपप्रतियोगिनासामानाधि-

त्वनिरूपकप्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावान्तरात्मकस्य
स्वभेदस्य प्रतियोगित्वाद्भावसाध्यकाप्तेऽप्येति सम्प्रदाय-
विदः ॥ १३ ॥

अथ यदा गोत्वं तदा गौरित्यत्रातिव्याप्तिः प्रल-
यस्य गोध्वंसवत्त्वेन गवात्यन्ताभावानधिकरणत्वात् ।
संसर्गाभावमात्रोक्तावपि यदा स्पन्दस्तदा द्व्यणुकं, यदा
अदृष्टं तदा जन्यं ज्ञानं, दुःखं वा, यदा तस्या दृष्टं तदा
तदीयं ज्ञानमित्यादावतिव्याप्तिः, द्व्यणुकत्वादेर्द्व्यणुका-

करणाद्भावसाध्यकाव्याप्तेस्तादवस्थ्यात्, यादृशप्रतियोगितावच्छे-
दकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतः तादृशप्रतियोगिताया वक्तव्य-
त्वाद्द्वयर्थमेवात्यन्तपदमिति ॥ १३ ॥

अत्यन्ताभावस्य त्रितयप्रतियोगिकत्वमतमनुसृत्याह, अथ यदा
गोत्वमिति । कालो गोमान् गोत्वादित्यादावित्यर्थः ।

मिश्रमतं निराकर्तुमाह, संसर्गाभावमात्रोक्तावपीति । लक्षण-
घटकात्यन्तभावपदेनेत्यादि, यदास्पन्द इति । तथाच द्व्यणुकवान्
स्पन्दात्, जन्यज्ञानवान् दुःखवान् वा अदृष्टात्, तदीयज्ञानवान्
तदीयादृष्टात्, इत्यादावित्यर्थः । खण्डप्रलयेऽपि स्पन्दस्य अदृष्टस्य
च सत्त्वेन तदानीं जन्यज्ञानादेः साध्यस्यासत्त्वात् व्यभिचारित्व-
मिति, सर्गान्तरीयद्व्यणुकप्रागभावसत्त्वेन द्व्यणुकसामान्यस्य ध्वंस-
विरहादिति भावः ।

दिशून्यखण्डप्रलयादिनिष्ठध्वंसप्रागभावप्रतियोगितान-
वच्छेदकत्वात्, न हि तयोः सामान्याभावत्ववादिमते-
ऽपि, एकविशेषप्रागभावविशेषान्तरध्वंसवत्यपि समये,
सामान्यावच्छिन्नध्वंसप्रागभावयोः सम्भव इति चेन्न,
प्रतियोगिमत इव ध्वंसादिमतोऽपि कालस्यात्यन्ता-
भाववत्त्वेऽविरोधात्, अन्यथा अत्यन्ताभावस्य काल-
मात्रावृत्तित्वप्रसङ्गात् । इयांस्तु विशेषो यदेकस्य देश-

ननु महाप्रलयपूर्वतृतीयक्षणे चरमद्वयणुकनाशानुगुणस्यन्दस्य
सत्त्वेन तदानीमेव द्वयणुकत्वावच्छिन्नस्य ध्वंसत्वात् तादृशध्वंसरूप-
संसर्गाभावमादायैवातिव्याप्तिनिराकरणं स्यादित्यत उक्तं यदादृष्ट-
मिति, नित्यज्ञानस्य साध्यान्तर्गतत्वे सङ्घेतुत्वमाशङ्क्योक्तं जन्यमिति
ज्ञानविशेषणम् । नित्यसुखसाक्षात्कार एव मोक्ष इति वादिनोभट्टस्य
मतमनुसृत्याह, दुःखमेति । कार्यमात्रं प्रत्यदृष्टस्य हेतुत्वेन यदि
महाप्रलयपूर्वक्षणेऽपि अदृष्टसत्त्वमपेक्षितं तदानीं दुःखत्वावच्छिन्न-
ध्वंससत्त्वान्नातिप्रसङ्गः, तदाप्याह, यदा तस्यादृष्टमिति । तथाच सु-
षुप्तिकालेऽपि तत्पुरुषीयादृष्टसत्त्वेन तदीयज्ञानासत्त्वेन च व्यभिचा-
रित्वात्, तदानीञ्च जाग्रदवस्थोत्पद्यमानज्ञानव्यक्तीनां प्रागभावस-
त्त्वात्, तदीयज्ञानसामान्यसंसर्गाभावस्यासम्भव इति भावः ।

अन्यथेत्यादि । अन्यथा, तदीयध्वंसादिमतः कालस्य तदत्यन्ता-
भावानभ्युपगमे, कालमात्रस्येति कस्यचित् कालस्य तत्तत्प्रागभावस्य

भेदावच्छिन्नं तथात्वमपरस्य तु स्वरूपावच्छिन्नमिति देशे
कालस्येव कालेऽपि देशस्याप्यवच्छेदकत्वात्, तच्छून्ये
च काले तदभावस्य प्रतियोगिव्यधिकरणत्वात् । न च
संसर्गाभावविशेषोऽत्यन्ताभावः, संसर्गाभाववत्त्वञ्च संस-

कस्यचिच्च तत्तद्धंसस्य सत्त्वेन इति भावः । यत् एकस्येति प्रतियोगि-
मतः कालस्य, देशभेदः प्रतियोगिनोऽनधिकरणदेशः, तदवच्छेदेन तथा-
त्वम्, अत्यन्ताभाववत्त्वमिति परेणान्वयः । अपरस्येति । ध्वंसादिमतः
कालस्य, स्वरूपावच्छिन्नमिति निरवच्छिन्नमित्यर्थः । ननु गवाद्य-
भावस्य सृष्टिकाले प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वेन कुतो लक्षणघटक-
तेत्यत आह, तच्छून्ये चेति । तथाच गवादिशून्यप्रलयाववच्छेदेन प्रति-
योगिगवादिसामानाधिकरण्याभाववैशिष्ट्यं गवाद्यभावस्य सुलभ-
मिति यत्किञ्चिद्वैत्वधिकरणे प्रतियोगिव्यधिकरणत्वस्यैव लक्षणघट-
कतया च नातिव्याप्तिरिति भावः, संसर्गाभावविशेष इति । सदात-
नत्वविशिष्टसंसर्गाभाव इत्यर्थः । संसर्गारोपेति । प्रतियोगितावच्छे-
दकसंसर्गेन यः प्रतियोगिनः “आरोपः” देशोऽयं यदि संयोगेन घट-
वान् स्यात्तदा घटवत्तयोपलभ्येत्येवं प्रसङ्ग इत्यर्थः । प्रागभावध्वं-
सयोरपि उत्तरकालत्वपूर्वकालत्वरूपौ स्वप्रतियोगितावच्छेदक-
सम्बन्धौ कल्पनीयौ, संसर्गाभावप्रत्यक्षसामान्यं प्रति स्वप्रतियोगि-
तावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यारोपत्वेनैकरूपेण हेतुतायां लाघ-
वादिति, तादृशारोपजन्यप्रतीतिविषयाभावत्वरूपसंसर्गाभावलक्षणं,
तयोर्नाव्याप्तमिति भावः ।

गारोपजन्यप्रतीतिविषयाभावत्वरूपं, जन्यताघटकनिय-
मघटितमिति वाच्यम् । तद्वदन्यावृत्तित्वरूपनियमस्य
तत्र घटकत्वात्, एवं नियमान्तरस्यात्र प्रवेशेऽपि न
क्षतिरित्याहुः । वक्ष्यते च नियमाघटितमेव संसर्गा-
भावादिलक्षणम्, अनुपदमेव च विवेचयिष्यते संसर्गा-
भावत्वप्रवेशे प्रयोजनविरहोऽव्याप्तिश्च ॥ १४ ॥

जन्यताघटकेति । स्वनिष्ठजन्यतायाः स्वकारणव्याप्यत्वरूपाया
घटको यो नियमो व्याप्तिः तद्वटितमिति, चक्रकप्रसङ्ग (१)
एव लक्षणे दोष इत्याशयः । नियमान्तरस्येति साध्यसम्बन्धिता
वच्छेदकत्वरूपस्येत्यर्थः । ननूक्तारोपस्याभावलौकिकप्रत्यक्षे हेतुत्वे
मानाभावादसम्भवः, अतीन्द्रियसाध्यकाव्याप्तिश्चेत्यत उक्तं, वक्ष्यते
चेति । नियमाघटितमिति नियमोव्याप्तिस्तदघटितमित्यर्थः तथाच
भेदभिन्नाभावत्वरूपात्यन्ताभावत्वघटितलक्षणे नोक्तदोषाणामव-
काश इति सर्व्वं सुस्थम् । प्रयोजनविरह इति साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेन प्रतियोगिव्यधिकरणत्वमभिप्रेत्य । अव्याप्तिश्च समनिय-
ताभावानामैक्यमनभ्युपेत्य, एवमभावमात्रप्रतियोगिकाभावस्या-
भावाधिकरणकस्य चाभावस्य तत्तदधिकरणानात्मकत्वेन तादा-
त्म्येन गवादेः साध्यत्वे तत्सम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य यतो नात्यन्ता-
भावरूपतेति तत्त्वम् ॥ १४ ॥

(१) चक्रकत्वञ्च स्वज्ञानापेक्ष्य ज्ञानापेक्ष्य ज्ञानापेक्ष्य ज्ञानकत्वरूपम् ।

अथ ज्ञानवान् द्रव्यत्वात्, विशेषगुणवान् मनो-
 ऽन्यद्रव्यत्वात्, जातिमान् भावत्वादित्यादौ समवायेन
 ज्ञानादेः साध्यतायामतिव्याप्तिः, साध्यशून्यानामपि
 हेतुमतां विषयत्वविशेषणत्वैकार्थसमवायैः' साध्यवत्त्वा-
 दिति चेन्मैवं प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रति-
 योगिनो यदधिकरणं, सम्बन्धि वा तद्वृत्तित्वाभावस्यो-
 क्तात्वात्, भवति चैवमन्योन्याभावोऽपि प्रतियोग्यसमा-
 नाधिकरणः, तद्विविष्टस्य च हेत्वधिकरणवृत्तित्वं वाच्यं

अथेत्यादि । विशेषपदं व्यभिचारित्वरक्षायै; मनसः कालोपा-
 धितावद्दिगुपाधिताया अपि अभावात्, तत्रैव प्रतियोगिव्यधिकर-
 णत्वस्य सम्भवान्नातिव्याप्तिरिति मनोन्यपदं, तथाच काले कालिक-
 विशेषणतया, दिशि च दिक्कृतद्विशेषणतया, प्रतियोगिनो विशेष-
 गुणस्य सत्त्वात् साध्याभावस्य न लक्षणघटकतेति । दिक्कालयोरी-
 श्वरानतिरेकादाह, जातिमानिति । मैवमिति । तादात्म्येन
 वक्रिमतः साध्यत्वे वृत्त्यनियामकेन तेन प्रतियोगिनो अधिकरण-
 त्वाप्रसिद्ध्या असामानाधिकरण्यमपि असिद्धमिति उक्तं तत्सम्बन्धि
 वेति, एवमिति । सम्बन्धित्वनिवेशे इत्यर्थः । तद्विविष्टस्येति प्रति-
 योग्यसामानाधिकरण्यवैशिष्ट्यावच्छेदेन हेत्वधिकरणे वर्त्तमानत्व-
 मित्यर्थः, तेन कपिसंयोगाभावस्य गुणे प्रतियोग्यसामानाधिकर-
 ण्येऽपि तमादाय नाव्याप्तिरिति भावः ।

तेन नाव्याप्यवृत्तिसाध्यकासंग्रहः, तद्वृत्तिभिन्नत्वन्तु नार्थः, अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् ।

अत्र सामानाधिकरण्यवतो न तदभाववत्त्वं, प्रती-
तेरन्यथैवोपपादितत्वादित्यस्वरसात् प्रतियोगिवैयधि-
करण्येत्यादिविशेषणं वक्ष्यति तच्च हेत्वधिकरणे बोध्यं,
प्रतियोग्यनधिकरणीभूतहेत्वधिकरणवृत्त्यभावेति पुन-
रभावान्तार्थनिष्कर्षः ॥ १५ ॥

सामानाधिकरण्यादेर्व्याप्यवृत्तित्वाभिप्रायेणाह, सामानाधि-
करण्यवत इति । प्रतीतेरिति गुणे संयोगाभावे न संयोगसामाना-
धिकरण्यमिति प्रत्ययस्येत्यर्थः, अन्यथेति । संयोगाभावनिष्ठसंयोग-
सामानाधिकरण्यस्य गुणे अवच्छेदकत्वाभावावगाहित्वेनोपपादि-
तत्वादित्यर्थः । तथाच संयोगीसत्त्वादित्यादौ संयोगाभावस्य द्रव्ये
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य धर्तुमशक्यत्वात् अभावान्तरमादा-
यातिव्याप्तिरिति भावः, वक्ष्यतीति । विशेषव्याप्तौ उपाध्याय इति
शेषः । तच्चेति । प्रतियोगिवैयधिकरण्यमपीत्यर्थः । ननु चिन्ता-
मणौ प्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नत्वं चेद्धेतुधिकरणे
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यानवच्छेदकावच्छिन्नत्वं तदा सामाना-
धिकरण्यस्य व्याप्यवृत्तित्वेन अवच्छेदकत्वाप्रसिद्ध्या तदनवच्छेद-
कावच्छिन्नत्वमप्यप्रसिद्धमिति तत्तात्पर्यार्थमाह, प्रतियोग्यनधि-
करणीभूतेति ॥ १५ ॥

ननु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्य यस्य कस्य-
चित्तत्सामान्यस्य प्रतियोगितावच्छेदकयत्किञ्चिदवच्छि-
न्नस्य वा अनधिकरणत्वमुक्तम् आद्ये अव्याप्यवृत्तिसाध्य-
काव्याप्तिः, एकप्रतियोग्यधिकरणस्यापि तद्व्यत्यन्तरा-
नधिकरणत्वात् । द्वितीये, संयोगसामान्याभाववान्
द्रव्यत्वाभाववान् वा सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिः, सा-
ध्याभाववतो द्रव्यस्य तत्प्रतियोगिसंयोगविशेषाभावव-
त्त्वात्, नित्यत्वादिविशिष्टद्रव्यत्वाभावात्मकतत्प्रतियो-
गिनोऽधिकरणत्वाच्च, स्वाभावाभावात्मकस्य विशिष्ट-

यस्य कस्यचिदिति अनधिकरणत्वमित्यग्रेणान्वयः । आद्ये
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्य यस्य कस्यचिदिति कल्पे इत्यर्थः ।
द्वितीये प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामान्यस्यानधिकरणत्वघ-
टितकल्पे इत्यर्थः । संयोगाभावस्य केवलान्वयित्वमनुसृत्यसाध्यान्त-
रमाह, द्रव्यत्वाभाववान् इति । संयोगाभावसाध्यकेऽतिव्याप्तिं योज-
यति, साध्याभाववत इति । साध्याभावानां संयोगव्यक्तीनां स्वस्वा-
भावाभावरूपतया सामान्याभाववद्विशेषाभावानामपि तत्प्रति-
योगित्वादिति भावः । अभावाभावस्यैव प्रतियोगित्वमिति सिद्धा-
न्तानुसारी द्रव्यत्वाभावसाध्यकेऽतिव्याप्तिं योजयति, नित्यत्वादिवि-
शिष्टेति । साध्याभावस्य द्रव्यत्वस्य विशिष्टद्रव्यत्वानतिरेकितया
तत्सामान्याभाववत् नित्यत्वादिविशिष्टद्रव्यत्वाभावोऽपि तत्प्रति-

स्यापि द्रव्यत्वस्य द्रव्यत्वानतिरेकात् । तृतीये कपिसं-
योगाभाववान् आत्मत्वादित्यादावव्याप्तिः, साध्याभावानां
कपिसंयोगानां गुणानामधिकरणस्यात्मनस्तत्प्रतियो-
गितावच्छेदकगुणसामान्याभावत्वावच्छिन्नानधिकरण-

योगीति जन्ये द्रव्ये नित्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वाभावरूपप्रतियोगिना,
नित्ये च जन्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वाभावात्मकप्रतियोगिना, समानाधि-
करणस्य द्रव्यत्वरूपसाध्याभावस्य धर्तुमयोग्यत्वादतिव्याप्तिरिति
भावः । तृतीये इति प्रतियोगितावच्छेदकीभूतयत्किञ्चिद्वर्माव-
च्छिन्नस्यानधिकरणत्वविवक्षणे इत्यर्थः । गुणानामित्यभेदाभिधानं
गुणसामान्याभावे कपिसंयोगरूपसाध्याभावस्य प्रतियोगित्वव्यक्ती-
करणाय, तथाच साध्याभावस्य कपिसंयोगस्य, कपिसंयोगाभा-
वत्वमिव गुणसामान्याभावत्वमपि प्रतियोगितावच्छेदकीभूतो
धर्मः, तदवच्छिन्नानधिकरणत्वस्यात्मत्वरूपहेतुमतिसत्वेन स्वप्र-
तियोगितावच्छेदकयत्किञ्चिद्वर्मावच्छिन्नानधिकरणहेत्वधिकरण--
वृत्तिकपिसंयोगरूपाभावप्रतियोगितावच्छेदकमेव संयोगाभावत्व-
मित्यव्याप्तिरिति भावः । प्राचां संयोगसामान्याभावस्य द्रव्येऽस-
त्वात्, कपीति ।

मैवमिति यत्प्रतियोगितेत्यनभिधाय यादृशेत्यभिधानं एकैक-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वानुगमलाभाय, तेन हेत्वधिकरणे अभावीय-
यद्यद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं, तत्तद्वर्मा-
भेदकूटो लभ्यते, अन्यथा यत्प्रतियोगितेत्यभिधाने स्वावच्छेदकसंसर्गा-

त्वात् । मैवं यादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिक-
रणत्वं हेतुमतः तदनवच्छेदकत्वस्योक्तत्वात् ॥ १६ ॥

अत्र च ग्राह्यसामानाधिकरण्ये हेतोर्यादृशः
सम्बन्धः प्रविष्टस्तेन सम्बन्धेन यो हेतुमान्, तत्र वर्त्त-
मानत्वमभावस्य, साध्यस्य च यादृशः सम्बन्धः प्रविष्ट-
स्तत्सम्बन्धावच्छिन्नायाश्च प्रतियोगिताया अनवच्छेदकत्वं
बोध्यं, तेन धूमसमवायिनिष्ठाभावस्य संयोगावच्छिन्न-
प्रतियोगितायाः, धूमसंयोगिनिष्ठाभावस्य च समवाया-

वच्छिन्नस्वावच्छेदकधर्मावच्छिन्ननिरूपकताकाधिकरणत्वसम्बन्धा-
वच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वसम्बन्धेन हेत्व-
धिकरणवृत्तयो या या अभावीयप्रतियोगिताः प्रत्येकं तत्तदवच्छे-
दकभेदकूटवत्त्व साध्यतावच्छेदके वाच्यमिति स्वरूपसम्बन्धा-
त्मकप्रतियोगितासमसंख्यकभेदकूटनिवेशकृतं गौरवं स्यादिति
मन्तव्यम् ॥ १६ ॥

हेतुसमानाधिकरणेत्यत्र हेत्वधिकरणत्वं विशिनष्टि, ग्राह्य-
सामानाधिकरण्ये इति परामर्शेन ग्राह्यं, पक्षतावच्छेदकधर्मेण
यत् सामानाधिकरण्यं हेतोस्तत्रेत्यर्थः । प्रतियोगित्वञ्च विशिनष्टि-
साध्यस्येति अनुमित्या ग्राह्यं साध्यस्य पक्षतावच्छेदकधर्मेण
यत्सामानाधिकरण्यं तत्रेत्यर्थः, तथाच येन सम्बन्धेन पक्षवृत्तित्वं
हेतोः परामर्शेन गृह्यते तेन सम्बन्धेन हेतोरधिकरणे वर्त्तमाना-

वच्छिन्नप्रतियोगितायाः, अवच्छेदकत्वेऽपि वङ्गित्वस्य न क्षतिः । यदा साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्य-सम्बन्धित्वं हेतुमतो वक्तव्यं, तथाच सम्बन्धभेदेन प्रति-योगिता न विशेषणीया, एवं स्थिते सामानाधिकर-ण्यादौ सम्बन्धित्वं निवेशनीयं न त्वधिकरणत्वं, तथाच धर्मिणोऽपि व्याप्यत्वं व्यापकत्वञ्च निर्व्वहति । तथाहि तादात्म्येन सम्बन्धेन धूमवतः सम्बन्धिनि महानसे वर्त्तमानो योऽन्योन्याभावस्तस्य तादात्म्यसम्बन्धावच्छि-

भावस्य, येन सम्बन्धेन च साध्यमनुयीयते तत्सम्बन्धावच्छिन्नायाप्रति-योगिताया, अनवच्छेदकत्वं वाच्यमिति । एतत्कल्पे, प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन च प्रतियोग्यधिकरणत्वमिति द्विधा निवेशे गौरवम्, एवं धनी चै-त्रत्वादित्यादिवृत्त्यनियामकस्वामित्वादिसम्बन्धेन साध्यतायां तत्स-म्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिश्चेत्यतः प्रतियोग्यसम्ब-न्धित्वमेव साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनाह, यद्वेति । एवं स्थिते इति, प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यमित्यत्र प्रतियोग्यधिकरणत्वमनिविश्य स्वप्रतियोगिसम्बन्धित्वनिवेशे इत्यर्थः । सामानाधिकरण्यादाविति, हेतौ यत् साध्यसामानाधिकरण्यघटकवृत्तित्वम्, एवमभावे च यत् हेतुसामानाधिकरण्यं तदुघटकं यत् हेत्वधिकरणत्वं तत्र तत्वेत्यर्थः । धर्मिणोऽपि तादात्म्यसम्बन्धेन धूमादिमतोऽपि व्याप्यत्वं, वङ्गादि-

नाया प्रतियोगिता तदनवच्छेदकवक्त्रिमत्त्वावच्छिन्नस्य
वक्त्रिमतस्तादात्म्येन सम्बन्धिनि महानसे धूमवत-
स्तादात्म्येन सम्बन्धित्वम् । एवं धर्मिणो धर्म-
व्याप्यत्वव्यापकत्वे बोध्ये अतएव जलादीनां पृथिवीत्वा-
भावव्याप्यत्वं तत्र तत्रोक्तं सङ्गच्छते ।

यथाच यादृशेन सम्बन्धेन हेतोर्व्याप्यता गृहीता,
तादृशेन सम्बन्धेन तस्य पक्षवृत्तित्वज्ञाने यादृशेन
सम्बन्धेन च साध्यस्य व्यापकत्वमवगतं, तादृशेनैव
साध्यपक्षयोर्विशिष्टानुमितिः, तेन न धूमावयवे संयो-
गेन न वा समवायेन पर्वते वक्त्रिधीः । तथैवावगतव्या-

व्याप्यत्वम् । सुतरां धूमादिव्यापकत्वञ्च वक्त्रादिमतस्तादात्म्येन ।
निर्व्वहतीति, सम्बन्धित्वानिवेशे च तादात्म्येन साध्यस्य हेतोश्च अ-
धिकरणत्ववृत्तित्वासिद्ध्या न तन्निर्व्वह इति भावः । धर्मिणो धर्म-
व्याप्यत्वस्य सिद्धान्तसिद्धत्वं दर्शयति, अतएवेति । तादात्म्येन धर्मिणो
धर्मव्याप्यत्वादेवेत्यर्थः व्यापकताघटकस्वरूपसम्बन्धेन पृथिव्यां पृथि-
वीत्वाभावरूपव्यापकनिवृत्त्या व्याप्यताघटकतादात्म्यसम्बन्धेन व्या-
प्यजलाद्यभावरूपजलादिभेदसाधनार्थं, व्यतिरेक्यादिग्रन्थे तदुपन्या-
सोऽपि सङ्गच्छते इत्यावेदयितुम् अन्वयिदृष्टान्तदर्शनपूर्व्वकं परिहर-
ति । यथाचेति, तादात्म्येनेति । अन्यथा समवायेन जलादीनां पृथिवी-
त्वाभावव्याप्यत्वपरत्वे समवायेनैव जलाद्यभावः सिध्येत इति भावः ।

प्रकृताघटकसम्बन्धेन व्यापकस्याभावग्रहे गृहीतव्याप्य-
ताघटकसम्बन्धेन व्याप्यस्याभावः सिध्यतीति, कथमन्यथा
समवायेन वङ्गिविरहिणि महानसे, संयोगेन वा वङ्गि-
विरहिणि स्वावयवे धूमः समवायेन न निवर्तते निवर्तते
च संयोगेन वङ्गिविरहिणि स्वावयवे संयोगेनेति नियम
उपपद्यते, तथाच तादात्म्यसम्बन्धेन जलादीनां व्याप्यत्व-
ग्रहाद्व्यापकनिवृत्त्या तादात्म्येनैव तेषामभावः सिध्यति
स एव चान्योन्याभावः । इत्यमेव च तादात्म्येन वृक्ष-
शिंशपयोर्व्याप्ति निश्चय इति सङ्गच्छते, अतएव गोत्वत्वा-
द्यग्रहदशायां यत्र सास्त्रादिः सा गौरिति तादात्म्येन
गोर्व्यापकत्वग्रहे सास्त्रादिना तादात्म्येन गौः, तादात्म्येन
गोर्व्यतिरेकाच्च सास्त्रादिव्यतिरेकः सिध्यति, एवञ्च संयो-
गेन गगनादेरपि द्रव्यत्वव्याप्यत्वं, वृत्त्यनियामकसंयोग-

ननु एतावतापि जलस्य तादात्म्यसम्बन्धेनाभावः सिद्धो न तदन्यो-
न्याभावः इत्यत आह, स एवेति । तादात्म्येन जलाद्यभाव एव
जलादन्योन्याभाव इति प्रकृतम् । धर्मिणो व्याप्यव्यापकत्वोभय-
सिद्धिप्रयोजनमाह, इत्यमेव चेति । अयं वृक्षः शिंशपायाः इत्यत्र इ-
त्यर्थः । धर्मिणो व्यापकत्वे संवादमाह, अतएवेति । गोत्वत्वं गवे-
तरावृत्तित्वं तस्यानुपस्थितिदशायां इयं गौः साम्नायाः इत्यनुमितेन
गोत्वविधेयकत्वमुपपद्यते अपि तु गोविधेयकत्वमेव, तेन साध्य-

मात्रस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धरूपत्वे साध्य-
तावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धित्वाभिधाने वा
पृथिवीत्वादिव्यापकत्वमपि, तदभाववतोऽपि पृथिव्यादेः
संयोगेन तत्सम्बन्धित्वात्, सिद्धिरपि तस्य तथैव नतु
वृत्तिनियामकसम्बन्धेन तेनासम्बन्धित्वादेव्यापकत्वाच्च
व्यक्तीभविष्यति चैतदुपरिष्ठात् ॥ १७ ॥

नन्वष्टद्रव्यातिरिक्तद्रव्यात्मककालमात्रवृत्तिधर्मस्य
विशेषणताविशेषेणाव्याप्यवृत्तिः, किमपि व्यापकं न

वदन्यावृत्तित्वरूपव्याप्तिज्ञानस्य हेतुत्वेऽपि न निस्तार (१) इति
भावः । ननु गोः साध्यत्वेऽपि साम्नासमानाधिकरणान्योन्याभाव-
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य धर्म्माभावच्छेदकतया गोत्वत्वस्योप-
स्थितिरावश्यकी इत्यत आह, आदीति । आदिपदात् पक्षधर्म-
तापरिग्रहः, तथाच गोत्वत्वाद्यनुपस्थितौ इत्यस्य गवेतरावृत्तित्व-
रूपव्याप्तिविशिष्टस्य पक्षवृत्तित्वत्वाद्यनुपस्थितौ इत्यर्थः तादात्मेन
गोविधेयकत्वमावश्यकमित्याशयः ॥ १७ ॥

महाकाले कालिकसम्बन्धेनाभावमात्रस्यैव स्वप्रतियोगिसमा-
नाधिकरणतया निरुक्तप्रतियोग्यसमानाधिकरणघटितव्यापकत्वा-

(१) तादृशानुमितेर्न गोत्वसाध्यकतयोपपत्तिरित्यर्थः । अनुमितेर्व्यापकताव-
च्छेदकरूपावच्छिन्नविधेयताकत्वनियमादेव च तादात्मेन धर्म्मिणो गोर्व्यापकत्व-
मावश्यकमिति भावः ।

स्यात् । स्वावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिनोऽसम्बन्धिनि
काले वर्तमानस्याभावस्य प्रतियोगितायां तत्सम्बन्धा-
वच्छिन्नत्वस्य तेन सम्बन्धेन यत्प्रतियोगिसम्बन्धितद-
न्यत्वस्य च कालेऽसम्भवात् । न च तादृशसम्बन्धेन

प्रसिद्धा स्वव्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यरूपं व्याप्यत्वमपि सा-
धनस्यासिद्धमित्याशङ्कते, नन्वष्टद्रव्यातिरिक्तेति पृथिव्याद्यष्टद्रव्या-
तिरिक्तेत्यर्थः । अष्टद्रव्येति वस्तुस्थित्यभिप्रायेण गगनादेः कालत्व-
विरहादेव तद्भेदा न निवेश्याः, तथाच पृथिव्यादिचतुर्द्रव्यातिरिक्ते-
त्येव पर्यवसितम् । तथाच कालो घटवान् महाकालत्वादित्यादौ
अव्याप्यवृत्तिघटादिकं किमपि, कालिकविशेषणताविशेषेण तादृ-
शधर्मस्य महाकालत्वस्य व्यापकं न स्यादित्यर्थः । खण्डकाल-
वृत्तिधर्मस्याधिकरणे, भिन्नकालीनवस्तुनोऽभावस्य स्वप्रतियोग्य-
सामानाधिकरणस्य प्रसिद्धा नाव्यापकत्वमतोऽष्टद्रव्यातिरिक्तेति,
तादृशमहाकालवृत्तिसत्ताद्रव्यत्वादेरपि व्यापकत्वं नानुपपन्नमिति
मात्रपदं तथाच महाकालत्वमेव तादृशधर्मः । व्याप्यवृत्तिवाच्य-
त्वादौ प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितव्यापकत्वाभावस्य दृष्टत्वाद-
व्याप्यवृत्तीति प्रतियोगितायां साध्यताघटकसम्बन्धावच्छेद्यत्वमभि-
प्रेत्य आपादकमुक्तिरिति, स्वावच्छेदकेति । साध्यताघटकसम्बन्धेनैव
प्रतियोग्यसम्बन्धित्वं न तु प्रतियोगितायां तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वमित्य-
भिप्रेत्याह, तेन सम्बन्धेनेति । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यर्थः ।

न च कालिकविशेषणतया तादृशधर्मव्यापकत्वाप्रसिद्धा-

हेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्वक्तव्यवृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिसामान्यकत्वमेव वक्तव्यं तथाचावृत्तिगगनाद्यभावद्वारिकैव तत्सिद्धिः । सत्ताद्यधिकरणकर्मादौ समवायेन ज्ञानसामान्यस्य संयोगसामान्यस्य चावृत्तेर्नातिप्रसङ्गः, भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वविशिष्टगुण-

तदभावरूपाद्याप्रसिद्धिः तादृशधर्मनिरूपिताव्याप्यवृत्तिगतप्रतियोगिव्यधिकरणत्वघटितव्यापकत्वसामान्ये, कालिकविशेषणतासम्बन्धावच्छेद्यत्वाभावस्यैव निरुक्तप्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितत्वेनापाद्यत्वादिति ।

सार्वभौमोक्तमाशङ्क्य निषेधति, न चेति । वाच्यमित्यग्रेऽन्वयः । तादृशेति साध्यताघटकसम्बन्धेन किञ्चिद्धेत्यधिकरणनिरूपितं यद्वृत्तित्वं तच्छून्यस्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिसामान्यकहेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्त्वमेवात्र व्यापकत्वमित्याशयः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यस्य प्रयोजनमाह । सत्ताद्यधिकरणेति । तेन ज्ञानवान् संयोगवान् वा सत्त्वादित्यादौ विषयतया ज्ञानसामान्यस्य समवायेन एकार्थसमवायेन च संयोगसामान्यस्य सर्वत्र हेत्वधिकरणे वर्तमानत्वेऽपि नातिव्याप्तिरिति । ननु यत्किञ्चिद्धेत्यधिकरणावृत्तिस्वप्रतियोगिसामान्यकाभावेत्येव कथं नोक्तमित्यत आह, भूतत्वमूर्तत्वोभयेति । हेत्वधिकरणे मनसि भूतत्वमूर्तत्वोभयाभावस्य स्वप्रतियोगिनो मूर्तत्वस्य वृत्तित्वेऽपि तादृशोभयत्वरूपस्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टस्यावृत्तित्वान्नाति-

कर्मान्यत्वविशिष्टसत्तात्वविशिष्टसत्तादिकन्तु न मनो-
गुणादिवृत्ति, संयोगसामान्यन्तु न किञ्चिद्द्रव्यावृत्तीति
वाच्यं विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वात् । समवायेन जातेः
साध्यत्वे मेयत्वादावतिव्याप्तिः, जातिमन्निष्ठतादृशाभाव-
प्रतियोगिताया जातित्वेनानवच्छेदात्, जातिशून्ये च
तादृशसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः । संयोगादिसाध्यकगुण-
कर्मान्यत्वादौ चातिव्याप्तिः, अद्रव्ये हेतुमति तादृश-
सम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, द्रव्ये च संयोगादेरपि वृत्तेः ॥ १८ ॥

व्याप्तिरिति । संयोगी द्रव्यत्वादित्यत्राव्याप्तिवारणरूपं सामान्यपद-
प्रयोजनमाह, संयोगसामान्यत्विति । सामान्यपदानुक्तौ च घटा-
नुयोगिकत्वविशिष्टसंयोगस्य संयोगसामान्याभावप्रतियोगिनः द्रव्य-
त्वाधिकरणे पटे अवृत्तित्वेनाव्याप्तिरिति भावः ।

विशिष्टस्येति । गुणे गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तेति प्रतीतेः वैशिष्ट्या-
वच्छेदेनाधेयत्वस्यापि शुद्धसत्तात्वावच्छिन्नाधेयतातः अभिन्नत्वादित्यर्थः, तथाच तादृशविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ स्वप्रतियोगिता-
वच्छेदकविशिष्टसत्तात्वविशिष्टसत्तासामान्यस्य गुणवृत्तित्वेन साध्या-
भावस्य लक्षणाघटकतयातिव्याप्तेरिति भावः । विशिष्टस्यातिरिक्तत्व-
नयेऽपि दोषमाह, समवायेनेति । साध्यताघटकसम्बन्धेनैव यत्कि-
ञ्चिदेत्वधिकरणावृत्तित्वं वाच्यं, तथाच व्यभिचारनिरूपकजात्यादि-
निरूपितसमवायावच्छिन्नवृत्तित्वाप्रसिद्धेरतिव्याप्तेरिति भावः ॥ १८ ॥

मैवं, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये निरुक्तप्रति-
योगिप्रतियोगिकत्वहेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्वक्त्यनु-
योगिकत्वसामान्योभयाभावस्य विवक्षितत्वात् । धूम-
संयोगे वङ्गाधिकरणायोगोलकानुयोगित्वस्य चैवान्य-
त्वविशिष्टैतद्दृशसंयोगे एतद्दृशदाधिकरणचैवानुयोगि-
कत्वस्य गुणकर्म्यान्यत्वविशिष्टसत्तासमवाये च जात्यधि-
करणगुणानुयोगिकत्वस्य विरहान्नातिप्रसङ्गः । स्वरूप-

खण्डशः प्रसिद्धा गगणाद्यभावमादायाव्याप्तिमुद्धर्तुमाह, मैव
मिति । संयोगत्वेन संयोगमात्रस्यैव साध्यताघटकत्वेन भूतलाद्यनुयो-
गिकसंयोगविशेषे स्वप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वघटिततादृशोभयाभा-
वसत्त्वेन, तादृशवङ्गाभावमादाय वङ्गादिसाध्यकाव्याप्तिपरिहाराय
सामान्ये इति । सामान्यपदस्य व्यापकत्वतात्पर्यकतया, साध्यता-
घटकसंसर्गत्वव्यापकतादृशोभयसामान्याभावकाभावप्रतियोगितान-
वच्छेदकं यद्रूपं तद्रूपावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमिति समुदितार्थः,
तथाच साध्यताघटकसम्बन्धसामान्यान्तर्गतधूमाधिकरणाद्यनुयी-
गिकसंयोग एव तादृशोभयाभावविरहात् नाव्याप्तिरिति ।
तादृशप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वविशिष्टहेत्वधिकरणानुयोगिकत्वाभा-
वोक्तौ, गगनप्रतियोगिकत्वविशिष्टमहाकालानुयोगिकत्वाप्रसिद्धा
गगनाभावस्यापि अतथात्वेनाव्याप्तेस्तादवस्थमित्यत उभयाभाव
उक्तः । यत्किञ्चिदित्यस्य फलमाह, धूमसंयोग इति । ननु “जन्यानां

सम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वे तु निरुक्तप्रतियोग्यनधि-
करणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितासामान्ये यत्सम्बन्धा-
वच्छिन्नत्वयद्वर्मावच्छिन्नत्वोभयाभावस्तेन सम्बन्धेन
तद्वर्मावच्छिन्नस्य व्यापकत्वं बोध्यम् । समवाय-
सम्बन्धेन मेयसामान्याभावस्य सामान्यादौ सत्त्वा-
न्मेयत्वादेरप्यभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं सुलभम् ।
अतएव समवायस्यैकत्वेन द्रव्यत्वादिप्रतियोगिकत्व-

जनकः कालो जगतामाश्रयो मतः ।” इत्यादिस्मरणात् महाकाले
जगदाधारत्वप्रवादसिद्धये गगनाद्याश्रयत्वमावश्यकं इति तदनुयोगि-
कविशेषणतायां निरुक्तोभयाभावासत्त्वमित्यत आह, गगनादेरिति
निरुक्तेति । स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणहेतुताव-
च्छेदकविशिष्टाधिकरणवृत्त्यभावीयप्रतियोगितासामान्ये इत्यर्थः ।
धूमवान् वज्जेरित्यादौ तादृशघटाद्यभावप्रतियोगितायां धूमत्वा-
वच्छेद्यत्वसंयोगावच्छेद्यत्वयोरभावसत्त्वात्, संयोगेन धूमस्य व्यापक-
त्वापत्तिरित्यतः सामान्ये इति, तथाच सामान्यान्तर्गतधूमत्वावच्छि-
न्नप्रतियोगितायामेव तदुभयोः सत्त्वेन नातिव्याप्तिरिति । न च
निरुक्तप्रतियोगितायां यदवच्छेद्यत्वयदवच्छेद्यत्वोभयाभावः तेन
तद्वर्मावच्छिन्नस्य व्यापकत्वमित्येवोच्यतामलं धर्मसम्बन्धपदयोरुपा-
दानेनेति वाच्यं । समवायिनः संयोगेन साध्यतायां घटत्वादिहेताव-
व्याप्तेः, साधनसमानाधिकरणस्य समवायेन संयोगिसामान्याभावी-

गुणाद्यनुयोगित्वोभयसत्त्वेऽपि द्रव्यं जातेरित्यादौ
वक्लिधूमोभयवान् वक्लेरित्यादौ संयोगस्य द्वित्वाव-
च्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेऽपि च नातिव्याप्तिरित्यपि
वदन्ति ॥ १६ ॥

प्रतियोगित्वादिश्च स्वरूपसम्बन्धविशेषो न सम्ब-
न्धत्वेन निविष्टः सामानाधिकरण्येऽपि सम्बन्धः संयोग-

यप्रतियोगितायामुभयोः सत्त्वात् । तन्निवेशे च, तादृशप्रतियोगि-
तायां धर्मविधया समवायावच्छेद्यत्वस्य सम्बन्धविधया च संयोगाव-
च्छिन्नत्वस्याभावादेव नातिव्याप्तिरिति दिक् । ननु साध्यीयसाध्यताव-
च्छेदकसम्बन्धसामान्ये, यादृशप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वघटिततादृशा-
भाव इत्युक्तौ पूर्वनिरुक्तेः परिष्कारेण पटाद्यभावमादायैवोक्ताव्याप्ति-
निराससम्भवे कल्पान्तरानुसरणं सन्दर्भविरुद्धमत आह, अतएवेति ।
समवायस्यैकत्वेनेति । लाघवमनुसन्धाय नित्यैकसमवायाङ्गीकर्तृनये
इत्यादि । समवायस्य नित्यत्वानङ्गीकर्तृनयेऽपि दोषमाह, वक्लि-
धूमोभयेति । सम्बन्धमात्रस्यैव एकप्रतियोगिकत्वमपरानुयोगिकत्वं
नतूभयप्रतियोगिकत्वं कुत्रापि प्रसिद्धं, प्रकारित्वादेरपि तन्मते
संसर्गत्वं नेष्टमिति, साध्याभावस्य स्वप्रतियोगितावच्छेदकद्वित्वाव-
च्छेद्यत्वाप्रसिद्धैव धर्तुमशक्यत्वादतिव्याप्तिरिति भावः ॥ १६ ॥

ननु प्रतियोगित्वादिप्रवेशे आत्माश्रय इत्यत आह, प्रतियोगि-
त्वादिरिति । आदिपदादधिकरणत्वादिपरिग्रहः । ननु प्रतियोगि-
त्वस्य प्रतियोगित्वत्वेनैव लक्षणे प्रवेशात् विना सम्बन्धत्वं तद्विशेषो

त्वादिनैव निविशते दर्शितञ्च नियमाघटितमपि सम्बन्धत्वम् । अभावत्वञ्चेदमिह नास्तीदमिदं न भवतीति-प्रतीतिनियामकोऽभावाभावसाधारणः स्वरूपसम्बन्धविशेषः, अतो नाभावसाध्यकव्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गः । तदपि वा नोपादेयं प्रयोजनविरहात् विषयतातत्त्वादि-वत् प्रतियोगितातत्त्वाधिकरणत्वतत्त्वसम्बन्धत्वतत्त्वाद-योऽप्यतिरिक्ता एव पदार्था इत्येकदेशिनः ॥ २० ॥

इति अनुमानदिधितौ सिद्धान्तलक्षणं समाप्तम् ।

विरुद्ध इत्यत आह, दर्शितञ्चेति । विशेष्यविशेषणान्यविशिष्टधी-विषयत्वरूपमित्यर्थः । ननु वङ्गाभाववान् मेयत्वादित्यत्र सप्तम-पदार्थस्वरूपाभावाप्रतियोगित्वादतिव्याप्तिरित्यत आह, अभावत्व-ञ्चेति । युक्तञ्चेतत्, घटाभावो नास्तीतिप्रतीतेः प्रमात्वानुरोधेना-भावान्तरकल्पनाप्रयासाभावादिति, इदमिह नास्तीतिप्रतीति-नियामकभावसाधारणाभावत्वस्य प्रवेशे तादात्म्येन सम्बन्धेन साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः तादृशप्रतीतिनियामकाभाव-प्रतियोगिताया अन्योन्याभावप्रतियोगितानात्मकत्वेन तादृशाभाव-प्रतियोगितायामुभयाभावसत्त्वादत आह, इदमिदं न भवतीति । इदमेव समर्थयति, अत इति । ननु यादृशप्रतियोगितावच्छे-दकावच्छिन्नानधिकरणान्यत्वं हेतुमतस्तादृशप्रतियोगितायामुक्तो-

अथावच्छेदकत्वनिरुक्तिः ।

नन्ववच्छेदकत्वमिह न स्वरूपसम्बन्धविशेषः सम्भवति च लघौ धर्मे गुरौ तदभावात्, प्रमेयधूमत्वकम्बुग्रीवादिमत्त्वप्राणग्राह्यगुणत्वादेरतथात्वेन तेन रूपेण साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् नाप्यनतिरिक्तवृत्तित्वं प्रतियोगितायाः स्वरूपसम्बन्धात्मिकायाः प्रति-

भावाभावविवक्षणादेव सामञ्जस्येऽभावपदं व्यर्थमित्यत आह, तदपि वेति । एकदेशिन इति । तथाच सुतरां नात्माश्रय-इति भावः ॥ २० ॥

इति महामहोपाध्यायकृष्णदाससार्वभौमप्रणीतायां

अनुमानदीधितिप्रसारिण्यां सिद्धान्त-

लक्षणं समाप्तम् ।

अथावच्छेदकत्वनिरुक्तिः ।

प्रसारिणी ।

ननु धूमत्वमेव प्रमेयधूमत्वं विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वात् तच्चावच्छेदकमेवेत्यत आह, कम्बुग्रीवादिमत्त्वमिति । ननु कम्बुग्रीवादिमत्त्वमपि न लघ्ववच्छेदकान्तरनियतं तस्य सौवर्णघटवृत्तितया घटत्वजात्यतिरिक्तवृत्तित्वादित्यत आह, प्राणग्राह्येति । गन्धसमनै-

व्यक्तिभिन्नत्वेन धूमत्वादेरपि तदतिरिक्तवृत्तित्वात् । न च तथाविधयत्किञ्चिदेकाभावप्रतियोगितासामान्यशून्यावृत्तित्वं तत् अतएवातिरिक्तसामान्याभावस्याभावे धूमत्वादेरप्यनवच्छेदकत्वापातादग्रे तत्साधनमपि साधुसङ्गच्छत इति वाच्यम् । वक्लिघटवृत्तित्वतार्णतार्णदहनवृत्तिद्वित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तिवक्लित्वादावतिप्रसङ्गात् । एतेनान्यूनवृत्तित्वविशेषितमपि परास्तम्, अतएव नानाप्रतियोगिवृत्त्येक-

यत्यर्थं गुणत्वेति । तथाविधेति । हेतुसमानाधिकरणप्रतियोगिव्यकरणेत्यर्थः, यत्किञ्चिदेकेति वक्लिमान् धूमादित्यत्र धूमसमानाधिकरणतत्तद्वक्लित्वाभावप्रतियोगितानतिरिक्तवृत्त्येव वक्लित्वमिति तद्वारणाय यत्किञ्चिदेकेति । न चानुपदमेवोक्तेन तदपि वेत्यनेन विरोधः, प्रतियोगितानुगमार्थमेव तदा तस्योचितत्वादिति । वक्लिघटवृत्तिद्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगितायान्यूनवृत्त्येव वक्लित्वमिति । तार्णेति । अतिप्रसङ्गात् अवच्छेदकत्वलक्षणातिप्रसङ्गात्, एतेन तार्णतार्णेभ्यवृत्तिद्वित्वावच्छिन्नाभावेन । एकेति । सामान्याभावस्य नानाप्रतियोगिताकल्पनमपेक्ष्य लाघवादेकैव प्रतियोगिता करयते, तथाचैकप्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तित्वमेव वक्तव्यमित्यभावो न निवेशनीय इति ये वर्णयन्ति तेऽप्युपदर्शिततार्णतार्णवृत्तिद्वित्वावच्छिन्नाभावेन निरस्ताः, ननु प्रमेयधूमत्वा-

प्रतियोगिताङ्गीकारेऽपि न निस्तारः । लघुरूपसमनियत-
गुरुरूपेण साध्यतायां तद्वेतावव्याप्तिः तादृशतदवच्छिन्न-
त्वाप्रसिद्धेरिति चेन्न, प्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्त-
वृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात् । स्वसमानवृत्तिकञ्चावच्छे-
दकं ग्राह्यं तत्त्वञ्च स्वपर्याप्तधिकरणपर्याप्तिवृत्तिकत्वं,
यावत्त्वादिकन्तु न तथा, पर्याप्तिश्चायमेको घट इमौ
द्वाविति प्रतीतिसाक्षिकः स्वरूपसम्बन्धविशेषः एवं
त्रित्वादिकमपि न द्वित्वादिसमानवृत्तिकमिति द्वित्वा-

दीनामनवच्छेदकत्वेऽपि तदवच्छिन्नत्वाप्रसिद्धेरेव प्रतियोगि-
तापक्षक उभयाभावघटितव्याप्तिलक्षणस्य नातिव्याप्तिरित्यत आह,
लघुरूपेति । स्वं पारिभाषिकमवच्छेदकम् । ननु तर्णाताणी-
भयवृत्तिद्वित्वं वङ्गित्वसमनियतमेवेत्यत आह, तत्त्वञ्चेति । तथाच
वङ्गित्वपर्याप्त्यधिकरणपर्याप्तत्वं न द्वित्वस्येति न वङ्गित्वमवच्छे-
दकमिति । न तथा, न वङ्गित्वाधिकरणैकपर्याप्तम् । अयमेक
इति । दृष्टान्तार्थं, ननु वङ्गिधूमोभयवान् धूमादित्यत्र रासभमा-
दायतादृशत्रित्वमेव स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्ववत् व्यासज्यवृत्ति-
तथा द्वित्वाधिकरणपर्याप्तिकञ्चेत्यत आह, त्रित्वादिकमिति (१) ।

(१) स्ववृत्तिव्यासज्यवृत्तित्वतदभाववत्त्वान्यन्तरूपवत्त्वमेव स्वसमानवृत्तिकत्व-
मिति त्रित्वमपि द्वित्वसमानवृत्तिकं स्यादित्याशङ्क्योक्तं द्वित्वाधिकरणेति । तथाच
स्वपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिकरूपं स्वसमानवृत्तिकं
द्वित्वस्य न त्रित्वमिति भावः ।

दिना साध्यतायां नाव्याप्तिः । घटकश्रवच्छेदकत्वं
स्वरूपसम्बन्धविशेषः एवञ्च यद्वर्मावच्छिन्नेत्यत्र यद्व-
र्मान्यूनवृत्तिधर्मावच्छिन्नेति वक्तव्यं तेनोक्ताव्याप्ति-
निरासः ॥ २१ ॥

वस्तुतस्तु तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववदसम्बद्ध-

ननु प्रतियोगिताधर्मीकोभयाभावविवक्षायां धूमसमानाधिकर-
णाभावप्रतियोगितायां वज्रित्वानतिरिक्तवृत्तितद्वज्रित्वावच्छिन्नत्व-
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयसत्त्वादव्याप्तिरित्यत्र आह,
एवञ्चेति । तथाच साध्यतावच्छेदकान्यूनवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वाभाव-
सत्त्वादुभयाभावोऽक्षत एवेति । उक्ताव्याप्तिः । प्रमेयवज्रिमान् धूमा-
दित्यत्राव्याप्तिः । प्रमेयवज्रित्वावच्छिन्नत्वस्याप्रसिद्धेरिति ॥ २१ ॥

वक्ष्यमाणं सत्तावान् जातेरित्यादौ दोषमाकल्पग्राह, वस्तुत-
इति । तदवच्छिन्नेति । यत्, प्रतियोग्यसमानाधिकरणहेतुसमा-
नाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं स्वरूपसम्बन्धरूपं,
तदवच्छिन्नाभाववति यद्विशिष्टसामान्यमसम्बद्धं, तत् पारि-
भाषिकमवच्छेदकमित्यर्थः, भवति हि वज्रिसामानाधिकर-
णात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकं धूमत्वं तदवच्छिन्नाभाव-
वति प्रमेयधूमत्वविशिष्टसामान्यमसम्बद्धमेवेति प्रमेयधूमत्वस्य पारि-
भाषिकमवच्छेदकत्वमव्याहतमेव । ननु धूमसामानाधिकरणात्य-
न्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकं महानसीयवज्रित्वं, तदवच्छिन्नाभाव-
वति वज्रित्वविशिष्टं यत्किञ्चिदसम्बद्धमेवेति वज्रित्वस्यापि तदा-

स्वविशिष्टसामान्यकत्वम् । स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभाव-
प्रतियोगितानवच्छेदकतत्कत्वं वा तदनतिरिक्तवृत्तित्वं

पन्नमित्यत आह, सामान्येति । स्वविशिष्टस्यानुयोगिकत्वात् सा-
मान्याभावो न घटत इति हृदयम् । तादात्म्येन वक्लिमति साध्ये
स्वरूपसम्बन्धरूपप्रतियोगितावच्छेदकमहानसीयवक्लित्वं तदवच्छि-
न्नाभाववति तादात्म्येन वृत्तेरप्रसिद्धेस्तदवृत्तित्वरूपपारिभाषिका-
वच्छेदकाप्रसिद्धौ तद्विन्नत्वं साध्यतावच्छेदकस्याप्रसिद्धमित्यव्याप्ति-
रतोऽसम्बद्धेति । तथाच तादात्म्येन सम्बद्धत्वं प्रसिद्धमिति तद-
सम्बद्धत्वरूपावच्छेदकत्वप्रसिद्धौ तद्विन्नत्वं साध्यतावच्छेदकस्या-
क्षतमिति ध्येयम् । अत्र तदवच्छिन्नमित्यत्र येन सम्बन्धेन अव-
च्छिन्नप्रतियोगितायाः स्वरूपसम्बन्धरूपमवच्छेदकत्वं तेनैव साध्य-
तावच्छेदकसम्बन्धेन वा तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वं बोध्यं, तेन संयो-
गेन धूमे साध्ये व्यभिचारिणि संयोगेन अवच्छिन्नप्रतियोगितायाः
स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकीभूत-धूमत्वावच्छिन्न-समवायसम्बन्धाव-
च्छिन्नाभाववति महानसादौ धूमत्वविशिष्टस्य सम्बद्धत्वेऽपि न
क्षतिः । असम्बद्धत्वमपि तेनैव, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वा, तेन
ज्ञानवान् द्रव्यत्वादित्यत्र तादृशप्रतियोगितावच्छेदकीभूततदव-
च्छिन्नाभाववति घटादौ विषयतासम्बन्धेन ज्ञानस्य सम्बद्धत्वेऽपि
न क्षतिः । ननु जातिमान्मेयत्वादित्यत्र मेयत्वसमानाधिकरणा-
त्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकं यज्जातित्वं तदवच्छिन्नाभाववति
जात्यादौ साध्यतावच्छेदकीभूतसमवायसम्बन्धेन सम्बद्धत्वस्या-

वक्तव्यम्, अतएव सत्तावान् जातेरित्यादौ जातिमन्निष्ठा-
भावप्रतियोगितावच्छेदकगुणान्यत्वविशिष्टसत्तात्वतुल्य-

प्रविद्धा जातित्वस्य पारिभाषिकमवच्छेदकत्वं व्याहृतमित्यत
आह, स्वविशिष्टेति । स्वं पारिभाषिकमवच्छेदकम् । सम्बन्धी-
त्यत्रापि तादात्म्येनावच्छेदकत्वसंग्रहाय सम्बन्धानुधावनं तत्कत्वं
स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदककत्वमित्यर्थः । भवति हि जातित्वविशि-
ष्टसम्बन्धनिवर्तन्ते ये योऽभावास्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकं तादृश-
जातित्वमिति जातित्वस्य न पारिभाषिकावच्छेदकत्वहानिः । अत्र
प्रतियोगित्वं सम्बन्धित्वं च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन स्वयमेव
वक्तव्यम्, तेन धूमत्वविशिष्टसम्बन्धिनि स्वावयवे वर्तमानो
योऽभावस्तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि धूमत्वस्य न क्षतिः । न
चा धूमत्वविशिष्टसम्बन्धिनि पर्वतादौ योऽभावः समवायसम्बन्धेन
तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि धूमत्वस्य न क्षतिः । अतएवेति ।
यत एव तदुभयमुक्तमिति भावः । न क्षतिरिति । अवच्छेदका-
नतिरिक्तवृत्तित्वमात्रविवक्षणे तत् क्षतिरिति भावः । अत्र वस्तुतो
महाकालो घटवान् इत्यत्र नित्यान्यसंयोगित्वमहाकालान्यवृत्ति-
त्वविशिष्टघटत्वादिकमेव तथा प्रसिद्धम्, एतदप्यवच्छेदकलक्षणं
शोभनमिति केचित् । ननु कालिकसम्बन्धेन घटादौ साध्ये महा-
कालपरिमाणहेतौ, हेतुसामानाधिकरणप्रतियोगिव्यधिकरणा-
भावौयसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वम-
प्रसिद्धम् । न च गगनत्वादिकमेव तथाविधं सुलभम् । गगनत्व-

वृत्तिकत्वेऽपि सत्तात्वस्य न क्षतिः । एवं स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगिनानवच्छेदकावच्छेद्यत्वं बोध्यं

विशिष्टसम्बन्धप्रसिद्ध्या तस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वविरहात्, एवं गगनादेर्वृत्तिमत्वे तु सुतरामप्रसिद्धिः । किञ्च ईश्वरज्ञानं घटवत् नित्यज्ञानत्वादित्यत्र नितरामेव तादृशावच्छेदकाप्रसिद्धिरित्यतोऽवच्छेदकघटितं लक्षणं विहाय पूर्वोक्तप्रतियोगिता धर्म्मिकोभयाभावविवक्षायां यदस्मान्मन्यूनवृत्तित्वोक्तौ सत्तावान् जातेरित्यत्रैव गुणकर्मण्यत्वविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नप्रतियोगितायां सत्तात्वान्यूनवृत्तिगुणकर्मण्यत्वविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नत्वसत्त्वादुभयाभावासत्त्वेनाव्याप्तेराह, एवमिति । स्वं साध्यतावच्छेदकम् । पटव्यावृत्तिः पूर्ववद्बोद्ध्या । अत्र च पूर्वोक्तस्थले कालपरिमाणं समानाधिकरणसमवायसम्बन्धावच्छिन्नघटाभावप्रतियोगितायां घटत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतघटत्वावच्छिन्नत्वसत्त्वेऽपि कालिकसम्बन्धावच्छिन्नत्वविरहादेवोभयाभाव इति क्रमेण लक्षणसमन्वय इति । ननु घ्राणग्राह्यगुणवान् पृथिवीत्वादित्यत्र पृथिवीत्वसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितायां, घ्राणग्राह्यगुणत्वविशिष्ट-सम्बन्धिनिष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकीभूतगन्धवत्त्वावच्छिन्नाभावे ग्राह्ये गन्धवत्त्वे तादृशावच्छेदकत्वाभावस्तत्प्रतियोगिको वा तदवच्छिन्नो वा आद्ये तद्वन्धवत्त्वादेरपि घ्राणग्राह्यगुणत्व-विशिष्टसम्बन्धि निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वापत्तिः, गोत्वनिष्ठस्य तदवच्छेदकत्वस्य तत्राभावात्, तथाच तद-

तादृशप्रतियोगिताश्च विशिष्योपादेयाः नातो गुरोरव-
च्छेदकत्वं विना दुर्वचत्वं प्रतियोगित्वं सम्बन्धित्वञ्च
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यमतो न सम्बन्धभेद-
मादाय दोषः ॥ २२ ॥

वच्छिन्नप्रतियोगितायामुभयसत्त्वादेव व्याप्तिलक्षणाव्याप्तिः । अन्ये
तु तादृशावच्छेदकत्वाभावस्य सामान्याभावतया तत्र घ्राणग्राह्य-
गुणत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वं गौरवेण
हित्वा गन्धत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमे-
वावच्छेदकं कल्प्यते लाघवात्, तथाच कथमस्य लक्षणस्यावतार
इति प्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वत्वावच्छिन्नाभावस्याप्रसिद्धिरित्यत आह, तादृशप्रति-
योगिताश्चेति । केचित्तु हेतुसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगि-
तासु यावतीषु तादृशोभयाभावसत्त्वमित्यत्र प्रतियोगितात्वस्य
तदुभयाभावव्याप्यत्वमित्येवार्थः, तथाचेयं पृथिवी घ्राणग्राह्यगुणादि-
त्यत्र घ्राणग्राह्यगुणसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितात्वं वि-
हाय लाघवेन गन्धसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगित्वत्वमेव
व्याप्यतावच्छेदकं कल्प्यत इत्यस्वरमादाह, तादृशप्रतियोगिताश्चे-
त्याहुः । तत्सन्दर्भविरोधादुपेक्षितं न च त्वन्मतेऽपि सामान्याभा-
वस्थलाभिप्रेक्षतादृशावच्छेदकभेदकूटविवक्षणेऽवच्छेदकस्यैव विशि-
ष्टतो ग्रहणमुचितमिति वाच्यम् । प्रथमोपस्थितत्वेन प्रतियोगि-
ताया एव च विशेष्यग्रहात् । न च तथापि एकावच्छिन्ननाना-

कालिकविशेषणताविशेषेण च साध्यतायां तादृ-
शप्रतियोगितावच्छेदकत्वमनित्यतत्तद्व्यक्तित्वे प्रसिद्धम्,
अभावश्च प्रतियोगिव्यधिकरणो बोध्यः । न च मौल-
मिदमीयञ्च प्रतियोगिवैयधिकरण्यमनुपादेयं, संयोग-
त्वादवच्छिन्नाभाववति संयोगत्वादिविशिष्टस्य वृत्ते-

प्रतियोगितानां विशेषतो ग्रहणे गौरवम् एकावच्छेदकावच्छेद्या
एकैव प्रतियोगिता कल्पेत्, लाघवादित्यभिप्रायान्न प्रतियोगित्व-
मित्यादि व्याख्यातप्रायम् । सम्बन्धभेदमिति धूमवान् वज्जेरित्यत्र
धूमनिष्ठप्रतियोगितायां धूमत्वस्य प्रमेयधूमवन्निष्ठसमवायसम्ब-
न्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया तादृशानवच्छेदकाव-
च्छेद्यत्वं व्याहृतमिति, एवं प्रमेयधूमसमवायिनिष्ठाभावप्रतियोगि-
तामादायापि न दोष इति बोध्यम् ॥ २२ ॥

ननु कालिकसम्बन्धेन कालो घटवान्न घटादित्यत्र कालिक-
सम्बन्धेन घटत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठतादृशाभावप्रतियोगितावच्छे-
दकत्वमप्रसिद्धमित्यत आह, कालिकेति । तत्तद्व्यक्तित्व इति ।
घटत्वविशिष्टसम्बन्धिन्यस्मिन् कालोपाधौ वर्त्तमानो यः कालिक-
सम्बन्धावच्छिन्नोऽत्यन्ताभावस्तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वमतीततत्त-
द्व्यक्तित्वे प्रसिद्धमिति । इदमियम्, अवच्छेदकलक्षणान्तर्गतमि-
त्यर्थः । संयोगत्वेति । मौलप्रतियोगिव्यधिकरणपदादानेऽपि इदं
कपिसंयोगि एतत्वादित्यत्र संयोगत्वस्यैतत्त्वसमानाधिकरणा-
त्यन्ताभावीयस्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वसत्त्वेऽपि तदवच्छिन्ना-

गुणादिनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकद्रव्यत्वत्वद्रव्यमा-
 त्वसमवेतत्वाद्यवच्छिन्नाभाववति चावृत्तेरव्याप्तातिव्या-
 प्तोरनवकाशादिति वाच्यं, धूमवान् वक्त्रैरित्या-
 दावतिव्याप्तेः, न ह्युत्पत्तिकालावच्छेदेनापि महा-
 नसादौ किञ्चित् संयोगेन वर्तते, येन वक्त्रिमदयो-

भाववति संयोगत्वविशिष्टस्य सत्त्वात्तस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वं
 व्याहृतमिति न व्याप्तिलक्षणाव्याप्तिः । इदमीयपदादानेऽति-
 व्याप्तिमुद्धरति, गुणादौति । संयोगिसत्त्वादित्यत्र संयोगत्वगुणत्वा-
 वच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणतया तदग्रहेऽपि द्रव्य-
 त्वत्वावच्छिन्नाभावस्य तादृशस्य यत्प्रतियोगितावच्छेदकं द्रव्यत्वत्वं
 तदवच्छिन्नाभाववति संयोगत्वविशिष्टस्यासम्बन्धत्वात् संयोगत्वस्य
 पारिभाषिकावच्छेदकत्वं सुलभमिति नातिव्याप्तिः । संयोगस्यापि
 प्रतियोगित्वमाविष्कर्तुमाह, द्रव्यमात्रेति । अवच्छेदकत्वलक्षणे
 तत्पदं प्रवेशयन्नाह, धूमवानिति । अत्र च तत्पदे दत्ते मूलेऽप्यव्या-
 प्तिवारणायावश्यं तत्पदं देयमिति हृदयम् । तदेव व्यतिरेकेन साध-
 यति, न होत्यादि । अयमर्थः धूमवान् वक्त्रैरित्यत्र संयोगसम्बन्धेन
 वक्त्रिसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकं यद्यत् उत्-
 पत्तिकालावच्छेदेन तादृशनिखिलावच्छिन्नाभाववति धूमत्वविशि-
 ष्टस्य सत्त्वाद्धूमत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वमनुपपन्नमिति । येने-
 त्यादि । यदि किञ्चित्संयोगिनोत्पत्तिकालेऽपि वर्तते तदाऽ-
 योगोलकावृत्तिद्रव्यत्वावच्छिन्नाभाववदयोगोलकमेव स्यात्तत्र च

गोलकनिष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकायोगोलका-
वृत्तिद्रव्यत्वादवच्छिन्नाभाववदवृत्तित्वं धूमत्वविविशिष्टस्य
सम्भाव्येत ॥ २३ ॥

धूमत्वविशिष्टस्य असम्बन्धत्वे न धूमत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्व-
सम्भवेनेत्यर्थः । अयोगोलकावृत्तिद्रव्यत्वमित्यत्र द्रव्यत्वं, संयोग-
सम्बन्धेनायोगोलकावृत्तित्वस्फोरणाय, न च धूमवान् वङ्गेरित्यत्र
पारिभाषिकतादृशावच्छेदकाप्रसिद्ध्या अवच्छेदकत्वघटितव्याप्ति-
लक्षणं न गतमेवेति कुतोऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । आद्यावच्छेद-
कलक्षणे गगनस्यैव तादृशस्य सत्त्वात्, भवति हि वङ्गिसमानाधि-
करणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकं गगनत्वं, तदवच्छिन्नाभाव-
वति असम्बन्धं च, गगनत्वविशिष्टमिति । अथ तथापि द्वितीयलक्षणे
तादृशावच्छेदकाप्रसिद्धिः, तथाहि वङ्गिसमानाधिककरणात्यन्ताभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकं गगनत्वं तच्च गगनत्वविशिष्टसम्बन्धप्रसिद्ध्या
न पारिभाषिकावच्छेदकमिति चेन्न, किमेतावता अवच्छेदका-
घटितैक्यमित्याद्युक्तलक्षणे प्रतियोगिव्यधिकरणपददानस्यावश्यक-
त्वमित्यत्रास्य ग्रन्थस्य तात्पर्यात् । न च तत्राप्यप्रसिद्धिः, वङ्गि-
समानाधिककरणात्यन्ताभावप्रतियोगितायां धूमत्वविशिष्टसम्बन्धि-
निष्ठ-तथाविधाभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतजातित्वादवच्छेद्य-
त्वमादायोभयाभावसत्त्वात् । न च धूमत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठ-
संयोगसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमेव जाति-
त्वस्य कुतः, पर्वतादौ सर्वेषामेवोत्पत्तिकालावच्छेदेन संयोग-

प्रतियोगितयोरेकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य विशेषणता-
विशेषावच्छिन्नत्वस्य वा विवक्षणे, पुनरनुपादेयमेव प्रति-
योगिवैयधिकरण्यद्वयम् । यत्राधिकरणे व्यभिचारस्तद-
न्यत्वत्व--तदन्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वत्व--साध्यवत्त्वप्र-
कारकप्रमाविषयत्वत्वादीनां साध्यतावच्छेदकविशिष्ट-

सम्बन्धावच्छिन्नाभावसत्त्वादिति वाच्यं, संयोगसम्बन्धावच्छिन्नजात्य-
भावस्य लाघवेन नित्यसमवेतत्वमेवावच्छेदकं कल्पतेन जातित्वं
नित्यत्वादिघटितमित्यभिप्रायात् । न च तथापि जातित्वाद्यव-
च्छेद्यत्वाप्रसिद्धिः, जातिभेदनिरूपितप्रतियोगितायां जातित्वा-
वच्छेद्यत्वस्य सत्त्वात् तद्भेदस्याप्यन्येष्वपि समवेतेषु गुणादिषु
विद्यमानत्वादिति ॥ २३ ॥

प्रतियोगितयोरिति । हेतुसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगि-
तायां यत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वं साध्यतावच्छेदकविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभा-
वप्रतियोगितायामपि तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वमित्यर्थः । यत्त्वतत्त्वयोर-
ननुममादाह, विशेषणताविशेषेति । ननु प्रतियोगीत्यादिपदादाने
उपदर्शितातिव्याप्तिवारणं कथमित्यत आह, यत्राधिकरण इति ।
ननु यत्राभाव एव व्यभिचाराधिकरणं तत्र तदन्यत्वस्याभावीयविशे-
षणताविशेषाभावादाह, तदन्यत्वप्रकारकेति । तदन्यत्वप्रकारकं व्य-
भिचारित्वनिरूपकस्थलान्यत्वप्रकारकमित्यर्थः । लाघवमभिप्रेत्याह,
साध्यवत्त्वेति । अनयोश्च व्यवस्थितो विकल्पः कुत्रचित्तदन्यत्वप्र-
कारकप्रमाविषयत्वं कुत्रचित्साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वमित्यर्थः,

साध्यवन्निष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वाद्देतु—
 तावच्छेदकविशिष्टहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदक-
 त्वाच्चातिव्याप्तेरनवकाशात् । तथाच विशेषणताविशेषा-
 वच्छिन्नयद्वर्म्मविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानव-
 च्छेदकावच्छेद्यत्वं तत्सम्बन्धावच्छिन्नसाधनसमानाधि-
 करणात्यन्ताभावप्रतियोगितासामान्ये नास्ति, साधने
 तद्वर्म्मविशिष्टसामानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति पर्य-

तथाच प्रमाविषयत्वनियतविशेषणताविशेष एव धर्त्तव्य इति भावः ।
 अवच्छेदकाघटितलक्षणमभिप्रेत्य योजयति, साध्यतावच्छेदकेति ।
 अत्र विवक्षायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धाप्रवेशात्तथोभयाभावाना-
 दर इत्येव निस्तुष्य दर्शयति, तथाचेति । एतेन कालो जगदा-
 धारः कालत्वादित्यत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदक-
 विशिष्टसम्बन्धी महाकाल एव, तन्निष्ठाभावतत्प्रतियोगितावच्छेद-
 काप्रसिद्ध्या अवच्छेदकाघटितलक्षणेऽप्यतिव्याप्तिरिति परास्तं,
 विशेषणताविशेषसम्बन्धेन महाकालान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्व-
 मादाय तत्रापि सौलभ्यात् । यद्वर्म्मः साध्यतावच्छेदकधर्म्म-
 विशेषः । तत्सम्बन्धो विशेषणताविशेषः । वक्लिमान् धूमादित्यत्र
 धूमसमानाधिकरणाभावीयविशेषणताविशेषावच्छिन्नप्रतियोगिता-
 सामान्ये वक्लित्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावीयविशेषणताविशेषाव-
 च्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकावच्छेद्यत्वाभावो वर्त्तत एव, सङ्केत्व-

वसितोऽर्थः । यत्र सङ्घेतुविशेषे साध्यतावच्छेदकं
न प्रतियोगितावच्छेदकं तत्रैवेयं रीतिरुपादेयेत्यपि
वदन्ति ॥ २४ ॥

गौरवप्रतिसम्भानदशायामपि कम्बुग्रीवादिमान्
नास्तीतिप्रतीतिवलात् गुरुरपि धर्मोऽवच्छेदकः प्रति-

धिकरणे शुद्धसाध्यतावच्छेदकव्यापकरूपावच्छिन्नाभावाभावात्,
धूमवान् वङ्गेरित्यत्र ऋदत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावप्रतियोगि-
तायां धूमत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकावच्छे-
द्यत्वाभावादतिव्याप्तेराह, सामान्य इति । तथाच धूमत्वप्रकारक-
प्रमाविषयत्वत्वावच्छिन्नतादृशप्रतियोगितायां तदवच्छिन्नत्वसत्त्वा-
न्नातिव्याप्तिरिति । यत्र सङ्घेतुविशेष इति पाठः, तत्र सङ्घेतुविशेषः
प्रमेयवङ्गिसाध्यकधूमादिः । क्वचित्पुस्तके यत्रासङ्घेतुविशेष इत्यादि-
पाठस्तिष्ठति तत्रायमर्थो बोध्यः, यत्र प्रमेयवङ्गित्वेन वङ्गादौ
साध्ये शुद्धो हेतुस्तत्र तदवच्छेद्यत्वाप्रसिद्ध्या तत्साध्यकव्याप्तेरिदं
लक्षणं, तदीययावद्धेतुसाधारणशब्दैकोनाक्रियमाणं तदीयासङ्घेतुं
न व्याप्नोतीति । अवच्छेदकत्वलक्षणाभिप्रायेण वा तदित्यपि
कश्चित् ॥ २४ ॥

स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वकल्पनं, सम्भवति लघौ गुरौ ना-
स्तीति ये मन्यन्ते, तान् प्रति व्याप्तिं व्यवस्थाप्य, तदपि लघुगुरुसाधा-
रणमिति ये वदन्ति तान् प्रत्याह, गौरवेत्यादि । न चास्या इति ।

योगितायाः । न चास्यास्तत्प्रतियोगिकाभावमात्रमवलम्बनं तथाविधयत्किञ्चिद्व्यक्तिसत्त्व एव तादृशप्रतीतेरनुदयात् अतएवैकघटवति भूतले कम्बुग्रीवादिमान् नास्तीतिशब्दो न प्रमाणं प्रमाणञ्च घटसामान्यशून्ये । नचेदेवं लघुरूपसमनियतानां गुरुणामव्याप्यतापत्तिः । गुणादिगुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्तादिसमानाधिकरणा-

कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति प्रतीतेरित्यर्थः, तथाविधेति । यत्किञ्चित्कम्बुग्रीवादिमत्सत्त्वे कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति प्रतीतेरनुदयादित्यर्थः । न च कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति कम्बुग्रीवादिमत्प्रकारकाभावप्रतीती कम्बुग्रीवादिमत्प्रकारकज्ञानस्य प्रतिबन्धकत्वादेवानुदय इति वाच्यं, तद्वन्भावच्छिन्नाभाववत्त्वज्ञान एव तद्वन्भावच्छिन्नत्वज्ञानस्य प्रतिबन्धकत्वात् । अन्यथा नीलघटो नास्तीति ज्ञाने सत्यपि घटोऽस्तीति ज्ञानं न जायेतेति । अतएवेति । यत एव कम्बुग्रीवादिमत्त्वस्यावच्छेदकत्वकल्पनमित्यर्थः । कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति शब्दस्य कम्बुग्रीवादिमत्त्वप्रकारालिङ्गिताभावविषयत्वे, तत्रापि विषयसत्त्वादप्रामाण्यं पारिभाषिकमापाद्येत । इदानीं गुरुधर्मस्यानवच्छेदकत्वेऽन्यदप्यनिष्टमाह, न चेदेवमिति । एतदेव विवृणोति, गुणादीति । इदं सत्, गुणात् । गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्त्वात् द्रव्यत्वाद्वा इत्येतत्त्रयाणामप्यहेतुत्वं स्यादित्यर्थः । लाघवेन द्रव्यनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यैव तथावच्छेदकभेदप्रतियोगि-

भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वनिष्ठायाः प्रतियोगिताया
लाघवेन द्रव्यादिनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वे-
नैवावच्छेदात्, तत्तदवच्छेदकत्वव्यक्तीनाञ्च प्रातिस्विक-
रूपेणाभावानां युगसहस्रेणापि ज्ञातुमशक्यत्वात् ।
एवं द्रव्यत्वत्वादिविशिष्टद्रव्यत्वादेरव्याप्यत्वप्रसङ्गोऽप्य-
नुसन्धेयः, उपदर्शितप्रकाराणामपि स्वत्वादिघटितत्वेन

तावच्छेदकत्वादित्यर्थः । नन्ववच्छेदकभेदसमुदाय एव वक्तव्य
इत्यत आह, तत्तदवच्छेदकेति । ननु गुरुधर्मस्यानवच्छेदकत्वेऽपि
उक्तमेव लक्षणं सुगममित्यत आह, उपदर्शितेति । तादृशप्रति-
योगिताश्चेत्यादिना कथितप्रकारेण तत्तत्प्रतियोगिताग्रहणे दुर्ज्ञेय-
त्वमिति भावः । एवं पारिभाषिकावच्छेदकत्वलक्षणेऽपि स्वत्वाद्य-
ननुगमोऽपि द्रष्टव्यः । अतएवेति यत एव घ्राणग्राह्यगुणत्वस्य
गुरोरपि प्रतियोगितावच्छेदकत्वमतएवेत्यर्थः । अत्र वदन्ति, कम्बु-
ग्रीवादिवान्नास्तीत्यत्र कम्बुग्रीवादिमत्त्वस्यावच्छेदकत्वांशे भ्रम
एव, न च गौरवप्रतिसम्भानेऽपि विशेषदर्शिनां कम्बुग्रीवादि-
मान्नास्तीति प्रतीतेरुदयान्न तथेति वाच्यं, गौरवज्ञानं हि अवच्छेद-
कत्वविषयकज्ञानमात्रप्रतिबन्धकं अवच्छेदकत्वप्रकारकज्ञानप्रति-
बन्धकं वा । आद्ये प्रमेयत्वप्रकारकावच्छेदकत्वज्ञानस्यापि प्रति-
बन्धकत्वापत्तिः, अन्त्ये कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीत्यत्र कम्बुग्रीवादि-
मत्त्वस्य सम्बन्धविधयाऽवच्छेदकत्वभ्रमेण न कापि क्षतिरिति ।

दुर्ज्ञेयत्वात्, अतोघ्राणग्राह्यगुणत्वादिना साध्यतायां
द्रव्यत्वादेर्व्यभिचारित्वं साधुसङ्गच्छत इत्यपि केचिदिति
कृतं पल्लवितेन ॥ २५ ॥

इत्यनुमानदिधितौ अवच्छेदकत्वनिरुक्तिः

समाप्ता ।

न च कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति शब्दस्य निरुक्तप्रामाण्याप्रामा-
ण्यव्यवहारादेव कम्बुग्रीवादिमत्त्वस्यावच्छेदकत्वं, कल्पनीयं,
तदुव्यवहारस्यान्यथाप्युपपादितत्वादिति । मैवम् अन्वयव्यतिरेका-
दयथावच्छेदकत्वप्रकारकज्ञाने गौरवज्ञानं प्रतिबन्धकं तथावच्छे-
दकत्वस्य सम्बन्धविधयाभानेऽपीति विनिगमनाविरहादुभयो-
रपि प्रतिबन्धकत्वमित्येके । अपरे तु अवच्छेदकत्वातिरिक्त-
धर्ममात्राप्रकारकावच्छेदकत्वावगाहन एव तस्य प्रतिबन्धकत्व-
मित्याहुः ॥ २५ ॥

इति महामहोपाध्यायकृष्णदाससार्वभौमप्रणीतायां

अनुमानदीधितिप्रसारिण्यां अवच्छेदक-

निरुक्तिः समाप्ता ।

अथ सामान्याभावः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अन्यनिष्ठवक्त्रेधूमवत्पर्वतवृत्त्यन्ताभावप्रतियोगित्वे-
ऽपि तत्प्रतियोगिता न वङ्गित्वेनावच्छिद्यते धूमवति
वङ्गिर्नास्तीत्यप्रतीतेः सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताका-
भावः पृथगेव अन्यथा सकलप्रसिद्धरूपाभावे प्रसिद्ध-
रूपवदन्यत्वे चावगते वायौ रूपं न वा, वायूरूपवान्नवेति
संशयो न स्यात् विशेषाभावकूटस्य निश्चितत्वात् ॥ १ ॥

इति तत्त्वचिन्तामणौ सामान्याभावव्यवस्थापणं

समाप्तम् ।

दौधितिः ।

ननु य एव मिलिता वङ्गाभावाः । जलक्रदादौ
वङ्गिर्नास्तीतिधियं जनयन्ति, त एव प्रत्येकं धूमवति
महानसादौ वर्तन्ते, तत्र च तेषां स्वस्वावच्छेदकतत्त-

प्रसारिणी ।

व्याप्तिलक्षणानन्तरं सामान्याभावश्च पृथगेवेति अन्यस्याव-
तारार्थमाह, ननु य एवेति । सामान्याभावास्वीकर्तृमते चालनी-
न्यायेन धूमाधिकरणे वर्तमानास्तत्तदभावा एव जलक्रदाद्यैका-
धिकरण्यापन्नाः वङ्गिर्नास्तीति धियं जनयन्तीति, तदादायाऽव्याप्ति-

वृद्धित्वावच्छिन्नवैयधिकरणनिरूपिका याः प्रतियोगि-
तास्तदवच्छेदकमेव वृद्धित्वमतोऽव्याप्तिः । न चैवं वृद्धि-
त्वावच्छिन्नस्य तद्वृत्तित्वान्न तथात्वं, तथा सति ऋदवृ-
त्तिधूमाभावप्रतियोगितावच्छेदकऋदावृत्तित्वावच्छिन्नस्य
वृद्धिमदयोगोलकवृत्तित्वादतिव्याप्तेः ॥ १ ॥

अथानुगतं रूपं तत्तदभावप्रतियोगितानां नाव-
च्छेदकम्, अनवच्छेदकमेव तर्ह्यभावप्रतियोगितायाः

रित्यर्थः । प्रतियोगिवैयधिकरणं सङ्गमयन्नाह, तत्र चेति । स्वंप्रति-
योगिता । ननु तत्तदङ्गभावप्रतियोगिताया यथा तत्तद्वृद्धित्वम्
अवच्छेदकं, तथा तस्या एव मिलनापन्नाया वृद्धित्वमापि प्रति-
योगितावच्छेदकं, तथाच तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नान-
धिकरणत्वमेव हेतुमतो नास्तीत्याह, न चैवमिति । तथा सती-
त्यादि । जलज्जदे ऋदावृत्तिर्नास्तीति बुद्धिर्यावत्तत्तद्वृदावृत्ति-
व्यक्तिप्रतियोगिकाभावविषया तत्तद्धूमा अपि तन्मध्यपतिता-
स्तथाच तत्तद्धूमाभावप्रतियोगितावच्छेदकं ऋदावृत्तित्वं, ऋदा-
वृत्तित्वावच्छिन्नं चायोगोलकत्वादिकं वृद्धिमति वर्तत एव, तथाच
तत्तद्धूमाभावकूटस्यापि स्वंप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमाना-
धिकरणत्वादतिव्याप्तिः ॥ १ ॥

एतद्वीत्या चेदिदमनुगतं रूपं नावच्छेदकं, तर्हि सम्मुखत
एव तत्तद्धूमाभावप्रतियोगिताया अतिरिक्तवृत्तित्वाद्धूमत्वमनव-

अभावान्तरे मानाभावात् । तथाच तद्रूपावच्छिन्न-
साध्यके व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरत आह, सामान्येति ।
संशयान्यथानुपपत्तिं प्रमाणयति, अन्यथेति । वाया-

च्छेदकमेवेत्यतिव्याप्तिरित्याह, अथेत्यादिना । ननु कथं पूर्व-
कल्पेऽतिव्याप्तिः उक्तयुक्त्या प्रतियोगिव्यधिकरणाभावाप्रसिद्धेः ।
न च गोत्वाभाव एव तथा । तत्राप्युक्तयुक्त्या ऋदावृत्तित्वस्य
प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । न च ऋदत्वाभाव एव तथा ।
तत्राप्युक्तयुक्त्या घटावृत्तित्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वात्
तदवच्छिन्नस्यायोगोलकवृत्तित्वाच्च । न चायोगोलोकवृत्तिरूप-
स्वरूपाभावस्तथा । तत्क्षणियायोगोलकावृत्तिर्नास्तीतिप्रतीते-
स्तद्रूपाभावस्यापि तत्क्षणियायोगोलकावृत्तित्वेन रूपस्वरूपा-
भावस्यापि स्वप्रतियोगितावच्छेदकतत्क्षणियायोगोलोकावृत्ति-
त्वावच्छिन्नक्षणान्तरतद्वृत्तिसमानाधिकरणत्वात् । एवमन्यद-
प्युक्तम् । अत्र केचित् अतिव्याप्तिपदमसम्भवपरम् । परे तु
आकाशाभाव एव तादृशः । न च ऋदावृत्तिमध्यपतिताकाशाद्य-
भावोऽपि तथा । यस्य ऋदावृत्तेरभावाभावेन तथा बुद्धाभाव-
स्तदभावस्यैव तथात्वं कल्प्यत इत्याकाशाभावातिरिक्तानामेव
तत्प्रतियोगितावच्छेदकमिति । न चैवं ऋदान्यत्वाभावस्यैव प्रति-
योगितावच्छेदकं ऋदावृत्तित्वं, न तु धूमाद्यभावस्येति वाच्यं,
तथापि धूमायोगोलकवृत्तियत्किञ्चिदन्यतरत्वादवच्छिन्नाभावस्यैत-
द्वादिमते तत्तदभावरूपत्वाद्धूमाभावस्याप्यन्यतरत्वं प्रतियोगिता-

विति । यद्यप्ययं संशयो न वायुविशेष्यकः तस्य विशेषणत्वेनोल्लेखात्, न वा रूपविशेष्यकः तथा सति रूपतदभावयोर्विरोधिनोरकोटितायां प्रकृतानुपयोग-प्रसङ्गात्, तथापि वायूरूपवान् तदभाववान् वेति रूप-तदभावकोटिकसंशये तात्पर्यम् । अन्यस्तु रूपवत्तद-न्योन्याभावकोटिक इति नाभेद इति सम्प्रदायविदः ।

वच्छेदकमिति एवं संयोगावच्छिन्नगुणाद्यभावमादायापि बोध्यम् । उल्लेखादितिसप्तम्यन्तेनोल्लेखादिति भावः । तथा सतीति । विशेषणस्यैव कोटित्वादित्यर्थः । प्रकृतेति । तावद्रूपाभावनिर्णयं वर्णयतो मूलकारस्य रूपसामान्याभावव्यवस्थापने तात्पर्यं, तच्च रूपाभावकोटिकसंशयमादायैव निर्व्वहतीति भावः । तथापीत्यादि । रूपरूपाभावकोटिको वायुविशेष्यकः संशयोऽनुभव-सिद्धतया दुरवक्लवः । तस्य च शब्दान्तराभावादस्यैव शब्दस्य तत्र तात्पर्यम् । शब्दसन्दर्भमेव सम्प्रदायवित्त्वेनोद्वाह्य शब्द-सन्दर्भमेव व्यवस्थापयति विरुद्धयोरित्यादिना, नव्या इत्यन्तेन । तथाच वायौ रूपं नवेत्यस्य रूपं विशेष्यमेव, न वेत्यत्र नञर्थो-ऽभावोऽपरो विशेष्यः उभयत्रैव वायुवृत्तित्वमन्वितमिति भावः । यद्यप्यत्रापि सप्तम्यर्थो वृत्तित्वमेव विशेषणमिति वायुविशेषणक इत्यसम्मतं, तथापि तस्य परम्परया विशेषणत्वे तात्पर्यमिति भावः । अन्वयव्यतिरेकाभ्यां भिन्नप्रकारकनिर्णयस्य संशयप्रतिबन्ध-

विरुद्धयोरेकधर्मिकसंसर्गावगाहिज्ञानमेव संशयो न तु तदुभयप्रकारतापि नियता, तथाच रूपतदभाव-विशेष्यको वायुविशेषणकोऽसाविति तु नव्याः । वायु-वृत्तित्वतदभावकोटिको रूपधर्मिक एवायं संशयः, अधिकरणे तत्तदभावान्यतरनिश्चयस्यापि तत्राधिकर-णवृत्तित्वसंशयविरोधित्वात्, अन्यथा भूतले घटतद-भावान्यतरनिर्णयेऽपि घटो भूतलवृत्तिर्न वेति संशय-प्रसङ्गादित्यपरे । अथैतावन्त्येव रूपाणीत्यनिर्णयात् यावद्रूपाभावानिर्णये संशयो न विरुध्यत इति चेत्, यावद्रूपाभावानिर्णय इत्यस्य यावन्तो रूपाभावास्तेषां

कत्वमभिप्रेत्यपरेषां मतम् आह, अधिकरण इति । अत्र च न वेत्यत्र भावेन समं वृत्तित्वस्यैवान्वयः । तथाच वृत्तित्ववृत्तित्वा-भावकोटिको रूपविशेष्यक एव संशयः मूलोक्तविशेषाभावनिर्ण-यस्य स्वातन्त्र्येण प्रतिबन्धकत्वमभिप्रेत्यावतार इति स्वातन्त्र्येण प्रतिबन्धकत्वमेव व्यवस्थापयति, अन्यथेति । अत्र क्षणविलम्बादिना-प्यन्वयव्यतिरेकावन्यथासिद्धावित्यस्वरसो बोध्यः । रूपवृत्तियावत्वा-वच्छिन्नाभावानां रूपाभावानामेव यावतां वस्तुतोऽनिर्णयः, वस्तुतो यावन्ति रूपाणि तावदभावानाम् । यावद्रूपत्वेन तदभावानामिति चत्वारः कल्पाः तथेति । वस्तुतो यावन्तोऽभावा यावन्ति च रूपाणि तेषां तदभावानाञ्च निर्णयः प्रकृते वृत्तंत एवेति भावः, योग्यानुप-

यावत्त्वेन रूपेण तेषां यावन्ति रूपाणि तावदभावानां
यावद्रूपत्वेन तदभावानां वा अनिर्णय इत्यर्थः । न
प्रथमतृतीयौ तथानिर्णीतत्वात्, नेतरौ प्रतियोगितद-
भावयोर्यावत्त्वानुल्लेखेऽपि योग्यानुपलब्ध्या भूतले घटो
नास्तीति निश्चयमात्रादेव घटतदभावसंशयोच्छेददर्श-
नेन तस्याकिञ्चित्करत्वात् । न चातिरिक्तसम्भावना-
विरहसहकृत एवाभावनिश्चयस्तत्प्रतिबन्धकः, सम्भा-
वना च, रूपं पार्थिवादित्रितयभिन्नं न वेत्याकारा
निवर्तते चेयं रूपत्वावच्छेदेनैतत्त्रितयभिन्नत्वाभाव-
निश्चयादेवेति वाच्यं, गौरवात्, विनापि अतिरिक्त-
सम्भावनां विशेषाभावनिश्चये सामान्यसंशयदर्श-
नाच्च ॥ २ ॥

लब्धेति । यावत्त्वानुल्लेखस्फोरणार्थम् । तथा निश्चयस्य प्रति-
बन्धकत्वेऽपि सम्भावनाया उत्तेजकत्वं प्रसज्य निराकरोति, न
वेत्यादि, रूपत्वावच्छेदेनेति । तथाच स्वरूपत्वस्य भिन्नत्वाभावा-
वच्छेदकतया व्यावर्तकत्वात्तन्निर्युक्तैवेति भावः । नन्वयव्यति-
रेकाभ्यां तथा गौरवमप्यास्थेयमित्यत आह, विनेति । तथाच
प्रकृतेऽतिरिक्तसम्भावनां विनापि विशेषाभावनिर्णये सामान्यसंश-
योऽनुभवसिद्ध इति भावः ॥ २ ॥

अथाभावस्य सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिश्चय
एव तादृशसंशयविरोधी, अन्यथा तवाप्यतिप्रसङ्गात्,
स च न प्रकृते, अभावस्य च यावद्विशेषाभावाधिकरण-
वृत्तित्वेन विशिष्टस्य तदवच्छेदेन वा सामान्यावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वं, सम्भवति चेदं, तादृशाभावप्रति-
योगिताया अतिरिक्तत्वात्, तेन नैकविशेषवतो विशेषा-

यज्ञपति दूषणमुद्घाटयति अथेत्यादिना । अतिप्रसङ्गादिति,
तद्धर्मिकनिश्चयमात्रस्यैव प्रतिबन्धकत्वे प्रमेयत्वादिना तथा निश्चये-
ऽपि प्रतिबन्धः स्यादिति भावः । स चेति । सामान्यावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वनिश्चय इत्यर्थः । ननु यावद्विशेषाभावानामेव
सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे मिलितघटद्वयवति घटो ना-
स्तीतिप्रतीतिप्रसङ्ग इत्यत आह, अभावस्य चेति । ननु तत्त-
दधिकरणवृत्तित्वविविष्टानामेव तेषां सामान्यावच्छिन्नप्रति-
योगिताकत्वे नञर्थ एव भावोऽभावश्चेति भावाभावकरं हि
तत्त्वमित्यत आह, तदवच्छेदेन वेति । यावद्विशेषाभावा-
धिकरणवृत्तित्वावच्छेदेनेत्यर्थः । तथाच सामान्यावच्छिन्नप्रति-
योगिताकत्वं व्यासज्यवृत्तीति नोक्तदोष इति भावः । ननु या
विशेषाभावप्रतियोगिता सैव चेत् सामान्यावच्छिन्ना, तदा विशेषा-
न्तरवत्यपि सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावौ वृत्तौ एवेत्यत
आह, सम्भवति चेति । तथाच विलक्षणप्रतियोगिताकत्वं तत्तद-

न्तराभाववत्त्वेन सामान्याभाववत्त्वप्रसङ्गः । न च प्रति-
योगितावच्छेदकभेदस्याभावभेदनियामकतया भेद-
सिद्धिः, प्रतियोगिभेदस्य तत्त्वे एकघटप्रतियोगि-
कस्य प्रागभावाद्विचतुष्कस्याभेदप्रसङ्गात्, अवच्छेदकन्तु
भिद्यत एव, तत्र क्वचित्तादात्म्यस्य क्वचित्संसर्गस्य क्वचि-
त्पूर्वापरकालीनतद्वृत्तत्वादेश्च तथात्वादिति वाच्यं,
संसर्गप्रतियोगिविशेषणसाधारणस्यैकस्यावच्छेदकत्वस्य
दुर्वचत्वात्, पूर्वापरकालीनत्वादेर्ध्वंसादिप्रतियोगि-
तावच्छेदकत्वे मानाभावाच्च । किञ्च अवच्छेदकभेदस्या-

धिकरणावच्छेदेनेति भावः । इदमेव स्फुटयति तेनेति । मिश्र-
मतमाशङ्क्य निराकरोति । न चेति । तत्त्व इति । अभावभेद-
नियामकत्व इत्यर्थः, अवच्छेदकत्विति । अत्रावच्छेदकत्वं संसर्ग-
प्रतियोगिविशेषणसाधारणमेव वक्तव्यं, तेन घटो ध्वस्त इत्यादिप्र-
तीती पूर्वकालीनत्वादेः प्रकारत्वोपवर्णनं परास्तमिति । ननु प्रति-
योगिविशेषणमेवावच्छेदकं वक्तव्यम् इत्यत आह, पूर्वापरकालीन-
त्वादेरिति । अथ सम्बन्धप्रतियोगिविशेषणसाधारणव्यवहारादेवाव-
च्छेदकत्वमेकं वाच्यं, तच्चातिरिक्तमनतिरिक्तं वेत्यन्यदेतत्, घटो ध्वस्त
इत्यादिप्रतीती तु पूर्वापरकालीनत्वादेः प्रकारतया सम्बन्धविधया
वा अवच्छेदकत्वं वक्तव्यम्, उत्तरकालं तथा सन्देहाभावादित्यत्र
आह, किञ्चेति । अत्यन्ताभावादीति । स्वरूपभेदमभिप्रेत्य चैतत् ।

भावभेदनियामकत्वं न तज्जनकत्वम्, अत्यन्ताभावा-
दिस्वरूपस्य तस्याजन्यत्वात् । नापि तद्व्याप्यत्वं, वैयधि-
करण्यात्, अतएव न तद्व्यापकत्वमपि, अभेदेऽप्यविरो-
धाच्च । न च तदितरधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं तद-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकान्यत्वस्य व्याप्यं, मानाभावात् ।
अतएव च समनियतसुखदुःखादितत्तत्संख्यापरिमाण-
व्यक्त्यादिनानाधर्मावच्छिन्नोऽप्यभिन्न एवाभावः, भेद-

नापीत्यादि । यत्र प्रतियोगितावच्छेदकभेदस्तत्राभावभेद इत्या-
कारकमित्यर्थः । वैयधिकरण्यादिति । इदमपि स्वरूपभेदमभि-
प्रेत्य । अन्योन्याभावाभिप्राये तु घटादावेव सामानाधिकरण्यं
सुलभमिति । अतएव, वैयधिकरण्यादेव । व्यापकत्वपक्षे दूषणा-
न्तरमाह, अभेद इति । अभावैक्य इत्यर्थः । तथाचात्राभावैक्येऽपि
यत्राभावभेदस्तत्रप्रतियोगितावच्छेदकभेदः सिद्धयत्विति भावः ।
वैयधिकरण्यादिकमुद्धृत्य दूषयति न चेत्यादि । तथाच रूप-
त्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकोऽभावस्तद्रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताका-
द्भिद्यते । तदतिरिक्तधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वात् । घटाभाव-
वदिति मानमुन्नेयम् अत्राप्रयोजकत्वमाह, मानाभावादिति ।
अतएवेति । यत एव प्रतियोगितावच्छेदकभेदेऽपि अभावाभेद
इत्यर्थः । सुखदुःखाभावयोरैक्ये दुःखकाले सुखाभावसत्त्वादिदानीं
दुःखं नास्तीति ज्ञानापत्तिरित्यत आह, संख्येति । एकत्वमित्यर्थः ।

सिद्धिस्तु भाववदभावस्यापि विरुद्धधर्माध्यासादेव, अत-
एव गगनादीनामवृत्तीनां समनियतानां वा धर्माणा-
मेक एवात्यन्ताभावः, युगपदुत्पन्नविनष्टानां समान-
देशानामसति बाधके एक एव ध्वंसः प्रागभावो
वेति ॥ ३ ॥

व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकोऽपि चेद-
भावः प्रामाणिकस्तदा तस्यैकस्यैव प्रतियोगिताः सर्व्वैरेव

द्वित्वादिनामव्याप्यवृत्तित्वादितिभावः । तर्ह्यभावभेदकं किमस्तीत्यत
आह, भेदसिद्धिरिति । अभाव इति शेषः । अभावे विरुद्धो धर्मः
अत्यन्ताभावे प्रतियोगिवृत्त्यभावत्वम् । अन्योन्याभावे प्रतियोग्य-
वृत्तित्वे सति सदातनाभावत्वम् । प्रागभावे तज्जनकाभावत्वं
ध्वंसे तज्जन्याभावत्वम् । अवृत्त्यभावस्य प्रत्यक्षाभावादाह, समनिय-
तानामिति । नियमश्च देशतः कालतश्चेति, तेन न पूर्व्वोक्ते वैषम्यम्,
असति बाधक इति । शाखामूलावच्छिन्नाकाशसंयोगयोर्युगपदुत्प-
न्नसमदेशयोरपि एकस्मिन् ध्वंसे प्रागभावे वा परस्परानवच्छेदेऽपि
तादृशप्रत्ययप्रसङ्गो बाधक इत्यर्थः । केचित्तु पाकज्ञानामेकस्मिन्
ध्वंसे प्रागभावे वा तेषामभेदापत्तिः इतरकारणस्य तुल्यत्वात्,
कार्य्यभेदस्य च कारणभेदनियम्यत्वादित्याहुः ॥ ३ ॥

समनियताभावानामैक्यमभिप्रेत्याह, आकाशाभाव एव वेति ।
तत्तदिति । सामान्याभावावच्छेदककालदेश इत्यर्थः तेन शाखारू-

*Markandeya Purana, Fasc. 5-7 @ /10/ each	Rs. 1	14
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
*Nyāyavārtika, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol. IV. fasc. 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nīṭisara, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Nītyācārapaddhati, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Nītyācārapradīpaḥ Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-3. @ /10/ each	6	14
Nyayabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa Vol. I, Fasc. 2-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	5	0
Nyayasarah	2	0
Padmawati, Fasc. 1-5 @ 2/	10	0
*Pariśiṣṭa Parvan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākṛita-Paṇḍalāni, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Prithivirāj Rāsa. Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Prākṛita Lakṣaṇam Fasc. 1 @ 1/8/ each	1	8
Parāgāra Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parāgāra, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Parikṣamukha Sūtram	1	0
Prabandha-cintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	3	12
Saddarsana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Samaraśeca Kāha Fasc. 1-3, @ /10/	1	14
Sāṅkhyā Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
*Sankara Vijaya, Fasc. 2-3 @ /10/ each	1	4
Six Buddhist Nyaya Tracts.	0	10
Śrāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Śrāddharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
Sūcruta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Suddhikaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Sundaranandan Kavyam	1	0
Suryya Siddhanta fasc. 1	1	4
Syānika Sastra	1	0
*Taittiriya Brahmana, Fasc. 11-25 @ /10/ each	9	6
Pratissakhyā, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	4
*Taittiriya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	14
Tantra Vārtaka (English) Fasc. 1-8 @ 1/4/ each	10	0
*Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-10, Vol. III, Fasc. 1-2, Vol. IV, Fasc. 1, Vol. V, Fasc. 1-5, Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	24	6
Tattva Cintāmaṇi Dīdhiti Vivṛiti, Fasc. 1, @ /10/ each	0	0
Ditto Prakas, fasc. 1-2, @ /10/ each	1	4
Tattvārthadhigama Sūtram, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Tirthacintamani, fasc. 1, @ /10/ each	0	10
Trikaṇḍa-Maṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Tulsi Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each	6	14
Uvāsagulasā, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/- each	6	0
Vallāla Gṛita, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7, @ /10/ each	6	14
Vidhāna Pūrijata, Fasc. 1-8 Vol. II, Fasc. 1 @ /10/ each	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4 @ 1/4/	3	12
Vivādhaprātūkāra, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogasāstra of Hemchandra Vol. I. Fasc. 1-3	3	12
<i>Tibetan Series.</i>				
Baudhyastotsaṅgraha, Vol. I (Tib. & Sans.)	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc. 1	1	0
Paṅ-Sam-S'hi Tīn, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag ākhri S'hi (Tib. & Sans. Avadāna Kalpala Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-7 @ 1/- each	15	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6, @ 1/ each	14	0
<i>Arabic and Persian Series.</i>				
*Alamgir-nāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each	8	2
Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	55	8

The other Fasciculi of these works are out of stock and complete copies cannot be supplied.

Āin-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each ...	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, ...	36	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-7 Vol 3 @ 1/4/ each	20	0
Arabic Bibliography, by Dr. A. Sprenger, @ /10/ ...	0	10
*Bādshāhnāmāh, with Index, Fasc. 1-19 @ /10/ each ...	11	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each ...	Rs. 5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts, 1-2 @ 1/- each ...	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal. Fasc. 1-3 @ 1/ each ...	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Farmaug-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each ...	21	0
Fihrist-i-Fāsi, or, Tūsy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each ...	4	0
Futūh-ush-Shām of Wāqidi, Fasc. 1-9 @ /10/ each ...	5	10
Ditto of Āzādi, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	2	8
History of Gujarat ...	1	0
Haft Asmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ /12/ each ...	0	12
Hisātory of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each ...	7	8
Iqānāmāh-i-Jahāngiri, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each ...	51	0
Ma'sāir-i-Āhangiri, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ma'dāgir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ /1/ each ...	35	0
Maghāzi of Wāqidi, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Marhamu 'L-Ilali 'L-Mu'Dila ...	1	0
Muntakhabat-t-Tawārikh, Fasc. 1-15 @ /10/ each ...	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/ each ...	16	0
Muntakhabat-i-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each ...	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1 ...	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/ ...	0	10
Nizāmi's Khiradnāmāh-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ /12/ each ...	1	8
Qawāminu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut. Col. D. C. Phillott ...	5	0
Riyāzu-s-Salātin, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/ ...	5	0
Tadhkirat-i-Khushnavisān ...	1	0
Tabaqāt-i-Nāsirī, (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each ...	14	0
Ditto Index ...	1	0
Tārikh-i-Firūz Shāhi of Ziyān-d-dīn Barni Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Tārikh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāi Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each ...	3	0
Tuzuk-i-Jahāngiri, (Eng) Fasc. 1 @ 1/ ...	1	0
Wis-o-Rāimīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Zafarnāmāh, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each ...	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/ each ... 20
 2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.
 3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16), @ 1/8 per No. to Members and @ 2/ per No. to Non-Members
N. B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
 4. Journal and Proceedings, N. S., 1905, to date, (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1/8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
 5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number.
Discount of 25% to Members.
 6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 ... 3 0
 7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910, ... 8 0
 8. Moore and Hawitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to. @ 6/ each ... 18 0
 9. Raghniragabdhānta, Parts I & II @ 1/8/ ... 3 0
 10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Barmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0
- Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/ each ... 34 0
Nepalēse Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0
N.B.—All Cheques, Money Orders, &c. must be made payable to the "Treasurer Asiatic Society," only.

Books are supplied by V. P. P.

21-12-11

BIBLIOTHECA INDICA
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL
NEW SERIES No. 1334.

अनुमान-दीधिति-प्रसारिणी

ANUMANA DĪDHITI PRASĀRINI

BY
KRISHNA DAS SARVABHAUMA
WITH TATTVACINTAMANI AND DĪDHITI

EDITED BY
PANDIT PRASANNA KUMAR TARKANIDHI
Professor, Sanskrit College

FASCICULAS III.

Calcutta:

PRINTED BY UPENDRA NATHA CHAKRAVARTI, AT THE SANSKRIT PRESS.
No. 5, Nandakumar Chawdhury's 2nd Lane.

AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1 PARK STREET.
1912.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,
AND OBTAINABLE FROM
THE SOCIETY'S AGENTS, MR BERNARD QUARITCH,
11, GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W, AND MR OTT
HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

*Complete copies of those works marked with an asterisk cannot be supplied — soon
of the Fasciculi being out of stock*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc 2, 4 @ /10/ each ..	Rs. 1
Advaitachintā Kaustubha, Fasc 1-3 @ /10/ each ...	1
*Agni Purāṇa, Fasc 6-14 @ /10/ each	5
Āitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc 1-5 ; Vol II, Fasc 1-5 ; Vol III, Fasc. 1-5, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each	14
Āitereya Lochana,	2
*Anu Bhāṣhya, Fasc 2-5 @ /10/ each ..	2
Aphorisms of Sāṅdilya, (English) Fasc 1 @ 1/-	1
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc 1-6 @ /10/ each	3
*Atharvāna Upaniṣad, Fasc 4 5 @ /10/ each ...	1
Ātmatattaviveka, Fasc. I. @ /10/ each ..	0
Aṣṭavaiśya, Fasc 1-5 @ /10/ each	3
Avadāna Kalpalatā, (Sans and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-7 ; Vol. II Fasc. 1-7 @ 1/ each	15
Bālam Bhaṭṭi, Vol I, Fasc. 1-2, Vol 2, Fasc. 1 @ /10/ each	1
Baudhāyana Śrauta Sūtra, Fasc 1-3 Vol. II, Fasc 1-3 @ /10/ each	3
*Bhāmatī, Fasc 4-8 @ /10/ each	3
Bhāṭṭa Dipikā Vol I, Fasc. 1-6, Vol 2, Fasc. 1, @ /10 each	4
Baudhyostatrasangraha ..	2
Brhaddēvatā Fasc 1-4 @ /10/ each	2
Brhaddharma Purāṇa Fasc 1-6 @ /10/ each	3
Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3
Cri Caitmatha Charita, Fasc 1-3	1
Çataduṣaṇī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1
Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2/ each	8
Çatapatha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol III, Fasc 1-7 Vol 5, Fasc. 1 4 @ /10/ each	14
Ditto Vol 6, Fasc 1-3 @ 1/4/ each ...	3
Ditto Vol VII, Fasc 1-5 @ /10/	3
Çatasāhasrikā Prajñāpāramitā Part, I, Fasc 1-14 @ /10/ each	8
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol II, Fasc 1-25, Vol III Part I, Fasc 1-18 Part II, Fasc 1-10 Vol IV Fasc 1-6 @ /10, each	36
Ditto Vol 4, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	2
Ditto Vol. IV, Fasc. 8 9 @ /10/	1
Çlokaavartika, (English) Fasc 1-7 @ 1/4/ each	8
*Çrauta Sūtra of Āpastamba, Fasc. 1-17 @ /10/ each	3
Ditto Çāṅkhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7 ; Vol II, Fasc 1-4, Vol III, Fasc. 1-4 ; Vol 4, Fasc. 1 @ /10/ each	10
Çri Bhāṣhyam, Fasc 1-3 @ /10/ each ..	1
Dāna Kriyā kaumudī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1
Gadadhara Paddhati Kālasāra Vol I, Fasc 1-7 @ /10/ each	4
Ditto Āchārasāraḥ Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each	3
Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol I. @ /10/ each	3
Ditto Vol II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each ..	2
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	2
Ditto Gṛhya Sangraha	0
Haralata ..	1
Karmapradīp, Fasc. I	1
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4
Kātantra, Fasc 1-6 @ /12/ each	4
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc 1-14 @ 1/4/ each	17
Kūṛma Purāṇa, Fasc 8-9 @ /10/ each	4
Lalita Vistara, (English) Fasc 1-3 @ 1/- each	3
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	6
Mahā-bhāṣya-pradīpodyōta, Vol. I, Fasc. 1-9 ; Vol. II, Fasc 1-12 Vol III, Fasc 1-10 @ /10/ each	19
Ditto Vol IV, fasc. 1 @ 1/4	1
Manutikā Sangraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1

व्यधिकरणैर्धर्मैः सर्वैश्च समानासमानाधिकरणैः
सम्बन्धैरवच्छिद्यन्ताम्, आकाशाभाव एव वा तथास्ता-
मिति । मैवम् एवं हि तत्तद्देशकालावच्छिन्नानवच्छिन्न-
तत्तदधिकरणवृत्तित्वेन विशिष्टस्य तत्तदवच्छेदेन वा
एकस्यैवाभावस्य घटपटगोत्वाश्वत्वादिप्रतियोगिताक-
त्वसम्भवेन तत्तद्देशोऽपि विलुप्येत । तत्तत्प्रतियोगि-
कत्वं तत्तत्स्वभावो न च तत्राधिकरणवृत्तित्वस्यान्त-
र्भावोऽवच्छेदकत्वञ्चेति समानम् । अतएव सामान्या-

पकालयोः संयोगरूपात्यन्ताभाववारणम् । अभावावच्छेदकानामा-
नन्त्यात् प्रतियोगिन एव तद्वाच्यमित्याह, अनवच्छिन्नेति । यद्वा स्वाव-
च्छेदकानवच्छेदकयोरल्पत्वानल्पत्वाभ्यां लाघवान्नतभेदः, तथाच
स्वावच्छेदकदेशकालयोरल्पत्वं तत्र तदवच्छिन्नत्वमधिकरणस्य वक्तव्यं
यत्र त्वनवच्छेदकयोरल्पत्वं तत्र स्वानवच्छेदकावच्छिन्नत्वमधिकर-
णस्य वक्तव्यम् वृत्तित्वविशिष्टे एवमुत्पत्तिकालावच्छिन्नपर्याप्तवृत्ति-
त्वविशिष्टे वक्त्वैवावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमिति वाच्यं व्याप्यवृत्ति-
गोत्वाभावादौ घटादिवृत्तित्वविशिष्टे गोत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिता-
कत्वमिति । अतएव घटपटगोत्वाश्वत्वेत्यादि यथा संख्येन वक्ष्यति,
विशिष्टस्य तत्त्वे भावाभावकरं वितत्त्वादनुभवविरोध इत्यत आह,
तदवच्छेदेनेति । कल्पद्वयं निषेधयति अन्तर्भाव इत्यादि । एतत्-
कल्पत्वमुभयतोऽपि परिष्कृतं दूषयति, अतएवेति । यत एव तत्-

वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्यासज्यवृत्तीत्यपि प्रत्युक्तम्,
अव्यासज्यवृत्तेस्तत्स्वभावस्य तत्तानुपपत्तेरतिरिक्तकल्पने
च किमपराद्वमतिरिक्ताभावेन ।

किञ्च व्यधिकरणयोर्घटपटयोर्द्वित्वप्रतीतिवद्वाधि-
करणानामपि विशेषाभावानां युगपदिन्द्रियसन्निकर्षे
सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वप्रत्ययोऽपि स्यात्,
अपि च रूपान्तरेण सम्बन्धविधया वा व्यासज्यवृत्ति-
धर्मस्य ज्ञानेन यावदाश्रयसन्निकर्षापेक्षा मानाभावात्,
एवञ्च एकाभावसन्निकर्षेऽपि सामान्याभावबुद्धिप्रसङ्गः,
यादृशे च तस्य ज्ञाने यावदाश्रयाणां सन्निकर्षोऽपेक्ष्यते,

स्वभावो न तत्राधिकरणनिवेशनमित्यर्थः । ननूक्तमेव सम्भवति
चेदमित्यादिना प्रतियोगिता अतिरिक्तेति तस्या एव व्यासज्यवृत्ति-
त्वं कल्प्यं नातिरिक्ताभाव इत्यत आह, किञ्चेति । ननु निरधि-
करणाभावप्रतीतिर्नास्त्येव व्यासज्यवृत्तिधर्मस्यैव तदधिकरणा-
वृत्तित्वे तत्र प्रतीतिरितिपूर्वापरितोषादाह, अपि चेति ।
रूपान्तरेणेति । प्रमेयत्वादिना तथाभाने न तदपेक्षेत्यर्थः । ननु
व्यासज्यवृत्तिधर्मस्य लौकिकप्रत्यक्ष एव यावदाश्रयसन्निकर्षापेक्षा
तत्र च तद्विषयत्वं प्रकारतया सम्बन्धविधया वेत्यन्यदेतत्, अत-
एव संयोगसंसर्गकदण्डीति भानं दण्डपुरुषसन्निकर्ष एवेत्यत
आह, यादृशे चेति, तस्येति । व्यासज्यवृत्तिधर्मस्येति व्यासज्य-

तत्र तेषां तद्भेदस्य च ज्ञानमपि तदज्ञाने तदभेद-
ज्ञाने च तदग्रहात् आश्रयभेदभ्रमेण तद्भ्रमदर्श-
नाच्च । न चात्र यावद्विशेषाभावानां प्रथममुपस्थितिः
सम्भवति, तत्प्रतियोगिनां विशेषतोऽनुपस्थितेरिति
दिक् ॥ ४ ॥

केचित्तु अनन्तविशेषाभावानां सामान्यावच्छिन्न-
धर्मस्येत्यर्थः । तेषामिति । यावतामाश्रयणमित्यर्थः । तद्भेदः
आश्रयभेदः । तदज्ञाने यावदाश्रयाज्ञाने, भेदज्ञानव्यतिरेकात्
कार्यव्यतिरेकमाह, तदभेदेति । तदग्रहात् व्यासज्यवृत्तिधर्मा-
ग्रहात्, दृढीकर्तुं व्यतिरेकमुक्त्वाऽन्वयमप्याह, आश्रयभेदेति । प्रकृते
उपपादयति, न चात्रेति । विशेषत इति । तत्तदत्यन्ताभाव-
ग्रहे तत्प्रतियोगिज्ञानस्यावश्यकत्वादिति । ननु व्यासज्यवृत्तित्वं
द्वित्वसंयोगप्रकृतप्रतियोगितापि साधारणं नैकं तत्कथं सामान्येन
कार्यकारणभावग्रहः, विशिष्य तु कार्यकारणभावे प्रकृतप्रति-
योगितायां तथोपपादने साधकाभाव इत्यत आह, दिगिति । यत्तु
पर्यायाख्यसम्बन्धनियतविषयताविशेषमादायैव सामान्येनैव व्या-
प्तिरिति । तन्न तत्तत्पर्यायेरपि तत्तत् स्वरूपसम्बन्धरूपत्वादिति ।
दिगर्थस्तु तादृशप्रतियोगिताभावयोरतिरिक्तत्वकल्पने विनि-
गमनाविरह एवेति, अतएव सार्वभौममतेऽपि वक्ष्यत्यप्रत्यू-
हैवेति ॥ ४ ॥

सार्वभौममतमुद्धाटयति, केचित्त्विति । स व्यासज्यवृत्तित्वं

प्रतियोगिताकत्वस्य तद्व्यासज्यवृत्तित्वस्य च कल्पना-
मपेक्ष्य लाघवात् सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे-
नैक एवाभावः कल्प्यते कल्पनीयशरीरस्योभयत्र
तुल्यत्वेऽपि एतदपेक्ष्य तस्य गुरुत्वात्, विनिगमना-
भावेऽपि च सामान्याभावसिद्धिरप्रत्यूहैव, धर्मकल्पना-
तो धर्मिकल्पनाया गुरुत्वं कल्पनीयानेकत्वप्रयुक्तम् ।

प्रकृतप्रतियोगिताव्यासज्यवृत्तित्वं, ननु भवताप्यतिरिक्तोऽभावः
कल्प्यत इत्यत आह, कल्पनीयेति । उभयत्वेऽपि धर्मिकल्पने
धर्मिकल्पनेऽपीत्यर्थः, एतदपेक्ष्येति । सामान्याभावं तत्सामान्यावच्छि-
न्नप्रतियोगिताकत्वमपेक्ष्य बहूनां तथा कल्पने गौरवमित्यर्थः ।
ननु सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वकल्पनं किमर्थं संसर्गस्य संस-
र्गकल्पने प्रयोजनाभावात्, किन्त्वेकैव प्रतियोगिता सैव सामान्या-
वच्छिन्ना बहूनां संसर्गरूपेत्यत आह, विनिगमनेति । अयमर्थः
एकाप्रतियोगिताबहुभावनिरूपिता वा कल्प्यते कृतबहुप्रति-
योगितानिरूपित एक एव वाभावः कल्प्यत इति विनिगमनाविरह
इति । इदं पुनरापातत एव, वस्तुतस्तु सिद्धे सामान्याभावे लाघवा-
देकैव प्रतियोगिता कल्प्यते अतएवावच्छेदकलक्षणाऽपि तथैवोक्त-
मिति । नन्विदमेव विनिगमकं यत्प्रतियोगिताया धर्मरूपत्व-
मभावस्य धर्मरूपत्वमिति तदुक्तं धर्मिकल्पनातो धर्मिकल्पनाया
लाघुत्वमिति अतएवाह, धर्मिकल्पनात इति । तथाच धर्मिणां
बहूनां कल्प्यत्वे बहुकल्पनम् एकस्यैव धर्मस्य कल्पनमिति

न चातिरिक्ताभावस्य तत्र च सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकत्वस्यानन्तवाख्यादधिकरणवृत्तित्वस्य च कल्पना-
मपेक्ष्य क्लृप्तानन्तवाख्यादधिकरणवृत्तित्वानां यावद्-
विशेषाभावानामेव सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य
तद्व्यासज्यवृत्तित्वस्य च कल्पनैव लघीयसीति वाच्यम्
एवं सत्यभावमात्रासिद्धिप्रसङ्गादित्याहुः ॥ ५ ॥

इति तत्त्वचिन्तामणि-दीधितौ सामान्या-
भावः समाप्तम् ।

लाघवमेव तन्मूलम्, प्रकृते तु धर्मस्वरूप एवेति न तदवतार इति ।
एवं सतीति । घटाभावस्तावदेकोऽधिकः कल्प्यः, तस्यानन्ताधि-
करणवृत्तित्वं च कल्प्यं तदपेक्ष्य क्लृप्तानन्ताधिकरणानामेव तथा
प्रतीतिनियामकत्वमित्यभावमात्रासिद्धिरित्यर्थः । केचित्तु प्रति-
बन्धकाभावस्य कारणतायां तावदनन्ताभावानां कारणत्वं कल्प्यत
इत्यतिरिक्तसामान्याभावस्य वा । एवम् अभावघटितशक्तिकल्पने
तावद्विशेषाभावानां वा तथात्वं कल्प्यते सामान्याभावस्य वेत्यत्र
इत्यमेव लाघवं तर्कमाहुः ॥ ५ ॥

इति महामहोपाध्याय-कृष्णदाससार्वभौम-प्रणीताया-

मनुमानदीधितिप्रसारिण्यां सामान्यभाव-

व्यवस्थापनं समाप्तम् ।

अथ विशेष-व्याप्तिः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

यद्वा प्रतियोगिव्यधिकरणस्वसमानाधिकरणात्य-
न्ताभावाप्रतियोगिना सामानाधिकरण्यं यत्समानाधि-
करणान्यान्योभावप्रतियोगि यदन्न भवति तेन समं
तस्य सामानाधिकरण्यं वा स्वसमानाधिकरणान्योन्या-
भावाप्रतियोगियद्वत्कत्वं वा । अन्यवृत्तिवह्नितद्वतो-

दीधितिः ।

यद्वेत्यादि । अथात्र नानाव्यक्तिरूपादिसाध्यकैक-
व्यक्तिपृथिवीत्वादावव्याप्तिः । न च तत्र रूपवत्त्वादि-
कमेव साध्यं तच्च परम्परासम्बन्धेन रूपत्वादिकमेव
तेन च सम्बन्धेन न तदभावः पृथिव्यादाविति वाच्यं
रूपादेरसाध्यतापत्तेः द्रव्यान्यत्वादिविशिष्टसत्त्वाद्य-

प्रसारिणी ।

नानाव्यक्तीति । एकव्यक्तिहेत्वधिकरणके तदभावस्याभावा-
दित्यर्थः एकव्यक्तीति । नानाव्यक्तिके तु यद्वेत्वधिकरणे या
साध्यव्यक्तिस्तयोरेव व्याप्तिर्वक्तुं शक्यत इति भावः । यन्नपतिमतं
निराकरोति, न चेति । रूपादेरिति । तथाच रूपमनुमिनोमीत्य-
नुभवविरोध इति भावः । ननु रूपत्वादिकमिति दण्ड्यादिसाध्य-
कगतिरेवात्रापि भविष्यतीत्याह, द्रव्यान्यत्वेति । अन्यथा विशिष्टा-

रन्यवृत्ति-धूमवन्निष्ठात्यन्ताभावान्योन्याभाव-प्रतियोगि-
त्वाद्वाधिकरणवक्त्रिधूमयोर्न व्याप्तिः किन्तु तत्तद्धूमस्य
समानाधिकरणतत्तद्वक्त्रिना । न चैवं धूममात्रे न
व्याप्तिरिति वाच्यं सर्वधूमव्यक्तेस्तथात्वेन धूममात्रस्य
व्याप्यत्वात्, धूमसम्बन्धिवक्त्रिस्तद्वाप्य एव, युगपदुत्पन्न-
विनष्टयोश्च व्याप्तिरेव, कर्मणि च संयोगाभावः प्रति-
योग्यसमानाधिकरणः । यद्वा प्रतियोगिवैयधिकरण्या-

भावस्य द्रव्यादिवृत्तित्वात् सत्त्वादिसाध्यकद्रव्यत्वादाव-
व्याप्तेश्च, अन्यथा विशिष्टतया सत्तादेः साध्यत्वे व्यभि-
चारिणि जातिमत्त्वादावतिप्रसङ्गात् । व्युत्पादयि-
ष्यते च विशिष्टाभावस्य विशेष्यप्रतियोगिकत्वं द्वित्वा-
द्यवच्छिन्नसाध्याभावस्य तत्र सत्त्वाच्च । अथाप्रति-
योगित्वं प्रतियोगित्वाभावः स च येन रूपेण तद्रूपा-
वच्छिन्नव्याप्यत्वं हेतौ, अस्ति चायं रूपादौ रूपत्वादिना

भावस्य विशेष्याप्रतियोगिकत्वे ! ननु कथमतिप्रसङ्गः विशिष्टतया
सत्तादेः साध्यत्वेऽपि विशिष्टमन्यदेवेत्यत आह, व्युत्पादयिष्यत
इति । दण्डितया पुरुषो नास्तीति विलक्षणानुभवादित्यर्थः, अनु-
भवे विवादादाह, द्वित्वेति । तथाच वक्त्रिमान् धूमादित्यत्राव्याप्ति-
रित्यर्थः, उभयाभावस्य विशिष्टाभावरूपत्वं पूर्वमेव खण्डितमिति ।

वच्छेदकावच्छिन्नत्वमत्यन्ताभावविशेषणं कर्मणि च संयोगाभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नत्वमेव । न चान्योन्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वम् अभेदस्याबाधितप्रत्यभिज्ञानात् । व्याप्यव्यापकभावाज्ञानेऽपि वस्तुसतस्तथात्वेनाज्ञायमानस्य सम्बन्धत्वेनैव भातस्य षष्ठार्थत्वं न चैवमननुगमो दोषाय कस्य का व्याप्तिरित्यननुगतस्यैव लक्ष्यत्वात् ।

न पृथिव्यादिनिष्ठाभावप्रतियोगित्वमिति प्रत्ययादिति चेन्न, तादृशप्रतीत्या हि रूपत्वादौ प्रतियोगिताया अवच्छेदकत्वाभावो गृह्यते न तु तदभावावच्छेदकत्वं सर्वत्रैव रूपे पृथिवीनिष्ठाभावप्रतियोगित्वं न तु कुत्रापि रूपे तदभाव इत्यबाधितप्रत्ययात् अन्यथा यो यो धर्मी यस्य यस्य नावच्छेदकः तत्तदवच्छेदेन तत्तदभावोऽप्युक्तरीत्या सिध्येत ॥ ६ ॥

प्रगल्भमतं निराकर्तुमाशङ्कतेऽथेति । नमु पृथिव्यादिनिष्ठाभावप्रतियोगित्वस्य प्रतियोगिन्यविषयीकरणात् कथमवच्छेदकत्वाभावविषयीकरणे नान्यथासिद्धिरित्यत आह, सर्वत्रैवेति । तथाचानेन बाधकेन तृतीयोत्तिष्ठितावच्छेदकत्वस्यैव प्रतियोगित्वेन विषयीकरणं कल्प्यत इति भावः । अन्यथा, तेन रूपेण प्रतियोगित्वाभावविषयीकरणम् ॥ ६ ॥

प्रमेयधूमत्वेन न वङ्गिमन्निष्ठाभावप्रतियोगित्व-
मितिप्रत्ययात्तदवच्छेदेन तादृशप्रतियोगित्वाभावस्यापि
सुवचत्वाच्च । अथ प्रमेयधूमत्वं न गौरवेण सामानाधि-
करणप्रतियोगितावच्छेदकं विवक्षितञ्चात्र तथेति चेत्,
असमानाधिकरणधूमकव्यक्तिवृत्तितया वङ्गित्वमपि न
तदवच्छेदकं कम्बुग्रीवादिमत्त्वादिना च घटादे-
रसाध्यतापत्तिरिति बहुव्याकोपश्च । अतएव प्रमेय-
धूमत्वं गौरवेण प्रतियोगिताया इव तच्छून्यताया अपि
नावच्छेदकमित्युक्तावपि न निस्तारः । अत्र वदन्ति
अप्रतियोगित्वं प्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्त्वं न चैवं

सिद्धेऽदित्यन्नेष्टापत्तौ अनिष्टमाह, प्रमेयधूमत्वेनेति । तथा,
सामानाधिकरणप्रतियोगितावच्छेदकत्वम्, असमानाधिकरणेति ।
वङ्गिमान् धूमादित्यत्रायोगोलकीयवङ्गेधूमासमानाधिकरणतया-
वङ्गित्वस्य तद्वृत्तित्वेन सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वहानिरित्यर्थः ।
अतिरिक्तवृत्तित्वेन तदनवच्छेदकत्वमुक्त्वा गौरवेणानवच्छेदकत्व-
माह, कम्बुग्रीवादीति । ननु प्रमेयधूमत्वं यथा प्रतियोगितानव-
च्छेदकं तथा प्रतियोगित्वाभावस्याप्यनवच्छेदकं वाच्यं सामाना-
धिकरण्यांशे चावच्छेदकत्वमविवक्षितमेवेत्याशङ्क्य दूषयति, अत-
एवेति । अतएव कम्बुग्रीवादिमत्त्वादेरप्यनवच्छेदकत्वप्रसङ्गादे-
वेत्यर्थः । न च पारिभाषिकावच्छेदकत्वमेव वक्तव्यम् । तथापि

पूर्वस्मादभेदः तत्र साध्यजातीयसमानाधिकरणसाधन-
जातीयत्वस्य अत्र च साध्यसाधनयोः सामानाधिकर-
ण्यस्य व्याप्तित्वे तात्पर्यात् । घटकयोस्तादृशप्रतियोगि-
तावच्छेदकतत्त्वान्योन्याभावात्यन्ताभावयोर्भेदेन भेद-
इत्यपि कश्चित् ॥ ७ ॥

अत्यन्ताभावगर्भवत्सामान्यविशेषभेदेनान्योन्याभा-
वगर्भमपि व्याप्तिद्वयमाह, यत्समानाधिकरणेत्यादि-
लक्षणद्वयेन, प्रथमे एकस्य साध्याधिकरणांशस्याधिक्यात्
द्वितीयलक्षणम्, अत्र यद्यपि नानाव्यक्तिसाध्यकस्थले

तत्तद्रूपत्वादेरतिरिक्तवृत्तित्वेन रूपत्वस्य रूपसाध्यकव्यभिचारिण्य-
तिप्रसङ्गात्, तात्पर्यादिति । पूर्वत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
साध्यसामानाधिकरण्यस्य हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नयावद्धेतोर्व्याप्ति-
त्वादिति अत्र तु तत्तद्व्यक्त्योरेवेति, घटकयोरिति । अनवच्छेद-
कमित्यत्र घटकयोरित्यर्थः । कश्चिदित्यस्वरसोद्भावनं तद्वीजन्तु-
सामान्यविशेषलक्षणानुपपत्तिरिति ॥ ७ ॥

प्रथम इति । प्रतियोगियद्वन्न भवति तेन समं सामाना-
धिकरण्यमित्यत्र तदधिकरणाधिकरणत्वमित्यर्थस्तत्र तदधिकरण-
पदं व्यर्थम् । यद्वत्तत्कत्वं तद्वृत्तित्वमित्यत एव सामञ्जस्यादिति ।
तद्वत् वक्तिसंयोगवत्, साक्षादङ्गादौ । परम्परया शेषयोः ।
ननु शेषयोर्न शङ्क्यं तत्र साध्यतावच्छेदकीभूतवक्तित्वावच्छिन्न-

तत्तत्साध्यवतस्तत्तत्साध्यवत्त्वस्य च साधनसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियोगित्वात्तदवच्छेदकत्वाच्चाव्याप्तिः, तथापि यद्रूपावच्छिन्नवत्त्वं तादृशान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकं तद्रूपावच्छिन्नसामानाधिकरणमित्यत्र तात्पर्यम् । वङ्गादौ तत्संयोगादौ तद्वदादौ वा साध्ये सर्वत्र साक्षात्परम्परया वा अनुगमकं वङ्गित्वादिकमेव साध्यतावच्छेदकं, तदवच्छिन्नवत्त्वस्य च न तादृशान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति, यत् यद्रूपावच्छिन्नं तादृशरूपावच्छिन्नमनवच्छेदकमिति वा यथायथं वक्तव्यं शब्दैक्यस्यानुपादेयत्वात् । अन्येत्यादिमूलम् । यद्यप्युक्तरीत्या सर्वत्र तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वपर्यन्तानुधावनस्यावश्यकत्वेनाकिञ्चित्करमेव तादृशाभावप्रतियोगित्वं, तथापि विशिष्टसामाना-

वत्त्वस्यानवच्छेदकत्वात् किन्तु तत्संयोगवत्त्वादेरित्यत आह, यदिति । यदनवच्छेदकमिति, एकव्यक्तिसाध्यस्थले यद्रूपावच्छिन्नसाध्यमनवच्छेदकमिति । वङ्गादिसाध्यकस्थले यादृशरूपावच्छिन्नमिति च वङ्गिसंयोगादिसाध्यके यं यथाक्रममुक्तत्रिके । ननु वङ्गित्वावच्छिन्नवङ्गित्वेनावच्छेदकत्वात् कथं चरमद्वयमिति चेदत्रापि दण्डादिसाध्यकप्रकारस्यानुसरणीयत्वात् । विशेषलक्षणा-

धिकरण्यरूपाया व्याप्तेर्व्यधिकरणासम्भवित्वमात्रे तात्पर्यं, व्याप्तिरेवेत्यस्य कालिकीत्यादि ॥ ८ ॥

अन्योन्याभावगर्भलक्षणस्याव्याप्यवृत्तिसाध्यकसङ्घेतावव्याप्तिं निरस्यति, न चेति । अभेदस्येति । तथाच मूले महीरुहो विहङ्गमसंयोगी नेति प्रतीतेरनुभूयमानविशिष्टभेदोल्लेखिन्या अपि शिखी विनष्ट इति प्रतीतिवद्विशेषणाभावविषयतामात्रं कल्प्यते बाधकवलात् यत्र च विशिष्टभेदे न बाधकं तत्र तथाप्रतीतिबलात्तत्त्वद्विरप्रत्यूहैवेति नातिप्रसङ्गः ।

अत्र वदन्ति । अभेदस्य भेदाभावस्य ज्ञानं न बाधकं भेदवत्तत् प्रतियोगितावच्छेदकस्य संयोगात्मन-

भिप्रायेण मूलं योजयन्नाह, तथापीति । तथाच मूले प्रतियोगित्वादित्यन्तं तादृशव्याप्तेर्व्यधिकरणासम्भवित्वे हेतुरिति भावः । दैशिकव्याप्ती युगपदुत्पन्नत्वादिकं व्यर्थमत आदिभागं पूरयति कालिकीति ॥ ८ ॥

लक्षणस्येति । सामान्यत एकवचनम् । शिखीति । शिखाविनष्टा पुरुषो न नष्ट इत्यादिन्यायात् विशिष्टस्य नाशाप्रतियोगित्वेऽपि तत्प्रतीतेः, यथाविशेषणाभावावलम्बनत्वं, तथोक्तवाधात् प्रकृतेऽपीत्यर्थः । नन्वेवं गुणादावपि संयोगिभेदो न सिद्ध्यत अत आह, यत्र चेति । तत्र च बाधिकायाः प्रतीते-

स्तदभावस्याव्याप्यवृत्तित्वेन तदुपपत्तेः, यथा हि प्रति-
योगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिज्ञाने तदत्यन्ताभाव-
स्याग्रहात्तदत्यन्ताभावाभावव्यवहाराच्च स एव तदभाव
इति कल्प्यते, तथा प्रतियोगितावच्छेदकधर्मग्रहे तद्वद-
न्योन्याभावस्याग्रहात्तदभावव्यवहाराच्च स एव तस्या-
भाव इति निश्चीयते, आधिक्येऽपि चाव्याप्यवृत्तित्वात्,
अतएव न मूलावच्छेदेन कपिसंयोगिभेदाभावज्ञानं
तथा असम्भवादसिद्धेश्च नापि कपिसंयोगिभेदस्य वृक्षा-
वृत्तित्वज्ञानमसिद्धेः तद्वृत्तित्वस्यैव ग्रहात् नापि कपि-
संयोगिभिन्नभेदज्ञानं कपिसंयोगिभेदवत्तद्वत्तदस्याप्य-

रभावादित्यर्थः । तदुपपत्तेरिति । भेदाभेदयोरेकत्र वृत्तेर्न विरोध
इति भावः । ननु यदि प्रतियोगितावच्छेदकस्य भेदाभावा-
त्मकत्वं, तदैतत् स्यादिति तदुपपादयति, यथा हीति । ननु
प्रतियोगिज्ञानेऽभावाग्रहात् प्रतिबन्धत्वमाया तु तदभावा-
त्मकत्वम् इत्यत आह, अभावव्यवहारेति । नन्वभावप्रतीतिः प्रमात्वा-
नुरोधादतिरिक्त एव सेत्स्यतीत्यत आह, आधिक्य इति । अत-
एवेति । यत एव तदभावस्य संयोगसमनैयत्यमित्यर्थः । तथा प्रति-
बन्धकं संयोगमभिप्रेत्यासम्भवादिति । अतिरिक्तमभिप्रेत्यासिद्धे-
रिति । ज्ञानम्, प्रतिबन्धकमिति शेषः । एवमग्रेऽपि तद्वृत्तित्वस्ये-
त्यस्य प्रत्युत्तरादि । तद्वद्भेदस्येति । तद्वद्भेदः संयोगो वा संयोगसम-

व्याप्यवृत्तित्वेनाविरोधात्, नापि मूलावच्छेदेन तज्-
ज्ञानमसिद्धेः तद्वर्त्मवद्भिन्नभेदस्य तद्वर्त्ममात्रपर्यवसित-
तया कपिसंयोगिभिन्नभेदात्मनः कपिसंयोगस्य मूल-
वृत्तित्वविरोधाच्च ॥ ६ ॥

न हि घटभिन्नभेदो घटत्वादतिरिच्यते आवश्यक-
क्लृप्तघटत्वेनैवोपपत्त्यौ अतिरिक्तकल्पनायां मानाभावात्
अन्यथा सर्वत्राभावस्याभावोऽतिरिक्त एव कल्प्येत,
अतएवात्यन्ताभाव-प्रतियोगिनोरन्यान्याभावप्रतियोगि-
तावच्छेदकयोः सामान्यत एव क्लृप्तो विरोधः, तत्र
कपिसंयोगवत्यपि वृत्ते मूले न कपिसंयोग इति
प्रतीतेरन्यथानुपपत्त्या तावदाद्ययोः स सङ्कोच्यतां न
ह्येषा प्रतीतिः कपिसंयोगिभेदविषयत्वेनोपपादयितुं
शक्या, नियमतः संयोगवत्त्वेन प्रतियोगिनोऽनुप-

नियताभावो वेत्यन्यदेतत् । असिद्धौ विवादादाह, तद्वर्त्मेति । इदञ्च
प्राचीनमतमभिप्रेत्य, स्वमते तु तद्वेदः संयोगसमनियत इति न
कश्चिद्विशेषः अतएवेति विरोध इत्यर्थः ॥ ६ ॥

ननु भेदेनैवात्यन्ताभावः कथं नान्यथा सिद्धयत इत्यत आह, न
हीति । कदाचिन्न संयोगवति वृत्ते मूले न संयोग इति प्रतीतिसत्त्वा-
दाह, नियमत इति । प्रतियोगीति । यत्रापि संयोगवति वृत्त इत्यादि-

स्थितेः प्रतियोगिकोटौ तदनुल्लेखाच्च मूले न कपि-
संयोगीति प्रतीतेस्तु शिखी विनष्ट इतिवद्भासमान-
विशेषणस्याभावमात्र-विषयत्वेनोपपन्नत्वान्नान्तिमयोर-
पीति परास्तम् । अन्योन्याभावान्तरस्य प्रतियोगि-
तावच्छेदकान्तरसमानाधिकरणतया स्वस्वप्रतियोगि-
तावच्छेदकासामानाधिकरण्यपर्यवसायिनो विरो-
धस्य सत्त्वघटितत्वेन विशेषत एव विश्रामात्, अत्य-
न्ताभावप्रतियोगिनोरिवान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छे-
दकयोरबाधितसामानाधिकरण्यानुभवेन प्रतिविरुद्ध-
तया तथाविधविरोधकल्पनाया अनवकाशाच्च । किञ्च

प्रतीतिस्तत्रापि संयोगवतो वृक्षस्यानुयोगितायामेवोल्लेखो न प्रति-
योगितायामित्यर्थः । अत्यन्ताभावेनान्योन्याभावमन्यथासिद्धयन्नाह,
मूल इति । अत्र च प्रतियोगिकोटावेव संयोगिनः प्रवेशे संयोगस्यापि
तथात्वमिति हृदयम् । शिखी विनष्ट इतिप्रतीतिवदिति । विशेषण-
प्रतियोगिकत्वांशमात्रे दृष्टान्तः । अभावविषयतामात्रमिति । भेद-
त्वेन भानेऽपि विशेषणात्यन्ताभावेन निर्वाहार्थं मात्रपदमिति ।
अन्तिमयोः अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकयोरपीति । शङ्कोच-
तामित्यनुषज्यते । ननु विशिष्यैव कथं न विरोधः, सामानाधिकर-
ण्यानुभवत्वमेवासिद्धम् । किञ्च भेदस्य शाखाद्यवच्छिन्नवृक्षावृत्तित्व-
कल्पनमपेक्ष्य लाघवेन वृक्षावृत्तित्वमेव कल्प्यत इत्यत आह,

शिखी विनष्ट इति प्रतीतेर्विशिष्टध्वंसोत्पत्तिविन्या-
विशेष्ये तद्वाधादास्तां विशेषणध्वंसविषयता, न संयो-
गीति प्रतीतेर्विशिष्टभेदमवगाहमानायाः कथं विशे-
षणसंसर्गाभावविषयत्वेनोपपत्तिः, न खलु सहस्रेणापि
बाधकैरिदं रजतमिति प्रतीतेरङ्गत्वावलम्बनं व्यवस्था-
पयितुं शक्यते, न च विशेषणभेद एव तस्या विषयः
अग्रेऽपि न कपिसंयोगीति प्रतीत्यापत्तेः युज्यते चान्यो-
न्याभावोऽव्याप्यवृत्तिः कथमन्यथा पक्वतादशायां घटा-
दावयं न श्यामो दण्डादिविनाशसमये चैत्रादौ नायं
तद्दण्डवानित्यादयो व्यवहाराः, न च तत्र विशेषण-
संसर्गाभाव एव प्रतीयते अनुयोगिनि सप्तमीं विना
तदनुपपत्तेः, न खलु भूतलं न घट इत्यादीनि

किञ्चेति । तथाविशेषणान्यन्ताभावेन नान्यथासिद्धिरिति अनुभव-
बलादेव गौरवमप्यास्थीयत इति भावः । न खल्वित्यादि । तत्रका-
रकत्वस्यानुव्यवसायेन विषयीकरणादिति भावः । ननु प्रत्यक्ष-
प्रतीतौ अत्यन्ताभावस्यापि विषयस्य सत्त्वात् तदनवगाहनं केन
निरटङ्गि इत्यतः प्रतिनियतविषयकत्वं शब्दमप्युपष्टम्भकमाह,
युज्यते चेति । अयमिति । इदानीमिति शेषः । एवमग्रेऽपि इदञ्च
पिठरपाकमभिप्रेत्य । अत्रापि पीलुपाकमादाय विवादादाह,
दण्डादीति संसर्गाभाव इति । तेन दण्डध्वंसोऽपि संगृहीतो

वाक्यानि कदाचिदपि घटसंसर्गाभावं बोधयन्ति
तथात्वे वा घटो न घट इत्यादेरपि प्रसङ्गात् ॥ १० ॥

अपि च विशिष्टवाचकदण्डादिपदेभ्यो धर्मुपस-
र्जनतयोपस्थितस्य दण्डादेः कथं प्रतियोगित्वेनाभावे-
ऽन्वयः इतरविशेषणत्वेनोपस्थितस्य निराकाङ्क्षतयान्यत्र
विशेषणत्वेनान्वयायोगात् । न चात्र विशिष्टोपस्थापकं
पदं विशेषणमात्रपरं, तथापि चैत्रो न दण्डो घटो न
श्यामं रूपमित्यादावपि दण्डादिसंसर्गाभावप्रतीत्या-
पत्तेर्दुर्वारित्वात्, एतेन नञोऽभाववत्त्वाच्चणिकतया
विनैव सप्तमीमन्वयबोधसमर्थनं प्रत्युक्तम्, एवञ्च चैत्रो

भवतीति प्रकृतमेव व्यतिरेकेण व्यवस्थापयितुमाह, न खल्विति ।
इष्टापत्तावनिष्टमाह, तथात्वेति ॥ १० ॥

ननु यत्र विशेषणतावच्छेदकप्रकारेणैव विशेषणं भासते तत्रैवा-
नुयोगिनि सप्तमीं विनापि विशेषणभावोऽवगम्यत इह तु घटस्य
विशेष्यतया न तदित्यत आह, अपि चेति । तथापीति । विशिष्ट-
पदस्य विशेषणपरतया तथा समर्थने शुद्धविशेषणोपस्थापकस्य
सुतरामेव तथात्वापत्तेरित्यनुयोगिनि सप्तम्या अभावाश्रयत्वलाभायै-
वादर इति मन्वानो नञ्पदेऽभाववत्येव लक्षणया तल्लभ इति यो
ब्रवीति तन्मतं दूषयति, एतेनेति । चैत्रो न दण्ड इत्याद्यापादनेने-
त्यर्थः । ननु सर्वत्रैव संसर्गाभावबोधने यद्यनुयोगिनि सप्तम्यपेक्षा

न पचतीत्यादौ आख्याताच्छक्ता लक्षणाया बोधस्थितस्य कर्तुरेव भेदो भासत इत्यस्तु, वस्तुतो न पचति चैवो नेदं मैत्रस्येत्यादौ विभक्तार्थस्य कृतिसम्बन्धादेरभावान्वयबोधे नञा सप्तमी नापेक्ष्यते, अपेक्ष्यते च प्रातिपदिकार्थस्येति निपुणतरमुपपादयिष्यामः । नञो वैधर्म्यपरतया न श्याम इत्यादेः श्यामादिविधर्म्येत्यर्थः, वैधर्म्यञ्च रक्तत्वादिकमेव यदाहुराचार्यः, श्यामाद्रक्तोविधर्म्या न तु पृथगित्यपि वदन्तीति कृतं पञ्चवितेन ॥ ११ ॥

सम्बन्धत्वेनेति । निरूपिततत्त्वमेतत् । कस्येति । इत्यञ्चाननुगताया अपि व्याप्तेर्ज्ञानं यथानुमितिहेतुस्तथा

तदा न पचतीत्यत्र कथं पाककृत्यभावबोध इत्यतस्तद्बोधयति, एवं चेति, शक्त्येति । वैयाकरणमते लक्षणादिकल्पनादाह, वस्तुत इति । सम्बन्धादेः नेदं मैत्रस्येत्यादौ, निपुणतरमिति । नञ्व्यतिरेकेण प्रतियोग्यन्वये यत्रानुयोगिनि सप्तम्यपेक्षा तत्रैव नञा सापेक्षते नान्यत्रेत्यादेः प्रतियोग्यभावान्वयौ च तुल्ययोगक्षेमावित्यनेन नञ्वादे प्रतिपादितत्वादिति । ननु वैधर्म्यं तदवृत्तिधर्म इत्यत आह, वैधर्म्यञ्चेति । अपीत्यस्वरसोच्चावनं तद्बीजं तु नञा तदकालीनत्वप्रकारेणोपस्थितौ लक्षणेति ॥ ११ ॥

निरूपित्वमिति । संयोगत्वादिनैव तत्प्रवेश इति भावः । अतएव

अथ धूमवन्ति वक्लिङ्गदौ न स्तः धूमवान् वक्लि-
मङ्गेदौ न भवतीतिप्रतीतेर्व्यासज्यवृत्तिप्रतियोगिकौ
वक्लिङ्गवक्लिङ्गमतोरत्यन्तान्योन्याभावौ धूमवति विद्येते
इति कथमेते लक्षणे इति चेन्न, तादृशाभावानभ्युप-
गमात् अभ्युपगमे वा तत्र तदुभयं प्रतियोगि न वक्लि-
वक्लिङ्गमन्तौ ।

वक्ष्यते । एते अन्योन्याभावात्यन्ताभावगर्भे । तादृ-
शेति । ननु किं द्वित्वादिकं प्रतियोगितावच्छेदकमेव न
भवति किं वा भवत्येव, परन्तु क्लृप्तानामेव स्वसमाना-
धिकरण-तत्तद्वर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकानामभावानां
लाघवादित्यभिप्रायः, नाद्यः एकैकाभावप्रतीतितो द्वौ
न स्त इति प्रतीतेर्विलक्षणत्वात्, शब्दादिना द्वौ न स्त

इत्यमिति । वक्ष्यत इति । विशिष्यैव कार्यकारणभावौ न सामा-
न्यत इति । चतुर्णामेव लक्षणानामाक्षेपात् मूलस्य द्विवचनं न
घटत इति तदुपपादयति, एते इति । तथाच तत्तदभावगर्भत्वेन
द्वयोरैक्यमिति भावः । अभ्युपगमे वेत्यस्याक्षेपसारभते, नन्वित्या-
दिना । नन्वेकाभावप्रतीतिसाधारण्येऽपि द्वित्वस्याधिकस्य भाना-
देव वैलक्षण्यमित्यत आह, शब्दादिनेति । प्रत्यक्षे तु तादृशनिश्चय-
काले तथा संशयोऽसिद्ध इति हृदयम् । ननु शब्देन घटत्वादेरव-

इति निश्चयेऽप्येकैकाभावसंशयाच्च, विषयानुगमं विना अनुगताकारप्रत्ययायोगात् । न चाभावस्य द्वित्वाधिकरणप्रतियोगिकत्वमात्रं द्वित्वसामानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं वा द्वयं नास्तीति प्रतीतेर्विषयः, तादृशद्वित्वाधिकरणव्यक्तिविशेषविरहिणि तथाविधोभयशालिनि तादृशौ द्वौ न स्त इत्यप्रत्ययात्, द्वित्वसामानाधिकरण्याभावेऽपि प्रतीतेरनुगताकारत्वाच्च, अतएव न तादृशप्रतीतेर्घटत्वपटत्वादयन्यतरावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावविषयत्वम् अन्यतरत्वानुल्लेखेऽपि घटपटौ न स्त इत्यनुगतप्रत्ययाच्च, न च परम्परासम्बन्धेन तादृशद्वित्वसामान्याभाव एव द्वौ न स्त इति प्रती-

च्छेदकत्वं न विषयीक्रियत एव परन्तु प्रत्यक्षमादायैव तथा वक्ष्याम इत्यत आह, विषयेति । द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताद्यनुगताकार इत्यर्थः । ननु द्वित्वाधिकरणप्रतियोगिकत्वमेवानुगतं वाच्यमित्याशङ्क्य निषेधति, न चेति । प्रथमेऽवच्छेदकत्वस्पर्शाभावादाह, द्वित्वेति । तादृशेति । घटपटोभयविशेषविरहिणि घटपटोभयविशेषशालिनि, घटपटौ न स्तः प्रत्ययादित्यर्थः । ननु द्वित्वसामानाधिकरणत्वेन भासमानो यो धर्मस्तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमेवानुगमकं वक्तव्यमित्यत आह, द्वित्वेति । अतएवेति । वक्ष्यमाणत्वकम्, अतएवाग्रे चकारविरहः । परम्परेति । द्वित्वाश्रयघटित-

तेर्विषयः, द्वित्वाधिकरणयोरेव प्रतियोगित्वोल्लेखात्
द्वित्वादेर्घटादिवृत्तित्वानुपस्थितावपि अन्ततः शब्दे-
नापि घटपटौ न स्त इत्यादिप्रत्ययाच्च, अतएवैकैक-
विशिष्टापराभावोऽपि न तदालम्बनं विरुद्धयोरपि जल-
त्वपृथिवीत्वयोर्द्वित्वेनाभावप्रत्यय इत्युक्तत्वाच्च नान्यः,
तथात्वेऽपि साध्यतद्वतोस्तादृशाभावप्रतियोगित्वानपा-

परम्परेत्यर्थः । अन्यथोभयवत्यपि उभयवृत्तिद्वित्वस्य साक्षात्
सम्बन्धेनाभावात्तादृशप्रतीत्यापि त्रिः । द्वित्वाधिकरणयोरिति ।
द्वित्वं नास्तीत्येवाकारः स्यादिति भावः । ननु प्रत्यक्षे आश्रयस्य
द्वित्ववैशिष्ट्यभाने द्वित्वस्यापि तद्वित्वस्यापि तद्वृत्तित्वं भासते,
तथाच प्रतियोगिकोटौ द्वित्वाधिकरणस्योल्लेखेऽपि तस्य विशेषण-
तयैवोपयोग इत्यत आह, द्वित्वादेरिति । प्रत्यक्षे विवादादाह,
अन्तत इति । घटपटावित्यंशे द्विवचनार्थस्य प्रकृत्यर्थविशेषण-
तयैव भानाभ्युपगमादिति भावः । अत्रेदं चिन्त्यं, व्यतिरिक्ताभाव-
वादिमतेऽपि द्वित्वमात्रं न प्रतियोगितावच्छेदकं किन्तु घटवृत्ति-
द्वित्वं, तथाच तादृशबोधार्थं लक्षणावश्यकीति तुल्यम् अनतिरिक्ता-
भाववादिमते इति, अतएवेति । पटस्य घटवैशिष्ट्याभानेऽपि तादृश-
प्रतीतिर्यत एवेत्यर्थः । कचिद्वस्तुनोऽपि दुर्घटत्वमाह, विरुद्धयो-
रिति । इत्युक्तत्वाच्चेति । चकारः पूर्वोक्तसमुच्चयपरः । किं
चेत्याद्यन्यकल्पमाशङ्क्य निषेधति, नान्य इति । तथात्वेऽपीति ।
ऋदाभावस्यैव द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे वक्त्रेरपि प्रतियोगित्व-

यात्, अन्तरेणाभावान्तरमेकैकघटवति जायमानाया
यत्किञ्चिद्वटद्वयवति चानुत्पद्यमानाया घटौ न स्त
इति प्रतीतेरुपपादयितुमशक्यत्वादित्यत आह, अभ्यु-
पगमे वेति । उभयत्वमेव प्रतियोगितावच्छेदकं न तु
साध्यतावच्छेदकं साध्यवत्त्वं वेत्यर्थः, अश्रूयमाणावच्छेद-
कत्वांशेऽपि लक्षणे तथैव विवक्षितमिति भावः ॥१२॥

मापतितं, अन्यथा द्वित्वस्य ऋदमात्रवृत्तिप्रतियोगितातिरिक्तवृत्ति-
त्वेनानवच्छेदकत्वभङ्गादिति । अतिरिक्ताभावमेव व्यवस्थापयति,
अन्तरेणेति । एकैकेति । योऽन्तेन घटत्वावच्छिन्नसामान्याभाव-
विषयत्वनिरासः, यत्किञ्चित् घटद्वयप्रतियोगिताकाभावनिरासः ।
ननु घटौ न स्त इत्यत्र द्वित्वावच्छिन्नाभावः सिद्धात्, घटपटौ न
स्त इत्यत्र कथं प्रत्येकाभावद्वयस्यैव द्वित्वावच्छिन्नसामान्याभाव-
विषयत्वनिरासः, यत्किञ्चिदिति । तेन यत्किञ्चित् घटद्वयस्यैव
द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वकल्पनादिति चेदत्र वदन्ति । सामा-
न्याभावयुक्तिन्यायेनातिरिक्तद्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकल्पने वि-
निगमनाविरहेणातिरिक्ताभावकल्पनमिति । क्लृप्ताभावेन द्वित्व-
प्रतीतेरन्यथोपपादनेऽपि द्वित्वविशिष्टाभावस्य विशिष्टाभावतया-
तिरिक्तस्यैव व्यासज्यवृत्तिप्रतियोगिताकाभावत्वमित्यपि कश्चित् ।
उभयत्वमेवेति । सम्बन्धमेवाभावद्वयघटितं लक्षणमभिप्रेत्य अतएव
तथैव निराकरोति । नत्विति । ननु विशेषलक्षणेऽवच्छेदका-
प्रवेशात्तत्र सदोषस्तदवस्थ एवेत्यत आह, अश्रूयमाणेति ॥ १२ ॥

अथवानौपाधिकत्वं व्याप्तिः, तच्च यावत् स्वसमा-
नाधिकरणात्यन्ताभाव—प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं
यत् तत्प्रतियोगिकात्यन्ताभावसमानाधिकरणं यत्
तेन समं सामानाधिकरण्यम् ।

तच्चेति । खं साधनत्वाभिमतं तथाच साधनसमा-
नाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदका यावन्तो
धर्मा यद्धर्मावच्छिन्नसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रति-
योगितावच्छेदकाः तद्धर्मावलीढसामानाधिकरण्यमि-
त्यर्थः, एतेन सर्व्वत्र तादृशैर्यावद्भिरवच्छिन्नस्य तादृशा-
वच्छिन्नयावत्प्रतियोगिकस्य चातिप्रसञ्जकात्, यावत्त्वा-
द्यवच्छिन्न—प्रतियोगिताकादतिरिक्तस्याभावस्याप्रसिद्धिः

तथा चेत्यादि । यद्धर्मावच्छिन्नेति । यत्साध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नेत्यर्थः । तेनेदं गुणकर्मण्यसत्तावज्जातिमत्त्वादित्यत्र द्रव्य-
त्वत्वादेर्जातिसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि
न क्षतिः । यथाश्रुतमूलानुपपत्तिं व्यञ्जयति, एतेनेति । अवच्छिन्न-
स्येति । अप्रसिद्धेरित्यनेनान्वितम्, अवच्छेदकस्य यावत्त्वं विहा-
यावच्छिन्नेऽपि तद्योगं खण्डयति, तादृशेति । अतिप्रसञ्जका-
दिति । धूमवत्यपि यावदाद्रेंधनाभावसत्त्वादतिव्याप्तेरित्यर्थः ।
आदिपदेन यावत्तादृशावच्छिन्नगगनवृत्त्युभयत्वपरिग्रहः । अवच्छि-

तादृशावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां यावदभावानामधि-
करणस्य प्रायशस्तथा । रूपादिसाध्यकपृथिवीत्वादा-
वव्याप्तिश्च क्वापि रूपादिव्यक्तौ तादृशयावदभावसामा-
नाधिकरण्यासम्भवादिति प्रत्युक्तम् । सर्व्वत्र सोपाधा-
वेकव्यक्तिकस्य सम्भवतोऽप्युपाधेर्द्धर्मान्तरविशिष्टत्वा-
दिना अभावो भवत्येव साध्यसमानाधिकरण इत्यव-
च्छेदकानुसरणम् ॥ १३ ॥

साधनसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगिताव-

न्नेऽपि यावत्त्वं विहायाभावे यावत्त्वं खण्डयति, तादृशेति । तथा
अप्रसिद्धिरित्यर्थः । नानाहेत्वधिकरणकस्थले तादृशानां यावद-
भावानां चालनीन्यायेन समवस्थितानामधिकरणमप्रसिद्धमिति ।
एकाधिकरणहेतुस्थले तु तस्मिन्नेवाधिकरणे तादृशा यावन्तो भावा
इत्युक्तं, प्रायश इति । अथ यावदभावानां प्रत्येकाधिकरणावृत्तित्वं
साध्यस्य वक्तव्यमित्यत आह, रूपादीति । अतएव विशदयति,
क्वापीति । इदञ्च घटरूपे यावन्मध्यपतितस्य घटत्वाभावस्य सामा-
नाधिकरण्याभाव इति क्रमेणोन्नेयम् । सर्व्वत्रेत्यादि । आर्देन्मना-
दीनां चालनीन्यायेन धूमवृत्त्यभावसम्भवेऽपि व्यभिचाराधिकरणे
भिन्नत्वस्याभावो धूमवतीति प्रघट्टकार्यः । विशिष्टत्वादिनेत्यादि-
पदेन द्वित्वपरिग्रहः ॥ १३ ॥

तदपि विशिष्टस्यातिरिक्तत्वमतालम्बनानुण्यादेव उक्तविव-

च्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावा यद्वर्मा-
वच्छिन्न-समानाधिकरणास्तद्वर्मावलीढ-समानाधिक-
रणमित्यर्थः । अभावश्चात्र भावभिन्नो ग्राह्यस्तेन इदं
जलं स्नेहवत्त्वादित्यादौ स्नेहवत्त्वसमानाधिकरणा-
त्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकरूप-सामान्याभावत्वाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकाभावानां सकलरूपाणां जलत्व-
ज्ञायां मूलाक्षरासमर्थनादाह, साधनेत्यादि । तथाच मूलेऽभाव-
समानाधिकरणमित्यत्र बहुव्रीहिराश्रयणीयः, एतद्विवक्षायास्तु
रूपज्ञानं पृथिवीत्वादित्यत्र यावत्सु अभावेषु रूपत्वावच्छिन्नसामा-
नाधिकरणं वर्तत एव । भावभिन्न इति । रूपप्रागभावाभावत्वाव-
च्छिन्नाभावस्य यावद्रूपप्रागभावात्मकस्य साध्यसमानाधिकरणाभा-
वात् स एव दोष इत्यतोऽभावपदं अत्यन्ताभावपरं बोध्यम् । तेने-
त्यादि भावभिन्नोऽत्यन्ताभावो ग्राह्यस्तेन प्राचीननये रूपप्रागभाव-
रूपध्वंस रूपयावदभावेषु साध्यसमानाधिकरणाभावेऽपि नोक्त-
दोषः । ननु तथापि जलावृत्तित्वाऽवच्छिन्नाभावाऽन्यतराभावत्वा-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकयावन्मध्यपतिते तेजोवृत्तित्वावच्छिन्नाभा-
वस्य न जलवृत्तित्वसमानाधिकरणमिति पुनरव्याप्तिरिति चेत्,
तादृशावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावत्वत्वव्यापकसाध्यसमानाधिक-
रणवृत्तित्वकत्वस्य विवक्षितत्वात् । अत्र रूपसामान्याभावस्य स्नेह-
समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगित्वं जलपरमाणुमादाय बोध्यं,
जलावयविन्युत्पत्तिकाले तत्सत्त्वाभ्युपगमात् । न च तथापि स्नेह-

सामानाधिकरण्यविरहेऽपि नाव्याप्तिः । घटध्वंसो
ध्वंसत्वादित्यादौ च घटध्वंसत्वादेस्तत्प्रकारकप्रमावि-
शेष्यत्वादेर्वा भावाभाववृत्तिरतिरिक्तोऽभावस्तादृशो न
घटध्वंसत्वादिसमानाधिकरण इति नातिव्याप्तिरित्यपि
वदन्ति ॥ १४ ॥

वत्समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकजलावृत्तित्वाव-
च्छिन्नाभावहेतोरवृत्तित्वावच्छिन्नाभावान्यतरत्वावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तेजो वृत्तित्वावच्छिन्नाभा-
वस्य जलत्वसामानाधिकरण्यविरहादव्याप्तिरिति वाच्यम् । स्वसमा-
नाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिता-
काभावत्वव्यापकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्यसमानाधिकरण-
वृत्तित्वकत्वस्थानेन विवक्षितत्वात् । एवं चाभावेषु भावभिन्नत्वविव-
क्षणं यथाश्रुताभिप्रायेणेति बोध्यम् । ननु घटध्वंसो ध्वंसत्वादित्यत्र
तादृशाभावस्तद्धटध्वंसत्वाभावा एव, ते च स्वाधिकरणघटात्यन्ता-
भावादिभ्यो नाम्नातिरिच्यन्ते, तेषु घटध्वंसत्वसामानाधिकरण्य-
सत्त्वादतिव्याप्तिरित्यत आह, घटध्वंस इति । अत्र यद्यपि घट-
ध्वंसस्यापि घटध्वंसत्वाभावरूपतया घटध्वंसत्वासमानाधिकरणतया
च नातिव्याप्तिसम्भावना, तथापि घटध्वंसत्वाभावस्याधिकरण-
स्वरूपत्वे आधाराधेयभावानुपपत्तिरितिभयेन समानाधिकरणा-
भावैरेव तथा धीरिति ये वर्णयन्ति तेषां मतमवलम्ब्येदमुक्तमिति

यावदिति । स्वं व्यभिचारि येषां तेषां यावतां
व्यभिचारिणा साध्येन सामानाधिकरण्यमित्यर्थः ।
यावदिति । यत्पदं साध्यत्वाभिमतपरं, सोपाधिवारणाय
यावदिति लुप्तसप्तमीकस्य द्वितीयात्यन्ताभावस्य विशे-

ध्येयम् । प्राचीननये घटध्वंसत्वस्य घटध्वंसरूपत्वादाह, तत्प्रकार-
कैति । तत्र यद्यपि विषयत्वं स्वरूपमेव तथापि प्रमास्वरूपमेव
तद्वोध्यम् । अतिरिक्त इति । घटध्वंसत्वं नास्तीति धीस्तावदनुगता-
कारा तस्याश्च तावत् स्वरूपनियम्यत्वे गौरवमित्यतिरिक्त एवाभावः
कल्पत इति । न च तत्रापि घटध्वंसत्वं नास्तीति धीसत्त्वादति-
रिक्तकल्पनेऽनवस्थाऽनतिरिक्तकल्पने आत्माश्रय इति वाच्यम् ।
एवम्बिधदोषेण घटाभावोऽपि लुप्येत तत्रात्माश्रयोऽन्यथानुपपत्त्यैव
बोध्य इति चेदिहापि समानमिति भावः ॥ १४ ॥

यथा श्रुतमूले वक्लिमान् धूमादित्यत्र धूमीययावद्वाभ्यभिचारि-
मध्यपतितस्य वक्लिद्रव्यत्वादेर्व्यभिचारित्वं कदापि न वक्लाविति
भयेन व्याचष्टे, स्वमिति । तथाच बहुव्रीह्यन्तस्वव्यभिचारिपदेन समं
यावत्पदस्य कर्मधारयो बोध्यः । अनन्तरं च षष्ठीसमास आश्रय-
णीयः । लुप्तसप्तमीकस्येत्यादिषष्ठीद्वयं वैयधिकरण्येन, तथाच लुप्त-
सप्तमीकस्य पदस्य योऽर्थो द्वितीयात्यन्ताभावः तद्विशेषणमिति ।
तथाच लुप्तसप्तमीकस्येति ज्ञाप्य ज्ञापकभावे षष्ठी, सामानाधिकरण्ये
तु अर्थस्य लुप्तसप्तमीकत्वाभावात्, पदस्य च विशेषणत्वाभावादस-
ङ्गतिरिति भाव्यम् । केचित्तु वैयाकरणरीत्या पदयोरेव विशेषणवि-

न ह्येवं सोपाधिः, तत्र साधनसमानाधिकरणा-
त्यन्ताभावप्रतियोगिन आर्द्रेन्धनवत्त्वादेरूपाधिर्योऽत्यन्ता-
भावस्तेन समं साध्यस्य धूमादेः सामानाधिकरण्या-
भावात्, उपाधिः साध्यव्यापकत्वात् एतदेव यावत्-
स्वव्यभिचारिव्यभिचारिसाध्यसामानाधिकरण्यमनौपा-
धिकत्वं गीयते ।

षण्णम् । तथाच साध्यव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-
योगिताकात्यन्ताभावत्वव्यापक-स्वसामानाधिकरण्यसा-
मान्याभावकत्वमर्थः । केवलान्वयिस्थले त्वाकाशादि-

शेष्यभाव इति मतेनेदमित्याहुः । तथाचेत्यादि । यावदित्यस्यैव
व्यापकत्वमित्यर्थः । तत्रयोजनं तु धूमवान् वक्तेरित्यत्र द्रव्यत्वाभावे
वक्त्रिसामानाधिकरण्यसामान्याभावसत्त्वादित्यव्याप्तिरिति तद्वारणम् ।
तत्रैवार्द्रेन्धनाद्यभावे रासभनिष्ठसामानाधिकरण्यस्याभावसत्त्वादिति-
व्याप्तिरिति सामान्यपदोपादानम् । अत्र व्यापकत्वमध्ये चेत् प्रति-
योगिव्यधिकरणपदं निक्षिप्यते, तदा द्वितीयाभावे तदवश्यं देयं,
अन्यथा द्रव्यं गुणकर्माण्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ संयोगाभावे
तत्सामानाधिकरण्यसत्त्वादव्याप्तिरिति, एतन्निष्कर्षश्च व्याप्तिलक्षण-
बहोध्यः । उभयत्रैव तद्धानमिति तु सम्यगिव प्रतिभाति ; सम्प्र-
दाय इत्यस्वरसोद्भावनं तद्वोजन्तु द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादौ गुणवृत्ति-
त्वविशिष्टसत्ताद्यभावस्य द्रव्यत्वव्यापकस्य योऽभावः सत्तारूप-

रेव तथाविधोऽभावः प्रसिद्ध इति सम्प्रदायः । केचित्तु तादृशयावदभावशून्यत्वं यदधिकरणताया व्यापकं तत्त्वमर्थः । न च तादृशप्रतियोगितानंवच्छेदकवन्तमेव यावत्त्वेन विशिष्य यावत्तादृशाश्रयत्वं यदधिकरणताया व्यापकं तत्त्वमित्यर्थलाभादेव सामञ्जस्येऽभावद्वयोपादानमनतिप्रयोजनकमिति वाच्यं, यावतां तादृशमिन्धनादीनामैकाधिकरण्यस्याप्रसिद्धेः । न चावच्छेदकांशमपहायाप्रतियोग्येव यावत्त्वेन विशिष्यतां साध्यव्यापकस्यापि रूपान्तरेण साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगित्वस्योपदर्शितत्वादित्याहुः ॥ १५ ॥

स्तस्मिन् हेतुसामानाधिकरण्यसत्त्वादव्याप्तिरिति, इदमेव दोषमुद्धरन्नाह, केचित्त्विति । तादृशाः साध्यव्यापकत्वावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः, प्रत्येकं तच्छून्यत्वं यदधिकरणताया व्यापकत्वं तत्त्वमित्यर्थः । यावत्त्वावच्छिन्नशून्यत्वविवक्षणे धूमवान् बह्नेरित्यत्रातिव्याप्तिस्तत्रापि बह्निमत्ययोगोलके आर्द्रेन्धनाभाववत्यपि द्रव्यत्वाभावाभावेन तादृशशून्यत्वसत्त्वादिति, अनतीति । यावत्त्वस्याभावविशेषणस्य व्यापकासंस्पर्शादिति यथासन्निवेशे वैयर्थ्याभावादिति भावः । न चेत्यादिपूर्वकल्पे यावदाश्रयत्वस्य व्यापकत्वमतोऽप्रसिद्धिः । अत्र तु अप्रतियोगिनां व्यापकत्वे तच्च रूपान्तरेणापि निर्व्वहतीति नाप्रसिद्धिरिति ध्येयम् ।

यद्वा यावद्यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावाप्रति-
योगिप्रतियोगिकात्यन्ताभावासामानाधिकरण्यं यस्य
तस्य तदेवानौपाधिकत्वं, सौपाधौ तु साध्यवन्निष्ठात्य-
न्ताभावाप्रतियोगिन उपाधेर्योऽत्यन्ताभावस्तेन समं
हेतोः सामानाधिकरण्यम् उपाधेः साधनाव्यापक-
त्वात् । यद्वा यत्सम्बन्धितावच्छेदकरूपवत्त्वं यस्य तस्य
सा व्याप्तिः ।

साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानव-
च्छेदके यावति यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगि-
तावच्छेदकत्वं नास्ति तत्त्वमर्थ इति तु नव्याः । अवच्छिन्नं
सामानाधिकरण्यं सामानाधिकरण्यावच्छेदकरूपं वा

रूपान्तरेणेति । प्रमेयत्वादेरपि गगनादिवृत्तित्वेन घटवृत्तित्व-
विशिष्टत्वादिना चाभावस्य सुलभत्वादिति, अत्र च साध्यसमा-
नाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकानि यावन्ति यत्समा-
नाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकानीति तु स्फुटतया
पूर्वोक्ततया च नोदङ्कितमिति ध्येयम् ॥ १५ ॥

संयोगेन सामानाधिकरण्यमभिप्रेत्याह, धूमत्वेति । सम-
वायेन सामानाधिकरण्यमभिप्रेत्याह, द्रव्यत्वत्वादेरिति । यद्वा
पूर्वं नानासामानाधिकरण्यस्यावच्छेदकं दर्शितं इदानीन्तु एक-

व्याप्तिः । इत्थञ्च धूमत्वद्रव्यत्वत्वादेर्व्याप्यतावच्छेदकत्वं
दण्डत्वादेर्नियतपूर्ववर्त्तितावच्छेदकधर्मात्मककारण--
तावच्छेदकत्ववदभेदेऽप्युपहितानुपहितभेदाद्वा समर्थ-
नीयं, तन्नाद्यमभिप्रेत्याह । यत्सम्बन्धितेति । सा
सम्बन्धिता सामानाधिकरण्यरूपा जनकत्वादिव्यावृत्ता,
अत्र च विशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्नगुणादिसामानाधि-
करण्याधिकरणसत्त्वादेः कर्मादौ परामर्शाद्गुणाद्यनु-
मित्यापत्तेः ॥ १६ ॥

साध्यसामानाधिकरण्यविशिष्टहेतुमत्तापरामर्शस्तु

व्यक्तिके एकसामानाधिकरण्येऽप्यवच्छेदकं स्फोरयितुमाह, द्रव्य-
त्वत्वेति । दण्डत्वादेरिति । नियतपूर्ववर्त्तित्वमात्रस्य कारण-
त्वेऽरण्यस्यदण्डस्याकारणत्वप्रसङ्गः । नन्वभेदेऽप्यवच्छेद्यावच्छेदक-
भावे दण्डो दण्ड इत्यपि प्रतीतिः स्यादित्यत आह, उपहि-
तेति । शुद्धं धूमत्वमवच्छेदकं सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वोप-
हितत्ववच्छेद्यमिति भावः, तादात्म्यसम्बन्धसंग्रहायाह, जनक-
त्वादीति । तथाच तेन व्याप्यव्यापकभावेऽपि न क्षतिरिति भावः ।
अत्र चेत्यादि व्याप्तिविशिष्टहेतुमत्त्वं पक्षे मृग्यं, व्याप्तिश्च विशिष्ट-
सत्तात्वावच्छिन्नसत्तानिष्ठसामानाधिकरण्यं तद्वती च सत्ता-
कर्मानि वर्त्तते एवेति भावः ॥ १६ ॥

अथ व्याप्युपहितव्याप्यवत्त्वमेव तथा वक्तव्यं, व्याप्तिश्च तादृश-

तथाहि धूमस्य वक्त्रिसम्बन्धित्वे धूमत्वमवच्छेदकं धूममात्रस्य वक्त्रिसम्बन्धित्वात् वक्त्रेस्तु धूमसम्बन्धे न वक्त्रित्वमवच्छेदकं, धूमासम्बन्धिनि गतत्वात् न ह्यतिप्रसक्तमवच्छेदकं, संयोगादौ तथात्वाददर्शनात्, किन्तु वक्त्रावाट्रेभ्यनप्रभववक्त्रित्वं धूमसम्बन्धितावच्छेदकं तादृशञ्च व्याप्यमेव ।

पक्षे साध्यनिर्णयात् प्रागसम्भवीत्यनुशये न द्वितीयम्, अयमालोको धूमो वेत्यादौ विशिष्यसन्देहेऽपि सामान्यतोऽवच्छेदकरूपवत्त्वनिर्णयः सम्भवत्येवेति हृदयम् । अत्रावच्छेदकत्वं नान्यूनवृत्तित्वम् अन्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वं वा, वक्त्रादौ साध्ये मेयत्वादावतिप्रसङ्गात् धूमत्वादावप्रसङ्गाच्च, किन्त्वनतिरिक्तवृत्तित्वं तच्च यद्यपि न तदभाववदवृत्तित्वं, गुणवान् सत्त्वादित्यत्र सत्तात्वे-

सामानाधिकरण्यरूपेत्यत आह, साध्येति । प्रागिति । तथाच पक्षे साध्यानिर्णयेऽपि यदनुमितिर्मृग्यते तन्न स्यादिति भावः । न तु भिन्नसाधनाभिप्रायेण तद्योजनीयं, भिन्नप्रकारकसाध्यनिर्णयेऽपि यदनुमानमादायापि तथोपपत्तेरिति । नन्वयमालोको धूमो वेत्यादौ धूमत्वालोक्तत्वादेरवच्छेदकस्यानिर्णयात् कथं तत्रानुमितिः, कथं वा तेनैव सीमांसकमतनिराकरणं इत्यत आह,

ऽतिप्रसङ्गात्, न च कर्मादिवृत्तित्वावच्छेदेन गुणसामानाधिकरण्याभाववत्यां सत्तायां वर्तमानत्वान्न तथा, तथा सति विशिष्टसत्तात्वे प्रागुपदर्शितदिशा च धूमत्वादावव्याप्तिप्रसङ्गात्, तथापि अतिरिक्ते यद्वर्णविशि-

अयमालोक इति । सामान्यत इति । (१) साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकरूपवत्त्वेन तयोर्निर्णयादित्यर्थः । विशिष्टेति धूमत्वत्वेनालोकत्वत्वेन सन्देहेऽपीत्यर्थः । सामानाधिकरण्यावच्छेदकविशिष्टवान् पर्वतोऽयमित्येव परामर्शाभ्युपगमादिति भावः । आद्ये मेयत्वेति उभयत्राह, धूमत्वेति । सार्वभौममतमाशङ्क्य निराकुरुते, न चेति । न च तथा न तदभाववदवृत्तित्वम् । अथ तन्मते विशिष्टं तावदतिरिक्तमेवेत्यन आह, प्रागिति । धूमावयवे धूमेन वङ्गिसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतेर्धूमेऽपि तदभावसत्त्वात् धूमत्वस्य तथात्वं व्याहृतमित्यर्थः । अतिरिक्त इति । अतिरिक्तत्वावच्छेदेनेत्यर्थः, तेन धूमवान् वङ्गेरित्यादौ कस्यचिदतिरिक्तस्य जलत्वादेर्वङ्गित्वविशिष्टवङ्ग्यधिकरणावृत्तित्वेऽपि धूमाभावस्य तथाविधस्य वङ्गित्वविशिष्टवदयोगोलकवृत्तित्वान्नातिव्याप्तिः । केवलान्वयिनि तु साध्यसामानाधिकरण्याभाववान् गगनादिरेव (२) बोध्यः, अत्र चावृत्तित्वमित्यत्रापि वृत्तित्वसामान्याभावो बोद्धव्यः, तेन

(१) इंग्लण्ड पुस्तकालयस्य पुस्तके—सामान्यत इत्यादि परामर्शाभ्युपगमादिति भाव इत्यन्त पाठो नास्ति ।

(२) इं पुस्तके—इति बोद्धव्यम् ।

ष्टहेत्वधिकरणवृत्तित्वं न वर्तते, तत्त्वं साध्यासमा-
नाधिकरणावृत्तित्वविशिष्टाधिकरणवृत्तित्वसामान्यकत्वं
स्वविशिष्टाधिकरणावृत्ति-यावत्साध्यासमानाधिकरणत्व-
मिति तु फलितार्थः । सत्तात्वविशिष्टसत्ताधिकरण-
कर्मादिवृत्तित्वस्य साध्यासमानाधिकरणे कर्मत्वादौ

रासभादिनिष्ठस्यायोगोलकवृत्तित्वविशेषस्य धूमाभावादावभावे-
ऽपि न क्षतिः । ननु सार्वभौममते सत्ताया अप्रतिरिक्तत्वं गुणा-
वच्छेदेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्याभाववत्त्वात्, तथाच द्रव्यं गुण-
कर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ गुणकर्मान्यसत्तात्वावच्छिन्न-
सत्ताधिकरणवृत्तित्वस्य तत्र सत्त्वादव्याप्तिरित्यत आह, साध्या-
समानाधिकरणेति । तथाचातिरिक्तत्वं साध्याधिकरणानधि-
करणत्वमेव भेदघटितं, तच्च तत्र नास्तीति नाप्रसङ्गः । एतत्सम-
न्वयस्तु वङ्गसमानाधिकरणादिषु(१) न वर्तते एव धूमत्वविशिष्टा-
धिकरणवृत्तित्वसामान्यमिति बोध्यं, (२) अवृत्तिरित्यत्र तादृशवृ-
त्तित्वसामान्याभावो बोध्यः, स्वं लक्ष्यत्वेनाभिमतम्, सामान्य-
पदप्रयोजनं तूक्तमेव प्राक् । ननु साध्यासमानाधिकरणावृत्ती-
त्यत्र वृत्तित्वस्याधिकस्य प्रवेशेन गौरवादाह, स्वविशिष्टेति ।
अन्यत्सर्वं व्याख्यातमेव । द्रव्यं सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिं खण्डयन्नाह,
सत्तात्वेति । विशिष्टसत्त्वे हेतावव्याप्तिं खण्डयन्नाह, कर्मा-

(१) इ., पुस्तके—वङ्गसमानाधिकरणवृत्तित्वादित्यदिषु ।

(२) इ., पुस्तके—इति दिशाबोद्धव्यः ।

सत्त्वान्नातिप्रसङ्गः कर्मादन्यत्वविशिष्टसत्ताश्रयश्च न कर्मादिरिति नाप्रसङ्गः, एवञ्च मेयत्वादेरपि केवला-
न्ययिसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वोपपत्तिः । यत्तु वृत्ति-
मत्त्वादिकमेव तत्र व्याप्तिस्तद्ग्रहस्तु मेयत्वादिनेति
तन्न, व्याप्तिविरहिष्टवृत्तितया गृह्यमाणेन रूपेण व्याप्ति-
ग्रहासम्भवात् अन्यथा अतिप्रसङ्गात्, साध्यतावच्छेदक-

दन्यत्वेति । एवम् ईदृशावच्छेदकत्वनिर्वचने । मेयत्वादेरिति,
इदं वाच्यं मेयत्वादित्यादौ, मेयत्वविशिष्टमेयाधिकरणावच्छेद-
वाच्यत्वासमानाधिकरणं (१) गगनादिकं यावदिति मैथिलमतं
दूषयन्नाह, यत्त्विति । तैरुक्तमपि मेयत्वं वैयर्थ्यादेव दूरीकृत्यवृत्ति-
मत्त्वमात्रमुक्तम्, अन्यथेति व्याप्तिविरहिष्टवृत्तितया गृह्यमाणेनापि
व्याप्तिग्रह इत्यर्थः । अतिप्रसङ्गादिति । वङ्गादौ साध्येद्रव्यत्वा-
दिनापि व्याप्तिग्रह आपद्यत इत्यर्थः । ननु कथमेतत् द्रव्यत्वस्या-
तिरिक्तवृत्तितया ग्रहणे व्यभिचारग्रहस्य बाधकस्य सत्त्वात्, मेयत्वे
तु न तथेति चेन्न, व्यभिचारास्फूर्त्तावप्यवच्छेद्याभाववद्वृत्तितया
गृह्यमाणेनावच्छेदकात्वभावग्रहस्यानुभविकत्वादिति । न चाव-
च्छेद्याभाववद्वृत्तित्वग्रहे व्यभिचारग्रह आवश्यकः, तस्य विभिन्न-
ग्रहसामग्रीकत्वादिति । साध्यतावच्छेदकेत्यादि । साध्यतावच्छेद-
कसम्बन्धविवक्षणप्रयोजनं तु समवायावच्छिन्नवह्निसाध्यकधूमाति-

सम्बन्धेन साध्याधिकरणे येन येन सम्बन्धेनावर्त्तमानत्वं,
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणेऽपि तेन तेन
तथात्वं बोध्यम् ॥ १७ ॥

नीलधूमत्वादेर्वारणीयत्वे तु स्वसमानाधिकरण-
तादृशधर्मान्तराघटितत्वेन विशेषणीयं सामानाधि-
करण्योपादानाद्धूमप्रागभावत्वादिसंग्रहः, तदघटित-
व्याप्तिवारणम् । द्रव्य सत्त्वादित्यादौ साध्याधिकरणमध्यपतित-
महाकाले सम्बन्धसामान्येनावर्त्तमानं गगनादिकमेव, तच्च हेत्व-
धिकरणेऽप्यवर्त्तमानमेवेत्यत आह, येनेति(१) । तथाच गुणत्वादि-
कमादायैव तत्र नातिप्रसङ्गः । वह्निमान् धूमादित्यादौ वह्निधि-
करणे समवायसम्बन्धेनावर्त्तमानस्य धूमावयवस्य समवाय-
सम्बन्धेन धूमाधिकरणे वर्त्तमानत्वादाह, हेतुतावच्छेदकसम्बन्धे-
नेति । तथाच तेन सम्बन्धेन धूमवति पर्वतादौ समवायेन
तस्यावर्त्तमानत्वमेवेति भावः । तथात्वमिति हेत्वधिकरणा-
वृत्तित्वमित्यर्थः ॥ १७ ॥

वारणीयत्वे त्विति । येषां मते पारिभाषिकं व्याप्यताव-
च्छेदकत्वमक्षुप्तमेव नीलधूमत्वस्य, किन्तु तथा प्रयोक्तुरधिकेनैव
निग्रह इति, तन्मते वह्निर्भावस्थलो न बोध्यः (२) स्वसमानाधिकर-
णेति । तथाच नीलधूमत्वे धूमत्वमेव तादृशो धर्मः, धूमेति । धूम-
त्वस्य प्रागभावावृत्तित्वेन व्यधिकरणत्वाद्विशिष्टाभावस्तत्राक्षुप्त इति

त्वञ्च तदविषयकप्रतीतिविषयत्वं, स्वरूपसम्बन्धविशेष
एवावच्छेदकत्वम्, अतएव न ह्यतिप्रसक्तमवच्छेदक-
मित्यादिकमपि सङ्गच्छते, अन्यथातिप्रसक्ते अनति-
प्रसक्तत्वस्याप्रसक्तत्वेन तन्निराकरणायोगात्, विरुद्धयो-

भावः । ननु नीलधूमत्वस्य कथं धूमत्वघटितत्वं, नीलधूमत्वस्य
धूमत्वाजन्यत्वादित्यत आह, तदघटितत्वमिति । तदविषयकेति ।
प्रतीतिलौकिकालौकिकसाधारणी, नीलधूमत्वविषयकं यज्ज्ञान-
न्तदवश्यं धूमत्वमवगाहते, प्रमेयत्वेनापि तज्ज्ञानस्य धूमत्वविषय-
कत्वात्, धूमत्वादन्यस्य नीलधूमत्वस्याभावात् । न च धूमत्वेऽप्यव-
च्छेदकत्वव्याकोपः, धूमत्वस्यापि धूमत्वाविषयकप्रतीत्यविषयत्वेन
तदघटितत्वादिति (१) वाच्यम्, अन्तरपदेनैव तद्वारणात् तस्य च
स्वभिन्नार्थकत्वात् । मिश्रमतमुद्धाटयति, स्वरूपसम्बन्धेति । अत-
एवेति । यतएवानतिप्रसक्तत्वमवच्छेदकत्वं परित्यक्तमित्यर्थः ।
अन्यथा तदपरित्यागे, अयोगादिति तदभाववति तद्वत्त्वभ्रमस्या-
त्यन्तमसम्भावितत्वादिति, भ्रमखण्डनार्थमेव शब्दप्रयोगस्य सार्थ-
कत्वादिति, (२) गुणवत्सत्वादित्यत्र सत्तात्वस्यावच्छेदकत्वाभावं दर्श-
यितुमाह, विरुद्धयोरित्यादि । तथाच विरुद्धयोः साध्य-
साध्याभावयोः अधिकरणे एकसम्बन्धेन यद्विशिष्टो वर्तते स च

(१) इ. तदघटितत्वाभावादिति ।

(२) इ. गुणवत्सत्वात् इत्यतः सामानाधिकरण्यावच्छेदक इत्यर्थः एताव-
त्यर्थेन वास्ति ।

भावाभावायोरधिकरणे एकस्यैकेन सम्बन्धेन वृत्ति-
विरुध्यते, अतस्तत्रावच्छेदकभेदापेक्षा, अतएव व्यभि-
चारिणि साध्यवदभावसामानाधिकरणयोर्विरुद्धयोरु-
पपादनायोपाधितदभाववच्छेदकावनुमन्यन्ते न्याया-
चार्याः । सत्तात्वन्तु गुणायभावस्येव गुणस्यापि न
सामानाधिकरण्यावच्छेदकं विरोधात् । अव्याप्यवृत्तेश्च
कपिसंयोगादेरधिकरणे वृक्षादौ तद-भावस्य संयोगेन
च वज्जेरधिकरणे महानसादौ समवायावच्छिन्नप्रति-
योगिताकतदभावस्य सत्त्वेनाविरुद्धत्वात् । वज्जिमति
च संयोगेन वर्तमानस्य धूमादेर्वज्जभावावति स्वाव-

धर्म्मो नोभयोरिकस्यापि सामानाधिकरण्यावच्छेदक इत्यर्थः ।
एकस्येति एकधर्म्मावच्छिन्नस्येत्यर्थः, तेन धूमवान् वज्जेरित्यत्र
वज्जेर्नानात्वेऽपि न क्षतिः । प्रत्यवयवव्यावृत्तिस्त्वग्रे स्वयमेव
स्फुटीकरिष्यति । अवच्छेदकस्यावश्यकत्वे परमेषामनुमितिं दर्श-
यति, अतएवेति । विरोधादिति । तथाच विनिगमनाविरहेण न
कस्याप्यवच्छेदकत्वमिति भावः । विरुद्धयोरित्यस्य फलमाह, अ-
व्याप्यवृत्तेरिति । ननु संयोगसंयोगाभावयोरवच्छेदकं शाखादिरूपं
भिद्यत एवेति विभिन्नावच्छेदकौ तौ दर्शयित्वाऽविरुद्धावच्छेदकौ
तौ दर्शयति संयोगेन चेति, अनयोस्त्वेकावच्छेदेनापि वृत्ति-
र्ध्येया । एकेन सम्बन्धेनेत्यस्य फलमाह, वज्जिमतीति । ननु तद्वर्म्म-

यवे संयोगेनावर्तमानत्वाच्च तद्वृक्षत्वत्वधूमत्वादेर्न
साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वविरोधः । व्यभि-
चारधीरप्येतद्व्याप्तिबुद्धौ विरोधिन्येव तद्वर्म्मविशि-
ष्टस्य साध्यानधिकरणवृत्तित्वग्रहे तदवच्छेदेन साध्या-
धिकरणवृत्तित्वग्रहायोगात्, अस्तु वा एतन्मते
हेतुवृत्तिधर्मस्य साध्यसामानाधिकरणानवच्छेदक-
त्वमेव व्यभिचारः तद्धीरेव साक्षाद्विरोधिनी व्यभि-
चारान्तरधीस्तु परम्परयेति नीलधूमत्वादिकन्तु गौर-
वान्नावच्छेदकम्, एवञ्च लघुघटत्वादिकमेव सामाना-
धिकरण्यावच्छेदकं व्याप्तिः । न तु तत्सहचरितकम्बु-
ग्रीवादिमत्त्वादिकं, तेन च गुरुणापि रूपेण व्याप्तिग्रहे
कथायां हेतोरुपन्यासे वानुयोगः प्रकारान्तरव्याप्ति-
वादिनामपि समानः । एवं द्रव्यं रूपात् रसादित्यादौ

विशिष्टस्य साध्यानधिकरणवृत्तित्वग्रहेऽपि तदवच्छेदेन साध्या-
धिकरणवृत्तित्वग्रहो न दुर्घटः ग्राह्याभावास्पर्शादित्यत आह,
अस्तु वेति । परम्परयेतीति । एतदुन्नायकत्वेनेत्यर्थः । व्यात्यन्तर-
वादिनां साम्यमुद्घाटयति एवञ्चेत्यादिना, व्याप्तिग्रहे इति
स्वार्थपरार्थाभिप्रायेण परार्थस्य लेत्वाह, कथायामिति । प्रकारा-
न्तरं हेतुसामानाधिकरणेत्यादिरूपम्, अत्र मते दूषणमुद्घाट-
यितुं तुल्ययुक्त्या लाघवेनान्यत्राप्यवच्छेदकं निर्द्धारयति, एवमिति ।

सकलगुणसाधारणस्य गुणत्वस्य द्रव्यत्वादिसाधारणस्य गुणासमवेतत्वे सति द्रव्यसमवेतत्वस्य वैकस्यावच्छेदकत्वसम्भवे बहूनां रूपत्वादीनां न तत्त्वं विरुद्धधर्मद्वयाधिकरणयोश्च एकस्यैकेन सम्बन्धेन वृत्तौ कथं विरोधः, कथं वा द्रव्यत्वादौ साध्ये हेतुत्वेन विशिष्टरूपादेः प्रयोगः, तथा परामर्शाद्वानुमितिरिति विभावनोपपत्तिः ॥ १८ ॥

सर्वसाधारण्यायगुणत्वमपेक्ष्याह, द्रव्यत्वादीति । गुणासमवेतत्व इति । एतेन सत्ताव्यावृत्तिः विशेषदलेन कर्मत्वादिव्यावृत्तिः । न चात्र रूपासमवेतत्वादिभ्योऽपि सत्तावारणे विनिगमनाविरहात्तावतां गुणानां (१) नीलाद्यनुधावनेन च नानात्वावधारणे बहूनामपि हेतुत्वमापतितं, तथाच तदपेक्ष्य रूपत्वादिकमेव सम्यक्, गुणत्वस्य सामान्यत्वेऽप्यखण्डतया तुल्यत्वादिति वाच्यं, परम्परावच्छेदकत्वकल्पने विनिगमकतया सर्वसाधारणस्य गुणासमवेतत्वस्यैव सम्यक्तात् । अतएव तुल्यमपि काश्रयत्वादिकमपह्नाय शब्दाश्रयत्वमेवाकाशपदशक्यतावच्छेदकं स्वयमेव गुणटिप्यन्यां व्यवस्थापितम् । यद्वात्र वाकारोऽनास्थायां सर्वसाधारणं गुणत्वमेव पूर्वोक्तं सम्यगिति एतन्मतं दूषयति, विरुद्धधर्मद्वयेति । तादृशव्याप्तेरप्रयोजकत्वादित्यर्थः । (२) तथाच द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र

(१) इ., नीलाद्यनुधावनेन च नानात्वावधारणे एतत् पाठो नास्ति ।

(२) इ., तथाचेत्यादि स्यादिति भाव इत्यन्तः पाठो नास्ति ।

अपरे तु यद्वर्माविशिष्टहेत्वधिकरणत्वं साध्याधि-
करणताया अवच्छेदकं सधर्मी व्याप्तिः, ग्रन्थस्तु
धूमस्य धूमवतः, धूमत्वं धूमवत्त्वं, वज्रेस्तु वज्रि-
मतस्त्वित्यादिप्रकारेण व्याख्येयः । अत्र चावच्छेदकत्वं
न स्वरूपसम्बन्धविशेषः, विरुद्धदिक्कालावच्छिन्नवृत्ति-
कस्य न्यूनदेशकालवृत्तिकादेशाधिकरणतायां तद-
सम्भवात्तुल्यवृत्तिकधर्माद्व्याधिकरणत्वयोर्मिथोऽवच्छेद-

सत्तात्वमवच्छेदकं स्यादिति भावः । पूर्वोक्तमेवोच्चाटयति, कथं
वेति । स्वार्थसाधारण्यायाह, तथेति ॥ १८ ॥

मिश्रीकृतं वस्तुतस्तु कल्पमुच्चाटयति, अपरे त्वित्यादि । गुण-
कर्मान्यत्वविशिष्टसत्तात्वसंग्रहाय, यद्वर्मेति । विरुद्धेत्यादि । विरु-
द्धत्वं देशे काले चान्वितं, तथाच विरुद्धदिगवस्थितयोर्विरुद्ध-
कालावच्छिन्नयोः प्रतियोगितङ्घंसयोश्च सामानाधिकरण्येन व्याप्तौ
नैकाधिकरणत्वमपराधिकरणतावच्छेदकं, तदनवच्छेदकेऽपि तद्व-
त्वप्रसङ्गात् । एवं वज्रिमान् धूमादित्यत्र धूमाधिकरणं वज्र-
धिकरणापेक्षया न्यूनं नित्यनिरूपितजन्यनिष्ठव्याप्तौ जन्य-
कालोऽपि न्यूनो बोध्यः । तुल्येति । एतद्रूपवान् तद्रसादि-
त्यादौ परस्परावच्छेद्यावच्छेदकभावेऽन्योन्याश्रयः, तथाच कुतः
स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वकल्पनास्त्विति (१) भावः । अत्र

(१) इ., अवच्छेदकत्वकल्पनेति ।

कभावस्य च नियन्तुमशक्यत्वान्नाप्यन्यूनवृत्तिकत्वं न्यून-
वृत्तिकधूमादेरव्याप्यतापत्तेः । किन्त्वनतिरिक्तवृत्तित्वं
स्वान्यूनवृत्तितत्कत्वमिति यावत्, अतो न केवलान्वयि-
न्यव्याप्तिः, अत्र च यदन्यूनवृत्तिसाध्यं तत्त्वं स्वव्यापक-
साध्यसम्बन्धित्वपर्यवसन्नमपेक्ष्य गौरवं परमवशिष्यते
तच्च ग्रन्थकार एवाग्रे विवेचयिष्यत इत्याहुः ।

वदन्ति, अयमन्योन्याश्रय उत्पत्तौ ज्ञप्तौ वा नाद्यः तयोरजन्य-
त्वात् * नान्त्यः, एकतरग्रहाभावेऽपि सामान्यतोऽन्यतर-
ग्रहेऽवच्छेद्यावच्छेदकभावपरिच्छेदेऽविरोधात् । ज्ञाने तथात्वे-
ऽपि वस्तुस्थितावविरोधाच्चेति । वस्तुस्थितावेव ईदृशान्योन्याश्रयो
दूषणावहस्तान्त्रिकैरङ्गीक्रियते इत्यपरे समादधुः । स्वान्यूनेति ।
स्वं हेत्वधिकरणता, (१) तत्साध्याधिकरणताव्याप्तेर्हेतुवृत्तित्वाय-
बहुव्रीह्यनुधावनम् । अत इति । (२) एतादृशविवक्षणादित्यर्थः ।
विवेचयिष्यत इति । ग्रन्थकारो लाघवादन्योन्याभावगर्भैवेत्यादावि-
त्यर्थः । (३) ननु साधननिष्ठस्य साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेद-

* समकालीनयो रूपरसयोः परस्परं स्वजन्यजन्यत्वरूपापादकेन स्वस्य
स्व पूर्ववर्त्तिपूर्ववर्त्तित्वापादनरूपो य उत्पत्तावन्योन्याश्रयः अवच्छेद्यावच्छेदकभाव-
कल्पने तादृशस्य अभावादिति भावः ।

(१) इं, तत्साध्याधिकरणता इति नास्ति ।

(२) इं, एतादृशविवक्षणादित्यर्थ इत्यादि ग्रन्थकारः इत्यन्तं नास्ति ।

(३) इं, अन्योन्याभावगर्भेयेत्यादावित्यर्थः ।

अथवा यत्सामानाधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नं यस्य स्वरूपं तत्तस्य व्याप्यं, वक्त्रिसामानाधिकरण्यं हि धूमे धूमत्वेनावच्छिद्यते, सौपाधौ तूपाधिना । अतएव साधनतावच्छेदकभिन्नेन येन साधनताभिमतं साध्य-सम्बन्धोऽवच्छिद्यते, स एव तत्र साधने विशेषणमुपा-धिरिति वदन्ति ॥ १६ ॥

उपाधिनेति । विशेषणतामापन्नेनोपाध्यनुप्रवेशेनेति यावत्, वक्त्रावार्द्रेन्धनप्रभववक्त्रित्वेन रासभार्द्रेन्धनादौ च तथाविधवक्त्रिविशिष्टत्वेन धूमसम्बन्धेऽवच्छिद्यमाने तथाविधवक्त्रेरप्यनुप्रवेशात् रासभत्वादिकन्तु निविशते न वेत्यन्यदेतत् । अत्र चेदं स्नेहवत् निःस्नेहं वा

कत्वमुपाधेर्व्यधिकरणत्वादसम्भवीत्यत आह, विशेषणतेति । तथाच विशेषणतया तस्य तदुपपत्तिरिति भावः । ननु रासभादौ तथा-विधवक्त्रिसामानाधिकरणत्वमवच्छेदकं, तत्र च उपाधेरुपपादविध-वक्त्रेः साक्षाद्विशेषणत्वमनुपपन्नमित्यत आह, उपाधीति । अनुप्र-वेशे वैलक्षण्यमाविष्कर्तुमाह, वक्त्रावित्यादि । आर्द्रेन्धनप्रभववक्त्रित्वे आधारतयाऽनुप्रवेशः, इतरयोस्तु सामानाधिकरण्येनेति आर्द्रेन्धने च कदाचिज्जनकत्वेनाप्यनुप्रवेशो घटत इति तस्य पृथगुक्तिः । ननु तद्विशिष्टरासभत्वेन सम्बन्धेऽवच्छिद्यमाने रासभत्वस्य वैय-

स्पर्शादित्यत्र विनाप्युपाधिप्रवेशं शीतत्वेन शीतान्यत्वेन वा साध्यासमानाधिकरणतया साधनव्यापकतया वा स्वयमनुपाधिना केवलेन विशेषणीभूय वा शीतान्य-
स्पर्शत्वेन चोपाधिना स्वत एव स्पर्शे साध्यसम्बन्धोऽव-
च्छिद्यत इत्युपाधिनैवेति नियमे न तात्पर्यं परन्तु
शुद्धस्य साधनतावच्छेदकस्यानवच्छेदकतामात्रे यत एव

र्थादाह, रासभत्वादिकमिति । अन्यदेतदिति । तथाप्यनुप्रवेशे-
ऽपि न हानिरिति भावः । अत्र चेति । न तात्पर्यमित्यने-
नान्वयिसाध्यासामानाधिकरण्येन साधनव्यापकतया चानुपाधि-
त्वावतारणाय उदाहरणद्वयं, साध्यासमानाधिकरणतयेत्याद्ये,
साधनव्यापकतयेत्यन्ये, एतद्वयं स्वयमनुपाधिरित्यत्र (१) हेतुः,
केवलेनेति । शीतत्वेन विशेषणीभूय वेति, शीतान्यत्वेन (शीतान्यत्वस्य
स्पर्शत्वे विशेषणत्वादिति भावः,) शीतान्यस्पर्शत्वेन चेति चकार-
स्त्वर्थः । स्वत एवेत्येवकारेण विशेषणत्वं व्यवच्छिन्नं, यद्यप्य-
स्योपाधिर्न शुद्धसाध्यव्यापकता स्नेहाभावस्य साध्यस्य (२) गुणा-
वृत्तित्वात्तथापि पृथिवीस्पर्शजलान्यतरत्वावच्छिन्नसाध्यस्य व्याप-
कता बोध्या । ननु अत्र प्रथमे तथास्पर्शनिष्ठसम्बन्धितायां
शीतत्वमवच्छेदकं तथा जलत्वविशिष्टस्पर्शत्वमप्यस्तु, जलत्वस्य च
उपाधित्वमुपपदमेव, द्वितीये च शीतान्यस्पर्शत्वेनावच्छिद्यमाने

(१) इति, स्वयमनुपाधिनेत्यत्र ।

(२) इति, इत्यादिवृत्तित्वादिति ।

अतएव चतुष्टयः ।

अतएव च साधनाव्यापकत्वे सति साधनाव-
च्छिन्नसाध्यव्यापकत्वं लक्षणं ध्रुवं, व्यभिचारिणि-

सोपाधौ साधनतावच्छेदकातिरिक्तं नियतमवच्छेदकम्,
अतएव तद्विशेषस्ततोपाधिरिति वदन्तीत्याह ॥ १६ ॥

अतएवेत्यादि । अत्रावच्छेदकत्वं सामानाधिकरण्येन
तत्त्वञ्चान्यूनवृत्तित्वं व्यापकत्वमिति यावत्, तच्चाधि-

आर्द्रेन्धनप्रभववक्त्रिवत्तत्र शीतान्यस्पर्शोऽप्यनुप्रविष्टः, स चोपाधि-
रेव, तृतीये तु उपाधिनैवावच्छिद्यत इत्यत्र न कापि क्षति-
रिति चेन्नैवम्, उपाधिनैवावच्छिद्यत इति नियमेऽनुप्रविष्टो-
पाधित्वस्य यदावच्छेदकत्वव्यापकत्वं, तदा प्रथमे व्यभिचारो
बोध्यः । अथानुप्रविष्टावच्छेदकत्वं व्याप्यं, उपाधित्वं व्यापकं,
तत्र द्वितीये व्यभिचारो बोध्यः । अथावच्छेदकोपाधित्वं व्याप्यं,
अनुप्रविष्टं व्यापकं, तत्र तृतीयमिति यावत् । तद्विशेषः साधनता-
वच्छेदकातिरिक्तसाध्यसम्बन्धितावच्छेदकविशेषः, तेन शीतत्वा-
दिव्यावृत्तिः ॥ १६ ॥

ननु साधननिष्ठसाध्यसम्बन्धिताया व्यधिकरणस्योपाधेः (१)
कथमवच्छेदकत्वमित्यत आह, सामानाधिकरण्येनेति । तथाच
यत्सामानाधिकरण्यमवच्छेदकमित्यर्थः । यद्वा सामानाधिकर-

साधने एकत्र साध्यतदभावयोर्विरोधनावच्छेदकभेदं
विना तदुभयसम्बन्धाभावादवश्यं साध्यसम्बन्धिताव-
च्छेदकमस्ति, तदेव च साधनावच्छिन्नसाध्यव्यापकं

करणान्तर्भावेन तेन साध्यविशिष्टसाधनतावच्छेदकाव-
च्छिन्नसाधनवत्त्वव्यापकाधिकरणताकत्वं पर्यवस्यति,
निरुक्तविशिष्टसाधनव्यापकत्वमिति तु निष्कर्षः ।
इत्यञ्च सत्ताद्येकव्यक्तिकहेतुनिष्ठद्रव्यत्वादिसामानाधि-
करण्यव्यापक-सामानाधिकरण्यप्रतियोगिनि-घटत्वादौ

ण्येनेति, न तु शाखादिवद्द्वैयधिकरण्येनेति भावः । तत्त्वमवच्छे-
दकमित्यर्थः । ननु सम्बन्धितोपाध्योर्वैयधिकरण्यात् कथमवच्छेद्या-
वच्छेदकभाव इत्यत आह, तच्चेति । तथाच सम्बन्धितायदधि-
करणान्तर्भावेन उपाधिस्तदधिकरणान्तर्भावेन तद्वयोरेव व्याप्तिः ।
इदमेव दर्शयति, तेनेत्यादिना । अथवा तथापि द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र
घटत्वादावतिव्याप्तिः, घटत्वसामानाधिकरण्येऽपि तादृश-
सामानाधिकरण्यव्यापकत्वादित्यत आह, तच्चेति । तथाच
साध्यसम्बन्धिताधिकरणं यद्विशिष्टसाधनं तद्वत्त्वमवच्छेद्यमित्यर्थः ।
साधनवत्त्वव्यापकाधिकरणताकत्वमित्यधिकरणद्वयप्रवेशे गौरवा-
दाह, निरुक्तेति । साधनतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यविशिष्टसाधन-
व्यापकमित्यर्थः । इत्यञ्चेति । अधिकरणान्तर्भावेन व्यापकत्वं
इत्यर्थः । द्वितीयव्याख्यायामेतस्य स्वातन्त्र्येण निरासो बोध्यः ।

साधनाव्यापकं तत्रोपाधिः, अतएव व्यभिचारे चाव-
श्यमुपाधिरिति सङ्गच्छते, अन्यथा व्यभिचारादेव
तत्रागमकत्वेन व्यभिचारित्वेन न तदनुमानमप्रयो-
जकत्वात् ॥ २० ॥

नातिप्रसङ्गः, न वा द्रव्यं जन्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ
द्रव्यत्वविशिष्टसत्ताद्यव्यापके स्पर्शवत्त्वादावप्रसङ्गः, निः-
स्नेहं स्पर्शात्, द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ शीतस्पर्शान्यत्व-
रूपान्यत्वादेर्वारणाय । तत्रेत्यादि । तत्र साध्यविशिष्टे

एकव्यक्तीति । विभिन्नव्यक्तिके न्यूनवृत्तिसामानाधिकरण्यस्या-
धिकवृत्तिसामानाधिकरण्याव्यापकत्वमिति स्फोरयितुम् साधन-
तावच्छेदकावच्छिन्नस्य फलमाह, न वेति । शीतस्पर्शान्यत्वेत्यादि-
निःस्नेहं स्पर्शादित्यत्र शीतस्पर्शान्यत्वस्य साधनव्यापकतया सर्व-
सम्मतम् एवानुपाधित्वं, रूपान्यत्वस्य तु साधनाव्यापकत्वेऽपि द्रव्यत्वा-
भावविशिष्टसत्तावति स्पर्शादौ सत्त्वेन विरोधाभञ्जकतया (१) एत-
न्मत एवानुपाधित्वमिति । (२) सामानाधिकरण्येनेति सामानाधि-
करण्यप्रत्यासत्त्याव्यावर्तकं साध्यविशिष्टसाधनभेदकं, तथाच शीत-
स्पर्शान्यत्वरूपान्यत्वयोर्भेदकत्वाभावान्नातिव्याप्तिरिति भावः, तेन
घटव्यधिकरणस्य घटत्वस्य तद्व्यावर्तकस्यापि वैलक्षण्यं सूचितम् ।

(१) इ, विरोधात्तद्व्यञ्जकतया ।

(२) इ, सामानाधिकरण्येनेत्यादि नातिव्याप्तिरिति भाव इत्यन्तं नास्ति ।

साधने विशेषणं साध्याभावविशिष्टात्साधनात् सामा-
नाधिकरण्येन व्यावर्त्तकं साध्याभावविशिष्टनिरुक्त-
साधनवदवृत्तीति यावत्, एवञ्च द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र
सत्ताया अभेदेऽपि गुणकर्मान्यत्वेनाव्याप्तिः । नापि
द्रव्यं कर्माण्यत्वे सति सत्त्वादित्यत्र गुणान्यत्वादौ,
इत्यञ्च साधनतावच्छेदकस्यानवच्छेदकत्वद्योतनाय परं
तद्भिन्नत्वमुक्तं, न तु विवक्षितमेव तत् वैयर्थ्यात्, इदं
दधि जन्यं वा दध्न इत्यादौ दधित्वाद्यव्याप्तेश्च ।

नन्वेकस्य हेतोः कथं साध्यतदभावविशिष्टस्वस्मात् स्वस्य व्यावर्त्तक-
त्वमित्यत आह, * साध्याभावविशिष्टेति । निरुक्तं साधनताव-
च्छेदकावच्छिन्नम्, इदमेव विशदयति, एवमिति । निरुक्तस्य
व्यावृत्तिमाह, नापीति । इत्यञ्चेति । अतएव सामञ्जस्ये इत्यर्थः ।
अनुकूलत्वमुक्त्वा प्रतिकूलत्वमप्याह, इदमिति । साध्यञ्च नोपाधि-
रित्यत आह, जन्यं वेति । न चात्र विवक्षायां जातिमान् मेयत्वा-
दित्यादौ जात्यभाववति मेयत्वाधिकरणे समवायसम्बन्धेन वृत्ते-

* विशेषणमिति तथाच साध्यविशिष्टसाधनं साध्याभावविशिष्टसाधनात्
भिद्यते उपाधिसामानाधिकरण्यमित्यर्थः, तेन स्नेहाभावविशिष्टस्पर्शस्य साध्या-
भावरूपस्नेहविशिष्टस्पर्शभेदे साध्यशीतस्पर्शान्यत्वसामानाधिकरण्यादिति हेतु-
र्व्यभिचारी शीतस्पर्शे शीतस्पर्शान्यत्वसामानाधिकरण्यं तेन साध्याभावरूपस्नेह-
विशिष्टस्पर्शभेद इति न शीतस्पर्शान्यत्वमुपाधिरिति रूपान्यत्वमप्येवं, ननु तथापि
द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र गुणकर्मान्यत्वं नोपाधिः स्यात्. द्रव्यत्वविशिष्टसत्त्वे द्रव्यभेदविशिष्ट-
सत्त्वभेदाभावादित्यत आह । साध्येति ।

यद्वा, प्रकृतसाधनतावच्छेदकानवच्छेद्यप्रकृतसाधननिष्ठ-
साध्यसम्बन्धितावच्छेदकत्वं पूर्वदलार्थः, अनवच्छेदक-
त्वञ्च तस्य साध्याभावविशिष्टसाधनवृत्तितया तद्विशि-
ष्टसाधनस्य साध्याभाववृत्तित्वेन साध्याभाववतस्त-

रप्रसिद्धेः सत्त्वाद्युपाधावव्याप्तेः, सिद्धान्तलक्षणोक्तखण्डशः प्रसिद्धा-
वेव सुलभत्वादिति, साध्याभावविशिष्टसाधनाऽधिकरणत्वव्यापकी-
भूततत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रतियोगीति(१)तद्वलार्थ-
इत्यपि केचित् । अत्र च तत्सम्बन्धः साध्यविशिष्टसाधनव्यापकता-
घटकसम्बन्धाः बोध्याः । साधनतावच्छेदकभिन्नेनेति (२) सार्थकी-
कर्तुमाह, यदेति । पूर्वकल्पे तत्र विशेषणमित्यस्य(३) साध्याभाव-
विशिष्टसाधनवदवृत्तितया व्याख्यातस्य बलादेव सङ्केतुत्वनिरासः ।
अत्र तु यथा व्याख्येयस्य सङ्केतावपि सत्त्वादाह, प्रकृतसाधनता-
वच्छेदकेत्यादि । तथाच सङ्केतौ साधनतावच्छेदकावच्छेद्या साध्य-
सम्बन्धितेति तन्निरासः । तस्य साधनतावच्छेदकस्य । ननु द्रव्यं
गुणकर्माण्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ गुणकर्माण्यसत्तात्वस्य द्रव्य-
त्वाभावविशिष्टसत्तावृत्तितया विवक्षितस्य सत्त्वात्, गुणकर्माण्य-
सत्त्वादावतिव्याप्तिरित्यत आह, तद्विशिष्टेति । साधनतावच्छेदक-
विशिष्टेत्यर्थः (१), तथाच गुणकर्माण्यसत्तात्वविशिष्टस्य न साध्या-
भाववृत्तित्वमिति भावः । ननु तथापि विशिष्टस्य अनतिरिक्त-

(१) इ., तद्विदलार्थः । (३) इ., पूर्वकल्पविशेषणमित्यतः ।

(२) इ., भिन्नेति । (४) इ., साधनतावच्छेदकविशिष्टेत्यर्थः एतत्पाठो नास्ति ।

द्विशिष्टसाधनवत्त्वेनेति यावत्, एतेन धूमवान् मेयवत
 इत्यादौ मेयानवच्छेदसाध्यसम्बन्धाप्रसिद्धिः, गुणवद्-
 गुणकर्मान्यत्वे सति जातिमत्त्वादित्यादौ जातित्वघट-
 कनित्यत्वादेर्वैयर्थ्येन विशिष्टस्यानवच्छेदकतया गुण-
 कर्मान्यत्वादेरुपाधितापत्तिश्चेति निरस्तम्, अवच्छेद-
 कत्वञ्च सामानाधिकरण्येन, तथाच साध्यविशिष्टस्य
 साध्यसम्बन्धितानवच्छेदकसाधनतावच्छेदकावच्छिन्नसा-
 धनस्य व्यापकत्वमर्थः पर्यवस्यति, उपदर्शितशीत-

त्वात्तद्दोषतादवस्थ्यम् इत्यत आह, साध्याभाववत इति । अत्र
 यद्यपि विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वेन साध्याभाववत्यपि गुणादौ सत्ता-
 वत्त्वेन तद्विशिष्टसत्तावत्त्वं, तथापि तथा प्रत्ययाभावान्न (१) तथा-
 त्वमिति । एतेन ईदृशावच्छेदकत्वस्याविवक्षणेन । ननु तथापि
 बहूनां मेयानाम् अवच्छेदकत्वमपेक्ष्य एकमेव लघु केवलान्वयि-
 मेयत्वमवच्छेदकं वक्तव्यं, तथाच तदनवच्छेद्या सम्बन्धिता मेयवति
 वर्तत एव । यद्वा स्वानवच्छेदकतत्कत्वं वाच्यं, तथाच यत्किञ्चिन्मेये
 स्वानवच्छेदकं सुलभमिति तस्यानुयोगितया तदंशे न सामान्या-
 भावप्रवेश इत्यत आह, गुणवदिति । अत्र च जातित्वस्य समवेत-
 त्वगर्भतया तन्मात्रस्यैव सम्यक्त्वमित्यभिप्रायः, द्रव्यं रूत्वादित्यादौ
 न्यूनवृत्तिघटत्वादायतिव्याप्तिवारणायह, तथाचेति । साधनताव

स्पर्शान्यत्वादिवारणाय, तत्रेत्यादि । तत्र साधनताव-
च्छेदकविशिष्टे साधने, विशेषणं साध्यशून्याद्वावृत्त्यौ-
पयिकं, यत्सामानाधिकरण्यविशिष्टप्रकृतसाधनवत्त्वं
साध्याभाववति न वर्तत इति यावत्, साध्याभाव-
विशिष्टप्रकृतसाधनाधिकरणसामान्यात् साध्यविशिष्ट-
प्रकृतसाधनाधिकरणसामान्यस्य व्यावर्त्तकमिति समु-
दयार्थनिष्कर्ष इत्याहुः ।

च्छेदकभिन्नेनेति सार्थकीकर्त्तुं चरमदलं सङ्घेतुसाधारणं व्याचष्टे ।
तत्रेति । व्यावृत्त्यौपयिकं साध्याभाववतः । यदिति, यत्पदमुपाधि-
परम् । प्रकृतेति, साधनतावच्छेदकावच्छिन्नमित्यर्थः । तेन द्रव्यं
कर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ गुणान्यत्वेनाव्याप्तिः निष्कृष्टं
कल्पान्तरमाह, साध्याभावेत्यादि । पूर्वकल्पस्य निष्कर्षोऽयमि-
त्यन्ये । प्रकृतेति, साधनतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः ।

तेन द्रव्यं कर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ गुणान्यत्वस्य संग्रहः,
द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ गुणान्यत्वस्य द्रव्यत्वाभाववद्गुणव्यावर्त्तकत्वादाह,
सामान्यादिति । तथाच कर्माव्यावर्त्तकत्वेन (१) न तत्रातिव्याप्ति-
रिति । प्रकृतेति, साधनतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः । तेन द्रव्यं
जन्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्वविशिष्टसत्ताधिकरणसामान्या-

केचित्तु विशेषणं सामानाधिकरण्यं, तथाच सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्या येनावच्छिद्यते अवच्छेदकीभूतसामानाधिकरण्यप्रतियोगीति यावत्, अवच्छेदकत्वञ्चेदमन्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वं गुरोरप्युपाधिसामानाधिकरण्यस्याक्षतमेव । यद्यपि वायुः प्रत्यक्ष उद्भूतरूपवत्त्वादित्यत्र महान् अनित्यद्रव्यत्वादित्यत्र महत्त्वस्यानित्यद्रव्यसमवेतत्वस्य च वक्ष्यमाणलक्षणाक्रान्तस्योपाधेः

व्यावर्त्तकत्वेऽपि (१) स्पर्शवत्त्वेनाप्रसङ्गः । द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र घटत्वादावतिव्याप्तिवारणाय सामान्येति ।

सार्वभौममतमवलम्बमान आह, केचित्त्विति । उपाधेर्हेत्ववृत्तित्वेन विशेषणत्वं न घटते इत्यत आह, सामानाधिकरण्यमिति । ननु तथाप्युपाधेः सम्बन्धितासामानाधिकरण्यमेतदेवाह, (२) तथाचेति । सामानाधिकरण्यस्य प्रत्यासत्तित्वे मानाभावादाह, अवच्छेदकीभूतेति । नन्ववच्छेदकत्वं स्वरूपसम्बन्धविशेषः, तच्चाद्र्धेन्धनप्रभववह्निमत्त्वस्यैव कल्प्यते, न त्वार्धेन्धनप्रभववह्निसामानाधिकरण्येत्यतः पारिभाषिकं, तदाह, अवच्छेदकत्वञ्चेति । अतएवाह, गुरोरिति । उद्भूतेति । वक्ष्यमाणलक्षणाक्रान्त्यर्थं अन्यथा प्रत्यक्षत्वाभावविशिष्टरूपवतां चक्षुरादीनामव्यावर्त्तकत्वेन महत्त्वस्यानुपाधित्वं स्यादिति । अत्रो-

(१) इ, न क्षतिः ।

(२) इ, सम्बन्धितासामानाधिकरण्याभावादाह ।

सामानाधिकरण्यं साध्यसामानाधिकरण्यन्यूनाति-
रिक्तवृत्ति, तथापि हेतुनिष्ठसाध्यसामानाधिकरण्यस्य
हेतुनिष्ठं यत्सामानाधिकरण्यमन्यूनानतिरिक्तवृत्ति-

पाधिसामानाधिकरण्यं साध्यसामानाधिकरण्यन्यूनवृत्त्यतिरिक्त-
वृत्त्यपि, प्रत्यक्षत्वसामानाधिकरण्यस्य गुणत्वादौ वर्तमानत्वात्तत्र
तदभावान्महत्त्वसामानाधिकरण्यस्य गगनत्वादौ विद्यमानत्वा-
त्तत्रैतदभावाह, हेतुनिष्ठेति । तथापीत्यादौ हेतुनिष्ठेत्यत्र हेतु-
तावच्छेदकावच्छिन्नहेतुर्वक्तव्य इत्यभिप्रायादुदाहरणान्तरमाह,
महानिति । अनित्यपदं वक्ष्यमाणलक्षणाक्रान्त्यर्थम् । तेन मह-
त्त्वविशिष्टद्रव्यत्ववति गगनादावनित्यसमवेतत्वस्यावर्तमानत्वेऽपि
न क्षतिः । अत्र हेतुनिष्ठसामानाधिकरण्यमित्युक्तेऽपि न
निर्वाहः, अनित्यद्रव्यत्वस्य द्रव्यत्वाभिन्नतया गगनावच्छेदेनापि
हेतौ महत्त्वसामानाधिकरण्यस्य विद्यमानत्वात्तदवच्छेदेन चोपा-
धिसामानाधिकरण्याभावादिति, अत्रापि यथाश्रुते उपाधिसामाना-
धिकरण्ये साध्यसामानाधिकरण्यन्यूनातिरिक्तवृत्त्येवाऽत्र महत्त्व-
सामानाधिकरण्यस्य गगनत्वादौ विद्यमानत्वात्तत्रोपाधिसामाना-
धिकरण्याभावादुपाधिसामानाधिकरण्यस्य रूपत्वादौ विद्य-
मानत्वात् साध्यसामानाधिकरण्याभावात्, तथापीत्यादिहेतुद्वय
एव हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नत्वं बोध्यम्, आद्यहेतुतावच्छेदकाव-
च्छिन्नत्वप्रयोजनन्तु उपदर्शितं, द्वितीयोदाहरणभागे द्वितीयस्य
तु द्रव्यं कर्माण्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ कर्मावच्छेदेनापि

तत्त्वं विवक्षितं सत्त्वनिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यं च
तन्निष्ठकर्मान्यत्वसामानाधिकरण्यमतिरिक्तवृत्ति, गुणे
तदभाववच्छेदकावच्छिन्नवृत्तिकत्वात्, पृथिवीत्वादि-
सामानाधिकरण्यन्तु न्यूनवृत्ति, जलादौ तदवच्छेद-
कावच्छिन्नवृत्त्यभावप्रतियोगित्वात्, साध्यव्यापकानां
सङ्घेतावुपाधित्ववारणाय, साधनतावच्छेदकभिन्नेनेति
तदनवच्छेदार्थकमित्याहुः ॥ २० ॥

हेतौ गुणान्यत्वस्य सामानाधिकरण्यसत्त्वेऽपि नाव्याप्तिरिति,
अन्यूनानतिरिक्तमित्यत्रानतिरिक्तत्वस्य प्रयोजनमाह, सत्त्वनिष्ठेति ।
गुण इति । तदभावो द्रव्यत्वसामानाधिकरण्याभावः । अन्यून-
वृत्तित्वस्य फलमाह, पृथिवीत्वेति । जलादाविति । तदवच्छे-
दकं द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यावच्छेदकम् । ननु साध्यसम्बन्धि-
तायाः साधनतावच्छेदकभिन्नत्वमेवेति, तस्मिन् दत्तेऽपि न वारण-
मित्यत आह, तदनवच्छेदेति । (१) तथाच हेतुनिष्ठसाधनतावच्छे-
दकानवच्छेद्यसाध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वसमनियतं हेतु-
निष्ठं यत्सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वतत्त्वमुपाधित्वमिति । नन्वी-
दृशनियम एव कथं प्राभाकरमते निरटङ्कि, प्रत्यक्षो मूर्त्तत्वादित्यत्र
मूर्त्तत्वं प्रत्यक्षत्वव्यभिचारिमूर्त्ते उद्भूतरूपव्यभिचारित्वात् इति
व्यभिचारसाधकस्य मूर्त्तत्वादेरपरिग्रह इति ॥ २० ॥

अतएव च तत्र साध्यसम्बन्धितावच्छेदकरूप-
लक्षणा व्याप्तिः, साधनताभिमतं च कास्तीति स्फटिके
जवाकुसुमवदुपाधिरसावुच्यते, लक्षणन्तु साध्यसाधन-
सम्बन्धव्यापकत्वे सति साधनाव्यापकत्वं, विषम-

ननु सर्वत्र सोपाधौ सर्वेणोपाधिना साध्य-
सम्बन्धोऽवच्छिद्यत इति न नियमः, अयं प्रत्यक्षो मूर्त्त-
त्वादित्यादावुद्भूतरूपवत्त्वादेः तदसम्भवादित्यत आह,
अतएव च तत्रेति । यत एवोद्भूतरूपवत्त्वादेर्न तथात्व-
सम्भवः, अतएव तत्र तादृशनियमवादिमते इदं, लक्षण-
मिति, साधनाव्यापकत्वमिह साध्याभावविशिष्टसाधन-
व्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वं, तादृशसाधनासामाना-
धिकरण्यमिह पर्यवसितं, तेनोपदर्शितोद्भूतरूपवत्त्व-
व्युदासः । अथ प्रत्यक्षो द्रव्यत्वादित्यादौ घटत्वादा-
वतिव्याप्तिः, साध्यव्यापकत्वेन विशेषणे च स श्यामो
मित्रातनयत्वादित्यादौ शाकपाकजत्वादावव्याप्तिरत

आभाष्यमानलक्षणकर्तुस्तदलक्षणत्वमेवेति व्यञ्जयन्नाह, न-
न्विति । नन्वेतल्लक्षण एव यथाश्रुते कथं तन्निरास इत्यत आह, साध-
नाव्यापकत्वमिहेति, व्यापकत्वपर्यन्तप्रवेशे गौरवादाह, तादृशेति ।
तेनेति । प्रत्यक्षत्वाभाववति मूर्त्ते परमाण्वादावपि उद्भूतरूपस्य वर्त्त-

व्याप्तस्तु नोपाधिपदवाच्यः प्रवृत्तिनिमित्ताभावात्,
दूषकता च तस्य व्यभिचारोन्नायकतया । न च व्यभि-
चारोन्नायकत्वमेवोपाधित्वम्, अप्रयोजकसाध्यव्यापक-
व्यभिचारिणोऽप्युपाधित्वापत्तेरिति ॥ २१ ॥

इति तत्त्वचिन्तामणौ विशेषव्याप्तिः समाप्ता ।

उक्तं, साधनसम्बन्धेत्यादि । साध्याभावसम्बन्धिनि
विरुद्धस्य साध्यसम्बन्धस्यावच्छेदभेदं विनानुपपद्यमान-
स्यावच्छेदकीभूयोपपादनमुपाधिफलं तदसमर्थानाञ्चो-
पदर्शितोद्भूतरूपवत्त्वादीनां नोपाधिभावः सम्भवतीत्याह,
व्यभिचारिणोरिति । व्यभिचारः सपक्षविपक्षवृत्तित्वम् ।

अथ विपक्षगामित्वरूपव्यभिचारोन्नयनमेवोपाधिफलं

मानत्वेनेत्यर्थः । साध्यव्यापकत्वेनेति, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
साध्यव्यापकत्वेनेत्यर्थः । नन्वीदृशविवक्षयैव कथमुद्भूतरूपादीनां
वारणमित्यनुशयान उत्तरग्रन्थं योजयन्नाह, साध्याभावसम्बन्धि-
नीति । तथाचोपाधावपि ईदृशफलवादीनां गुरुणां तदलक्ष्यमेव
तदुक्तव्याख्यानद्वयमदुष्टमिति भावः, विपक्षगामित्वरूपव्यभिचारे
तस्य विरुद्धसाधारणतया तथोक्तविरोधापादनं न घटत, इत्यत
आह; व्यभिचार इति । विपक्षसमित्वोन्नयनं तृतीयाऽत एवेत्यनेन

तच्चोद्भूतरूपादीनामप्यस्तीत्यत आह, अतएवेति । यत एव साध्यसम्बन्धितावच्छेदकं रूपं व्याप्तिः, सोपाधौ तु स्वाभाविकं हेतुतावच्छेदकं न साध्यसम्बन्धितावच्छेदकम्, अतएव स्वसमीपवर्तिनि स्वसमानाधिकरणे व्यभिचारिणि हेतौ स्वनिष्ठसाध्यसम्बन्धितावच्छेदकरूपलक्षणव्याप्तिसंक्रामकतया साध्यव्याप्यस्यैवोपाधित्वमाचार्यैरनुमन्यत इत्याह, अतएवेति ।

साध्यन्यूनवृत्तावुपाधिव्यवहारं दूषणौपयिकरूपस्यावश्यं वाच्यतयोपाधिपदस्य योगरूढित्वव्यवस्थापनेन निराकुरुते, लक्षणन्विति । लक्षणं दूषणौपयिकं रूपम् ।

साध्येति । अत्र साध्यव्यापकमात्रं विवक्षितं, तावतैव साधनवृत्तितद्वातिरेकेण साध्यव्यतिरेकानुमानसम्भवात् । साधनवति व्यापकनिवृत्त्या साध्यसाधन-

तदनभिमतं च वर्णयन्नाह, अथेति । मणिकार एव अतएव तन्नये न प्रभाकरमतमुष्टम्भकीकृत्याचार्यमतमुपष्टम्भयतीति वर्णयन्नाह, अत एवेति । गुरुमते द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र गुणकर्माण्यत्वमप्युपाधिः । आचार्यमते तु तस्य व्याप्यत्वाभावान्नेति विशेषो बोध्यः । इत्यञ्च साधनतावच्छेदकस्यानवच्छेदकत्वमादाय उपष्टम्भः व्यवहारं निराकुरुत इत्यन्वयः । नन्वनुपदमेव स्वनिष्ठव्याप्तिसंक्रामकत्वं लक्षणं

सम्बन्धनिवृत्तिसिद्धावर्थात्साध्यनिवृत्तिः । सिध्यतीति ।
 प्रकारान्तरप्रदर्शनाय परं तथाविधोक्तिः । रूढ्या न्यून-
 वृत्तावुपाधित्वव्यवहारं निरस्य योगेनाधिकवृत्तौ तन्निर-
 स्यति, विपक्षेति । प्रवृत्तिनिमित्तं यौगिकं व्यभिचारो-
 न्नायकत्वमेवेत्येवकारेण योगार्थानादरं सूचयति ।
 उपाधित्वम् उपाधिपदप्रवृत्तिनिमित्तम्, उपाधिता
 उपाधिपदवाच्यता, योगादरे तु लाघवात्साध्यव्यापक-
 तामात्रे रूढिरिति भावः ॥ २१ ॥

इत्यनुमानदीधितौ विशेषव्याप्तिः समाप्ता ।

कृतं, तत्कथमिदं लक्षणमित्यत आह, लक्षणमिति । प्रकारान्तरेति ।
 तथाचेत्यं व्यभिचारमनुमापयितुरेव तथा लक्षणमिति, तं उपाधि-
 व्यवहारं, ननु प्रवृत्तिनिमित्तत्वं यदि शक्यतावच्छेदकत्वं तच्चरूढि-
 विषयतावच्छेदकत्वस्यैवेति अत आह, प्रवृत्तिनिमित्तमिति । सूच-
 यतीति । तथाच तदनन्तरमेव तदुत्थानं घटत इति । ननु
 पदप्रवृत्तिनिमित्तव्यवस्थापने उपाधित्वव्यवस्थापनमसङ्गतमित्यत
 आह, उपाधित्वमिति । एवमग्रेऽपि । ननु अयोगादेरपि व्यभि-
 चारोन्नापकत्वमेव कथं परित्यक्तमित्यत आह, लाघवादिति ।

अथ व्याप्तिग्रहोपायः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

सेयं व्याप्तिर्न भूयोदर्शनगम्या दर्शनानां प्रत्येक-
महेतुत्वात् आशुविनाशिना क्रमिकाणां मेलकाभावात्,

अथ व्याप्तिग्रहोपायः दीधिति ।

व्याप्तिस्वरूपं निरूप्य परमतनिराकरणपूर्वकं स्वम-
तेन तद्ग्रहोपायमभिधातुं प्रथमं प्राभाकरमतमुपदर्श-
यति, सेयमित्यादिना । दर्शनानां प्रत्येकं वा हेतुत्वं
मिलितानां वा, मिलनमपि स्वरूपतो व्यापारतो वा
आद्ये दर्शनानामिति, द्वितीये आश्विति क्रमिकाणा-

मात्रपदेन तस्यैव व्यावृत्तिः, अप्रयोजकेत्यादिमूले तु तादात्म्येन
सङ्गमनीयमिति हृदयम् ॥ २१ ॥

इति महामहोपाध्यायकृष्णदाससार्वभौमसम्बलितायामनुमान-
दीधितिप्रसारिण्यां विशेषव्याप्तिः समाप्ता ।

अथ व्याप्तिग्रहोपायः प्रसारिणी ।

मूलीयप्राथमिकं प्राभाकरमतं सङ्गमयन् तदीयं सेयमिति
च व्याचक्षाण आह, व्याप्तीति । परमतनिराकरणपूर्वकमित्यभि-
धानक्रियाविशेषणं, तथाच तत्र (१) गतीति भावः ।

स्वरूपत इति । कार्याव्यवहितप्राक्काले स्वरूपेण सत्त्वमित्यर्थः ।

न च तावद्दर्शनजन्यसंस्कारा इन्द्रियसहकृता व्याप्ति-
धीहेतवः प्रत्यभिज्ञायामिन्द्रियस्य तथात्वकल्पनादिति
वाच्यं, समानविषये स्मरणे प्रत्यभिज्ञाने च संस्कारो
हेतुरतः कथं संस्कारेण व्याप्तिज्ञानं जन्येत, अन्यथाति-
प्रसङ्गः ॥ १ ॥

मपि स्थिराणामस्थिराणामपि सहोत्पन्नानां मिलन-
मस्तीत्युभयमुपात्तम् । तृतीयमाशङ्क्य निराकुरुते, न
चेति । व्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यात्मिकायां व्याप्तौ
साध्यसामानाधिकरण्यांशस्य प्रथममेव गृहीतत्वाद-
गृहीतव्यापकत्वांशग्रहे सहचारदर्शनजन्यसंस्काराणां
हेतुत्वं वाच्यम् । तच्च न सम्भवति भिन्नविषयकत्वा-
दित्याह, समानेति । भ्रमस्त्वगृहीतभेदं ज्ञानद्वयं, न
तु वैशिष्ट्यावगाहीति भावः ॥ १ ॥

व्यापारत इति । तदानीमेव व्यापारसत्त्वमित्यर्थः । दर्शनाना-
मितीति । तथाच मूले प्रत्येकं व्यभिचारादेवाहेतुत्वमिति ।
तृतीयं व्यापारतो मिलनम् । सामानाधिकरण्यांशमादाय
मूलस्थं समानविषयकेत्यादि सम्भवत्येवेत्यतो व्याचष्टे । व्यापकेति ।
ननु समानविषयत्वेन संस्कारजनकत्वावधारणे रजतत्वगोचरेण
संस्कारेण कथं सम्बन्धावगाहनमित्यत आह, भ्रमस्त्विति । यद्यपि
रजतत्वगोचरः संस्कारः प्रायशस्तत्सम्बन्धगोचरः सम्भवत्येव, तथापि

किञ्च सम्बन्ध भूयो दर्शनं भूयःसु स्थानेषु दर्शनं, भूयसां वा दर्शनं भूयांसि वा दर्शनानि न तथा, एकत्र रूपरसयोर्द्रव्यत्वघटत्वयोश्च व्याप्तिग्रहात् एकत्रैव धारावाहिके तद्दीपसङ्गात्, भूयस्त्वस्य त्रिचतुरादित्वेनाननुगमाच्च । अपि च पार्थिवत्वलौहलेख्यत्वादौ शतशो दर्शनेऽपि व्याप्तिग्रहात्, तर्कसहकृतं तथेति चेत्तर्हि सहचारदर्शनव्यभिचारादर्शनसहकृतः स एव व्याप्तिग्राहकोऽस्तु आवश्यकत्वात्, किं भूयो

न तथा न व्याप्तिग्राहकं व्यभिचारदर्शनं व्यापारतया सहकारीति व्यभिचारादर्शनसहचार-

यत्र रजतत्वमात्रगोचरः संस्कारस्तन्मात्रांशे हेतुत्वात् उद्बोधकसमवधानं वा तत्रापि भ्रमो भवत्येवेत्यभिप्रायः । न च तथापि शुक्तिसन्निकर्षस्यैव तत्सम्बन्धभासकत्वमिति वाच्यम् । प्रकारत्वान्यथानुपपत्त्यैव प्रकारभानसामग्र्या एव सम्बन्धभासकत्वाभ्युपगमात्, संवादिप्रत्यभिज्ञायां च सम्बन्धसन्निकर्ष एव सम्बन्धभासक इति हृदयम् ॥ १ ॥

अग्रे तथेत्यस्यान्यथापि सत्त्वात् नकारसमवहितमेव पाठं गृह्यन् व्याचष्टे, न तथेति । सहचारदर्शनव्यभिचारादर्शनसहकृता इति भूलं तत्र व्यभिचारादर्शनस्यात्र हेतुत्वे तर्कोऽन्यथा सिद्ध इत्यत आह, व्यापारतयेति । तथाच व्यापारिणो नान्यथा

दर्शनेन न च तेन विना तर्क एव नावतरति, प्रथम-
दर्शनव्युत्पन्नस्य तर्कसम्भवात्, नचैवमेवास्तु तर्कस्य
व्याप्तिग्रहमूलकत्वेनानवस्थानात्, जातमात्रस्य प्रवृत्ति-
निवृत्तिहेत्वनुमितिजनकव्याप्तिज्ञानं तर्कं विनैवाती
नानवस्थेति चेत्तर्हि व्यभिचारात्, सोऽपि न व्याप्ति-

दर्शनसहकृतस्तर्क एव व्याप्तिग्राहकः भूयो दर्शनन्तु
क्वचित्तर्कप्रवृत्तावुपयुज्यत इति निर्गलितम् । नैया-
यिकमतमाशङ्क्य निराचष्टे, न चैवमिति । जात-
मात्रस्येति । तथाच तन्मूलको व्याप्तान्तरग्राहकतर्का-
वतार इति भावः । तर्हीति । न च व्याप्तिप्रत्यक्षं
प्रति तर्को हेतुस्तत्तु स्मरणमिति न व्यभिचारावकाशः,
विनानुभवं स्मरणस्यायोगात् । न च जन्मान्त-
रीणः सः जन्मान्तरेऽपि पर्यनुयोगतादवस्थ्यात्, अना-

सिद्धिरिति भावः । (१) प्रथमदर्शनेऽपीत्यादिफक्कार्थस्याव्यवहित-
प्रक्रान्तस्यानुकर्षणभ्रममवतारिकाव्याजेन निराकरोति, व्यभि-
चारादर्शनेत्यादि । वक्लिधूमव्याप्तिग्रहे किमायातं तत्राह, तन्मूलेति ।
व्याप्त्यन्तरेति । यद्यपि स्तनपानेष्टसाधनताघटितव्याप्तेर्धूमादिव्याप्ति-
ग्राहकत्वे मानाभावस्तथापि गृहीतायां तस्यां प्रतिबन्धिविधया

ग्रहे हेतुः, न चैतद्बुद्धाववान्तरजातिरस्ति सामान्यप्रत्या-
सत्त्या सर्वोपसंहारादविनाभावग्रहः, सामान्यरूपता च
सकृद्दर्शनगम्येति भूयो दर्शनापेक्षेति चेन्न, सामान्यस्य
हि प्रत्यासत्तित्वं लाघवात् । न तु सामान्यतया ज्ञातस्य
तदनभ्युपगमाच्च ॥ २ ॥

न च काकतालीयत्वादिशङ्काव्युदासार्थं द्विती-
यादिदर्शनापेक्षेति वाच्यम् । द्वितीयादिदर्शनेऽपि
सङ्कातादवस्थ्यात् । न त्वनौपाधिकत्वज्ञानं व्याप्ति-
ज्ञाने हेतुः, तद्देशकालतत्वावस्थितघटादीनामुपाधि-
दित्वेन च परिहारः परतो विचारयिष्यते । न चेति ।
मानाभावात् तर्कस्य च हेतुत्वासिद्धेः, यदि चागृही-
तस्यागृहीतपुरोवर्त्तिसंसर्गस्य वा प्रत्यासत्तित्वेऽतिप्रसङ्ग-
स्तदा पुरोवर्त्तिनि तद्गृहो मृग्यतां न तु सामान्यत्वे-
नेत्याह, न त्विति ॥ २ ॥

कारणं विना कार्योत्पत्तिशङ्काविघटनमिति हृदयम् । परत
इति । अनादिसिद्धकार्यकारणाभावादिमूला इत्यत्रानादित्वेनान-
वस्थापरीहारः । (१) ननु सिद्धे तर्कस्य हेतुत्वे स्वर्गादाविव फल-
वैजात्यं कल्प्यतां तत्राह, मानाभावादिति । ननु तत्र तर्कस्य
हेतुतैव मानं तत्राह, तर्कस्य चेति । दोषकालीनशुक्तिसन्निकर्षे

त्वशङ्कानिरासः कस्यचित् साधनव्यापकत्वज्ञानेन
कस्यचित् साध्याव्यापकत्वज्ञानेन स्यात्, तच्च भूयो-
दर्शनं विना नावतरतीति चेन्न, अयोग्योपाधिव्यति-
रेकस्थानुमानाधीतज्ञानत्वेनानवस्थापातात् ।

अथ साध्यसाधनसहचरितधर्मान्तराणामुपाधित्व-
संशये न व्याप्तिग्रहः, अतस्तेषामनुपाधित्वज्ञानं भूयो
दर्शनाधीनसाध्याव्यापकत्वज्ञाने सतीत्येतदर्थं भूयो
दर्शनापेक्षा अतएव यावता दर्शनेन तन्निश्चयस्तावद्भूयो
दर्शनं हेतुरिति न वारसंख्यानियमो न वाऽननुगमः,
यद्यपि चान्यस्य साध्यव्यापकत्वसाधनाव्यापकत्वसंशयो
नान्यव्याप्तिग्रहप्रतिबन्धकस्तथापि तदाहितव्यभिचार-
संशयः प्रतिबन्धक इति तद्विधूननमावश्यकमिति चेन्न,
अयोग्योपाधिसंशयाधीनव्यभिचारसंशयस्य तथाप्यनु-
च्छेदात्, स च न भूयोदर्शनान्नाप्यनुमानादित्युक्तम् ।

साध्यव्यापकत्वं साध्यसमानाधिकरणाभावप्रति-
योगित्वं तद्ग्रहश्च साध्याधिकरणैकव्यक्तिवृत्तितया
गृह्यमाणस्य तादृशव्यक्त्यन्तरग्रहं विना न सम्भवति,

सति शुक्तित्वं प्रमेयमिति स्मरणस्यापि न सामान्यजनान्नानमित्यतः
आह, अगृहीतपुरोवर्त्तीति ॥ २ ॥

अपि च भूयोदर्शनाहितसंस्कारो न वहिरिन्द्रियसह-
कारी तद्व्यापारं विनापि च सहचारादिज्ञानवतो
व्याप्तिग्रहात्, नापि मनस इन्द्रियादिवद्भूयोदर्शनजन्य-
संस्कारस्य तज्जन्यस्मरणस्य वा प्रमाणान्तरत्वापत्तेः,
तस्मात् परिशेषेण सकृद्वर्शनगम्या सा, तथा ह्युपाध्य-
भावो व्याप्तिः, अभावश्च केवलाधिकरणं तत्काल-
सम्बन्धो वा स्वप्रकाशरूपं तज्ज्ञानं वा, तच्च प्रथमदर्श-
नेनावगतमेव चक्षुरादिना न चाधिकस्तदभावोऽस्ति, न
च प्रतियोगिज्ञानमधिकरणादिज्ञानजनकं ये नोपाधि-

इति भूयोदर्शनापेक्षा तदाहितः, संस्कारो वहिरि-
न्द्रियमात्रस्य सहकारी मनसोऽपि वा आद्ये,
तद्व्यापारं विनेति । द्वितीये नापीति परिशेषात्साध्य-
साधनसम्बन्धग्राहकातिरिक्तानपेक्षग्रहकत्वात् उपाध्य-
भावग्राहकस्यापेक्षणीयत्वादसिद्धिं निरस्यति, तथा-

न सम्भवतीति अस्मिन्नधिकरणे तस्य विद्यमानत्वादेव
साध्याधिकरणान्तरग्रहाभावे तद्वृत्त्यभावप्रतियोगित्वं दुर्ग्रहमिति ।
तद्व्यापारं विनेति । मूलं सङ्गमयिष्यता वहिरिन्द्रियेत्यत्र मात्र
पदं प्रक्षिप्तमिति ध्येयम् । साध्यसाधनेत्यादि । इयं व्याप्तिः प्राथ-
मिकसाध्यसाधनसम्बन्धग्रहविषयः, साध्यसाधनसम्बन्धग्राहकाति-

ज्ञानं विना तन्न स्यात्, एवमुपाध्यभावे ज्ञाते किञ्चिन्न
ज्ञातुमवशिष्यते, उपाध्यभावव्यवहारस्तु तद्वियमपेक्षते
दीर्घत्वादिव्यवहार इवावधिज्ञानम् । न चैवं रासभ-
सम्बन्धतुल्यवक्त्रिधूमसम्बन्धज्ञानादेवानुमितिः स्यादिति
वाच्यम्, उपाधिस्मरणे सत्युपाधितद्व्याप्येतरसकल-
तदुपलम्भकसमवधाने चोपाध्यनुपलम्भसहितस्य केव-
लाधिकरणज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वात्, तद् व्यवहारहेतु-

हीति । उपाधिस्मरण इत्यादि । नन्वेवमसन्निकृष्टादि-
हेतुकानुमितिर्न स्यात्, उपाधियोग्यानुपलम्भविरहा-
दत आह, तद्व्यवहारेति । तथाच तद्व्यवहारस्य हेतु-
रेवानुमिति हेतुः तच्चोपाध्यभावत्वेन ज्ञानम्, उपाधि-

रिक्तानपेक्षग्रहविषयत्वात् तन्नान्तरीयकपदार्थवदिति परिशेषो
बोध्यः । यथाश्रुते तु सकृद्दर्शनग्राह्यमतेऽपि भूयोदर्शनग्राह्यत्व-
सम्भवात्तदभावरूपपरिशेषविशेषणं न घटत इति । उपाध्यभाव-
ग्राहकस्य तादृशसम्बन्धग्राहकातिरिक्तस्येत्यादि । असिद्धिः हेतु-
विशेषणासिद्धिः । इत्यादीति । तथाच तद्व्याहिका सामग्री
अनुमितावेव हेतुर्न तु व्याप्तिग्रहे इति न हेतुविशेषणासिद्धिः,
एवं योग्यानुपलब्धेरनुमितिप्रयोजकत्वे असन्निकृष्टादीत्यादिपदे-
नातीन्द्रियादिपरिग्रहः । ननु तद्व्यवहार इत्युक्तावपि तद्दोषस्तद-
वस्थ इत्यत आह, तथाचेति । तच्चेति । व्यवहारकारणमित्यर्थः,

त्वाच्च । नन्वेवं प्रथमदर्शनेन व्याप्तिनिश्चयाद्विशेषदर्शने-
सति रासभादिसंशयवत् तत्संशयो न स्यादिति चेत्
व्याप्तिज्ञानानन्तरं किं विद्यमान एवोपाधिर्मयोपाधि-
त्वेन न ज्ञात इति शङ्कया गृहीतव्याप्तावपि संशयः,
अतस्तत्र भूयोदर्शनेनोपाधिनिरासद्वारा व्याप्ताभाव-
शङ्कापनीयते ॥ ३ ॥

स्मरण इत्यादि तु तत्कारणप्रदर्शनपरम्, अभावत्वञ्चेद-
मिह नास्तीति प्रतीति साक्षिकः स्वरूपसम्बन्धविशेषो-
ऽतिरिक्तः पदार्थो वैत्यन्यदेतत् । एवञ्चोपाध्यभावत्वेन
ज्ञानेऽधिकापेक्षां न वारयाम इति भावः । व्याप्ति-
स्वरूपे संशयाभाव आपद्यते निरुपाधिसम्बन्धरूपव्याप्ति-
त्वेन वा, आद्ये द्रष्टापत्तिः । द्वितीयमपि किमुपाधि-
स्मरणादिकं विना तत्समवधाने सति वा सम्बन्धग्रहे

तदित्यस्य क्वाचित् केत्यादिः । ननु अभावत्वस्याधिकरणानतिरिक्त-
त्वात् तदपि स्वरूपज्ञानान्नातिरिच्यत इत्यत आह, अभावत्वञ्चेति ।
अन्यदिति । प्रकारताया वैलक्षण्ये तु विवादाभाव इति भावः ।

ननु उपाध्यभावत्वप्रकारकज्ञाने भूयो दर्शनमपेक्षितमिति
तवापि सम्मतं, तथाचानुमितिजनकज्ञाने भूयोदर्शनमपेक्षितमिति
पर्यवसितं विवादेनेत्यत आह, एवञ्चेति । न वारयाम इति ।

यद्वा ज्ञानप्रामाण्य संशयाद्व्याप्तिसंशयः, यथा घटज्ञानसामग्र्यां सत्यां घटज्ञाने सति तत्प्रामाण्य-संशयाहितस्तत्संशयो न त्वग्रिमसंशयानुरोधेन तत्र घटज्ञानमेव न वृत्तमिति कल्पाते, तथेहाप्युपाध्यभावस्य व्याप्तित्वात् तस्य च केवलाधिकरणरूपस्य प्रथमदर्शनेऽपि निश्चितत्वात्, व्याप्तिग्राहकान्तरस्याभावाच्च, परिशेषेण सकृद्वर्शनस्य व्याप्तिग्राहकत्वात्, तन्निश्चये प्रामाण्यसंशयादेव तत्संशयः । न चैवं रासमेऽपि प्रथमं व्याप्तिपरिच्छेदः स्यादिति वाच्यम् । तत्र व्याप्तेरभावात्

आद्ये किं विद्यमान इति । तथाच तदग्रहमात्रं न तु तदभावत्वेनापि ग्रह इति समानप्रकारकनिश्चयाभावात्तत्संशयो नानुपपन्न इति भावः ॥ ३ ॥

द्वितीये, ज्ञानप्रामाण्येति । प्रथमेति । सत्यु-

तथाच व्याप्तिस्वरूपज्ञाने न सम्बन्धग्राहकातिरिक्तापेक्षेति । ननु नैयायिकमतेऽपि व्याप्तेः सामानाधिकरण्यात्मकतया स्वरूपग्रहे नातिरिक्तापेक्षेति, तथैव विवादाभाव इति चेन्मैवं, तन्मते व्याप्तिस्वरूपस्य व्यभिचाराभावघटिततयाऽस्य चातिरिक्ततया तत्प्रत्यक्षेऽतिरिक्तापेक्षणात् इति भावः ॥ ३ ॥

तदग्रहमात्रमुपाध्यग्रहमात्रम् । ननु प्रथमदर्शने निश्चयेऽपि

प्रत्यक्षज्ञाने विषयस्य हेतुत्वात् कचिदसंसर्गाग्रहात्
तथा व्यवहारो दोषमाहात्म्यात्, न चात्रापि तथा
आरोपे सति निमित्तानुसरणं न तु निमित्तमस्तीत्या-
रोप इत्यभ्युपगमात् । केचित्तु साधनवन्निष्ठान्योन्या-
भावाप्रतियोगिसाध्यसामानाधिकरण्यं साधनवन्निष्ठा-
न्योन्याभावाप्रतियोगिसाध्यवत्कत्वं वा व्याप्तिस्तदुभय-
मपि योग्यं प्रत्यक्षेण वङ्गिधूमसम्बन्धानुभवेन प्रथमम-
वगतमेव । महानसे योऽत्यन्ताभावोऽन्योन्याभावो-

पाधिस्मरणादावित्यादिः । न चात्रापीति । सर्व्वत्र
रासभादावित्यर्थः । अवगत इति । स्वरूपकथनमात्रं,
महानस इति । अस्मिन्नित्यादिः । महति वायौ योग्या-

उपाध्यभावत्वेन न निश्चयः तत्रोपाधिस्मरणादीनामपेक्षितत्वादित्यतः पूरयति सत्युपाधीति । अत्रापीति इति इदं शब्देन व्याप्ति-
भ्रमाविषयरासभो यद्यपि गृहीतस्तथापि न्यूनताभङ्गाय सर्व्व-
शब्देन व्याचष्टे, सर्व्वत्रेति । यत्र तु भ्रमस्तत्र सुतराम् अन्यत्रापि
भ्रमे सर्व्वभ्रमे च समुचितमिति भावः । महानस इत्यन-
न्तरम् अवगत इति, यद्यपि मूलं तथापि अवगतत्वस्य ज्ञाने-
ऽप्रयोजकत्वेनाविवक्षणे महानससामान्यमादायाभावो गृहीतु-
मशक्य इति महानसपदमवश्यं सङ्कोचनीयमिति व्युत्क्रमेण व्याख्या-

वावगतस्तस्य प्रतियोगी न वङ्गिर्न वा वङ्गिमानित्यनु-
भवात् रासभे तथावगमेऽप्यग्रे स बाध्यत इति, तन्न
एवं हि तद्वङ्गितधूमयोरेवव्याप्तिः स्यात् न तु धूमत्व-
वङ्गित्वावच्छेदेन न च तदनुमानोपयोगिवङ्गित्वं वङ्गि-
मत्त्वं वा न प्रतियोगितावच्छेदकमिति प्रथमतो ज्ञातु-

योग्योद्भूतरूपसामान्यतद्वतोरिव योग्ये वङ्गौ तादृशप्र-
तियोगित्वसामान्यतद्वतोरप्यत्यन्ताभावान्योन्याभावयो-
र्योग्यत्वादिति भावः, न प्रतियोगितावच्छेदकमिति न
धूमसामान्यसमानाधिकरणतादृशाभावप्रतियोगिता-
सामान्यावच्छेदकमित्यर्थः । अथ साधनाव्यापकव्या-
प्यत्वाभावः साध्येऽधिकरणस्वरूप एव एवं साधननिष्ठ-
साध्यसम्बन्धे साधनतावच्छेदकातिरिक्तावच्छेद्यत्वाभा-
वोऽपीत्यनुशयानो येन रूपेण ज्ञाता, व्याप्तिरनुमि-
त्यङ्गं तद्रूपविशिष्टा न सकृद्दर्शनगम्या, सामानाधि-

तम् । इत्यादिरिति । तथाचैतन्महानसवृत्त्यन्याभावाप्रतियोगित्वं
महानसान्तरासन्निकर्षेऽपि सुग्रहमित्यतो योग्यत्वमेवोपपाद-
यति, महतीति । न प्रतियोगितावच्छेदकमितीति । सामान्या-
भावस्फुटोकरणाय नकारसम्बलितपाठो धृतः व्याप्तेर्हेतुनिष्ठत्वं
कुर्व्वाणो मीमांसकमभिप्रेत्य अनौपाधिकत्वं निर्वक्ति, एवमिति ।

मशक्यमेवेति मैवं प्रकृतसाध्यव्यापकसाधनाव्यापको
वा साधनत्वाभिमतेन समं प्रकृतसाध्यसम्बन्धि-
तावच्छेदकं विशेषणं वोपाधिः उभयथापि तदभावो
न व्याप्तिः सिद्धसिद्धिभ्यां तन्निषेधानुपपत्तेः किन्तु
यावत्स्वव्यभिचारिसाध्यमामानाधिकरण्यमनौपाधिकत्वं
तस्य च प्रथमं ज्ञातुमशक्यत्वात् । किञ्च न वस्तुगत्या
व्याप्तेर्ज्ञानं हेतुः किन्तु व्याप्तित्वेन तच्च उपाध्यभावत्वं
न च उपाधेरज्ञाने तदभावत्वेन ज्ञानं सम्भवति विशे-
षणज्ञानसाध्यत्वाद्विशिष्टज्ञानस्य न च नियमतः प्रथम-

करण्यमात्रस्य च तथा भावं न वारयाम इत्याशयेनाह,
किञ्चेति । विशेषणज्ञानसाध्यत्वात् तत्सामग्रीसाध्य-
त्वाद्वा, न चेति उपलक्षणमेतत् उपाधेरयोग्यस्यापि
सम्भवात्, उपाधिसामान्यतद्वतो मूर्त्तत्वादिसामान्य-
तद्वतोरिवात्यन्ताभावान्योन्याभावयोरयोग्यतया प्रत्य-
क्षेण ग्रहीतुमशक्यत्वात् । न च योग्योपाधिव्यति-
रेकग्रह एवानुमानाङ्गम् अयोग्योपाधिग्रहेऽप्यनुमिति

न वारयाम इति । पूर्व्वं न वारयाम इत्यत्र व्याख्याततत्त्वमेतत्
मीमांसकमते विशेषणज्ञानस्याजनकत्वादाह, तत्सामग्रीति । ननू-
पाध्यभावत्वप्रकारकज्ञानस्यैवानुमितिहेतुत्वकथनात् मूलासङ्गति-

मुपाधिधीरस्ति । यच्चोक्तं प्रतियोगिज्ञानं व्यवहारहेतुः
नाभावज्ञान इत्यस्तु तावदेवं तथापि तदभावो मा व्यव-
हारि उपाध्यभावज्ञानाधीनानुमितिः स्यादेव उपाधि-
ज्ञानं विनापि न चैवम् । वस्तुतस्तु विशेषादर्शने सह-
चारादिसाधारणधर्मदर्शनाद्व्यभिचारसंशयात् प्रथम-
दर्शनेन न व्याप्तिनिश्चयः ॥ ४ ॥

प्रसङ्गात् । यथाश्रुतं दूषयति यच्चोक्तमित्यादिना
व्यभिचारेत्यादि । अत्र प्रत्यक्षे ग्राह्य संशयस्यापि प्रति-
बन्धकत्वमादृत्य व्यभिचारशङ्कायास्तथात्वाभिधानम् ।
अन्यथा पुनरसाधारणतत्तत्कारणमेलकरूपा सामग्री
प्रतिबन्धिका बोध्या, विवेचितञ्चेदं प्रत्यक्षमणिदीधितौ,
वक्ष्यते चाधिकमुपरिष्ठात् ॥ ४ ॥

रित्यत आह, यथाश्रुतमिति । ननु ग्राह्यसंशयस्याप्रतिबन्धकत्वात्
व्यभिचारज्ञानाभावेत्यादिमूलं कथं सङ्गतमित्यत आह, अत्रेति ।
अन्यथा ग्राह्यसंशयस्याप्रतिबन्धकत्वे असाधारणेति, कालादि-
व्युदासाय असाधारणकरणमपि प्रत्येकमतिप्रसक्तमित्यतो मिलन-
पर्यन्तं, ननु निश्चयत्वस्य कार्यतानवच्छेदकत्वाद्द्वयमपि न सम्य-
गिति मनसि कृत्याह, विवेचितमिति ॥ ४ ॥

अथ व्यभिचारसंशयो नाव्यभिचारनिश्चयप्रतिबन्धकः
ग्राह्यसंशयस्य निश्चयाप्रतिबन्धकत्वात् अन्यथा संशयो-
त्तरं क्वापि निश्चयो न स्यादिति चेन्न व्यभिचारसंशयः
प्रतिबन्धक इति ब्रूमः किन्तु विशेषादर्शने सति सह-

अत्र च यद्यपि साधनगोचरसाध्याभाववद्भूतित्व-
ग्रहाभावोहेतुरिति न युक्तं केवलान्वयिनि ग्राह्या-
प्रसिद्ध्या ग्रहाप्रसिद्धेः, खण्डशः प्रसिद्ध्या क्वचित्ता-
दृशभ्रमसम्भवेऽपि सर्वत्र तथा भ्रमे मानाभावात् ।
अतएव साध्यतावच्छेदकगोचरसाधनवन्निष्ठाभावप्रति-
योगितावच्छेदकत्वग्रहोऽपि प्रत्युक्तः सकलसाध्यताव-
च्छेदके तादृशग्रहे मानाभावात्, तथापि साध्यताव-
च्छेदके तत्पुरुषीयतादृशावच्छेदकत्वग्रहस्य विषयतया-
भावः, तद्विषयत्वाभावो वा तत्पुरुषीयव्याप्तिग्रहे हेतुः

ग्राह्येति । साध्याभावघटितस्याप्रसिद्धिरित्यर्थः । खण्डश इति
अभावादौ साध्यीयत्वादिनेत्यर्थः । अतएव सर्वत्र तथा प्रसिद्धैव । ननु
सर्वत्रैव तथा भ्रमो भविष्यतीत्यत आह, सकलेति । साध्यतावच्छे-
दक इत्यभावेनान्वितं विषयताया अभावप्रतियोगितावच्छेदकसम्ब-
न्धत्वे मानाभावादाह, तद्विषयत्वाभावो वेति । व्याप्तिग्रहकाल एव
पुरुषान्तरस्य तादृशविषयत्वसत्त्वादाह, तत्पुरुषीयेति । विषयताया

चारादिसाधारणधर्मदर्शनात् संशयः स्यात् न तु संशयसामग्रीतो निश्चय इति । किञ्च यद्धीसामग्री-
यत्र प्रतिबन्धिका, विशेषादर्शने तत्र तद्धीरपीति व्यभि-
चारसंशयोऽपि प्रतिबन्धकः एवं भूयोदर्शनमपि संशा-
यकं.तर्कस्त्वनवस्थाग्रस्त एवेति कथं व्याप्तिग्रहः ।

वस्तुतो व्याप्तेः साध्यसाधनभेदभिन्नतया विशिष्यैव
कार्यकारणभावः, तथाच यत्र साधनं साध्याभाववद्भृत्ति-
साध्यतावच्छेदकं साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेद-
कमेकविधमनेकविधं वा व्यभिचारज्ञानं प्रसिद्धं तत्र
यथायथं तदभावः पुरुषनिष्ठो व्याप्तिग्रहहेतुः अतएवैक-
विधव्यभिचारज्ञानविरहेऽन्यविधव्यभिचारग्रहाद्व्याप्ति-
धीविरोधः । एवञ्च क्वचिद्व्यभिचाराज्ञानस्याहेतुत्वेऽपि

ज्ञानानतिरेकेण कालिककादाचित्कत्वमभिप्रेत्येतदुक्तम् । (१) ननु
चैत्रीयज्ञानविषयत्वाभावसत्त्वे मैत्रीयो व्याप्तिग्रहः स्यादित्यत आह,
तत्पुरुषीयव्याप्तीति । ननु प्रसिद्धाया इत्यादिवक्ष्यमाणयुक्ते-
स्तद्विषयत्वं तवाप्यावश्यकमिति कथं सार्वत्रिकत्वमित्यनुशयान-
स्तत्पुरुषीयत्वप्रवेशेन कार्यकारणभावबाहुल्ये गौरवादाह वस्तुत
इति । पुरुष निष्ठ इति । तथाच सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्येव

अत्रोच्यते व्यभिचारज्ञानविरहसहकृतं सहचार-
दर्शनं व्याप्तिग्राहकं ज्ञानं निश्चयः शङ्का च सा च

न क्षतिः । प्रसिद्धायाः साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगि-
तावच्छेदकत्वादिवुद्धेः, सामानविषयतया तदभावबोध-
विरोधित्वानुरोधेन तु तथात्वकल्पनं न वयं वारयामः
यदि तत्तत्प्रकारादिनिवेशेन विशेषे न पर्यवस्येदिति
दिक् । व्याप्तिश्च धूमादिव्यापकवह्निसमानाधिकरण-
वृत्तिधूमत्वादिकं तादृशसामानाधिकरण्यमात्रस्य रास-
भादिसाधारण्यात्, अत्र च व्यापकत्वांशग्रहे व्यभि-

तस्य हेतुत्वम् इति भावः, अतएव कूटस्य कारणत्वादेव, एवं
प्रकृतसाध्यतावच्छेदकप्रकारकव्यभिचारज्ञानाभावस्यहेतुत्वे । ननु
धूमसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वग्रहस्तु कुत्र-
चित्प्रसिद्धः अनवच्छेदकत्वग्रहे प्रतियोगिविधयापि तस्यावश्यक-
त्वादिति तत् किमर्थं साध्यतावच्छेदकप्रवेशनं तस्य तादृशज्ञाना-
भावानुयोगितयैवोपपत्तेरित्यत आह, प्रसिद्धाया इत्यादि, तदभाव-
स्तादृशावच्छेदकत्वाभावः, तथा कल्पनं तादृशज्ञानाभावहेतुत्वक-
ल्पनं, न अन्यत्रवृत्तस्य ज्ञानस्य (१) विषयतासम्बन्धेन प्रकृतसाध्य-
तावच्छेदके तदभावो वर्तत एवेति, तस्य सामानविषयत्वेनैव कारण-
त्वमिति पूर्वपक्षिणो हृदयं, यदीति यत्र (२) दाहजनकतावच्छेदक-

(१) इ, अन्यस्य वृत्तज्ञानस्य । (२) इ, दाहजनकत्वावच्छेदेन जातिः ।

क्वचिदुपाधिसन्देहात् क्वचिद्विशेषादर्शनसहितसाधारणधर्मदर्शनात् तद्विरहश्च क्वचिद्विपक्षबाधकतर्कात्

चाराग्रहः समानाधिकरणवृत्तित्वांशग्रहे च तद्विशेषणतया सामानाधिकरण्यस्य ग्रहोहेतुरिति वक्तव्यम् । साध्यसम्बन्धितावच्छेदकरूपवत्त्वलक्षणव्याप्तिग्रहे विशेषणतया सम्बन्धस्य ग्रहो हेतुरित्यपि केचित् । यत्तु विरुद्धे सहचारभ्रमेण व्यापकत्वभ्रमात्सामान्यत एव सहचारज्ञानं हेतुरिति तन्न असिद्धत्वात् विरुद्धेऽपि

जातिस्तथाभावप्रतियोगितावच्छेदिकेति(३) ग्रहो जातस्तत्र वङ्गित्वे तत्सत्त्वात्, बोध्यः अथ वङ्गित्वत्वेन तत्राभावो वाच्य इति चेत् विशेषव्याप्तिलक्षणे प्रगल्भमतनिराकरणेनैव तस्य निराकृतत्वात्, महानसीयत्वविशिष्टं वङ्गित्वमवच्छेदकम् इति ग्रहेऽपि तत्सत्त्वोपगमाच्च अथ शुद्धवङ्गित्वेन रूपेणावच्छेदकत्वग्रहस्याभावोवक्तव्य इति चेत् तर्हि तस्य प्रतियोगिकोटावेव विनिवेशनेऽसार्वत्रिकत्वसहिष्णुतायां तत्पुरुषीयत्वघटितत्वादनन्तकार्यकारणभावगौरवमिति भावः एवं ग्राह्याभावग्रहस्य प्रतिबन्धकतायां तत्र तदधिकरणतावच्छेदकविनिवेशाद्यत्र तादृशग्रहो न प्रसिद्धस्तत्र न तथा हेतुत्वमिति भावः । केचिदित्यस्वरसोद्भावनं तद्वीजन्तु साध्यसम्बन्धितावच्छेदकेत्यत्रैवेति सङ्कोचे प्रमाणाभावः, सामान्यत इति, यद्विषययोः

क्वचित् स्वतः सिद्ध एव तर्कस्य व्याप्तिग्रहमूलकत्वेना-
नवस्थेति चेत् न यावदाशङ्कं तर्कानुसरणात्, यत्र च

व्यापकत्वसामानाधिकरण्ययोग्याहकसामग्रीकमुयौगप-
द्याधीनं ग्रहणक्रमर्यौगपद्यं नतु मिथः कार्य्यकारण-
भाव इति ।

इदं पुनरवधेयं यथा विद्यमानमपि वङ्गित्वे व्यव-
हितविप्रकृष्टरासभादिदेशनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेद-
कत्वं न गृह्यते अभावदेशविप्रकर्षादिना ग्राहकाभा-
वात् तथा धूमवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य
सत्त्वेऽप्यग्रहसम्भवात् । नानुपलब्धेः प्रतियोगिसत्त्व-

कार्य्यकारणभाव इत्यादि व्याख्युपष्टम्भाच्च इत्यपि द्रष्टव्यम्, असिद्ध-
त्वादिति सहचारभ्रमस्य व्यापकत्वभ्रमाहेतुत्वादित्यर्थः, क्वाचित्कां
सहचारभ्रमस्य व्याप्तिभ्रमपूर्ववर्तित्वमन्यथासिद्धयति विरुद्धेऽ-
पीति । तथाच यत्रैकदैव उभयोर्भ्रमस्तत्रैव व्यभिचाराद्दोषविधयापि
न तस्य कारणत्वमिति भावः ।

व्यवधानं मध्यस्थित इत्यादिसम्बन्धः, विप्रकर्षो तद्दूरवर्तित्वं,
कथं चिदिति विरोधस्य तादृशयोग्यानुपलब्ध्या प्रविष्टत्वादिति
भावः, भट्टित्यवभासस्तु प्रकारान्तरेणापीति हृदयम्, अतएवेति
यत एव तस्य लौकिकप्रत्यक्षाविषयत्वमिति निर्णयानीत्युपा-
ध्यायाः साधारणे चेति मिश्राः ग्राह्याभावज्ञानमात्रस्य प्रतिबन्ध-

व्याघातेन शङ्कैव नावतरति तत्र तर्कं विनैव व्याप्ति-
ग्रहः ॥ ५ ॥

इति तत्त्वचिन्तामणौ व्याप्तिग्रहोपायः समाप्तः ।

विरोधित्वादिलक्षणा योग्यतेति न तत्सामान्याभावो
लौकिकाप्रत्यक्षगम्यः । परन्तु कथञ्चिद्विरोधस्फोर-
णादिवशाद्भूमत्वादौ गृहीतो धूमवन्निष्ठात्यन्ताभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावो तङ्गित्वादावुपनयमर्थ्या-
दया गृह्यते अतएवानुमानादिना व्यभिचारग्रहेऽपि न
व्याप्तिधीः, निर्णयात्मनि साधारणे वा दोषविशेषा-
जन्योपनीतभाने संशयादिसाधारणस्य निश्चयात्मनो

कत्वमते धारावाहिकसंशयानुरोधेन, कार्यतावच्छेदकेति निर्ण-
यानुधावनं, दोषविशेषेति तेन पीतत्वाभावानुमितावपि पीत
इत्युपनीतभानं भवत्येवेति, साधारणस्येत्याद्यमते निश्चयात्मन
इति द्वितीये, अत्रापि प्रतिबन्धके निश्चयत्वस्य प्रवेशाद्वारावाहि-
कसंशयोत्पत्तिर्विध्या, मात्रपदं कृत्स्नार्थकं तेन लौकिकालौकिक-
साधारण्यलाभः, स्वमते केवलान्वयिखण्डने व्यवस्थाप्यमानव्याप्ति-
मभिप्रेत्याह, तत्तद्भूमादाविति । गृह्यमाण इति ननु कथमत्र
योग्यानुपलब्धिः देशान्तरवृत्तित्वस्य द्रव्यत्वादौ सत्त्वेऽपि देशा-
न्तरा सन्निकर्षेनैवानुपलम्भसम्भव इति चेन्न फलबलेन तथा कल्प-

वा विपरीतज्ञानमात्रस्यैव प्रतिबन्धकत्वात्, तत्तद्धूमादौ
देशान्तरवृत्तित्वसम्भावनाविरहादिवशात् गृह्यमाणो
वक्त्राद्यभाववृत्तित्वाभावो धूमत्वाद्यवच्छेदेन गृह्यते
लाघवादित्यपि वदन्ति ॥ ५ ॥

इत्यनुमानदीधितौ व्याप्तिग्रहोपायः समाप्तः ।

नात् यद्वा गृह्यमाणपदेन ग्रहणसुपनीतभानात्मकमेव विव-
क्षितं, सम्भावनाविरहसु प्रतिबन्धकाभावस्फोरणाय ॥ ५ ॥

इति महामहोपाध्यायकृष्णदाससार्वभौमप्रणीतायामनुमान-
दीधितिप्रसारिण्यां व्याप्तिग्रहोपायः समाप्तः ।

अथ तर्कः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

तथाहि धूमो यदि वज्रासमवहिताजन्यत्वे सति सङ्गिसमवहिताजन्यः स्यान्नोत्पन्नः स्यादित्यत्र किं धूमोऽवज्जेरेव भविष्यति, क्वचिद्वज्रं विनापि भविष्यति । अहेतुक एव वोत्पत्स्यत इति शङ्का स्यात् सर्व्वत्र-स्वक्रियाव्याघातः स्यात् ॥ ६ ॥

अथ तर्कदीधितिः ।

हुताशनरासभादिपदार्थसार्थस्यान्वयव्यतिरेकयोर-न्वयव्यतिरेकौ धूमस्योपलभमानोऽवश्यमेतेषामन्यतमं कारणं धूमस्येत्यवधार्य्य सन्दिग्धे किमेतानि सर्वा-ण्येव कारणानि, किम्वा कानिचित्तथा, कानिचिच्च नेति, अत्र च यस्य व्यतिरेकेऽपि द्वतरेभ्यस्तथाविधेभ्यो-

अथ तर्कदीधिति-प्रसारिणी ।

व्यभिचारज्ञानाभावाय कारणताग्राहकं तर्कं प्रदर्शयतो मूल-स्यासङ्गतिं परिहरन्नवतारणिकामारभते, हुताशनेत्यादिना सन्दे-हस्यैव विवरणं, किमेतानीति । आपादकविशेषणविशेष्योभयं सार्थकीकर्तुम् एतावान् प्रयास इति ध्येयम् । तत्र चेति तथाच तादृशशङ्कायामीदृशतर्कावतारो घटत एवेति भावः । तत्र चाका-

यदि हि गृहीतान्वयव्यतिरेकं हेतुं विना कार्यो-
त्पत्तिं शङ्केत, तदा स्वयमेव धूमार्थं वक्त्रेः, तृप्तार्थं भोज-
नस्य, परप्रतिपत्त्यर्थं शब्दस्य, चोपादानं नियमतः कथं
कुर्यात्, तेन विनापि तत्सम्भवात् ॥ ६ ॥

धूमोत्पत्तिमुपलभते तस्याहेतुत्वमेवावधारयति तथा
रासभादेर्यस्य व्यतिरेके तादृशापरसकलान्वयेऽपि
धूमानुत्पत्तिं पश्यति, तस्याकारणत्वमेव निश्चिनुते,
तथा वक्त्रेः तत्र चाकारणत्वसन्देहो विरोधितामासाद-
यन्निवर्तते येन तर्केण तमाह धूम इत्यादि । अनुसन्धे-
यश्चावश्यं कार्यकारणभावग्रहः, तदधीनत्वाद्वाप्तिबुद्धेः
सामानाधिकरण्येनान्वयव्यतिरेकग्रहात् जायमानस्य
तथैव हेतुहेतुमङ्गावं गृह्यतस्तस्यैव वा व्याप्तिपरिच्छेद-

रणत्वसन्देहो विरोधितामिति उपाध्यायमतमभिप्रेत्य, इतरथा
तत्र सामग्री बोध्या, ननु मूलासङ्गतिस्तदवस्थैवेत्यत आह,
अनुसन्धेयश्चेति । अपेक्षणीय इत्यर्थः । तथाच धूमो यदि वक्त्रि-
व्यभिचारी स्यात् वक्त्रिजन्यो न स्यात् इति व्याप्तिग्राहके दृष्टा-
पत्तिशङ्कायामुपयुज्यत इति भावः, (१) कारणताग्रहस्यैव
व्याप्तिग्रहत्वं व्यवस्थापयति, सामानाधिकरण्येनेति, तथैव सामा-
नाधिकरण्येनैव गृह्यतो विषयी कुर्वतः, तस्यैव ज्ञानस्यैव,

(१) इं, अपेक्षणीय इत्यादि इति भाव इत्यन्तपाठो नास्ति ।

कत्वात्, विपर्यये तत्कोटिमात्रपर्यवसायिनश्च तर्कस्य
तदभावकोटिकशङ्कानिवर्त्तकत्वम् अन्यथा धूमो यदि
वक्लितच्छून्यजन्यान्यतरो न स्यात् तदा जन्यो न
स्यादित्यादेरपि तथात्वापत्तेः, तथा पर्यवसायिता च
क्वचिद्विशेषतो व्याप्ता सामान्यतोऽपि क्वचित्पक्षधर्म
ताबलात् तत्सम्पत्तये चात्र वक्लसमवहिताजन्यत्वेन
पक्षो विशेष्यः, विशेषणवत्वेनोपस्थितेर्विशिष्टाभावबुद्धे-
र्विशेष्याभावमात्रावलम्बित्वात्, तथोपस्थितिविरोधि

व्याप्तिपरिच्छेदकत्वात्, व्याप्तिविषयत्वात्, वक्लसमवहिता-
जन्यत्वं पक्षेऽपि दातुं प्रणालीमाह, विपर्यय इति । तत्कोटीति ।
यदा यत्प्रकृतं तदित्यर्थः, मात्रपदेन तदभावव्युदासः । इदमेव व्यव-
स्थापयति, अन्यथेति । तथात्वापत्तेः जन्यत्वशङ्काप्रतिबन्धकत्वापत्तेः,
तच्छून्यत्वं वक्लभावसमवहितत्वं न च तद्भृत्तिभिन्नत्वाप्रसिद्धेरन्यतर-
त्वाप्रसिद्धिः, वक्लिव्याप्तिकारणस्तोमस्यैव तथाविधस्य सत्त्वात् न च ।
तथापि नान्तरीयके व्यभिचारः, तावतापि प्रकृते प्रयोजनस्याप्रत्यू-
हत्वात् । केचित्तु वक्लिवक्लिसमवहितः तच्छून्यं तदभावसमवहितं
तदुभयजन्यान्यतरो न स्यादिति च योजना, अतएव क्वचि-
त्पुस्तके तथैव पाठ इत्यप्याहुः । तथा पर्यवसायिता तत्कोटि-
मात्रपर्यवसायिता । क्वचिदिति । स्वयं वक्ष्यमाणतर्क इत्यर्थः ।
तथोपस्थितीति । तादृशविशिष्टपक्षोपस्थितीत्यर्थः । नन्वत्र तर्क

चावक्लेरित्यादिशङ्काद्वयमग्रे निरसनीयम् । वस्तुतो
वक्त्रजान्यमपि वक्त्रिसमवहितजन्यं वक्त्रसमवहिता-
जन्यञ्च सम्भवतीति वक्त्रिजन्यत्वपर्यवसितं वक्त्रिसम-
वहितजन्यत्वं वाच्यम् । तथाच घटादौ व्यभिचारवार-
णाय आपाद्यकोटिप्रतियोगिविशेषणार्थकं सत्यन्तम्,
अजन्ये जन्ये च नान्तरीयके व्यभिचारवारणाय जन्य
इति तदर्थस्तु वक्त्रसमवधानकालीनवक्त्रितत्समवधाने-

यदि वक्त्रिसमवहितजन्यो न स्यादित्यत्र वक्त्रिसमवहितजन्यत्वं
यदि वक्त्रिजन्यत्वं तदानान्तरीयके व्यभिचारः ।

अथ वक्त्रिविशिष्टकारणस्तोमजन्यत्वं तदोद्देश्यस्य वक्त्रिजन्य-
त्वस्यासिद्धिः । किञ्च वस्तुतो विशिष्टाभावावगाहिनीऽपि विपर्य-
यस्य विशिष्टाभावत्वेनैव विषयता, तथा चासङ्गतिः, एवं वक्त्र-
समवहिताजन्यत्वस्योभयत्र प्रवेशे गौरवादाह, वस्तुत इत्यादि ।
तादृशतर्के पक्षधर्मताबललभ्यस्यापि साध्यस्यान्यथासिद्धिं प्रदर्श-
यति, वक्त्रजान्यमपीति । अतएव वक्त्रसमवहिताजन्यमित्यपि पाठः,
तस्य पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यस्फोरकत्वात्, शुद्धवक्त्रिसमवहिताजन्य-
त्वाभावस्य घटादिसाधारणत्वात्, आपाद्यकोटीति । जन्यत्वे विशे-
षणमित्यर्थः । क्रमेण शुद्धस्य विवक्षितस्य च व्यावृत्तिं प्रदर्शयति,
अजन्य इति । विवक्षितमेवाह, तदर्थस्त्विति । जन्यत्वप्रवेशे गौर-
वादाह, तथाविधेति । निष्कण्ठं तद्दर्शयति तथाचेत्यादि सत्यन्तार्थ-

तरयावत्कारणजन्यत्वं, तथाविधयावत्कारणकत्वमिति यावत्, तथाच वङ्गासमवहिताजन्यत्वे सति वङ्गा-

व्यावृत्तिस्तु स्वयमुक्तैव । नान्तरीयके वङ्गितत्समवधानेतरयावत्कारणत्वस्य सत्त्वादाह, वङ्गासमवधानकालीनेति । वङ्गासमवधानकालीनयावत्कारणत्वाभावस्य धूमे सत्त्वादिष्टापत्तेराह, वङ्गीति । एकैकदाने तथाचेष्टापत्तिरित्यत उभयं वङ्गिसमवधानं वङ्गिकारणतानिर्व्वाहकप्रत्यासत्तिः । न च वङ्गिव्याप्यं नान्तरीयके व्यभिचारतादवस्थं, तत्र हि तत्समवधानेतरस्य धूमस्य वङ्गासमवधानकालीनत्वाभावादेव व्यभिचारवारणमिति, अतएव वङ्गेः स्वातन्त्र्येणापि निर्देशः ।

इन्धनादेर्वङ्गासमवधानकालीनत्वान्नान्तरीयके व्यभिचारतादवस्थमित्यतो यावदिति । नन्वत्र तथापीष्टापत्तिः, यावत्कारणमध्यपतितस्य धूमावयवस्य वङ्गासमवधानकालीनत्वाभावात् इति । अत्राहुः धूमस्य दध्यादितुल्यतया धूमद्वयणुक एव वङ्गिजन्यत्वं यदभिप्रायेणैतस्य तर्कस्यावतार इति तस्यावयवः परमाणुरूपो वङ्गासमवधानकालीन एवेति, न तत्रेष्टापत्तिरिति । न चान्वयव्यतिरेकप्रदर्शनं स्थूलमादायविरुद्धमिति वाच्यम्, स्थूलान्वयव्यतिरेकस्यैव परम्परया तदनुमापकत्वेनैव उपयोगित्वादिति केचित् । परे तु यावत्कारणव्यक्तेर्वङ्गासमवधानकालीनत्वं न धूमस्थलेऽपि वङ्गिसमनियतेन्धनादिव्यक्तेर्वङ्गासमवधानकालीनत्वाभावादतो यावत्वं कारणतावच्छेदकस्यैव विशेषणं, तथाच

समवधानकालीनवक्लितत्समवधानेतरयावत्कारणको न
स्यादिति पर्यवसितोऽर्थः । यत्तु नान्तरीयवक्लिके
व्यभिचारवारणाय आपादककोटावेव विशेषणं सत्य-
न्तार्थः, स च वक्लघटितसामग्रजन्मत्वमिति तन्न
प्राक् तदसिद्धेः ॥ ६ ॥

यावन्ति कारणतावच्छेदकानि तदालिङ्गितस्यैव प्रत्येकं वक्लग्र-
समवधानकालीनत्वं वक्तव्यम् । एवञ्च धूमं प्रत्यपि धूमावय-
वत्वेनैव न कारणत्वं अवयवत्वस्य समवायिकारणतया आत्मा-
श्रयात्, किन्तु दध्यादाविव पृथिवीत्वेनैव, रूपविशेषादिस्तु दध्यादौ
रसविशेषादिरिव सहकारीति नातिप्रसङ्गः । तथाच पृथिवी-
त्वावच्छिन्नस्य वक्लग्रसमवधानकालीनत्वान्नानुपपत्तिरिति समा-
दधिरे । न चार्देन्धनक्रियाध्वंसे क्रियानन्तरोत्पत्तिकेन वक्लिना सह
यः संयोगस्तज्जन्ये व्यभिचारः, भावत्वेन विशेषणात् (१) आपादक-
कोटाविति वक्लिजन्मत्वाभावरूपे वक्लिसमवहिताजन्मत्व इत्यर्थः ।
वक्लग्रघटितेति । अत्र तदघटितत्वं तदविषयकप्रतीतिविषयत्वं,
वक्लिघटितसामग्र्या वक्लग्रविषयकप्रतीत्यविषयत्वात् । प्रागिति
धूमे वक्लिजन्मत्वसंशयदशयां वक्लिघटितसामग्रजन्मत्वस्य ।
ग्रहीतुमशक्यत्वादिति सिद्धे वक्लिजन्मत्वे पक्षविशेषणीभूतवक्लग्र-
घटितसामग्रजन्मत्वस्य निश्चयः, निर्णीते च तस्मिन् पक्षधर्मता-
बलात् वक्लिजन्मत्वस्य निर्णय इत्यन्योन्याश्रयः, तेन च स्वमतेऽपि

(१) इ., नचेत्यादिः विशेषणादित्यन्त पाठस्तु सर्वस्मिन् पुस्तके नास्ति ।

तस्मात्तत्तदुपादानमेव तादृशशङ्काप्रतिबन्धकं
शङ्कायां न नियतोपादानं नियतोपादाने च न
शङ्का, तदिदमुक्तं तदेव ह्याशङ्क्यते यस्मिन्नाशङ्क्यमाने

अत्राद्या द्वयी शङ्का दृष्टापत्तिपर्यवसायिनी, द्वितीया
पुनरापादकाद्यप्रसिद्धपर्यवसायिनी, अवक्लेः वक्लिशून्यात्
तदुपादानमिति करणव्युत्पत्त्या तदीयकार्यप्रयोजक-
ताज्ञानपरम् तादृशान्वयव्यतिरेकानुविधानबोधपरं वा
अग्रेतनमपि स्वक्रियापदं तत्परमेव कृत्यादेः शङ्का
प्रतिबन्धकत्वे मानाभावात् कारणताग्रहोत्तरकालीन-

वक्लिसमवहिताजन्यत्वं दुर्ग्रहं, धूमविशेषे वक्लग्रभावविशिष्टकारणा-
जन्यत्वस्य सुग्रहत्वादिति अस्मन्मते तस्यैव पक्षत्वादिति ॥ ६ ॥

अत्रेति । स्वविवक्षिततर्केत्यर्थः । दृष्टापत्तीति । उभयथापि वक्लग्र-
समवहिताजन्यत्वविशेषणाभावाद्बोद्ध्या । आपादकादीत्यादिपदेना-
पाद्यपरिग्रहः । ननु अवक्लित्वं वक्लिभिन्नत्वं, तथाच वक्लिभिन्नजन्य-
त्वेऽपि वक्लग्रसमवहिताजन्यत्वं स्यास्यतीति कुत दृष्टापत्तिरित्यत
आह, अवक्लेरिति । उपादानपदस्य भावव्युत्पन्नतया कृतिप्रसिद्धतया
विवक्षितासिद्धिरित्यत आह, करणेति । तदीयकार्यं धूमादि ।
ननु प्रयोजकत्वस्यान्यथासिद्धिचतुष्टयाभावप्रवेशे गौरवादाह,
तादृशेति । नियतेत्यर्थः । कृत्यादेरित्यादिना क्रियापरिग्रहः ।
ननु कारणत्वग्रहान्यथानुपपत्तिरेव मानमत आह, कारणतेति ।

स्वक्रियाव्याघातो न भवतीति, न हि सम्भवति स्वयं
वज्रादिकं धूमादिकार्य्यार्थं नियमत उपादत्ते, तत्-
कारणं तन्नेत्याशङ्कते चेति, एतेन व्याघातो विरोधः,

त्वाच्च । यद्यपि चैतावता धूमत्वावच्छिन्नं प्रति वज्रे-
र्जनकत्वं नायाति तृणारणिमणिन्यायेन वैकल्पिक-
कारणतायामपि तथात्वसम्भवात् । तथापि विशेषाणां
कार्य्यकारणभावग्रहस्तर्केण न तद्विरोधशङ्कायामपनी-
तायां जायमानः, सामान्यव्यभिचारानिर्णयानुगतागुरु-
विशेषरूपान्तरानुपस्थितिलाघव-प्रतिसन्धानादि-वशात्
सामान्यत एव तं परिच्छिनत्ति, प्रामाणिकौ च तथैवा-

ननु वज्रिसमवहिताजन्यत्वं धूमविशेष एव निरटङ्गीति तस्यैव
पक्षत्वं तत्कुतः सामान्यतः कारणताग्रह इति शङ्कते, यद्यपीति ।
तथात्वं विशेषे नियतान्वयव्यतिरेकानुविधायित्वम् । अपनीताया-
मिति । विशेषे नियतान्वयव्यतिरेकानुविधायित्वरूपव्यावर्तकधर्म-
दर्शनादित्यादिः । सामान्येति । तेन द्रव्यत्वनिरासः । अनुगतेति ।
न तद्धूमत्वनिरासः, अगुर्विति । तेन चक्षुःकटुजनकद्रव्यत्वादि-
निरासः, सामान्यत एव धूमत्वेनैव तत्कार्य्यकारणभावं परिच्छेदो
विषयिकरणं प्रामाणिकौ प्रमाणकौ, तथैव तादृशसामग्रीसम-
वधानेनैवाप्रामाणिकौ प्रमाणसिद्धौ तथैव सामान्यत एवंत्यपि,
केचित्तु ननु सामान्यतो व्यभिचारशङ्कासत्त्वे कथं ग्रह इत्यत आह,

स च सहानवस्थाननियत इति तत्राप्यनवस्थेति
निरस्तं स्वक्रियाया एव शङ्काप्रतिबन्धकत्वात् । अतएव
व्याघातो यदि शङ्कास्ति न चेच्छङ्का ततस्तराम् ॥ ७ ॥

नव्यव्यतिरेकौ, फलबलेन लाघवज्ञानादिशून्याया एव
सामान्यव्यभिचारशङ्कायाः प्रतिबन्धकत्वं कल्प्यते ।
अपरे तु धूमत्वावच्छिन्नस्य वज्रजन्यत्वेन जन्यत्वविशि-
ष्टस्य यथाश्रुतवज्रसमवहिताजन्यत्वस्य व्यतिरेक एवा-
पादनीयः तच्चोक्तन्यायेन तादृशवज्रियुक्तकारणकलाप-
जन्यत्वग्रहेण तद्व्यतिरेकजन्यत्वशङ्कानिरासात्, वज्र-

फलबलेनेति । तथाच लाघवज्ञानमुत्तेजकमिति । उक्तसामग्रीव्यति-
रेकेऽपि धूमत्वावच्छिन्नस्यैव प्रथमत एव वज्रजन्यत्वग्रह इति ये
वर्णयन्ति तन्मतमाह, अपरेत्विति । यथाश्रुतेति । तेन प्रगल्भमत-
निरासः, एतत् सिद्धतर्कश्च धूमत्वावच्छिन्नो धूमो यदि वज्रजन्यो
न स्याज्जन्यत्वे सति वज्रसमवहिताजन्यो न स्यादित्येवं रूपः,
वज्रसमवहिताजन्यत्वस्य विशिष्टत्वानुधावनं प्रामाण्यख्यापनाय
तेन तन्निर्णयस्यैव शङ्काप्रतिबन्धकत्वं, अतएवोपादानपदमपि अग्रे
तत्परतया व्याख्यास्यते, धूमत्वावच्छिन्नत्वस्यैव वज्रसमवहिता-
जन्यत्वं ग्राहयति, तच्चेति । अग्रे सुग्रहमित्यनेनान्वितम् । उक्त-
न्यायेनेति आभासोक्तन्यायेनेत्यर्थः । तदिति । वज्रियुक्तकारण-

विरहेऽपि निरतिशयस्यैव तादृशसमूहस्य धूमजनकत्व-
सन्देहस्य च तथाविधात् धूमानुत्पाददर्शनेनैवायोगात्,
तादृशस्यैव क्वचिद्वक्त्रिं क्वचिच्चेतरदासाद्यजनकत्वसम्भाव-
नायाश्च क्वचिद्धूमानुत्पादप्रयोजकत्वेनावधृतस्य वक्त्रि-
विरहस्यैव तथाविधसमूहत्वे धूमानुत्पत्तिसामान्यं प्रति
लाववात्, प्रयोजकत्वनिर्णयेनापनयान्मनसैव सुग्रहं,
वक्त्रेर्वक्त्रिसमवहितस्योपादानम् ॥ ७ ॥

कलापेत्यर्थः । अस्यैव कलापस्य वक्त्रसमवहिततादशायां जन्यत्व-
शङ्कां निरस्यति, वक्त्रिविरहेऽपीति । निरतिशयस्य निर्विशेषितस्य,
तथाविधान्न वक्त्रसमवहितान्न । तादृशस्यैव तथा कलापस्यैव
कालिकसमवधानम्बुदस्य दैशिकं व्युदस्यति, क्वचिच्चेतरदिति ।
तादृशस्तोमस्यैव वक्त्रभावदशायामित्यर्थः । अपनयादिति । सम्भा-
वनाया इत्यनेनान्वितम् । केचित्तु अवक्त्रेरित्यादिशङ्काया आद्य-
दलेन निरासः । क्वचिद्वक्त्रिं विनेत्यस्याः शङ्कायाश्च वक्त्रिविरहे-
ऽपीत्यादि द्वाभ्यां निरासः इत्यर्थमाहुः । तच्च तादृशशङ्कयोर्मूल-
कता तर्क एवोत्थापयिष्यमाणतया सन्दर्भविरुद्धमिति । धूम-
सामान्येन वह्निरिन्द्रियलौकिकसन्निकर्षाभावात् तद्विशेष्यकज्ञाना-
सम्भवादाह, मनसेति । ननु वक्त्रेरेवेत्यत्र वक्त्रिभिन्नानुपादानं प्राप्तं,
तच्च न शङ्काप्रतिबन्धकमिति वक्त्रसमवहिताजन्यत्वमेव शङ्का-
प्रतिबन्धकतया विवक्षन्नाह, वक्त्रेरिति ॥ ७ ॥

व्याघातावधिराशङ्का तर्कः शङ्कावधिः कुत इति
खण्डनकारमतमप्यपास्तम् । न हि व्याघातः शङ्का-
श्रितः, किन्तु स्वक्रियैव शङ्काप्रतिबन्धिकेति न वा

अत्र च नियमव्यवच्छेदस्य वङ्गासमवहितानुपादा-
नस्य प्रयोजके तदजन्यत्वज्ञाने परम्परया वङ्गिसम-
वहितोपादानस्य वा प्रयोजके तत्र तात्पर्यम् । यत्त्व-
न्वयव्यतिरेकानुविधायित्वज्ञानमेव विशेषदर्शनतया-
शङ्काप्रतिबन्धकं तदेव तर्कघटकं, तदिदमुक्तं यदि
गृहीतान्वयव्यतिरेकं हेतुमितीति तन्न, यादृच्छिकस्य

ननु तथाप्युपादानं कथं प्रतिबन्धकमित्यत आह, अत्र चेति ।
तथाच वङ्गिसमवहितस्य नियमत उपादानं कथं कुर्यादिति
मूले कथमित्यत्र यो नियमव्यवच्छेदस्तद्विषयस्य वङ्गासम-
वहितानुपादानस्य प्रयोजक इत्याशयः कल्पः । एतेन वङ्गासम-
वहितस्योपादानमेव नियमव्यवच्छेदं, न तु वङ्गासमवहितानु-
पादानमित्यसङ्गतिप्रदर्शनं परास्तम् । ऋजुमार्गेण वङ्गासम-
वहिताजन्यत्वज्ञानमेव मूलतात्पर्यविषयतया व्याचक्षाणः कल्पा-
न्तरमाह, परम्परयेति । वङ्गासमवहितताजन्यत्वे ज्ञाते तर्कः
तर्के च सति वङ्गिजन्यत्वज्ञानं तस्मिन् सति वङ्गिसमवहितस्यो-
पादानमित्येवं रूपया । तत्र वङ्गासमवहिताजन्यत्वज्ञाने, विशे-
षेति । व्यावर्तकत्वार्थः । यादृच्छिकस्य यत्किञ्चिद्व्यक्तिनिष्ठस्य,

विशेषदर्शनात् क्वचित् शङ्कानिवृत्तिरेवं स्यात्, न
चैतादृशतर्कावतारो भूयोदर्शनं विनेति भूयोदर्शनादरः,
न तु स स्वत एव प्रयोजकः, अतएव न तदाहित-

तदनुविधानस्य व्यभिचारित्वान्नित्यतस्य चोक्ताभेद-
सम्पादकत्वादिति वदन्ति तच्चिन्त्यम् । केचित्तु
कार्यकारणभावग्रहानन्तरं व्याप्तिग्रहाय अधिकर-
णस्य जनकत्वशङ्कानिरासार्थमयं तर्कः, तथाच धूमो
यदि सामानाधिकरण्यातिरिक्तप्रत्यासत्त्या वङ्गजन्यत्वे
सति सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्या वङ्गजन्यो न स्यात्,
वङ्गजन्यो न स्यात् । अप्रत्यासन्नस्याजनकत्वात्,

व्यभिचारित्वात् अव्यावर्त्तकत्वात्, नियतस्य तद्वर्म्मावच्छिन्नस्य,
उक्तेति । धूमत्वावच्छिन्नकारणत्वं यथा प्रागगृहीतं तथा तद्वर्म्मा-
वच्छिन्नान्वयव्यतिरेकानुविधायित्वमित्यर्थः । उक्तं तच्चोक्त-
न्यायेनेत्यादिना तदभेदपर्यवसानान्न मतभेद इति केचिन्न, तच्च
दूषणसङ्गतिश्चिन्तनीया तच्चिन्त्यमिति । नान्तरीयके व्यभिचारा-
दिति । यदि प्रागुक्तविवक्षाया नान्तरीयके व्यभिचारो व्युदस्यते,
तदा धूमानुत्पत्तिं प्रति वङ्गविरहप्रयोजकत्वं यदुक्तं तच्छैथिल्य-
मेवानेनोक्तमित्यन्ये । लाघवज्ञानस्यावश्यकत्वे उक्तलाघवज्ञानाजन्य-
त्वग्रह एवास्तु किमनेनायासेनेत्यर्थः । इत्यपि कश्चिन्नान्तरी-
यके व्यभिचारं प्रकारान्तरेण खण्डयतामतमाह, केचित्त्विति ।

संस्कारो न मानान्तरं तर्कस्याप्रमात्वात्, तच्च प्रत्यक्ष-
व्याप्तिज्ञाने हेतुः, तदभावेऽपि शब्दानुमानाभ्यां तद्-
ग्रहात् ॥ ८ ॥

तादृशाजन्यत्वञ्च प्रत्यासत्त्यन्तरशालिवक्त्रिसत्वेऽपि धूमा-
नुत्पादादिना ग्राह्यमिति इदमेव च वाचोभङ्गा परे
परिष्कुर्वन्ति, धूमो यदि वक्त्रानधिकरणदेशानुत्पत्ति-
कत्वे सति वक्त्राधिकरणदेशोत्पत्तिको न स्यात् जन्यो
न स्यात् । तादृशानुत्पत्तिकत्वग्रहश्च धूमानुत्पत्तिं
प्रति वक्त्रिसम्बन्धाभावस्य प्रयोजकत्वे ग्राह्ये उप-
स्थितत्वात्लाघवाच्च, तादृशसम्बन्धाभावस्यैव तथात्वाव-
धारणादिति तच्चिन्त्यम् । मिश्रास्तु परं प्रति व्याप्ति-
ग्रहोपाये प्रदर्श्यमाने व्यभिचारशङ्कानिरासहेतुत्वेनोप-
दर्शिते तर्कं मूलशैथिल्यादिशङ्कोद्भावकं तं प्रति व्याघा-

प्रत्यासत्त्यन्तरेति । सामानाधिकरण्यातिरिक्तित्यर्थः । इदमेव चेति ।
व्यधिकरणस्य जनकत्वशङ्कानिरासरूपमुख्यप्रयोजनस्योभयत्र तुल्य-
त्वादित्यर्थः । तादृशसम्बन्धः सामानाधिकरण्यम् । तथात्वं प्रयो-
जकत्वम् । तच्चिन्त्यमिति । उक्तयुक्त्या वक्त्रिजन्यत्वस्यैव प्रागेव
सामानाधिकरण्यार्थविषयत्वादिति तादृशलाघवज्ञानस्य वक्त्रि-
जन्यत्वग्रह एव सहकारित्वकल्पनस्तु किमेतावताप्रयासेनेत्यपि

ननु सहचारदर्शनव्यभिचारादर्शनवद्व्यभिचारशङ्का-
विरहानुकूलतर्कयोच्चारणं व्यभिचारिसाधारणमिति न
ततोऽपि व्याप्तिनिश्चय इति चेन्न स्वरूपसतोरेव तयो
व्याप्तिग्राहकत्वात्, सत्तर्काद्व्याप्तिप्रमा तदाभासात्तद-

तोऽयमुपदर्श्यते, मैवं शङ्किष्ठाः, तथा सति तत्तत्कार्य्या-
र्थितया तत्र तत्र कारणे तवैव प्रवृत्तयोव्याहन्येरन्
यदाह न हि सम्भवति स्वयं वङ्गादिकमितीति
प्राहुः । तच्चेति । तत् व्यभिचारादर्शनं व्यभिचारज्ञान-
सामान्याभावः योग्यतादिसन्देहेऽपि शब्दादिना अर्थ-
निश्चयात् तत्तर्कस्वरूपमिति केचित् ॥ ८ ॥

ननु वस्तुतो व्याप्तिसत्त्वे तर्काभासात्प्रमाभ्रमयो-

कश्चिन्न । परं चाव्वीकं, मूलं व्याप्ति शैथिल्यं, तत्र तर्काद्य-
नवतार उपदर्शनमेवाह, मैवमिति । अन्यसम्पत्तिं दर्शयति ।
यदाहेति । प्राहुरिति । तथाच उपादानपदस्य सम्मुख्यार्थत्वमेव
प्रकर्षः । व्यभिचारज्ञानेति । शब्देऽपि व्यभिचारज्ञानस्य प्रतिबन्धक-
त्वात् सामान्यपदम् । योग्यतादीति । तथाच तज्ज्ञानसामान्या-
भावस्तत्र न हेतुरिति भावः । स्वरूपमिति । नपुंसकत्वनिर्वी-
हार्थम् ॥ ८ ॥

तर्काभासादिति । धूमो यदि वङ्गिव्यभिचारी स्याद्व्यं न

प्रमा विशेषदर्शनसत्यत्वासत्यत्वाभ्यां पुरुषज्ञानमिव ।
अपरे तु यत्र तर्कं व्याप्तानुभवो मूलं, तत्र तर्कान्तरा-

रुत्पादानुत्पादाभ्यां व्यभिचार इत्यत आह । विशेषदर्श-
नेति । तथाच यथा तस्य बोध्यतदभावतद्विषयत्वे
सत्यत्वासत्यत्वे तथा तर्कस्यापीति, अत्र च सत्यत्वादि-
सम्पादके धर्मिणो बोध्यादिमत्त्वे बोध्यादिमद्वर्त्मि-
सन्निकर्षे वा तात्पर्यं लाघवात्, तर्कस्य व्यभिचारेणा-
हेतुतायाः स्वयमेव दर्शितत्वाच्च । अथ विपरीत-
ज्ञानोत्तरप्रत्यक्षे तन्निवर्त्तकत्वेन विशेषदर्शनस्य हेतुत्वं

स्यादित्याकारात्मकादित्यर्थः । व्यभिचार इति । आद्यस्य व्यति-
रेकव्यभिचारोऽन्त्यस्यान्वयव्यभिचार इत्यर्थः । बोध्येति । विशेषा-
दर्शनस्य सत्यत्वे यत्र पदपाद एवकारभ्रमो ज्ञातस्तत्र व्यभिचार
इति इदमुक्तमिति भावः । ननु व्याप्तिमत्तर्कस्य प्रमाहेतुत्वा-
पेक्षया व्याप्तिमत्वमेव प्रयोजकमस्त्वित्यभिप्रायेणाह, अत्र चेति ।
ननु व्याप्तेर्लौकिकप्रत्यक्षाविषयत्वं प्राप्य यथा व्यवस्थापितं प्रागेव,
तथाचालौकिके तज्ज्ञाने व्याप्तेः कथं कारणमित्यत आह, बोध्या-
दीति । ननु सन्निकर्षः क्वचित्तद्भानं, यत्र च लौकिकप्रत्यक्षं तत्र च
संयुक्तसमवायादिरित्यतोऽननुगमात्तदपेक्ष्य तर्कस्यैव तथात्वमस्तु
इत्यत आह, तर्कस्य चेति । दर्शितत्वादिति । यत्र व्याघातादिना
शङ्काया अभावस्तत्रैवेत्यर्थः । विपरीतेति । भ्रमसंशयोत्तरेच्छा-

पेक्षा, यत्र तु व्याप्तिस्मरणं हेतुः, तत्र न तर्कान्तरा-
पेक्षेति नानवस्था, अस्ति च जातमात्राणामिष्टानिष्ट-
साधनतानुमितिहेतुव्याप्तिस्मरणं तदानीं व्याप्तानु-
भावकाभावात् तन्मूलानुभवमूलाचाग्रेऽपि व्याप्ति-
स्मरणपरम्परेति । यत्त्वनादिसिद्धकार्यकारणभाव-
विरोधादिमूलाः केचित्तर्का इति तन्न, तत्र प्रमाणानु-

तच्च तर्कस्यापीति चेत् । अस्तु तावदापाततस्तथा,
तथाप्यन्यत्र क्लृप्तप्रामाण्यादिप्रयोजकादेव तत्र प्रामा-
ण्याद्युपपत्तौ न तस्यापि विशेषतः कारणत्वं गौरवात् ।
उक्तञ्च विशेषणज्ञानस्य विशिष्टज्ञानकारणत्वमते सर्वत्र
विशेष्यसम्बन्धासम्बन्धज्ञानमेव प्रमाभ्रमप्रयोजकमिति
वदन्ति । तत्र प्रमाणेति इदमनादिसिद्धत्वज्ञानस्य

प्रत्यक्षे इत्यर्थः । तन्निवर्त्तकत्वेनेति । भ्रमादिविरोधित्वेनेत्यर्थः ।
आपातत इति । तादृशप्रत्यक्षत्वं कार्यतावच्छेदकमेव न अव्यव-
हितत्वस्यावश्यकत्वेन तत्तद्व्यक्तित्व एव विश्रामात् अर्थवशसम्पन्न-
त्वाच्चाऽभ्युपेत्य समाधत्ते, तथापीति । अन्यत्रेति । बोध्यादिमत्-
सन्निकर्षत्वं नैकमित्युक्तं प्रागित्यत आह । उक्तञ्चेति । विशेष्य-
सम्बन्धं यद्विशेषणं तस्य ज्ञानमित्यर्थः । ननु पूर्वपक्षे कार्य-
कारणभावे वास्तवमनादित्वमुक्त्वा दूषणे प्रमाणगवेषणं मूल-

योगेऽनुमान एव पर्यवसानात् । न च व्याप्तिग्रहा-
न्यथानुपपत्त्यैव तर्कस्यानादिसिद्धव्याप्तिकत्वज्ञानमिति
वाच्यम् अनुपपत्तेरप्यनुमानत्वात् । अन्ये तु विपक्ष-
बाधकतर्कादनौपाधिकत्वग्रह एव तदधीनो व्याप्तिग्रह
इति तदपि न तर्कस्याप्रमाणत्वात् ।

प्रयोजकत्वमभिप्रेत्य परार्थाभिप्रायेण वा अनुमानत्वात्
व्याप्तिग्रहाधीनप्रवृत्तिकत्वात् । व्यभिचारशङ्केति द्वारेण
द्वारिणो नान्यथासिद्धिरिति भावः । अनुमानमात्र
इति अनिश्चितसाध्यपक्षके सर्वत्र सम्भवित्वात्, पक्षे
साध्यनिर्णयेऽनुमानवैयर्थ्यात्, उपाधित्वेन स्वव्यभि-
चारेण व्यभिचारोन्नायकत्वेनानुमानमात्रोच्छेदकता-
ज्ञानमेव साध्यव्यापकताबुद्धिं विरुन्ध्यादित्याशङ्क्याह,

कृताकृतं तच्च न घटत इत्यत आह, इदमनादीति । अभिप्राय-
शङ्कोचादाह, परार्थेति । तथाच प्रमाणमवश्यमेव गवेषणीय-
मित्यर्थः । स्वमतेऽर्थापत्तेरतिरिक्तप्रमाणत्वमभिप्रेत्य मूलं तत्साधा-
रण्येन योजयति । व्याप्तिग्रहेति । ननु यत्र पक्षे साध्यनिश्चयो
जातस्तत्र पक्षेतरस्यानुपपत्त्यानुमानमात्रमिति मूलं न घटत इत्यत
आह, अनिश्चितेति । अनिश्चितसाध्यके साध्यनिश्चयार्थमनुमान-
कल्पने सामाग्रीवत्त्वान्निश्चितसाध्यकेऽपि तत्कल्प्यत अनिश्चितसाध्य-

*Markandeya Purana, Fasc. 5-7 @ /10/ each	1	14
*Mimāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
*Nyāyavārtika, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol. IV. fasc. 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nītisara, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Nityācārapaddhatih, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Nityācārapradīpā Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-3. @ /10/ each	6	14
Nyayabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakarana Vol. I, Fasc. 2-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	5	0
Nyayasarah	2	0
Padumawati, Fasc. 1-5 @ 2/	10	0
*Pariṣṭa Parvan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākṛita-Paṅgalam, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Prithivirāj Rāsa. Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Prākṛita Lakṣaṇam Fasc. 1 @ 1/8/ each	1	8
Parācāra Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parācāra, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Parīksamukha Sūtram	1	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	3	12
Saddarsana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Samarājea Kaha Fasc. 1-3, @ /10/	1	14
Sāṅkhyā Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
*Sankara Vijaya, Fasc. 2-3 @ /10/ each	1	4
Six Buddhist Nyaya Tracts.	0	10
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
Suśruta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	1	9
Suddhikaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Sundaranandam Kavyam	1	0
Suryya Siddhanta fasc. 1	1	4
Syainika Sastra	1	0
*Taittiriya Brāhmaṇa, Fasc. 11-25 @ /10/ each	9	6
Pratisakhya, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	4
*Taittirīya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	14
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-8 @ 1/4/ each	10	0
*Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-10, Vol. III, Fasc. 1-2, Vol. IV, Fasc. 1, Vol. V, Fasc. 1-5, Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	24	6
Tattva Cintamani Didhiti Vivṛiti, Fasc. 1, @ /10/ each	0	0
Ditto Prakas, fasc. 1-2, @ /10/ each	1	4
Tattvārthadhigama Sūtram, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Tirthacintamani, fasc. 1, @ /10/ each	0	10
Trikāṇḍa-Maṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Tulsi Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each	6	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/- each	6	0
Vallāla Carita, Fasc 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā-Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7, @ /10/ each	6	14
Vidhāna Pārijata, Fasc. 1-8 Vol. II, Fasc. I @ /10/ each	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4 @ 1/4/	3	12
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	
Yogasāstra of Hemchandra Vol. I, Fasc. 1-3	3	
<i>Tibetan Series.</i>				
Baudhyastotrasaṅgraha, Vol. I (Tib. & Sans.)	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam Shi Tīñ, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'ñ (Tib. & Sans. Avadāna Kalpala Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-7 @ 1/- each	15	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc 1-6, @ 1/ each	14	0
<i>Arabic and Persian Series.</i>				
Ālamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each	8	2
Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	55	8

*The other Fasciculi of these works are out of stock and complete copies cannot be supplied.

Āin-i-Akharī, Fasc 1-22 @ 1/8/ each ...	33	0
Ditto (English) Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc. 1-5, Vol III, ...	36	0
Ditto (English) Vol I, Fasc. 1-8 ; Vol II, Fasc 1-7 Vol 3 @ 1/4/ each	20	0
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger. @ /10/	0	10
*Bādshāhnāmāh, with Index, Fasc. 1-19 @ /10/ each	11	14
Conquest of Syria, Fasc 1-9 @ /10/ each	Rs. 5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts, 1-2 @ 1/- each	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal Fasc 1-3 @ 1/ each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Farrang-i-Rashīdī, Fasc 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tūsī or, Tūsī's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Futūh-ush-Shām of Wāqidī, Fasc 1-9 @ /10/ each	5	10
Ditto of Āzādī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
History of Gujarat	1	0
Haft Asmān, History of the Persian Masnawī, Fasc 1 @ /12/ each	0	12
Hisātorī of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/1/ each	7	8
Iqālnāmāh-i-Jahāngīrī, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc @ 1/- each	51	0
Ma'sān-i-Ālaungīrī, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Ma'āsir-ul-Umarā, Vol I, Fasc 1-9, Vol II, Fasc. 1-9 ; Vol III, 1-10 ;		
Index to Vol. I, Fasc. 10-11, Index to Vol. II, Fasc 10-12 ;		
Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ /1/ each	85	0
Maghāzi of Wāqidī, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Marhamu 'L Ilah 'L-Mu'Dila	1	0
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc 1-15 @ /10/ each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes ; Vol. III, Fasc 1 @ 1/ each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Nizāmi's Khiradnāmāh-i-Iskandari, Fasc 1-2 @ /12/ each	1	8
Qawānīnu 's Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut. Col. D. C. Phillott	5	0
Riyāzu-s-Salātīn, Fasc 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/	5	0
Tadhkira-i-khushnavīsān	1	0
Tabaqaāt-i-Nāṣiri, (English), Fasc. 1-11 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tārīkh-i-Firūz Shāhi of Ziyāu-d-dīn Barnī Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Tārīkh-i-Firūz-shāhi, of Shams-i-Sirāi Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
Tuzuk-i-Jahāngīrī, (Eng) Fasc 1 @ 1/	1	0
Wis-o-Rāmīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Zafarnāmāh, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc 1-8 @ /10/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/ each ... 20
2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No
3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16), @ 1/8 per No. to Members and @ 2/ per No. to Non-Members

N. B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.

Journal and Proceedings, N. S., 1905, to date, (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.

Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number.

Discount of 25% to Members

6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 ... 3 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910, ... 8 0
8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to. @ 6/ each ... 18 0
9. Kaṣṁīraṣabdhāmṛta, Parts I & II @ 1/8/ ... 3 0
10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/ each ... 34 0

Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N. B.—All Cheques, Money Orders, &c. must be made payable to the "Treasury Asiatic Society," only.

Books are supplied by V. P. P.

24-5-12,